

சென்னை சென்னை

~~சென்னை~~
அதே அளவிற்கு
ஏன் 1930.

3L
m21, n15 AB
n30. ✓
207687

அனந்த போதன்

27687 வருஷ அநுபந்தம்.

பிரமோதாத்ரு சித்திரைமீ 15உ (27-4-1930)

மகாத்மா காந்தியடிகள் பெருமை

—○○—
மனித வாழ்க்கைக்கு இலக்கியமானவர்

(ஸ்ரீமதி. அக்ஷயபிகை அம்மையார்.)

மனிதன் என்பதன் பொருள் யாது? அதன் இலக்கணம் எவை? அதனுக்கு இலக்கியமானவர். எவர் என்ற வினாக்களுக்கு விடை யளிக்க நேர்ந்தால் இப்பத்தொன்பதாம் துற்றாண்டில் எத்தனை நூல்களிலும் துருவித் துருவிப் பார்ப்பிலும், நம் பாரதநாட்டில் உதயஞ் செய்து, உண்மைக் கவசம் பூண்டு, தியாக ழீட்சைபெற்று, ஒழுக்கமென்னும் தண்டம் பிடித்து, அன்பென்னும் ஒளிவீசி அகத் திலம் புறத்திலும் பிரகாசித்து நிற்கும் மஹா மாபெருந்தலைவர் மகாத்மா காந்தியடிகள் என்பதை மறப்பாரில்லை. மதிப்புவனே மனிதன் எனப்படுவான்.

என்பது சத்தியம், சான்ருண்மை, பொழுக்கம், புலனடக்கம், வாழாது, பிறர்க்கென வாழ்வு என்மை இவைகளால் ஏற்படுவ சாரியர் ஏழாம் அத்தியாயம் லாகத்தில்,

நான் தண்ணீரில் அதன் திர சூரியர்களிடத்தில்

அவைகளின் காந்தி அல்லது ஒளியாகவும் சகல வேதங்களுக்கும் ஒங்காரமாகவும் ஆகாயத்தில் நாதமாகவும் மானிடர்களுக்கும் மானிடத் தன்மை அல்லது புருஷ சுபாவமாகவும் விளங்குகிறேன் என்று அருளி விருக்கின்றார்.

இதிலிருந்தே மானிடத்தன்மை (மனித சுபாவம்) அற்றவர்கள் மனிதன் என்றழைக்க உரித்தானவரல்லரென்பது புலனாகும்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ காயனாகும்

“அன்புபலன் ஒப்புவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ டைத்து கால்புகழ்நய தூண்” என்னுள் குறளில்

பிறர்பாலும் அன்பு செலுத்துவதும் பழி பாவங்கட்கு காணாது எவர்க்கும் சுய நல மறந்து உலவி செய்தலும் கருணையே பூண்பதும் உண்மையே பேசுவதும் சூயஸ்ஸுத்தமே உண்மை மனிதனின் தன்மை யாகிய சான்ருண்மைக்கு உறுதியளிக்கும் தூண்களென்றார். அன்றியும்

செய்தாரக்கும் இனியவே
யாக் கால்

பயத்தோ சாவு"

இனம் குறவில் வீரோதம் செய்தவர்கட்
கும் நலம்செய்யா தொழியில் மதிக்கத்தக்க
ஆண்மை என்பது என்பபயன் உடைத்
தாரும் என்றறியுன்னார்.

இத்தகைய புனித இயற்கைகள் எவரி
டம் உள்ளன. ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்
களுக்கொரு முறை இத்தகைய இலக்
கணங்களுக்கு இலக்கியமான ஒரு புருஷ
ரை இயற்கைத் தெய்வம் தேர்ந்துவிக்கின்
றது என்று கூறலாம். அத்தகைய மகா
புருஷர்களுக்குள்ளும் நமது கார்த்தியடிகள்
மிகுந்த சிறந்தவர் என்பது பொருந்தும்.

ஏன்! புருஷ சப்தத்திற்கிலக்கியமாகிய
மபுத்திரரும் கிருஷ்ண பசுவானால்
புப்பட்டு "அசுவத்தாமன் இரந்தான்"
சுறு பொருள் படும் வசனத்தை
சாரியரை வெல்லும் பொருட்டு மனம்
குத்திப் புகன்றதாக வேதவியாசர் மகா
புத்தத்தில் வரைந்துள்ளார்.

ஸ்ரீராமபிரானும் யுத்த தர்மத்திற்கு
மாறாக வாலிசக்கிரீவர்கள் ஆகிய இருவர்
போர் செய்கையில் மறைந்து நின்று அம்பு
செலுத்தி வாலியை வதஞ் செய்ததாக
வான்மீகி பகவானும் கூறிவைத்தார். மும்
மூர்த்திகளில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ நாராயண
மூர்த்தியோ மாவலியிடம் தானம்வாங்கும்
போது குறுகிய வடிவமும், அப்படி வாக்
கிய தானப் பொருளை ஒப்புக்கொள்ளும்
பொருட்டு அனக்கும்பொழுது சுவர்க்க மத்
திய பாநாஸங்கமும் பற்றாது தானகர்த்
தாவின் தலையிலும் அடிவைக்கும்படி அத்
துணைபெரிய திருமேனியராய் வளர்ந்தார்
என்றும் நமது புராணங்கள் குறிப்பிடுமா
னால் மேலே குறித்த காரியங்களை ஒரு
போதும் செய்யாதவரும் செய்யக் கூடாத
வருமான கார்த்தியடிகள் அந்த அவதார
புருஷர்களை விடவும் மூர்த்திகளுடையவும்
பெருமைக்கு மேற்பட்டவர் என்று கூறு
தல் ஏன் பொருந்தாது?

அன்னார் அவை செய்திருக்க மாட்டார்
என்று கொள்ளின் சரித்திரம் எழுதினோர்
களையும் கார்த்தியடிகள் ஒருபடி வென்று
மேற் சென்று அத்தகைய சிறு தவறும்
இழைக்காமலும் மனிதன் இலக்கியமாக

வாழ்வு நடத்தலாம் என்கிற பாடம்
பித்து விட்டார் என்று வற்புறுத்திக் கூற
லாம்.

பெணருஷம் உடையவர்களே புருஷர்-
அவரே மனிதர்.

பெணருஷம் என்பது மூர்க்க சக்தி
யன்று. அறுபக்கங்களுக்கஞ்சாத ஆண்மை.

எவராலும் வெல்லற் கரிதாகிய சுயநலப்
பற்றினை அழித்தல்.

திருமந்திரம்

வேதார்த்தம் கேட்க விரும்பிய

வேதியர்

வேதார்த்தம் கேட்டும் தம் வேட்கை

யொழிந்திலர்

வேதார்த்தமாவது வேட்கை யொழிந்
திடல்

வேதார்த்தம் கேட்டவர் வேட்கை
விட்டாரே

எனவரும் பொன் மொழிக்கிலக்கியம் நம்
அடிகளன்றிப் பிரர் எவர்.

"மனமடக்க மில்லார்க்கு வாயென்
பராபரமே" என்ற அமுத வாக்கிற்கு
மாறாக புலன்டக்கம் அஞ்சா ஆண்மை
இவைகளின் அதி தேவதையாகிய நமது
அடிகளை புலன்டக்கம் என்பதைக் கவியி
லும் கண்டறியாத பலரும் மனம்போன
படி திருத்தம் செய்ய முயல்கிறார். எழுது
கிறார். மருங்கிறார். சினக்கிறார், வெறுக்
கிறார், தமது சொல்லுக்கு உலகம்
செவி சாயக்காதது கண்டு பெருமூச்
செறித்து புழுங்குகின்றார். என்னே பாரத
தேசத்தின் துர்ப்பாக்கியம், இத்தகையார்
கோடாது கோடியாயிருக்க நமது அடிகள்
ஒருவர் உண்மை மனிதராய் நிற்பதன்றோ
அவரது புசுழை மேலும் மேலும்
கின்றது!

இனி இருபதாம் ஆண்டு ஒத்
மையை அடிகள் உயிர்ப்பித்த
அவரது சரித்திரனை ஊனறிந்
தோர்ந்தது. அதுகாலம் என்
முடியாது காத்து பொங்கி
கார்த்திகலி வெண்பா வெ
ணென். அதன் கண் உ
அடியில் தருகிறேன்.

"ஸத்தியத்தின் கற்சாரம்
சாத்தி மலர்வாசம்
நித்தியமாம் ஞானநிலையம்
வான்—புத்தொள்செய்
கேத்தி வினம்பரிதி கேடி
வருள் வாரிதியென்
வார்த்தை களுக்கெட்டா
மதியோன்—கூர்த்த
அறிஞர்களுக் காரியன்
ஆய்ந்தபரி சுத்த
கெறியின் சொருபிமென
நின்றோன்—முறையின்
அடக்கு முறையால்
அடிகருவி தன்னால்
ஒடுக்கியுயிரை யெலா
முன்னம்—அடுக்கமுற
ஆளும் பரிசே
யதிகார தந்திரமாய்
கோளிறுத்த வல்லார்
கொடுமைகளை—மீளியென
அஞ்சா தரையுடுத்த
ஆடில் முழுத்துண்டுகளே
சொஞ்சா செதிர்க்கும்
நிமலனாகண்—அஞ்சுடைய
புற்றார் அரவும் பொரு
புலியும் மும்மதமும்
வற்றாத வேழமுதல்
வல்லிவங்கும்—சற்றே
முன்கோக்கில நீதிமொழி
கேட்கில் தம்மம்
அகநோக்கும் பொல்லால்
ககன்று தகவார்
தருமன் இராமனைத் தன்மை
யொடு சாத்தி, விரவப் பயிற்றம்
[விமலன்]"

என வரும் வரிகளின் பொருளை வாசகர்
தீர்ந்து கொக்கினால் மேலும் சில, பல,
கூறதல் மிகையே யாம்.

இனி இத்தகைய முழுமனிதரைத் தந்த
கலியே பெருமைபுடையது. இத்தாற்றாண்
டில் இவரை தரிசிக்கும் பேறுடன் பிற்த
காமே புண்ணிய சாலிகள். பாரத தேசமே
பழம் பெருமையைப் பெற்றது என்றால்
சுந்தரவர் பெருமை இயம்பவும் முடியுதே.

இராமனைப் பயந்த தசரதர் ஆட்சியைக்
கவியாசர் "செயிரிலா வுலகின்ற சென்று
கேள்புறமு, உயிரெலாம் தன்னுயிரொப்ப

வோம்பினான்" என்று சிறப்பித்த கா
மகா புருஷர்கள் சாமானியர்களிடையே
உதயம்செய்யார் என்பதை வலியுறுத்தும்.
அதுபோலவே கார்த்தியடிகளின் தந்தை
யாரும் சரித்திரத்தில் பொறிக்கப்பெற்ற,
உயரிய குணம், ஒழுங்கு, ஆற்றல், தியாகம்
அமையப் பெற்றவர்களே.

பம்பாய் மாகாணம் கூர்ஜூர நாட்டில்
உள்ள போர்ப்பந்தரிலும் ராஜகோட்டையி
லும் இருந்த சமந்தானாதிபதிகளிடம்
மத்திரித சொழில் ஆற்றி ஸத்தியம் நீதி
இரண்டைத் தவிர எதற்கும் தலைவணங்கா
நிருத்த உத்தம் சந்து என்பவரின் தவப்
புதல்வர் காமசுந்த என்பவர், இவரும்
தந்தையாரின் குணங்களைப் பின்பற்றி
அதே பதவியில் இருந்து புகழ்படச் சிறத்
தனர்.

சுன்றிக்கு நாயகன் காமசுந்த தென்பது
அவர் சரித வரலாற்றினால் உணரலாம்.

அவருக்கு இரண்டாம் தாரமாகிய திருந்
மகனே நமது தலைவரின் அருமைத் தாயா
வர்.

"புண்களில் வெறுப்பும் கெஞ்சிற்
பொருந்திய கருணையாலே
காண்புறந் தீண்டொணாத
வருப்பினர்க் கிரங்கும் கற்பும்
மாண்மதப் பற்றும் வாய்த்து
மங்கையர் திலகமாகி
சேண்புகழ் ராஜகோட்டைச்
செழுநகரில்கி ளின்றார்"

என்றும் சாந்திபுராணச் செய்யுள் அவர்
சிறப்பை யுணர்த்தும்.

கோசலை, தேவகி, குத்திதேவி முதலிய
புத்திர பாக்கியத்திற் சிறந்த புண்ணிய
சிலைகளும் சிரக் கம்பனம் செய்து மன
தால் வணங்கத் தக்கவரும் பெண் பிற
விக் கே பெருமை யளித்தவரும் ஏழு
நாள் வரை ஒரு கால் உண்ணா விரத
யிருந்து கோன்பாற்றியவரும் திருமக
னைய பொலிவுடையவருமாகிய இம்மா
தரசியாரின் திருநாமம் புத்திரபாய் என்ப
தாகும்.

இத்தெய்வ மாதனை யாருக்கு நமது
மாபெருந்தலைவர் அறிவினா மூர்த்தி மூன
ருவது மகவா யுதித்தார். 1869ஆ செப்
டம்பர் 21(கங்கைஞ்ஞ புரட்டாசுபி 18உ)

வாரம் இரவு மணி 3-30-க்கு மகம்
னகாம் பாதத்தில் திருவவதாரம் செய்
தனர். இதனை காந்திபுராண முதற் காண்
டத்தில்,

“உண்மையின் உறையனை
உணர்வின் சென்னியை
ஒண்மையைத் துறவியல்
உறைக்கும் ஆணியை
எண்மையின் துணை
வலி யதனை”

“துன்பினை மறந்தினை
அறத்தின் லேரினை
வன்பினை யாற்றுவோர்
வலேறி நீர்நீட்டித்
துன்பம் தேற்றிமீம்
துய்மை வாழ்வனை”

“ஒழுக்கமாம் பொருளினது
உருவைக் குற்றமாம்
அழுக்கிவாச் சித்தையின்
அணியை அன்பினால்
இழுக்கிவோர் தமைக்கரை
யேற்றம் ஏதனை,
மன்பதை யுய்த்திட, பெண்மை
பீடுத, மறவிர் அன்னை
வழக்கினு லீன்றனர்.”

எனவரும் கவிதைகளினால் உணரலாம்.
இப்பெரியார் இளமையிலே பண்டை
வழக்கப்படி ஆடம்பரமற்ற திண்ணைப்
பள்ளியிலே ஒதி, பன்னிரண்டாவது வயதி
லேயே வாக்கியனைப் (வள்ளுவர் மனைவி)
சொந்தகடவாத சுருணை மாதிரித் திருமண
முடித்து பதினாந்தாம் வயதில் தந்தையை
விழ்த்து, தாய் சொற் றலேமேற் றுக்கி பதி
னேழு வயதில் பிரவேச பரீட்சையில்
நிறப்புற ஒப்பேறி நியாயவாதத் தொழி
லாற்ற இலண்டன் மாநகரம் எண்ண
எண்ணி அண்ணையை பிரித்து கின்றனர்.
அண்ணையாரும் ஆங்கிலநாடு சென்றால் மா
பொழுக்கம் குன்றுமென உடன்பட்டாது
தடுத்தனர். எனினும் அறிவுடை மைந்
தன் விருப்பத்தினைத் தடுத்த முரண்பட
முடியாமல் மூன்று சபதம் செய்தளிக்க
வேண்டினர்.

அச்சபதம் யாதென்னில்,
அறிவுழிக்கு மதுபானம்
அறவோர் கொன்னாத்
துச்சமுதம் புலையுணவு

துய்மையையும் தருதியையும்
துரத்தா நிற்கும்
நச்சுணை விழி
மடவார் முயக்கம்

ஆசிய இம்மூன்றினையும் கனவிலும் சுரு
தேன் என்று சபதம் செய்து கொடுத்து
இளமையினையும், பிறர் திருத்த ஆண்
சினவையும் விடுத்து ஆங்கிலநாடு சேர்ந்து
கல்வி கற்பிதி வீடுபட்டார்.

அண்ணையரிடம் செய்த சபதங்களாகிற
மதுபான நீக்கம் புலையுணவு மறுப்பு பா
ள்திரீ கமன மின்மை இம் மூன்றமே
அடிகள் சரிய வாழ்வனை செப்பம் செய்து
நிலை பேருக்கி இற்றைக்கு எல்லா உலக
மும் தொழத் தக்க பெரும்பதவியை
அளித்த தென்னலாம்

புத்திரர் பிரியாலும், கடல் யாத்திரை
யால் ஏற்பட்ட குலத்தினரின் பசிஷ்கார
நிர்ப்பந்தங்களாலும் மன கொந்து மோஹ
னதால் கரம் சுந்திரகாந்தியவர்கன் தாய்
காடு திரும்பா முன்னம் ஈன்ற பெரியார்
இறைவன் திருவடி சேர்க்தார். நமது அடி
களோ ஆங்கில நாட்டில் தான் செய்த
சபதத்திற்கு மாறாக கடக்கவேண்டிய சம்ப
வங்கள் நேர்த்துழி நேர்த்துழி மனம்
தனராது உறுதி குன்றுது ஸத்தயம் வரு
வாது திரும்பினுரென்னும் அரியபுகழ்மூர்த்
தில் வெளியிட முடியாது தாய்காடு மீண்டு
பம்பாயில் தொழிலாற்றி வாத்தொடங்கிய
சின்னாளிலேயே தென்னுப் பிரிக்காவிற்கு
நியாய வாதக் கடனேற்று அங்கு சென்று
தங்கியதில் நிறவேற்றமையினாலும், மனித
சமூகத்திற்கு ஏற்பட முடியாத கொடிய
சட்டங்களாலும் இந்திய சகோதரர்கள்
படும் துன்னலகண்டு தாங்காது அறத்தான்
நில் ஆட்சிபுரிவோரைத் திருத்த முடியாத
சத்தியாக்கிரகப் போர்தொடுத்து தனது
வருமானம் அனைத்தும் உத்தம இந்திய
நூல்களுரைப் பழக்கும் பயிற்சிச்சாலை
யொன்றினை போலீசில் என்னுமிடத்தில்
அமைப்பதில் வார்வழக்கி ‘இந்தியன் ஒபி
னியன்’ என்னும் பத்திரிகை வாலிலாக
பாமா ஜனங்களை விழிபுரச் செய்து
கொடிய சட்டங்களை எதிர்க்க வேண்டி
வேலை நிறுத்தம் செய்வித்து அதன் பய
னாக இவ்வத்துணைவியாராகிய கன்னரி
பாய் அவர்களுடனும் புதல் வருடனும்

சிறை வாசம் ஏற்று, சிறையில் இழிவான
பணிகளும் உலர்ந்து மனங்கோண தாற்றி
பின்னர் அரசாங்கம் சட்டங்களை நீக்கி
உடனுறையும் பல ஆயிரக் கணக்
கான இந்தியருடன் விடுதலை செய்யப்
பெற்று சுதந்திர பாதுவாய் ஏழ்மையின்
அறிஞரியாய் புலனடக்கி, மனைவியைத்
தாயெனக் கருதி ஒழுதி ராஜல உணவகளை
நீக்கி சத்துவ குணத்தையே யளிக்கும்
அற்பமான புனித ஆகாரமே ஏற்று மகாத்
மா வென்று உலகமதிக்கச் சிறந்து தாய்
காடுயிதி, சேய்ரா, சாம்பரான், ஆமதா
பாத் மில் தொழிலாளர் இடங்கல் சத்தி
யாக்கிரகம் புரிந்து அன்னர் இன்னல்கள்
கற்றி ஆக்கில அறிஞர் பலர் மனதையும்
விபக்கச் செய்து வருவையில் கிழந்த பஞ்
சாப்படுகொணையும் அந்நுலேற்பட்ட சமூக
அவமானமும் அடிகள் மனதைப் புண்
படுத்தியது. பின்னர் 1930 லு ஆகஸ்டு
12உயில் சென்னையம்பதி கடற் கரையில்
ஒத்தழையாமைகைக் கிளத்தியது முதல்
இடையில் 10 வருஷங்களில் கிழந்த
கிழ்ச்சிக்களை வவருமறிவர், காராட்டை
யாகிற ஸ்ரீதேவியை காட்டில் ஸ்தாபித்து
இந்தியாவின் அறுமைப் பினியை ஒட்டி
வருகிறார்.

ராட்டையின் தத்துவங்களைப் பாமா
மக்களுக் குபதேசித்து வருகிறார்.

“காந்தி புராணம்”

“மாண மென்றனைக் காக்கும்
வழக்கினால் வேண்டற் பால
தானதன் காதலாக்கும்
அருந்துகில் புனைந்து மெய்யில்
ஆனறம் அமுதமாதி அரும்
பெறல் உணவும் இன்பத்
தேனுரு கதலியின்ற செழுந்
வணி முதலவாய
இராஜத அணுவை நீக்கி யிரும்பி
தனிக்குமாற்றால்
விராய ஸத்துவமேகல்கும்
விதை கனியாநியாய
பராவரு மற்பாகாரப் பாண்மை
யில் இருபோதேற்ற
தராதல் புத்தவதெல்லாம்
தனதெனவென கொளாமல்
அறுமையின் பொலிவுபோலும்
வயங்கு தேட்டாவின் மேவி

கிறவுமார் கிரமம்போற்றம்
நியமத்தினுறும் போலும்
உறுதவக் காத்திவேந்தர்
உலவினார் கருணையாலே”

என்னும் பாடல்களை படிப்போர் மன
தைப் பரவசப் படுத்தும்.

உண்மையே பாகை, உறுதியே தவசம்,
ஒழிவிலாக் கருணையே ஆடை, தின்மை
யார் ஒழுங்கே பாதகம், சகிப்பும தியாக
மும் யோகமுமே தண்டம், தன்மையார்
அறிவினைக் கமண்டல மேந்தி தரும்
பின் தொடர

அவரது 61-வது வயதில் ஏகாதிபத்யத்
தில் குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தையும் தனது
தாய்காடு பொழுடியாதது கண்டு அறப்
போர் துடங்க அமைதிபுடன் தனகர்த்த
ராய் எழுந்து முன்வந்திருக்கிறார்.

இராவணன் இராமனை மாலியவாணிடம்
வியந்து கூறியபோது

பயங்கரமான போரிலும் கூனிகுடும்
போக உண்டை செறித்தபோ தொத்து
தன்றிச் சினவுண்மை தெரித்ததில்லை
எனக் கவியாசர் கொணக்கனத்திலும்
இராமன் முகத்தில் புன்னகை தவழ்கின்ற
தன்றிச் கோபக் குறிப்பில்லை யென்பதாக
வருணித்திருப்பது நமது அடிகளின் தற்
கால சாந்த நிலக்கே சூலக்கியமாகும்.

ஆச்சிரமப்படை வீரர்களை அணிவகுத்து
கிறத்தி விட்டார்.

சேது பந்தனம், செய்து சேனைகள்
இலங்கையில் வந்திறுத்த பின்னும் இரா
மன் அறத்தாது குன்றமல் அங்கதனைத்
தாதுப்பியது போல, மீண்டும் ஒரு
தது விடுத்துள்ளார்.

தேசம் அடிகள் செய்யலே நாடி கிற்
கிறது.

உலகிலுள்ள வல்லரசுகளும் இந்தியா
வையே கோக்கி கிற்கின்றன.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும் சோதனைக்
காலத்தைக் கடப்பதெப்படி எனச் சித்திக்
கிறது. பாரத தேவியும் பதங்கிறுன்.
எல்லாம் வல்ல இறை திருவுன்னம் யாதோ?
அறக்கடவுளாகிய நமது நலைவரைநினைப்
பதம் அவர் உரைகளைப் படிப்பதும்
விவங்குகளையும் அமைதிபெறச் செய்யும்,
நியோரும் கலலோராவர்.

சுயராஜ்யத்தின் அவசியம்

சுதந்திரத்தின் பெருமை

(பொ. திருகூடகந்தாம் பிள்ளை, எம். ஏ., பி. எல்.)

சுதந்திரம், சுயராஜ்யம், சுதேசியம் இவற்றை உலகிலுள்ள எல்லா நாட்டுப் பெரியோர்களும் உயிரினம் உயர்ந்த விழுப் பொருள்களாகப் போற்றியுள்ளார். இப்பொழுதுள்ள பெரியோர்களும் அவ்வாறே போற்றுகின்றனர்.

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே

என்பது வடமொழிக் கூற்று. சுதந்திரமே மோட்ச சாதனம் என்பது நமது முன்னோர் துணிவு. மேனாட்டு அறிஞர் உரைகளையும் ஈண்டு கவனித்தல் அவசியம். இந்நாளில் அவர்களே சுதந்திரத்தை அடைவதிலும் காப்பதிலும் அதிகம் சிரத்தை யுடையவராகக் காணப்படுகின்றனர்.

மேனாட்டு நாகரிகத்தின் தாயகமாகிய கிரீஸ் தேசத்துப் பெரும்புலவர் ஹோமர் (Homer)

“கடவுள் எவனுக்கு அடிமைத் தனம் விதிக்கின்றாரோ அவனிடமிருந்து அவனுடைய நற்குணங்களில் செம்பாதினிய எடுத்து விடுகின்றார்”

என்று கூறுகின்றார். அதுபோலவே இத்தாலி நாட்டுப் போசினியர் தந்தே (Dante)

“சுதந்திரமுள்ள பொழுது தான் மனித ஜன்மம் சிறந்ததாகும்”

என்று உறுதி கூறுகின்றார். முன்னாலில் இருந்த இப்பெரியோர்களின் அபிப்பிராயத்தையே ஆங்கிலப் புலவர் கௌப்பர் (Cowper)

எவ்வளவு நிரூபித்த யுடையவராயிருந்தாலும் ஒருநாளும் அடிமைகள் அறியாத ஆயிரக் கணக்கான அழகுள்ள சுதந்திரத்திடம் உள

என்றும், பிரஞ்சு ஆசிரியர் மிச்சலட்சிட்டுக் குருவியே பறவைகளில் தலைசிறந்தது என்று ஜனங்கள் நினைப்பதில் தவறில்லை. அதுதான் அதிக ஆனந்த முடையது. ஏனெனில் அதுதான் அதிக சுதந்திரமுடையது

என்றும், ஜெர்மன் நாடகாசிரியர் ஷில்லர் (Schiller)

சுதந்திர வாழ்வில் பல குறைகள் இருக்கலாம்; ஆயினும் சுதந்திர மில்லாச் சுகமான சமூக வாழ்வைவிடச் சுதந்திரமே எங்கும் சான்றோர் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்வதாகும். சுதந்திர மில்லாச் சமூகம் வெறும் ஆட்டு மந்தையையே ஒக்கும்

என்றும், ஸ்பானிஷ் நாடாசிரியர் வெர்வான்ஸ் (Cer Vantes)

கடவுள் மனிதனுக்கு அளித்துள்ள விலைமதிக்க முடியாத பெரிய நன்மைகளில் சுதந்திரமே தலை சிறந்தது. மனிதனுக்கு ஏற்படக்கூடிய தீமைகளில் முதன்மை பெற்றது அடிமையாவதே என்றும் கூறி ஆதரித்துள்ளார். இக்காரணம் பற்றியே நமது தமிழ்நாட்டுக் கவிச்சகாவர்த்தி சுப்பிரமணிய பாரதியார் சுதந்திர தேவியைப்பார்த்து

தேவியின் ஒளிபெருத
தேயமோர் தேயமாமோ
ஆவியங் குண்டோ செம்மை
அறிவுண்டோ ஆக்கமுண்டோ
காவிய தூல்கள் ஞானக்
கலைகள் வேதங்களுண்டோ
பாவிபான்ரோ நின்றன்

பாலனம் படைத்திலாதார்
என்று பாடியிருக்கின்றார். ஆகையால் நாம் சுதந்திரமாகக் கொண்டு நிற்பது ஆச்சரியம் தரும் காரியமன்று.

சுயராஜ்யத்தின் பொருள்

சுதந்திரம் விழைகின்றோம்; சுயராஜ்யம் வேண்டுகிறோம். ஆகையால் முதற் பண சுயராஜ்யம் என்பதன் பொருளை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். சுயராஜ்யம் என்றால் என்ன? சுயராஜ்யம் என்பதற்கு ஜனங்களுக்குச் சொந்தமான ராஜ்யம் என்பது பதப்பொருள். அதனாலேயே அமெரிக்காநாட்டு ஜனத்தலைவர்களில் கீர்த்திபெற்ற ஆப்பிராஹ்ம் லிங்கன் (Abraham Lincoln)

தேஜனங்கள் ஜனங்களின் நன்மைக்காக ஜனங்கள் அரசாள்வதே சுயராஜ்யம்

என்று கூறினார். ஆகவே சுயராஜ்யத்தின் முக்கிய அம்சங்களாவன:—

(1) அறிவுவந்த ஆண்பெண் அனைவர்க்கும் ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் உரிமை இருக்கவேண்டும்.

(2) கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் மூன்றும் ஒருங்கே வாய்ந்த பெரியோர்களால் ராஜ்யம் நடத்தப்படவேண்டும்.

(3) அப்பெரியோர்களாகிய ஜனப் பிரதிநிதிகளுக்கே சகல சட்டங்களை இயற்றவும் மாற்றவும் விலக்கவும், வரிகளை விதிக்கவும் செலவு செய்யவும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.

(4) ஸ்கிவில் நிர்வாகமும் ராணுவ நிர்வாகமும் பிரதிநிதிகளுக்கு ஜவாப் தாரியாய் இருக்கவேண்டும்.

(5) சகல சட்டங்களும் வரிகளும் நிர்வாகமும் ஜனங்களுடைய நன்மையே கவனிக்க வேண்டும்.

(6) ஜாதிமதம் நிறம் செல்வம் முதலிய வேற்றுமைகளின்றி சகல ஜனங்களுக்கும் ஒரே படித்தாய் ராஜ்யம் நடத்தப் பெறல் வேண்டும்.

இவ்வித அம்சங்கள் பொருந்தியதே சுயராஜ்யம் ஆகும். பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் இந்தியர்களாகிய நமக்கும் இங்கிலீஷ்காரருக்கும் சம உரிமை அளிக்கப்பட்டு சம அந்தஸ்துடன் நடத்தப்படின இந்தியா சுயராஜ்யம் பெற்று பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு பாகமாக இருக்கச் சம்மதிக்கும். சம அந்தஸ்து அளிக்கப்படா விட்டால் இந்தியா பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை விட்டுப் பிரிந்து ஜப்பான் முதலிய இதர நாடுகளைப்போல் தனித்துச் சுயேச்சையுடன் நிற்கும்.

ஆகவே சுயராஜ்யம் என்பது சொந்த ராஜ்யம். அதாவது நமக்காக நம்பொருட்டு நம்மவர்களாலேயே பரிபாஸிக்கப்படும் பொறுப்புள்ள ஆட்சி முறை.

இப்பொழுதுள்ள ஆட்சி முறை

நாட்டில் இப்பொழுது நடப்பது சுயராஜ்யம் அன்று. ஜனப் பிரதிநிதிகள் அதிகாரிகள் அல்லர். நாட்டில் நடப்பது அன்னிய அரசாங்கமாகும். உத்தியோக வேலைக்காரர்களே அதிகாரிகள். ஆகையால் அவர்கள் செய்வதெல்லாம் அவர்களுடைய சொந்த நன்மையையும், அவர்களுக்கு அதிகாரிகளாகிய இங்கிலீஷ்காருடைய

சன்மையையும் குறித்தேயாகும். அதனாலேயே ஆங்கிலத்தில் அதை "புராக் கோலி" (அதிகாரி ஆட்சிமுறை) என்று அழைப்பர். அது ஜனங்களுடைய சன்மையைச் சிறிதேனும் கருதுவதில்லை. இவ்வன்மையை ஆங்கில அமெரிக்க ஆசிரியர்களில் பலர் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். இரண்டொரு வருஷங்களுக்கு முன் இங்கிலாந்தில் மந்திரியாய் இருந்த லர் ஜய்ஸன் ஹிக்ஸ் என்பவர்

இங்கிலாந்து இந்தியாவை வைத்திருப்பது தனது லங்காஷையர் வியாபார நலத்தின் பொருட்டே

என்று பொருள்படத் தெளிவாக உரைத்திருக்கின்றார்.

பலன் என்ன?

இவ்விதம் இந்தியா சுதந்திர மிழந்த நிற்பதனால் ஏற்பட்டுள்ள பலன்கள் யாவை? சில முக்கியமான கேடுகளை மட்டுமே இங்கு கூற விரும்புகின்றேன்.

1 விவசாயம்—விருத்தி யில்லை. நாளுக்கு நாள் விளைவு குறைவு. 1891ல் ஒரு ஏக்கர் கஞ்சை நிலத்தில் சராசரி விளைவு சுமார் 900 படி. நெல்; ஆனால் 1921 ல் விளைவு 450 படி. நெல்தான் அரிசியைப்போலவே கோதுமையையும்.

கோதும்பை ஏக்கர் 1-க்கு சராசரி விளைவு:—

1593 ல் 1140 ராத்தல்
1886 ல் 840 "
1920 ல் 690 "

ஆனால் இது தேசங்களில் விளைவு நாளுக்கு நாள் அதிகம். உதாரணமாக இங்கிலாந்தில்—நம்மை அசாங்கம் அசாங்கத்தாரின் நாட்டில்—கோதும்பை ஏக்கர் 1-க்கு சராசரி விளைவு

1886 ல் 1800 ராத்தல்
1920 ல் 2000 "

இங்ஙனம் விளைவு குறைந்துபோவதற்கு யாது காரணம். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உழவு மாடுகள் அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுவதாலும் உண்பதற்காக வட்சக்கணக்கான மாடுகள் கொல்லப்படுவதாலும் மேய்ச்சல் நிலங்கள் முன்போல் போதுமான அளவு இல்லாததாலும் குறைந்தும் கழிந்தும் வருகின்றன. சாதாரணமாக 5-ஏக்கர் நிலம் பயிர்செய்ய ஒரு ஜோடி மாடு வேண்டும். ஆனால் இங்கே 27 ஏக்கருக்குத்தான் 1 ஜோடி இருக்கின்றது. இங்கிலாந்தில் 3 ஏக்கர் பயிர்செய்ததற்கு 1 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலம் முண்டு. இந்தியாவிலோ 27 ஏக்கருக்குத்தான் 1 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலம். மாடுகள் குறைந்ததாலும் முன்போல் காடுகள் செளகர்யமாய் இல்லாததாலும் உடத்திற்கும் கஷ்டம். அதோடு உள்ள உள்களும் அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு விடுகின்றன. வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியானது:

1924 ல் 1926 ல்

எலும்பு உரம்

35000 டன் 45000 டன்

புண்ணாக்கு உரம்

243000 டன் 444000 டன்

விளைவை அதிகரிக்கவும் கோயைப் போக்கவும் வேண்டிய முறைகளைக் கற்பிக்கவும் அதற்கான செளகர்யங்களைச் செய்துகொடுக்கவும் அரசாங்கம் சித்ததை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. மற்ற நாடுகளில் செளகர்யங்கள் செய்யப்படுவதால் நாளுக்கு நாள் மேனியாகுதல்.

ஏக்கர் 1 க்குச் சராசரி விளைவு
நெல் ஜப்பான் 2070 ராத்தல்
இந்தியா 885 "
கரும்பு ஜாவா 40 டன்
இந்தியா 11 "
பருத்தி ஜப்பான் 350 ராத்தல்
இந்தியா 75 "

(2) கைத்தொழில்—அழிக்கப்பட்டு விட்டது. முக்கியமான தூய் தூய் நெய்தல் தொழிலை கம்பெனியார் அநியாயமாய் அழித்து விட்டனர். என்பது சரித்திர உண்மை. 1790 ல் இங்கிலாந்திற்கு இந்தியாவிலிருந்து 4½ கோடி ரூபாய்க்கு மஸலின் துணி போயிற்று. ஆனால் இப்பொழுது இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவிற்குச் சுமார் 60 கோடி ரூபாய்க்கு ஜவுளி வருகின்றது. இதுபோலவே மற்றக் கைத்தொழில்களும். 50 வருஷங்களுக்குமுன் ஜப்பான் தேசத்தில் கைத் தொழில், விருத்தியே கிடையாது. இப்பொழுது கைத்தொழில் விருத்தியாகி கைக்குத் துணி, தீப்பெட்டி, கண்ணாடி முதலிய பல சாமான்களை அனுப்புகின்றது. காரணம் என்ன? அங்குள்ள அரசாங்கம் அயல் நாட்டுச் சாமான்கள் வருவதைத் தடுக்க அதிக வரிபோட்டுச் சொந்தக் கைத் தொழிலுக்குப் பண உதவி செய்தும் வருகின்றது. இங்குள்ள அரசாங்கமோ அப்படி ஒன்றும் செய்வதில்லை. ஆங்கிலேயக் கைத்தொழிலுக்கு உதவி செய்வதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கின்றது.

(3) வியாபாரம்—வெகு குறைவு. உண்மையில் இந்தியாவில் வியாபாரிகளே கிடையார். வியாபாரிகள் என்பவர் எல்லோரும் அயல் நாட்டு வியாபாரிகளின் சாக்குகளை விற்று அவர்களுக்கு லாபம் கொட்டிக் கொடுக்கும் தாகையோவர். கைத்தொழில் விருத்தியில்லாமல் மூலப் பொருள்கள் ஏராளமாக அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டால் வியாபாரம் எப்படிச் செழிக்கும்?

(4) வரிகள்: சர்க்கார் வரிமட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகம். முன்னாளில் விளைவித்தால் மட்டுமே வரி உண்டு. விளைந்த விளைவின்மேல்தான் வரி. அதுவும் விளைந்த பொருளாகவே கட்டலாம். இப்பொழுதோ விளைவிக்கா

விட்டாலும் வரி வசூல் செய்யப்படும்; ஏக்காரின் மேல் வரி; அதுவும் அது வடையாவதற்கு முன்னாலேயே பணமாகக் கட்டவேண்டும். விளைவு 1891ல் இருந்ததைவிட 1921ல் பாதி; ஆனால் நிலவரி இரட்டிப்பு. 1891 ல் நிலவரி 19 கோடி ரூபாய், 1921ல் 36 கோடி ரூபாய்.

மற்ற நாடுகளிலிட இந்தியா எளிய நாடு. ஆனால் வரி மட்டம் அதிகம். இங்கிலாந்தை விட இந்தியாவிற்கே வரிப்பளு அதிகம் என்பதை வங்காளத்தில் கவர்னார் யிருந்த லிட்டன் பிரபு பார்லிமெண்டு சபையில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவ்வளவு ஏராளமான வரிகள் வசூல் செய்தும் செலவுக்குக் காணாதாம். வருஷந்தோறும் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு. அதற்காகக் கடன் வாங்குவது ஒரு பக்கம். வரிகளைக் கட்டிவது ஒரு பக்கம். கடனையும் வட்டியையும் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் இந்தியாகிய நாம்தான். கைத்தொழில்களை வளர்க்க அன்னிய வஸ்துக்களுக்கு வரியைக் கட்டமாட்டார்கள். ஆடம்பர வஸ்துக்களுக்கும் வரியைக் கட்டமாட்டார்கள். பட்டுக்களையும் மது வர்க்கங்களையும் விட்டு விட்டு ஏழை மக்களின் கஞ்சிக்கு வேண்டிய உப்பிற்கும், மருந்திற்கு வேண்டிய சர்க்கரைக்கும், வெளிச்சத்திற்கு வேண்டிய தீப்பெட்டிக்கும் அயலிடத்தில் பிழைக் கப்போன அண்ணன் தம்பியின் யோக சேஷமத்தை அறிய வேண்டிய தபால் கடித்ததற்கும் அவர்களைப் பார்க்கப் போகவேண்டிய ரயிலுக்கும் வரியைக் கட்டுகின்றார்கள்.

(5) வரியின் செலவு—ஜனங்களின் சன்மையை உத்தேசித்துச் செய்யப்படுவதில்லை. வரிப் பணத்தில் பெரும்பாகம் ராணுவத்திற்கும் உத்தியோகஸ்தருக்கும் செலவு செய்யப்படுகின்றது. சிறுபாகமே ஜனங்களுக்கு நன்மையான கல்வி பாசனம் வைத்தியம்

முதலியவைகளுக்குச் செலவு செய்யப்படுகின்றது. 1924-25 ம் வருஷத்தில் அரசாங்கம் வருஷத்த பணத்தில்

சேனைக்கு	100	க்கு	28	பங்கு
ரயில்வேக்கு	"	"	14	"
போலீஸுக்கு	"	"	10	"
கல்வி	"	"	5	"
பாசனம்	"	"	2	"
சுகாதாரம்	"	"	1	"

விதம் செலவு செய்தனர். இவ்விதம் ஜனங்கள் நன்மைக்காகச் செலவிடும், சிறப்பாகத்திலும் அளவற்ற பணம் இந்த இலாக்காக்களில் உள்ள வெள்ளைக்கா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அதிகச் சம்பளத்தில் போய் விடுகின்றது.

சேனைக்கு மற்ற நாடுகளில் வரியில் 100 க்கு 15 க்குக் குறைவாகவே செலவு. இங்கே ஹாறுக்கு 28 செலவு. சண்டை நடந்த காலத்தில் சேனையின் செலவு ரூபாய் 25 கோடி. இப்பொழுது சுமார் 55 கோடி. இவ்வளவு பெரியதொகை செலவில் சேனைவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இப்பொழுது கம்மை எதிர்க்க யாரும் தயாராயும் இல்லை. பெரிய சேனை வைத்திருப்பது இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்காக அன்று. ஆங்கிலேயருடைய நன்மைக்காகவே. இவ்வுண்மையை இதற்கு முன்னிருந்த வைஸிராய்கள் வான்ஸ்டெனும் ரிப்பனும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

(6) சர்க்கார் சம்பளம்—மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளமும் மற்றநாடுகளில் இருப்பதைவிட இங்கே வெகு அதிகம். ஜப்பானில் முதல் மந்திரிக்கு மாதச்சம்பளம் சுமார் ரூ 650; ஜக்கோர்ட்டு ஜட்ஜிக்கு ரூ 500. இந்தியாவில் வைஸிராய்க்கு ரூ 20 ஆயிரம்; கவர்னருக்கு ரூ 10 ஆயிரம்; ஆனால் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மிகக் குறைந்த சம்பளம்.

மேலும் அதிகச்சம்பளம் வெள்ளைக்காருக்கு; சொற்பச் சம்பளம் இந்தியருக்கு; உதாரணமாக சேனையிலுள்ள இந்திய சிப்பாய்க்கு வருஷச் செலவு ரூ 411; இங்கிலிஷ் சிப்பாய்க்கு ரூ 1971. இப்படியே இதை இலாக்காக்களிலும்.

(7) வறுமை—இதனால் நாட்டில் வறுமை நாளுக்குநாள் அதிகம். 40 வருஷங்கட்கு முன் ஏழை ரூபாய் என்றால் இப்பொழுது 8 ரூபாய்தான் வருமானம் என்று பம்பாய் சர்வ் கலாசாலை அர்த்த சாஸ்திர நிபுணர் கூறுகின்றார். இந்தியாவில் சாரசரி தினசரி வருமானம் ஒன்றே முக்கால் அணு. இங்கிலாந்திலோ இரண்டுரூபாயாகும். ஆகையால் 32 கோடி ஜனங்களில் பிச்சைக்காரர் சுமார் 1½ கோடி; வருஷத்தில் ஒருநேராவது வயிறு உண்டறியாதவர் 7 கோடி. அயல் நாட்டில் அடிமைகளாய் வயிறு வளர்க்க வருஷந்தோறும் சென்று அளவற்ற தன்பம் அனுப்பிப்பவர் ஆயிரக்கணக்கானவர்.

(8) சுகாதாரம்—தேச பலம் மிகவும் குறைவு. நோய் அதிகம். நோயில்லாத வாழ்வே கிடையாது. தொத்த நோய் வந்தால் போவதில்லை. உலகத்திலுள்ள ஜனத் தொகையில் இந்தியாவின் ஜனத்தொகை 5-ல் 1 பங்கு. ஆனால் இன்புளையன்ஸா ஜூரத்தினால் உலகம் முழுவதிலும் இறந்த 120 லட்சம் ஜனங்களில் இந்தியாவில் மட்டும் 60 லட்சம் ஜனங்கள் இறந்தனர்.

இந்தியரின் ஆயுள் அற்பம். இங்கிலாந்தில் சாரசரி வயது 46; இந்தியாவில் 23 தான். இறப்பவர் தொகை அதிகம். இங்கிலாந்தில் 1000 ஜனங்களுக்கு ஒரு வருஷத்தில் இறப்பவர் 12 பேர். இந்தியாவிலோ 38 பேர். இந்தியாவில் 1911ம் வருஷத்திலிருந்து 5 வருஷத்தில் 50 லட்சம் ஜனங்கள் மலேரியாவில் மட்டுமே இறந்திருக்கின்றனர்.

(9) நீதி பரிபாலனம்—நிறுவேற்றமை பாராட்டுவதால் ஒழுங்கில்லை. வெள்ளைக்காருக்கு ஒரு சட்டம், ஒரு நீதி. இந்தியருக்கு வேறு சட்டம், வேறு நீதி. சட்டங்களின் போக்பதையும், உபயோகிக்கின்ற வழியும் ஒழுங்காயில்லை. கலகக்காருக்கு ஏற்பட்ட சட்டங்கள் சாந்தமான தேசபக்தர்களை அடக்க உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அச்சச் சட்டத்தால் எழுத்தறிமை யில்லை. ஆயுதச் சட்டத்தால் ஆண்மையை இழந்துவிட்டோம். நீதி பரிபாலன முறையால் ஏராளமான பணச்செலவு. அலைச்சலும் கவலையும் அதிகம். தற்காலத்தில் தங்கக் கையும் இரும்புக் காலும் இருந்தால்தான் நீதி பெற முடியும்.

(10) ஒழுக்கம்—ஒழுக்கம் தருவது அறிவு; அறிவு கற்றனைத்தும் ஊறும். கல்வியும் நாட்டில் இப்பொழுது மிகக் குறைவு. இந்திய மக்களில் ஹாறுக்கு ஏழு பேருக்கு மட்டுமே எழுத்தா வாசகம் உண்டு. அதனால் நாளுக்கு நாள் ஜனங்களிடை ஒழுக்கம் குன்றி வருகின்றது. சுதந்திரத்தை யிழந்த வன் சன்மாரக்கம் குன்றிவிடுவான் என்று 1824 ல் சென்னை கவர்னார் யிருந்த ஸர் தாமஸ் மன்ரோ கூறியதையும் கவனிக்க. முன்னாலில் இந்நாட்டைப் பார்க்க வந்த பல பெரிபோர்கள் நம்முடைய ஒழுக்கத்தைக் கண்டு புதும்புதருக்கின்றனர்.

ஒழுக்கம் குன்றச் செய்யும் காரியங்களில் மதுபானமும் ஒன்று. இது சர்க்கார் ஆதரவில் செழித்த நிற்கின்றது. மதுபானத்தால் சர்க்காருக்கு நாளுக்கு நாள் வரி அதிகம். 1891ல் 3 கோடி ரூபாய்; இப்பொழுதோ சுமார் 20 கோடி ரூபாய். சென்னைமாகாணத்தில் மட்டுமே ரூபாய் 6 கோடி. பிகார்மாகாணத்தில் குடிப்பது கல்வது என்று கெஜட்டில் எழுதினார்கள். இங்கும் சட்டசபையில் கலால் கமிஷனர் குடிப்பது ஏழைகளுக்குக் கோப

பைப் போக்கும் என்று கூறினர். குடிப்பவர்களைக் குடிக்க வேண்டாமென்று சாந்தமாக மறியல் செய்தால் சிறைக் கனுப்புகின்றனர்.

ஆகையால்

இந்திய மக்கள் உடனே சுயராஜ்யம் வேண்டும் என்று விழைந்து நிற்கின்றனர். சுயராஜ்யம் பெற்றால் மட்டுமே சுகவாழ்வு காணமுடியும். தேசசேஷமும் சுகவழிகளிலும் முன்னேற்றம் அடையும். இப்பொழுது முன்னேற்றத்திற்குத் தனிப்பெருந் தடையாயிருப்பது அன்னிய அரசாங்க முறையே என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. இவ்வுண்மையை அறிந்தே இங்கிலிஷ் அறிஞர் ராபர்ட் எலியட்

“சுய ஆட்சி ஏற்பட்டால் தான் இந்தியமக்கள் நிரந்தரமாக சேஷமத்துடன் சுகவாழ்வு வாழ முடியும்”

என்று கூறினர். சுகோதா சுகோதரி களே! இவ்வுண்மையை ஒருபொழுதும் மறவாதீர்கள். சுயராஜ்யம் ஸ்தாபிக்க இடைவிடாது பாடுபடுங்கள். ஐயம் கிடைக்குமோ என்று ஐயற வேண்டாம். அடிமை நாட்டார்க்குச் சுதந்திரம் பெறப் போகிறது உயிர் துறந்த ஆங்கிலப் பெருங் கவிஞர் பைரன் பிரபு கூறும் பேச்சுண்ட மொழிகளைச் சிந்தியுங்கள். ஊக்கம் அடைவீர்கள், தளமாட்டீர்கள்.

“சுதந்திர புத்தம் தொடங்கி விட்டால் போதும்; தலைமுறை தலைமுறையாய் நடந்துகொண்டிருக்கும்; அடிக்கடி தடைப்பட்டாலும் எப்பொழுதும் வெற்றியே.”

வந்தே மாதாம்.

தென்னாட்டுத் திருக்கோயில் சிறப்பு

(ஸ்ரீ. ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எஸ்.)

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம் என்றும் பழமொழி நினைப்பிற்கு எட்டாத செஞ்சொல்லாக இத் தென்னாட்டில் வழங்கி வருகின்றது. திருக்கோயில் இல்லாத ஊர் திருவில் ஊரென்றும், திருக்கோயில் குழாத் தான் திருத்தாத்தான் என்றும் பயனறிந்த ஆன்றோர் பண்புற அருளிப்போந்தார். இத்தகைய திருக்கோயில் முதன்முதல் எக்காலத்தில் எழுந்த தென்று வரையறுத்துக் கூறுதல் எளிதன்று. தமிழ் மொழியில் இறவாக்காவியமாய் இலங்கும் சிலப்பதிகாரத்திலும் அதனொடு தொடர்புடைய தாய் மணிமேகலையிலும் அக்காலத்திய கோயில்கள் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் அறியத்தக்கதாகும். பூம் புகார் நகர் என்று புலவர்பாடும் புகழ்மைந்த நன்னகரில்,

“பிறவா பாக்கைப்

பெரியோன் கோயிலும்

அறுமுகச் செவ்வேள்

அணிதிகழ் கோயிலும்

வால்வளை மேனி

வாலியோன் கோயிலும்

லை மேனி

நெடியோன் கோயிலும்

மாலை வெண்குடை

மன்னவன் கோயிலும்”

அணியணியாய் அமைந்திருந்த அழகினைச் சிலப்பதிகாரம் செஞ்சொற்களால் எடுத்துரைக்கின்றது. ஊன் உடம்பில் தங்கி நின்று பிறவாத பெருமை வாய்ந்த சிவபெருமான் கோயிலும், அறுமுகச் செவ்வேள் அமர்ந்த அழகியகோயிலும், வெண்மேனி வாய்ந்த வாலியோன் கோயிலும், ஆரமணிந்த வாசவன் கோயிலும், புகார் நகரத்தில் அமைந்திருந்த உண்மை இத்தனாவ் இனிது விளங்கும். இன்னும் அந்நாள் சிறப்பின் மதுரை முதலாம் என்று இளங்கோ வடிகள் வியந்துரைக்கும் மாடமதுரையின்கண்,

“நுதல்விழி நாட்டத்து

இறையோன் கோயிலும்

உவணச் சேவல்

உயர்த்தோ னியமமும்

மேழி வலனுயர்த்த

வெள்ளை நகரமும்

கோழிச் சேவற்

கொடியோன் கோட்டமும்”

அடுக்கடுக்காய் அமைந்திருந்த அழகினைச் சிலப்பதிகாரம் சிறப்பித்துரைக்கின்றது. இன்னும் சேரநாட்டின் தலை நகராயிருந்த வஞ்சிமாநகரில் செஞ்சடைவானவன் கோயிலும், அறிதியிலமர்ந்தோன் ஆடக மாடமும் அமைந்திருந்தனவென்று அறியப்படுவதால், முற்காலத்தில் தென்னாட்டில் விளங்கிய முந்நாடுகளிலும் திருக்கோயில்

கள் திகழ்ந்த உண்மை தெள்ளிதில் விளங்கும். சமணமும் சாக்கியமும் தென்னாட்டிற் பாயியிருந்த இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இடையே எழுந்த சிலப்பதிகாரச் சான்று சாலச் சிறந்ததாகும்.

இக் காவியத்திற்கு முன்னெழுந்த தாய் தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணநூலில், தெய்வங்கள் திணைமுறையாக வகுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. குறிஞ்சிநிலத் தெய்வம் முருகன் என்றும், முல்லைநிலத் திறைவன் திருமால் என்றும், மருதநிலத் தலைவன் வாசவன் என்றும், நெய்தல் நிலத்துக்குரியவன் வருணன் என்றும், ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியம் வகுத்துக் கூறும் முறை அறியத்தக்கதாகும்.

“மாயோன் மேய

காநறை உலகமும்

சேயோன் மேய

மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய

தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய

பெருமணல் உலகமும்”

என்று திணைபற்றி ஆசிரியர் தெய்வங்களை வகுத்துரைக்கின்றார்.

குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாய் முருகன் வழிபாடு பன்னெடுங் காலமாத் தென்னாட்டில் வழங்குதல், பத்துப் பாட்டின் முதற் கண்ணமைந்த திருமுருகாற்றுப் படையால் தெள்ளிதில் அறியப்படும். அவ் வழிபாட்டு முறையை ஆராயுங் கால், வெவ்வேறு வகையாய் விளங்கக் காணலாம். அருமறையறிந்த அந்தணர், புலராக் காழ்கம் புலரவுடுத்து, விளையுறு நறமலரோந்தி, ஆறெழுத்தா லமைந்த மறை மொழி யோந் அறுமுகனைத் தொழுகார்கள். குன்றக் குறவர் கோடுவாய்

வைத்துக் கொடுமணி இபக்கி, குறிஞ்சி பாடி, நறம்புகை யெடுத்து, சிறு திணையை மரிக்குறுதியில் விரிப்பாவல் பாப்பி, குரவைக் கூத்தாடிக் குமரனை வழிபட்டார்கள். இவ்வாறு மக்கள் தத்தம் மன நலத்திற்கும் மதி நலத்திற்கும் ஏற்ற முறையில் இறைவனை வழிபட்ட வாலாறு பழந் தமிழ் நூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

இத்தகைய இறை வழிபாடு எக்காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றிற் றென்று வரையறுத்துக் கூறுதல் இயலாததே யாயினும், ஒருவாறு அனுமானத்தால் அறிதல் கூடும். முற்காலத்தில் மக்கள் நீர்வளம் மிகுந்த நிலங்களைத் தேர்ந்து, காடு கெடுத்து நாடாக்கி வாழத் தலைப்பட்டபோது, தம் வழிபடு தெய்வங்களை மாய் செறிந்த சோலைகளில் லைமத்து வுணங்கினார்கள். செங்கநீரோன் கதீர்கள் நோக வீழும் தென்னாட்டில், அவ் வெப்பத்தைத் தடுக்கும் தட்பம் வாய்ந்த மாங்களின் அடியில் மக்கள் வழிபாடு செய்தாரென்று கொள்ளுதல் வழுவாகாது. இவ்வாறு அரசு, வேப்பு முதலிய மாங்களின் நிழலில் பிள்ளை பார்போன்ற தெய்வங்களை வைத்து வழிபடும் வழக்கம் இன்றும் தென்னாட்டில் வழங்கக் காணலாம். இன்னும் ஒவ்வொரு பழைய கோவிலிலும் ஒவ்வொரு மாம் இறைவனுக்குரிய தாய், தல விருகமும் என்னும் பெயரோடு நிற்கக் காண்கின்றோம். தென்பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருக்குற்றால நகரை வணங்கச் சென்ற திருஞான சம்பந்தர், அங்கமைந்த குறும்பலா மாத்திற்கும் ஓர் அழகிய பதிகம் பாடியருளினார். ‘கொப்பார் பூஞ்சோலைக் குறும்பலா மேவிய கொல்லேற்றண்ணல்’ என்று குறும்பலாவின் நிழலில் அமைந்த குற்றால நாதரைக் குழந்தைப் பெருமான் குறிக்கும் முறை அறிந்து மகிழ்த் தக்கதாகும். இவ்வாறே வேணுவின்டியில் வீற்றிருந்த

வேணுவன நாதரே, இப்பொழுது தென்றல் வந்துலாவும் திருநெல்வேலி நகரில் நெல்லையப்பாய்த் திருத்தின் றார். கடம்பமாத்தின் நிழலில் அமர்ந்த கடுவுண்ட நாதனே, இப்பொழுது பாடல் சான்ற மாட மதையில் அழகிய சொக்கநாதராக விளங்குகின்றார். தில்லை மாங்களின் இடையே தினைத் திருந்த ஈசனே இப்பொழுது சிற்றம் பலத்தில் திருநடம் புரியும் அழகிய கூத்தராக இலங்குகின்றார். இவ்வாறே ஒவ்வொரு தென்னாட்டுத் திருப்பதியையும் ஆராய்வோமானால், ஆதியில் அவ்வூர்த் தெய்வம் ஓர் மாதத்தடியில் வீற்றிருந்த வாலாறு விளங்கித் தோன்றும்.

இவ்வாறு மணங்கமழும் மலர்கள் நிறைந்த பாங்களி னிடையே, அமைந்த இறைவனை மாக்களும், மக்களும் மனமார வணங்கி மகிழ்ந்தார்கள். ஐயறிவமைந்த ஆணையும் தூய மலர்க் கொத்துகளைத் துதிக்கையாற் கொய்து, மத்தகத்தேந்தி மாண்புற வணங்கிய குற்றாலப்பதியின் பெருமையை,

“பூந்தண் நறுவேங்கைக்

கொத்திறுத்து மத்தகத்திற்

பொலிய ஏந்தி

கூத்தற் பிடியும்

களிறும் உடன்வணங்கும்

குறும் பவாவே”

என்று திருஞானசம்பந்தர் போற்றிப் புகழ்ந்தார். ஆகவே கண்ணனைக் கவரும் இனிய பசுமையும் செவியனைக் கவருஞ் செவ்விய ஒலிகளும், மூக்கினைக் கவரும் நல்மணங்களும் நாக்கி

னைக்கவரும் நறுஞ்சுவைக் கனிகளும் மேனியை மகிழ்விக்கும் மெல்லிய தென்றலும் நிறைந்திருந்த நெடு மாச் சோலைகளே அக்காலத்திய கோயில்களா யிருந்தனவென்று கருதுதல் மிகையாகாது. இவ்வாறு இலைகளும் தழைகளும் செறிந்த இயற்கை விதானத்தின் கீழ் அமர்ந்த இறைவன், தோகை மயில்கள் ஆடும் அழகிய நடனத்தைக் கண்டும், பறவைகள் பாடும் இன்னொலியைக் கேட்டும், திஞ்சுவைக் கனிகளைத் துய்த்தும், விரையுறு நறுமலரின் வாசனையை நுகர்ந்தும், இளங்காற்றின் இலிமையில் தோய்ந்தும், இயற்கைத் தெய்வமாய் இலங்கினான். வியப்புறு காட்சிகள் விளங்கித் தோன்றும் விழுமிய இடங்களில் இத்தகைய தெய்வத்தை யமைத்துப் பழந்தமிழ் மக்கள் வணங்கினார்கள். சோ மன்னனது செம்மை சான்ற மலைச்சாரலில், தினைப்புலங் கூத்துத் திரும்பிய குன்றக் குறவர், ஆங்கு நின்ற வேங்கை மாத்தின் நிழலில் சோகத்தாளாய ஓர் நங்கையைக் கண்டார்கள். மதுரை நகரை எரித்து மாதாது கற்பின் பெருமையை நிலை நிறுத்திய மங்கையை மனமாத் தொழுது நின்ற குன்றக் குறவர் கண்ணெதிரே, ஓர் விமானம் விண்ணினின்றும் இழிந்தது; வானவர் பூமாரி பொழிந்தார்கள். கற்பிணக் கணியாய் பொற்புடைய தெய்வம் விமானத்திலேறி விண்ணிலகம் சென்றான். இக்காட்சியை கோகக் கண்ட குறவர், தம் குல மக்களைக் கூவி யழைத்து, அவ்வேங்கை மாத்தின் நிழலில் தெய்வம் கொண்டவாலாறு சிலப்பதிகாரத்திற் செம்மையாய் விளங்குகின்றது.

ஜீவப் பிரம்ம ஐக்கிய வேதாந்த இரகசியம்

(ஸ்ரீ. என். இராமையன்)

அஃ ஆழி சூழ் புவியில் பிறந்த மக்கள் அனைவரும் அன்பானந்த இயற்கை வடிவினராம் கடவுளின் பரிபூரண அவ்விபற்கை இறை இன்பத்தை நுகர்ந்து, எக்காரணத்தாறும் குறைவோதவாறு வாழ்கின்ற ஒப்புயர் வற்ற உன்னத வாழ்வே இப்பிறப்பான அடையும் ஆன்மகதி என்றுணர்ந்து ஒழுகல் வேண்டும்.

இவ்வவனியின் கண்ணே மக்கள் இச்சிப்பது இன்ப ஆக்கமும் துன்ப நீக்கமுமேயாம். இன்ப ஆக்கத்தின் பொருட்டு எல்லோரும் மாதர் தனம் மகவு ஆதிகள் அடைய ஆசிக்கின்றனர். துன்ப நீக்கத்தின் பொருட்டு தான தருமங்களைச் சிலர் செய்கின்றனர். ஆனால், இவ்வகை முயற்சிகளான் துன்ப நீக்க இன்பம் துலங்குவதில்லை. இயற்கை வடிவாம் இறை இன்ப அடைவிற்கு வேறுவகை அனைத்தும் துன்பத்தின்பாற் படும். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமான உலகும் இறைக்கு மாறான துக்க உருவங்களாம். ஆதலான், அஞ்ஞானம் ஒழிந்தாலன்றி துக்கம் அடியோடே அழியாது. அவ்வஞ்ஞான அழிவிற்கு ஞானமே ஏற்றது. ஞானம் விசாரத்தால் வெளியாகும். நான் யார்? உலகம் எங்கு? உண்டாயிற்று? இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமென்ன? இவ்வகைச் சிந்தனைகட்கே விசாரமென்று பெயர்.

இவ்வேதாந்த விசாரம் நம் தமிழ் நாட்டில் தழைத்து வரவே, நாளை அந் தமிழ் மக்கள் பல போகங்களில்

ஈடுண்டு மலினப் பட்டு உழன்று வருந்தினர். எனினும், இஞ்ஞான அறிவுளோர் திரும்பவும் இதில் தம் அறிவைச் செலுத்தி யிருக்கின்றனர். மேலும், ஆங்கிலநாட்டு விற்பன்னரும் நம் நாட்டு மகான்களின் உதவியால் இவ்விசாரத்தில் ஈடுபட்டு விளங்குகின்றனர். ஆகையான், மக்களனைவரும் அஞ்ஞானத்தை நீக்க ஞானத்தை அடைந்து ஆன்மகதி அடைய முற்படல் வேண்டுவது அகத்தியம்.

வேதாந்த விசாரத்தின் சுருக்கம் யாதெனின், சச்சிதானந்த வடிவமைந்த சுயஞ் சோதிமயமான இயற்கைக் கடவுள் உலகம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமன்று என்ற அறிவினை ஆற்றி, சுத்த சேதனத்தைப் பற்றி நிற்கும் மாயை என்னும் சக்தியினை ஞானத்தால் நாசமடையச் செய்தலே நன்மார்க்கம் எனத் தேற்றி, முத்திப் பேறளிக்கும் சமாச சன்மார்க்க சமயத்தின் விளக்கமேயாம். இச்சமய விளக்கத்தினை அச்சச்சிதானந்தக் கடவுளே ஓர் உருவாய்த் நிரண்டுருண்டு ஒப்பற்ற குரு முகூர்த்தமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் என்னும் திருநாமத்துடன் எழுந்தருளி அடியேனை ஆட்கொண்டு அருளியபடி அடியேனும் திருஷ்டார்த தாஷ்டார்தங்க ளான் ஜீவப் பிரம்ம ஐக்கிய வேதாந்த இரகசியத்தினை சிறிது வெளியிட எண்ணம் கொண்டுள்ளேன். அது பின்வருமாறு:—

ஆகாசத்திணுக்குக் கடா காசம், ஜலாகாசம், மேகாகாசம், மகாகாசம் என நான்கு பேதங்கள் உளவாதல்

போல் சேதனத்துக்கும் கூடஸ்தன், ஜீவன், ஈஸ்வரன், பிரம்மம் என நான்கு பாதங்கள் உள். ஜலத்தால் நிறைந்த கடத்தின் உள்வீடாய் அமைந்துள்ள ஆகாசத்தினுக்குக் கடாசம் என்று பெயர். ஜலம் நிறைந்த கடத்தினில் உடுக்களுடன் ஆகாசத்தின் பிரதி பிரம்ம தோற்றுகின்றது. அவ்வாகாசத்தின் பிரதி பிரம்மம் கடாகாயமுஞ் சேர்ந்து ஜலாகாசம் என்று சொல்லப்படும். மேக சஞ்சார ஆகாசமும் மேகஜலத்தினில் பிரதி பிரம்ம பிக்கும் ஆகாசமும் ஒன்றுபட்டு மேகாகாசம் என்று கூறப்படும். பிரம்மாண்டத்தினுக்கு உள்ளும் புறம்பும் ஒரே பெற்றிபாயும் விபாகமாயும் விளங்குவது மகாகாசம் என்று விளப்பப்படும். ஆகாசத்தின் நான்குவித இலக்கணங்களைத் துலக்கினோம். இனி நான்குவித சேதன விலக்கணங்களை வெளியிடுவாம்.

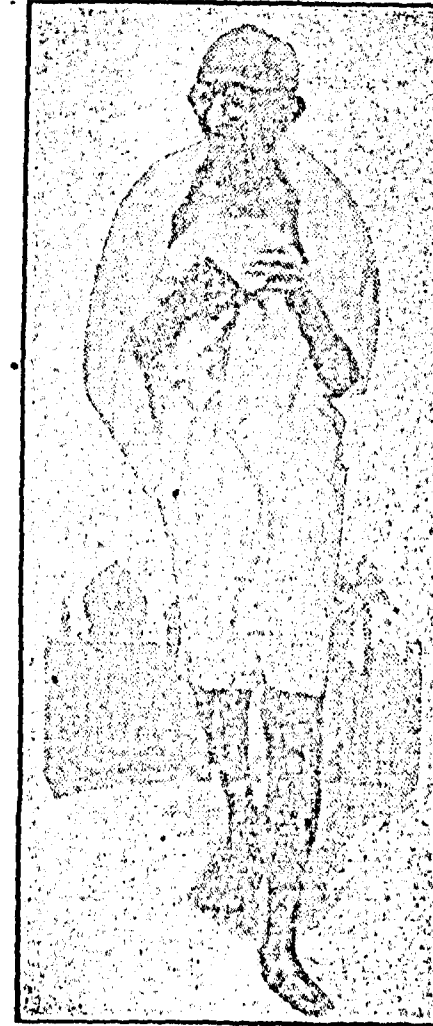
1. கூடஸ்தன்:—புத்தி அல்லது வியஷ்டி. அஞ்ஞானத்தின் அதிஷ்டான சேதனத்துக்குக் கூடஸ்தன் என்று பெயர். இக்கூடஸ்தனுக்கு பிரத்தியக் கிருபும், ஜீவசாட்சி என்பன வேறு நாமங்களாம். இக்கூடஸ்தன் ஆதி அற்றவன். பிரம்ம சொரூபமானவன். கடாகாசம்; மகாகாசத்தினுக்கு வேறுபடாமல் மகாகாச வடிவா யிருத்தல்போல் கூடஸ்தனும் பிரம்மத்தினுக்கும் பேதமின்றி பிரம்ம சொரூபமாகவே இருக்கிறான். இக்கூடஸ்தனே ஆத்ம பதத்தினுக்கு இலக்ஷியார்த்தமாம்.

2. ஜீவன்:—தூவதேக வடிவாம் கடத்தல் நகைமுதல் சிகைவரையும் நிரம்பியுள்ள புத்தியாகிய ஜலமும் அதன்கண்ணுள்ள பிம்பமாகிய கூடஸ்தனோடு கூடிய சிதாபாசனும் சேர்ந்து ஜீவன் எனச் சிறந்த வித்துவான்கள் செப்குகின்றனர். இதிலின்றி, புத்தி அதனோடுள்ள சிதாபாசன் அவற்றின் அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தன் என

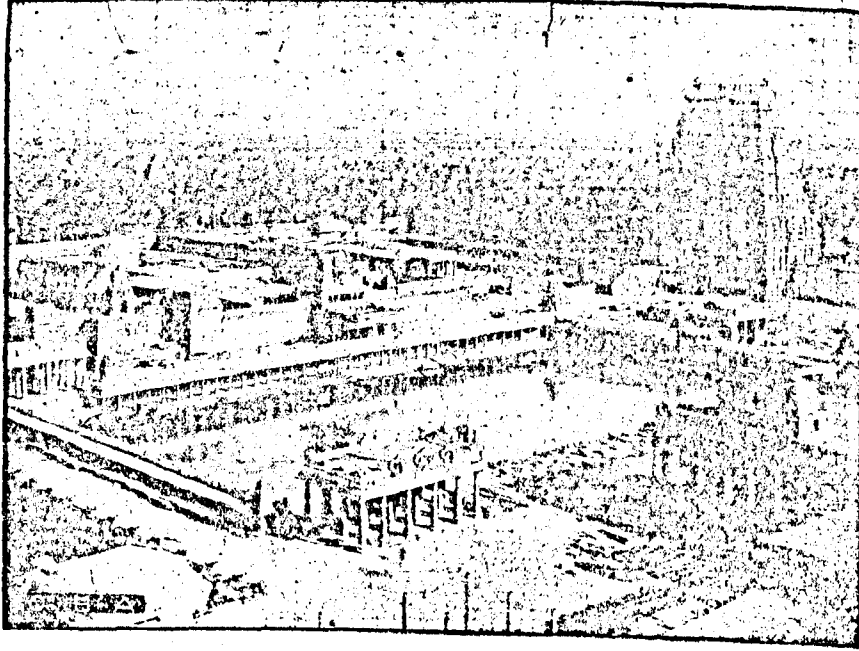
னும் இம்முன்றின் சேர்க்கையே ஜீவன் எனச் சொற்றப்படுகின்றது. ஜீவன் தொம்பதத்தின் வாச்சியமாம். ஜீவனிடத்துள்ள சிதாபாசனை நீக்கி கூடஸ்தன் மாத்திரம் தொம்பதத்தின் இலக்ஷியமாம். ஏன் எனின் ஜீவத்தன்மையின் சகல தர்மங்களும் புண்ணிய பாவமும் அவற்றின் பயனும் இன்ப துன்பங்களும் ஆபாச சுகித புத்தி செய்கின்றதே யன்றிக் கூடஸ்தன் கொண்டாடுவதில்லை. ஆனால், அவை கூடஸ்தனிடத்துக் கேவலம் பிராந்தியால் தோற்றுகின்றன. இப்பிராந்தித் தோற்றமும் புத்தி சுகித ஆபாசனாக் கேயன்றிக் கூடஸ்தனுக்கு ஏற்படுவதில்லை. முற்றும் ஆராயின் அவை ஆபாசனிடத்தும் இல். புத்தியிலிருக்கின்றன. ஆனால், புத்தியின் சையோகத்தால் மாத்திரம் ஆபாசனிடம் துலங்குகின்றன. இனி, முற்றும் உற்றுநோக்கின், புத்தியில் வியஷ்டி அஞ்ஞானமும் விவியிருக்கின்றது என்றறிதல் வேண்டும். ஆகையான், ஜீவத்தன்மைக்கு உபாதி அஞ்ஞானமென்றே அறையத்தகும். இதிலின்றி, வியஷ்டி அஞ்ஞானமும் கூடஸ்தனும் சேர்ந்தே ஜீவன் எனக் கொள்ளற்பாற்று.

3. ஈஸ்வரன்:—மாயையி னிடத்துள்ள சேதனத்தின் சாயை (ஆபாசன்) மாயையின் அதிஷ்டான சேதனம் இவை இரண்டினையும் ஈஸ்வரன் என்று இயம்புவர். அந்த ஈஸ்வரன் மேகாகாசத்தினுக்கு ஒப்பாவர். அவர் எல்லா மக்கள் உள்ளிலும் இருந்து அரசு புரிவதால் அந்தர்யாமி எனப்படுவர். அவர், தமது சொரூபத்தில் ஆவண மின்மையால் சதா முத்தர். ஆதியந்த பந்தமற்ற பண்பாளர். இரஜோகுண தமோகுணங்களைக் கீழ்ப்படுத்தும் பிரகாசப்பெற்றியுள்ள சுத்த சத்துவகுண மிகுதியான் ஞானம் கனிந்து சகல பதார்த்தங்களையும் அறியும் ஆற்றலுள்ளவர். அச்சத்துவகுண

மகாத்மா காந்தியடிகள்.

சபர்மதி நதியில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டுத் தமது ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பிச் செல்கிறார்.

சிதம்பரத்திலுள்ள தில்லை கோவந்தசுவாமி தேவாலயம்.

பண்டித மதன மோகன மாளவியா.

மாயையின் சேதன ஆபாசன் தன் சொரூபத்திலாதல் வேறு பொருட்களிலாதல் ஆவாணம் அடைவதில்லை. ஜீவேஸ்வர ரிடத்துள்ள அதிஷ்டான சைதன்னியம் அவ்விருவ ரிடத்திலும் பந்தமோட்ச மின்றியதாய் ஆகாசம் போல் ஏகாசமா யிருக்கின்றது. ஆனால், ஆபாச அம்சங்களிலேயே பந்தமோட்ச யிருக்கின்றன. அவை அதிஷ்டானத்தில் பிராந்தியால் தோற்றுக்கின்றன. இப்பிராந்தியும் ஆபாச னுக்கே யன்றி அதிஷ்டான சேதனத் துக்கு ஏற்படுவதில்லை. மாயை, அஞ்ஞானம், அவித்தை என்பன ஒரே பொருளன. எனினும், சுத்த சத்துவ குண முக்கியத்தான் மாயை என்றும், இரஜோ தமோ குணங்களால் அமிழ்த தப்பட்ட மலின சத்துவ குணத்தின் மிகுதியான் அவித்தை என்றும் அஞ்ஞானம் என்றும் வேதாந்த விற்பன்னர் விள்ளுவர். ஆகவே, இரஜோ குண தமோகுணத் தழைப்பால் அவித்தையின்பாலுள்ள ஜீவ ஆபாச அம்சத்தினை, அவித்தையானது சொரூப ஆவாணம் செய்வதால் ஜீவ னுக்கேபந்தம் உரித்தா யிருத்தலன்றி ஜவ்விஸ்வானிடத்தில் இல்லை. அதிஷ்டான சேதனத்தோடுள்ள மாயையின் ஆபாச வடிவ ஈஸ்வரன் தத்பதத்தின் வாச்சியமாம். அதிஷ்டான சேதனமே (பிரம்மமே) தத்பதத்தின் இலக்ஷியமாம். ஈஸ்வரனே அவனியின் ஆச்சம், பாலனம், அழிவு என்பவற்றை எடுத்துகிறவர் என்று எல்லா சாஸ்திரங்களும் சாற்றுகின்றன. அவற்றின் பட்டிகுக்கை யாதெனின், சேதனம்சம் ஆகாசம்போல் அசங்கமா யிருக்கின்றது. ஆபாசனே அவற்றை ஆக்குகின்றது என்பதாம். அனுக்கிரகம், ஐசுவர்யங்கள் அனைத்தும் ஆபாசனிடத்தே உள்ளன. சேதனம்சத்திலன்று, இச் சேதனம்சமும்

கூடஸ்த சேதனம்சமும் ஒரே பெற்றியாம்.

4. பிரம்மம்:—பிரம் மாண்டத்தினுக்கு உள்ளும் புறம்பும் மகாகாசம் போல் நிறைந்திலங்கும் சேதனமே பிரம்மம் எனப்படும். அது அனைத்தின் ஆத்மாவாயும் உபாதிகள் அற்றதாயு யிருக்கின்றது. பிரம்ம சப்தத்தின் வாச்சியமும் சோபாதிகமாம். வனெனின், வியாபகப் பொருளுக்கே பிரம்மம் என்று பெயர்.

மேற் கூறியவாற்றான், ஜீவசொரூபத்துள்ள மிக்கையாகிய ஆபாச அம்சம் புண்ணிய பாவங்களைப் புரிந்து அவற்றின் பலனை அனுபவிக்கின்றது. கூடஸ்த சேதனமோ நித்திய மங்கள சொரூபமாக இருக்கின்றது. எவ்வாறெனின், புத்தி எனும் மாதத்தின் ஜீவ ஆபாச அம்சம் ஈஸ்வர ஆபாச அம்சம் என்ற இரு பறவைகளிருக்கின்றன என்று கொள்க. ஈஸ்வர ஆபாச அம்சப்பறவை கர்மத்தைக் கொடுக்கின்றது. ஜீவ ஆபாச அம்சப்பறவை அதனை அனுபவிக்கின்றது. ஆனால், இவ்விரண்டிடத்து முள்ள சேதனம்சம் அசங்கமாயும் கடாகாசம் மகாகாசத்தினைப்போல் ஏகமாயும் இருக்கின்றது என்று அறிதல் வேண்டும். ஜீவ சேதனத்துக்கும் ஈஸ்வர சேதனத்துக்கும் பேதம் கூறல் கூடாது. பேதம்கூறுபவர் பேதைமையர் பார்படுவர். இங்ஙனமே, ஜீவப் பிரம்ம சேதனம்ச ஐக்கியத்தினை நன்காராய்ந்து அறிந்து விபஷ்டி. அஞ்ஞான அழியின் நன்மார்க்கக் கண்டொழுதி துன்ப நீக்கமுற்று இனையிலா இறை இன்பப் பேறபெற்றாய்ப் முற்படல் வேண்டுவது அகத்தியம் என அன்பாப்த துண்கின்றனன். சுபம்.

புதுவது புனைந்த புலவர்

(அமராவதிபுதூர் ஸ்ரீ. வி. பரமசிவன்.)

தொன்மை தொட்டே வழக்
காற்றி லுள்ளனவாம்
சில முறைகள் எக்காலத்தும் எல்லா
மக்கட்கும் ஒரு சிகாவாய்ப் பயன்படு
மாறிலை. மக்களது நிலை எஞ்ஞான்
தும் ஒரு தன்மைத்தாய் இருப்ப
தில்லையன்றோ? எனவே மக்களது எவ்
வகையான நலத்தின்பாதல் பெருக்கு
தற்கு இச்சைகொளின் அவர்களது
நிலைக் கொப்புகின்ற முறை கண்டு
அதன்வழி முயற்சி செயின் கருதிய
பயன் கைவாலாகும். இம்முறை விடு
த்து, "மக்கள் எந்நிலைக்குத் தகுதி
வாய்ந்தவர்" எனும் கருத்துக்கொண்டு
யாதானு மொன்றினைச் செய்தல்
கருத்துக்கு மாறாதலுங்கடும். இம்
முறையை அறிஞர்கள் வெறுக்கின்ற
னர். பழமை பொன்றினையே பற்றி
நிற்றல் எக்காலத்துக்கு மிசைவதன்று.
காலந்தோறும் இடந்தோறும் வழக்
குத் திரிதல் உண்மையென்பது அறி
ஞர்களது துணிவு. வழக்குத் திரிந்த
வாற்றுக்கேற்பச் செயல் செய்தலே
மரபாம். இம்முறையை நச்சினுர்க்கினி
யர் "மாபு" என்ற செய்யுளுறுப்புக்
குப் பொருள் கூறுங்கால் உரைத்த
னர். அது:—

"காலந்தோறும் இடந்தோறும்
வழக்குத் திரிந்த வாற்றுக்கேற்ப வழ
ப்படாமல் செய்வதோர் முறைமை"

என்பதாகும். 'மாபு' என்ற சொற
பொருளில் நச்சினுர்க்கினியர்க்கும்
இலக்கண நூலாசிரியர் ஒருவர்க்கும்
மாறுபாடு காணப்படுகின்றது. அஃ

திண்டு ஆராயத் தக்கதன்றென விடுக்
கின்றேன்.

மக்களது நிலை எஞ்ஞான்று மொரு
தன்மைத்தாய் இராதென்று கண்டு
செயலாற்றியவர் தமிழ்ப் பெரும்புலவர்
ராகிய சுப்பிரமணிய பாரதியாரே
யாவர். இதனாலிவர்க்குத் தொன்
முறையில் காழ்ப்புண்டென்று கரு
தற்கு இடனிலை. தொன்மையாவந்
திதென்னுங் கருத்துடைமார் பாரதி
யாரல்லர். அவர் மக்களது நிலையினை
நன்கு கவனித்தார். எனவே அத்
தொன்மை முறைகள் இக்காலத்தார்க்
குப் பெரும்பயன் அளியாதெனக்
கண்டார்.

ஆகவே பாரதியார் புதிய தொரு
முறை கண்டார். புதுமுறை கண்ட
பெற்றியே பாரதியார்க்குப் புதிய
தொரு மதிப்பு அளிக்கலாகின்றது.
இவரது பாக்கள் கவியுலகில் முதலி
ருக்கை பெறுகின்றனவெனினும் அவ
ரது புது முறையாலேயே அப்பதவி
பைப்பெற்றன வென்பதை மறுப்பா
ரில்லை.

பாரதியார் தம்மனத்திற் றோற்றும்
பொருண்மைக் கேற்றவாறு பாப்ப
மைத்துக் கொள்ளுமுறை யாவா
னும் போற்றற் குரித்தாம். இயற்கை
யுள்ளம் படைத்த புலவர்க்கு இஃது
மிக எளியதொரு முறையாகும்.

சிறந்துநின்ற சிந்தையோடு
தேயுநறு வென்றிவள்
மறந்தவிரந்த நாடர்வந்து
வாழிசொன்ன போழ்தினும்

இறந்துமான் புநீரமிக்க
ஏழமைகொண்ட போழ்தினும்
அறந்தவிர்க்கி லாதுகிற்கும்
அன்னைவெற்றி கொள்கவே.

இதந்தருந் தொழில்கள்செய்
திரும்புவிக்கு நல்கினள்
பதந்தாற் குரியவாய்
பன்மதங்கள் காட்டினள்
விதம்பெறும்பல் நாட்டினர்க்கு
வேறொருண்மை! தோற்றவே
சுதந்தாத்தி வாசைஇன்று
தோற்றினுள்மன் வாழ்கவே.

அறுபது கோடி தடக்கைகளானும்
அறங்கள் நடத்துவன் தாய்—தனைச்
செய்வது நாடி வருபவரைத் துகள்
செய்து கிடத்துவன் தாய்.

இன்ன பல் பாக்களின் சந்த அழ
கினையும் ஓசைத் திண்மையையும்
பாட்டின் பொருட் சந்தர்ப்பத்தோடு
ஒட்டி நோக்குக. பாரதநாட்டின்
பெருமையினைக் கூறுங்கால் பாரதியா
ரின் உள்ள விரிவு இவைபோன்றபாக்
களான் தெளிவுறுத்தப் படுகின்றன.
பணிவாகக் கூறவேண்டிய இடங்கட்
குத் தக யாப்பமைத்துக் கோடலும்
சுபதம்போன்ற உரைகள் உரைக்கும்
இடங்கட்கு ஏற்ப யாப்பு அமைத்துக்
கொள்ளுதலும் பாரதியாரின் புலமை
யை நன்கு விளக்குவனவாம். பாரதி
யார் புலமையின் உருவங்களாக
நின்ற பாக்கள் அவரது மனோ
ங்களையும் குணத்தையும் சயங்களையும்
நன்கு கண்ணாடிகளாகவும் அமைந்
தன.

பரி பாசத்தி உருசியநாட்
ஒழிநிற் கடைக்கண்
வத்தா ளங்கே

கண்பன் றெழுந்ததுபார்
ப்புட்கி கொடுங்காலன்
வறி விழ்த்தான்

வாகான தோள்புடைத்தார்
வானமார் பேய்களெலாம்
வருந்திக் கண்ணீர்
போகாமற் கண்புகைந்து
மடிந்தனவாம் வையகத்திற்
புதுமை காணீர்!

இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல்
வீழ்ந்துவிட்டான் ஜாசான்
இவனைச் சூழ்ந்து
சமயமுள படிக்கெல்லாம்
பொய்கூறி அறங்கொன்று
சதிகள் செய்த

சுமடர்சட சடவென்று
சரிந்திட்டார் புயற்காற்றுச்
சுறை தன்னில்

திமுதிமென மாம்பிழந்து
காடெல்லாம் விறகான
செய்தி போலே.

இப்பாக்களினது நிட்பத்தினையும்
படிக்குங்கால் உண்டாகும் மனக்
கிளர்ச்சியையும் செய்துக்கேற்ற யாப்
பமைக்கும் பாரதியார் புலமையினையும்
கண்டு மகிழ்க. இவ்வாறே வெல்லிய
நாட்டு வீழ்ச்சிக்கு வருந்திப் பாடி
யுள்ள பாக்களையும் காண்போம்.

அறத்தினால் வீழ்ந்து
விட்டாய் அன்னியன்
வளிய குகி

மறத்தினால் வந்து
செய்த வன்மையைப்
பொறுத்தல் செய்யாய்

முறத்தினால் புலியைக்
காக்கும் மொய்வரைக்
குறப்பெண் போல

திறத்தினு வெளியை
யாகிச் செய்கையா
துயர்ந்து நின்றாய்!

அறுதாப செறிக்கு இவ்யாப்பு எத்
துணைப் பொருத்தத்துடன் அமைந்

துளது! எந்தவிதமான உயர்ந்த விஷயங்களுக்கும் தன்னுடை மன நிலையைத் தெரிவிப்பது மனித வியல்பன்றோ? அவ்வவ் விஷயங்களுக்கேற்றவாறே மனக்கோளும் அமைந்திருக்கு மென்பது ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. வித்தினாலும், அறத்தினாலும் வீழ்ந்த வெவ்விதத்திற்கு வாழ்துக் கூறும் பான்மையையும் அவ்வாழ்த்து வெளிவரும் தோற்றத்தையும் காண்க.

உத்தமக் கவிஞர்கள், தம் மனத்திற் றேன்றிய எண்ணங்களை மற்றவர்களுக்கும் உண்டாக்கிவிடுவொன்று முன்னமே கூறினேன். இங்கு ஒரு விஷயத்தைக் கவனிப்போம்.

தண்ணீர்விட்டோவளர்த்தோம்
சர்வேசா இப்பயிரைக்
கண்ணீரார் காத்தோம்
கருகத் திருவுளமோ?
ஓராயிர வருடம்
ஒப்பது கிடந்தபின்
வாராது போலவந்த
மாமணியைத் தோற்போமோ?
எந்தாய் தந்த
இயற்பொருளெ லாமிழந்து
கொந்தார்க்கு நீயன்றி
கோவழிப்பார் யாருளரே.

சுதந்திர இழப்பின லுண்டாகும் மனச் சோர்வைப் பெருக்குந் தூண்டு கோலாகவும், பாரதியாது மனக் குறிப்பு அப்படியே நம்மனத்து உண்டாக்குவதாகவும் இப்பாக்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க. பாரதியாரின் முதலாண்டு பாகத்திலுள்ள கொண்டிச் சிந்துகள் பெரும்பாலனவும் தாழ் நிலைக்கொங்கும் கருத்துக்களைக் கொண்டனவாகவே இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றிரண்டு பாக்கள் நம் புலவர் திலகரின் வறுமை நிலையினை உள்ளவாறே கற்போர் உள்ளம் களையுமாறு வெளி யிடுகின்றன. உண்மையான கவி புள்ளம் பெற்றோர் தமது எத்தகைய நிலையினையும் வெளியிடற் கஞ்

சார். "போதுமில் வறுமை யெலாம்"
எனப் பாரதியார் உரைக்கும் உரைகள் அவாது உண்மைகிலையை மன்கு வெளியிடுகின்றன. உண்மையான கவிஞனது உளப்பாட்டினையும் மெய்ப்பாட்டினையும் அவனது கவிகளே புலப்படுத்தும். மனத்தோடு இயைபுற்றனவே புறத் துறுப்புக்கள். எனவே மனத் தோற்றத்தோடு இயைபு கொண்டனவாகும் மெய்ப்பாடுகளும், பாரதியாரின் மனத் தோற்றத்தையும் மெய்த் தோற்றத்தையும் ஒருங்கே விளக்கும் பகுதிகள் பல; அவற்றை நூலிற் காண்க. இனிக் குயில்பாட்டினைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

"சோலை-குயில்-காதல்
சொன்னகை அத்தனையும்
மாலை யழகின்
மயக்கத்தால் உள்ளத்தே
தோன்றிய தோர்
கற்பனையின் குழ்ச்சி"

எனப் பாரதியார் கூறு முறைகளால் இக்குயில் பாட்டு எத்தகையதென்பது தெளிதலாகும். புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றதாகிய இக்காதற்கதை பாரதியார்க்கு,

"பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாம்
கெட்டைக்கனலின் கிழ்ச்சியிலே"

தோன்றிய தொருகனவாம். இக்குயில் பாட்டில் பிரதானமான ஈமை கவிதாஸமேயாகும். கதைக்கருத்தோ எனின் அஃது துணித்து அநிரிதகதாகும். "உண்மைக்காதல் அபுமைத்தாய இடைபூறுகளைப்புவாவெற்றிபெற்று நிலவும்" என்கதாசாரம்.

கானப் பறவை
கலகலெனும் ஒசையிது
காற்று மாங்கனிடைக்
காட்டு மிசைகளிலும்
ஆற்றி ரோசை
அருவி பொலியினித

நீலப் பெருங்
கோழுமே
ஒலத் திடை
யுதிக்கு மிசை
...
நெஞ்சைப் ப
பாபியேன்.

என்ற உரைகள் பாரதியார் பிரகருதியின் போழுகுகளில் எவ்வாறு ஈடுபட்டா ரென்பதை விளக்குகின்றனவன்றோ? இயற்கை யழகுகளில் பெரிதும் ஈடுபட்ட பாரதியாரின் கவிதை தமிழ்க் கவிதைகளிலே முதன்மை பெற்று விடுகின்றது. ஈதிப்பிடற்கரிய இக்கவிதை யருவியானது கவிதை யமறியா மக்களையும் பேருவகைக்குட்படுத்தாதல் அநிசயமன்று. உண்மைக் கவிதையின் தன்மை இதுவே யன்றோ? கவிதைப்பெருக்கு வறண்ட இக்காலத் தமிழ் நாட்டிற்கு பாரதியின் கவிதைகளே இன்னீர் அருவியாகின்றது.

"நாசக் கலையை
நடுவே நிறுத்திட்டு
பேசு மிடைப்பொருளின்
பின்னே மதிபோக்கிக்
கற்பனையும் வர்ணனையும்
காட்டிக் கதைவளர்க்கும்
விற்பனர்தஞ் செய்கை
விதழும்" தெரிகலாத

பாரதியின் இக்குயிற்கதை தமிழிலக் கியத்தை ஒளிபெறச் செய்வதாகும்.

தங்க முருக்கித்
தழல்குறைத்துத் தேனாக்கி
எங்கும் பாப்பிய
தோர் இங்நிதமோ?
சோதி கவர்ந்து
கடர்மயமாம் விந்தையினை
ஒழிப் புகழ்வார்
உவமையொன்று காண்பாரோ
கண்ணியினி தென்றுரைப்பர்
கண்ணுக்குக் கண்ணாகி

விண்ணை யளக்குமொளி
மேம்படுமோ ரின்பமன்றோ
மூலத் தனிப்பொருளை
மோனத்தே சிந்தைசெய்யும்
மேலவரும் அஃதோர்
விரியுமொளி யென்பாரால்
நல்லொளிக்கு வேறபொருள்
ஞாலமிசை யொப்புளதோ?
புல்லு நகையுறுத்திப்
பூவை வியப்பாக்கி
மண்ணைத் தெளிவாக்கி
நீரிற் மலர்ச்சிதந்து
விண்ணை வெளியாக்கி
விந்தைசெய்யும் ஜோதிதனைக்
காலைப் பொழுதினிலே
கண்விழித்து நான்தொழுதேன்.

இயற்கை யன்னையின் பேபொழிற் செய்துகளில் பாரதியாரின் மனம் எத்துனை தூரம் ஈடுபட்டுள்ளதெனும் செய்தியை இப்பாக்கள் மன்கு வலியுறுத்துகின்றன. பாரதியாரின் இயற்கையின் வழாத இக்கவிதைத் திறம் தமிழிலக் கியத்தினுக்கே ஓர் மறுமலர்ச்சி தந்துளது என்பது மிகையன்று. ஈமை சொட்டும் கவிதையா னமைந்த இக்குயில் பாட்டின் நயத்தினை வகுத்துக் கூறத் துணிந்தேனில்லை. அதன்பால் எனக் குற்ற ஆர்வத்தின் காரணமே இத்துனை பாதல் வரையலானேன்.

கவிதை நயத்தில் பாரதியின் தனிப் பாக்களைக் காட்டிலும் இக்குயிற்கதை மிக நயம் பெற்றுள்ள தெனினும் கண்ணன் பாட்டின் அளவுக்குச் சிறிது குறைந்த தெனவே கொள்ளவேண்டும்.

சாதாரண மக்களென்று இக்காலத் தாரால் கருதப்படு வோருக்கும் கவியின்பத்தை அறுபவிக்கும் ஆற்றல் அமைந்துள்ளதெனும் கொள்கையை அறிவுறுத்திய பாரதியின்புகழ் மண்ணுமாயினும் மாய்வதொன்றாமோ?

பாரதி வாழ்க!

அத்வைதத்தின் சமரஸம்

(பண்டிதர் பூ. ஸ்ரீனிவாசன் எழுதியது.)

பனிமலை யென்ற பொருள் படும் இமயகிரியை வடக்கிலும் இந்து மகா சமுத்திரத்தைத் தெற்கிலும் வங்காளக் குடாக்களையும் அராபிக்கடையும் முறையே சீழ்மேற்றிசைகளிலும் எல்லையாகக் கொண்டுள்ள நம்மிந்தியாநாடு பரதன் என்னும் பேராசை சொருவரால் பூர்வம் ஆனப்பட்டமையின் பாரதநாடு என வழங்கப்படுகிறது. பண்டைக் காலத் தொட்டே இந்நாடு கல்வியிலும் கைத் தொழிலிலும் விவசாயத்திலும் செல்வத்திலும் தலைமைபெற்று பிறநாடுகளுக்கும் வழிகாட்டிக் கூடியதாக விருந்தமையின் அவற்றால் பெரிதும் விரும்பப்பட்ட தக்க தாயுமிருந்த தென்பது மறுக்க முடியாததோருண்மையாம். இவ்வாறு எல்லாத் துறைகளிலும் மேன்மை பெற்று விளங்கிய இந்நாடு, தற்காலம் "குன்ற தாழ்ந்தது குப்பைமேடு உயர்ந்தது" என்னும் பழமொழிக்கேற்ப, அந்நாடுகளெல்லாம் உயர்ச்சி பெற்ற விளங்கத் தான் அவையனைத்திலும் எத்தனையோ தாழ்மையாகிய நிலையடைபெற்றிருப்பினும், இக்காலத்து மாத்திரமன்றி, எக்காலத்தும் எத்தேசமும் எய்தவியலாத ஓர் தனிப் பெருமைபெற்ற விளங்குகின்றது. அது தான் யாது? அது ஆன்மார்த்த விஷயமேயாம்.

உலகம், ஆன்மா, கடவுள் என்பவற்றைக் குறித்த ஆராய்ச்சியிலேயே நம் முதியோர் தம் மறிகையும் காலத்தையும் செலவழித்து மனித ரறிவுக்கு மெட்ட வரிய பல அரும்பெரு முன்மைகளைக் கண்டறிந்தனர். அவ்வுண்மைகளைத் திடமாகவும் அனுபவ வாயிலாகவும் அரும்பாடு பட்டுத் தெளிந்தனர். பிதலியின் பயனாக ஒருவன் அடைய வேண்டியதும் அதுவே எனத்

தனிந்தனர். அவ்வளவோடு கின்ற விடாமல் மேலும் மேலும் அவற்றின் சம்பந்தமான பல விஷயங்களையும், ஒருவராலும் குறைகூற முடியாதபடி, எவ்வளவு தூரம் ஆராய்ச்சி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்து, மாந்தரது நிலைமைகளைக் கேற்றவாறு பல படித்தரமான கொள்கைகளையும் வகுத்து, அவற்றை தாங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியும் பிறர்க்குப் போதித்தும் தாமும் அவற்றைக் கைக்கொண்டு டொழுதியும் வந்தனர். இவ்வாற்றால் இந்நாட்டில் கடவுளுணர்ச்சி பெருகி வேருன்றி அசைக்க முடியாதபடி நிலைத்து விட்டது.

பரந்து காணப்படும் இப்பெரிய வலகம் உண்டானதெப்படி? இதைக் காண்கிற நாம் யார்? நம் பிறவிக்குக் காரணம் என்ன? இப்பிறவியால் நாமடைய தென்ன? இதனினும் மேலானதாக நாமடையத் தக்கது வேறேதேனு முண்டா? என்னு மிலைபோன்ற விஷயங்களி னுண்மையை யறிதல்வேண்டு மென்னும் அவாவே இவ்வளவு தூரம் ஆராய்ச்சி செய்ய அப்பெரியோர்களைத் தூண்டியதாகும். இவ்வாராய்ச்சியின் பலனாக, உலகம் தானாகவே யுண்டாகவில்லை. இது காரியமாயிருந்தவின் இதற்குக் காரணவந்துவொன்றிருத்தல் வேண்டுமென்றும், அது இன்னினை லக்ஷணங்களை யுடையதென்றும், பிறவி துன்பவடிவின் தென்றும், அவ்வுலக முதற்பொருளை யடைதலே நாம் எய்தற்குரிய மேலாம் துன்ப நிலை யென்றும், அதனே பிதலி யறுக்கு முபாயமா மென்றும், இவை போன்ற பல விஷயங்களு மறியப்பட்டன. இவ்வுணர்ச்சியின் காரணமாக கடவுளை யடைவதே வாழ்க்கையின் நுக்கிய கோக்கமாகக் கொண்டவர்களாய் இவ்வுலக வாழ்வைப் பெரிதாகக் கருதாராயினர். ஆன்ம வினாகுடிய காண் துன்பமற்றவன் அழிவில்

லாதவன் என்னும் நிச்சய முடையவராய், எதற்கு மஞ்சாத் திராயத் திகழ்ந்தனர். இவ்வுணர்ச்சி எங்கும் பரவி விட்டது. இவ்வாராய்ச்சியே எங்கும் எல்லோருள் எத்தையும் மேலும் மேலும் கவரலாயிற்று. அதிர்வியர் ஆராய்ச்சியாளர் பலர் பற்பல காலத்தில் பற்பல விடத்தில் தோன்றினர். சங்கரர் மத்துவர்க்கண்டர் இராமானுஜர் புத்தர்முகம்மது போன்ற பல மகான் கன்பல கொள்கைக் கண்டனர். ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் ராமநாதர் கபீர்தாசர் ஜெய தேவர் போன்ற பல பெரியோர்கள் அந் கொள்கைக் கைக்கொண்டு டொழுதுவாராயினர்; அதனால் பல ஸன்மைகளைப் பெற்றனர். தாம் அடைந்த அனுபவங்களைப் பிதர்க்குச் சுரிச் சென்றனர். இக் காரணத்தால் நூற்று புண்ணியநாடு என்னும் புகழ்ப் பெயர் பெய்தவ தாயிற்று.

பெரியோர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மேற்கண்ட விஷயங்களின் கொள்கைகளை மதமாம். அம்மதங்க ளினைத்தும் மூன்று பாகுபாடுகளு ஁டங்கும். அவை, துவைதம் விசிஷ்டாத் துவைதம் அத் துவைதம் என்பனவாம். அபிப்பிராய காரணமாகத் தோன்றியன வாகவின் ிவை ஒன்றற்கொன்று விரோத முடையவா மெனக்கருதிவிடலாகாது. விரோத முடையனவே யெனக் கருதுவோர் கடுகிலையில் கின்று ஆராய்வார்களாயின் விரோதம் சிறிது மிலது என்னும் உண்மையைக் காண்பர். சோபானக் கிரமத்தி லமைந்துள் ளவையாகவின் இம்மூன்று கொள்கையும் அத்தியாகசிய மானவையேயாம். இவ்வுண்மையறியாது (உண்மையை யாராய்ந்து பாராக் தோஷத்தால்) துவைதிகள், விசிஷ்டாத் துவைத அத்துவைதக் கொள்கைகளை இழிவாகக் கூறுவர். அப்படியே விசிஷ்டாத் துவைதிகள், மற்றையிரண்டினையும் இழிவுபடுத்திக் கூறுவர். ஆனால் அத்துவைதிகளோ, அவ்வளவு கூறுது முடிவான நிலை அத்துவைதமே யாயினும், சோபானக் கிரமத்தில் அதாவது அம்முடிவான அத்துவைத நிலை யெய்தும் வரையில், அவை பிரண்டும் அத்தியாகசியமே யெனக் கூறுகிற்பர். இவ்வுண்மையைச் சமீபத்தில் எம்மால் வெளிவிடப்பெற்ற "ஞான சூரிபோதயம் என்னும் வேதாந்த இரட்சியார்த்த விஞ்ஞானம்" என்னும்

தவங்கு முகவரை யெழுதிடின், சென்னை இலக்கண இலக்கிய வேதாந்த தருக்க கிபுணராக விளங்கும் ஸ்ரீசிரியர் மகான், கோ. வடிவேல் செட்டியாரவர்கள், அம் முகவரையில் ஈர்க்கு விளக்கி யுள்ளார்; அது இது.

***இம் மூலித மதங்களும் உற்றோர்க் குழி ஒரு முடிபின்வா மென்பது கல்லாசிரியர்களது கொள்கையாம். ஒரு குழர்சைக்கு முதலில் பாலும் பிறகு கஞ்சியும் அதன் பின் சோறும் வேண்டப்படுவனவாயிருத்தல்போல, அதிகாரி புருஷ னொருவனுக்கு முதலில் துவைதமும் பிறகு விசிஷ்டாத் துவைதமும் அதன் பிறகு அத்துவைதமும் வேண்டப்படுவனவாயிருத்தலின், பாலுக்கும் கஞ்சிக்கும் சோற்றிற்கும் விரோத மில்லாமையோல, துவைதத்திற்கும் விசிஷ்டாத் துவைதத்திற்கும் அத்துவைதத்திற்கும் விரோதமில்லையாமென்பது கன்கு விளங்குவதாம். ஒருவன் பிரயாணஞ் செய்யுங் காலத்தில் தோன்கோட்டினை (கட்டுசோறு)த் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு போகின்றான். அப்போது தோன் கோட்டி அவனுக்கு வேறுயிருக்கின்றது. அதனை அவன் உண்டபோது அவனோடுகூட வேறு யிருக்கின்றது. அது அற்ற (ஜீரணித்த)போது அவனே யாய்விடுகின்றது. அங்ஙனமே, அதிகாரி புருஷன் கர்மானுஷ்டான காலத்தில் இறைவனுக்கு வேறு யிருக்கிறான். தியான காலத்தில் (அன்னவரிய பாவனையால்) அவ்விறைவனோடுகூடி வேறு யிருக்கிறான். ஞான முற்றபோது அவனே யாய்விடுகின்றனென்பது ஆன்றோரது சித்தாந்தமாம். இது,

ஜீவ் பேதங்க ளனவிலை மைந்தனே
செய்கையு மனவிலை
யாவ வாமவ ரவரதி காரங்க
ளறிந்துபக் குவகோக்கிப்
பூவ லர்ந்துபின் பலங்கள் காட்டு
வனபோற் பூருவஞ் சித்தாந்தம்
காவல் வேதங்க ளிரண்டையும் வச
னிற்கும் காண்டமு வகையாலே,

என்று கைவல்ய ஈவர்த்தம் கூறுவதனாலும் கன்கு விளங்கும்."

"ஓதரிய துவிதமே அத்துவித மார்க்கத்தை யுண்டு பண்ணும் ஞானமாகும்"

என்னும் தாயுமானப் பெருந்தகையார் கூற்றானும் இது புலனும். ஆகவே அத்துவைத சித்தாந்தமானது துவைத விசிஷ்டாத்வைதங்களைத் தழுவிக்கொண்டே அவற்றினும் மேலானதொரு முடிவை யுணர்த்துவதாயிருந்தலின், அவ்வத் துவைதத்தின் கொள்கைகளைவை என் பதையும், அது எவ்வாறு பிற மதங்களைத் தழுவி நிற்கின்ற தென்பதையும், உலக வாழ்க்கையில் அது எவ்வாறு தாரம் பயன் படுவதா மென்பதையும், இன்னோர் பிற விஷயங்களையும் குறித்து கண்டுச் சிறிது ஆராய்வாம்.

அத்துவைதம் என்பதன் பொருள்

அத்துவைதம் என்னும் சொல் தற் காலத்தில் சிலரால் சத்தாத்துவைதம் கேவலாத்துவைதம் எனச் சில அடை மொழிகளோடு சேர்த்துக் கூறப்படுகின் றதாயினும், அவ்வாறு கூறுவதற்கு உப சிஷ்ட முதலிய நூல்களில் எங்கும் ஆதா ரம் காணப்படாமை யாலும், அத்துவை தம் என்றே எல்லா நூல்களும் துவல்வத னாலும், அதற்கே பொருள் காண்டல் பொருத்த முடைத்தாம். அத்துவிதம் என்னும் வடசொல் ஈதுவிதம் எனப் பிரித்து (ஈதுவிதம்—இரண்டு) (பிரமம்) இரண்டாவ தில்லாதது எனப் பொருள்பட்டிருக்கும். பிரமத்தைக் காட்டி லும் அன்னியமாய் அற்புமயில்லை என்பது அதன் கருத்தாம். பிரமத்தைப்போல் இரண்டாவது பொருளாக உலகும் சத் தியமாம் என்னும் மயக்க வுணர்வை நீக்கு தற்கு வேதம் அது (பிரஹ்மப் பொருள்) அத்துவைதம் எனக் கூற்றற்றென வறிக. இது பற்றியே “ஏகமே வாத்துவித்யம் பிரஹ்மம்” என வேதம் பிரதிபாதிக்கின் றது. கன்கு ஆராயுமிடத்து எல்லா நூல் களும் இவ்வாறே கோஷித்தலைக் காண லாம்.

அத்துவைதத்தின் கொள்கைகள்

இனி அத்துவைத மதத்தின் கொள்கைக ளைவை பென்பதைச் சுருங்கக் கூறுவாம். எப்படி ஜாலவித்தைக்காரன் ஜாலவித்தை செய்ய நினைக்கிறபோது பல அற்புதச் செயல்கள் நிகழினும், அவை யனைத்தும் பொய்யோ, ஜாலவித்தைக்காரன் மாத்திரம்

மெய்யோ, அப்படியே, கடவுள் தன் சத்தியால் ஜெயர்களின் கர்மம் காரணமாக வுண்டாகிய இத்தேகாதிப் பிரபஞ்ச மனைத்தும் பொய், அவ்விறைவு நெரு வனே மெய். அன்றியும் சிலந்திப் பூச்சி யாள் தான் பின்னும் வலைக்கு தானே முத்திரை காணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவு மிருப்பதுபோல, இறைவன் தானுண் டாகிய பிரபஞ்சத்திற்குத் தானே முதற் காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவு மிருக்கின்றான். காரண காரிய நோக்கில் காரணமாகிய மண்ணையன்றி அதன் காரிய மாகிய கடத்திற்கு குடமென்னும் காமமும் வளைவும் குவிவுமான உருவமுமன்றி வேறு பொருளில்லாமைபோல, காரண மாகிய கடவுளையன்றி காரியவடிவமாகிய பிரபஞ் சத்திற்கு காம ரூபங்களை யன்றி வேறு பொருளில்லையாம். ஆகவே, இறைவனே எல்லாமாயிருக்கிறான். எனினும் கயிற் றிற் கற்பிதமாகக் காணப்படும் சர்ப்பம் போல இப் பிரபஞ்சம் இறைவனிடத் துக் கற்பிதமாக வுண்டா யிருத்தலின், சர்ப்பத்தால் கயிறு யாதொரு விகாரமு மடையா திருத்தல்போல, பிரபஞ்சத்தால் இறைவன் யாதொரு விகாரமு மடைய வில்லை.

எங்கும் வியாபித்துள்ள இறைவன் எல் லாச் சரீரத்திலுமிருக்கிறான். ஆன்மவடி வின்னு மவனே. அவனது பிம்பம் அத்தக் காரணத்திற் பிரதி பிம்பிக்கின்றது. அத்தப் பிரதிபிம்பமே ஜீவன். அத்த ஜீவன் தனக் கதிஷ்டானமாயுள்ள சேதனமே தான் என்பதை யறிவாது மயக்க வுணர்வி னால் சரீரம் இக்கிரியம் அத்தக்காரணம் முதலியவற்றி லொன்றைத் தானெனக் கூறிக்கொண்டு வியவகாரங்களைச் செய்கி றான். அதனே அஞ்ஞான மெனப்படும். அவ்வாறின்றி பொருளல்லவற்றைப் பொரு ளென்றண்கும் அஞ்ஞானத்தைக் களைத்து, அறிவாகாரமாக விளங்கும் தன் தெதார்த்த வடிவம்கிய ஆத்ம சொரு பத்தை யறிந்து, அவ்வாற்தமா பிரஹ்மத்தி னும் வேறன்று; ‘இதுவே அது, அதுவே இது’ என்றாண்மை யுள்ளவாறுணர்தலே ஞானமாம். அந்த ஞானத்தின் வாயிலாக இக்கிரியவந்தக்காரன சேஷன் டாக னே பெல்லா மடக்கித் தற்சொருபத்தில் நிலை தது நிற்கப் பழகுவதாகிய சமாதி யப்பியாச

க. அனுபவ சாட்சாத்தகாரத்தை யடை வதே முக்கியம் என்பதே அத்துவைத சித்தாந்தத்தின் கொள்கையாம். மேற் கூறிய வற்றிற்குரிய பிரமாணங்கள் வரு மாறு.

5. த பொருளாம் பிரமமாதிரமே யல்லால் உபயமெனும் கற்பனைப்பே ரொன்றுமில்லை

(வாசிட்டம்)

நீயல்லாப் பிறிது மற்றின்மை சென்று சென்றனுவாய்த் தேய்ந்துதேயத் தொன்றாத் திருப் பொருத்துறையுறை சிவனே-ஒன்று நீயல்ல யன்றி யொன்றில்லை

(திருவாசகம்)

உலகம் யாவும் உயிர்வலவும் காணே சிறி தும் வேறில்லை

(சாத்தோக்கிய உபநிஷத்)

இன்மாதிரமாயுள்ள வெறுஞ் சிவனே திகழ்வான் யாதுக்கும், முன் மாதிரமும் வேறில்லை முற்றமவனே

(குதசங்கிதை)

பழுவையில் பாம்பு முதலியன போல் பிரபஞ்சத்திற் காதார ரூபமாய் பிரமசத்து மாத்திரமே சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் ஐகத்திலில்லை. கயிற்றிற் பாம்பு முக்காலத்து மெப்படி யில்லையோ அப்படி ஐக்காராதி தேகம் வரைவிலுள்ள ஐகத் தானது அத்துவையானு விருக்கிற என்னிடத் திலில்லை.

(ருக்வேதம்—ஆத்மபோதோபநிஷத்)

அலங்கலிற் றேன்றும் பொய்ய்மை யாவெனப் பூதமைத்தும் விலங்கிய விகாரப் பாட்டின் வேறு பாடுறப் லீக்கம் கலக்குவ தெவரைக் கண்டா லவ ரென்பதைவினேத்தி இவ்வகையிற் பொருதாரன்றே மறைகருத் திறதியாவார்.

(கம்பர்)

கானசீர் கிளிஞ்சல் வெள்ளி கத்தப்ப நகர் கனையூர்

வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முயலின்கோடு பீனமார் தறிபுமானிற் பிரபஞ்ச மெல்லாம் பொய்யே.

(கைவல்யம்)

வேதாத்திகள் எப்போதும் கேவலம் அத் துவைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றார்கள். ஜீவன் பரமாத்மாவின் அமிசமே, அவித் தையினால் மோகிக்கப்பட்டு அதன் வச முடையவனாய் கான் வேறென் றறிகிறான். அவ்வவித்தையினின்று விடுபட்டுச் சிவனு கின்றான். (சிவபுராணம்)

பிரமசைதன்யமானது அத்தக் காரணங் களில் பிரதி பலிக்கின்றது. பிரதி பிம்பங் களே ஜீவர்களைன்று சொல்லப்படுகின் றன. சுகல ஜீவர்களும் அத்தக் காரணங்களை யுபாதி யா யுடையவர்களே.

(மகா காராயணோபநிஷத்)

அத்துவைத ஞான சாதனங்கள்

சாதனமின்றி எதுவும் சாத்தியமில்லை யாதலின் அத்துவைதமும் ஞானத்தை யடைவதற்குப் பல சாதனங்களைக் கூறு கின்றது. அவற்றுள் மிகுமிக முக்கியமா னது மனோ நிக்ஷிகமே யாம். மனத்தினிடத்துள்ள சத்துவம் இராஜதம் தமசு என்னும் முக் குணங்களுள் ராஜச தாமச குணங்களை மனத்தின் உருவமாக லின் அவற்றைப் கோக்குதலே மனோநா ச மெனப்படும். மனத்தை யடக்குதல் போன்ற கஷ்ட சாத்தியமான காரியம் பிறிதில்லை. ‘சித்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற திறமரிது’ என ஞானச் செல்வ ராகிய தாயுமானவரே கூறி, அத்தக்காச, ‘பாழான என்மனம் குவிய ஒரு தந்திரம் பண்ணுவதுனக் கருமையோ’ என முறை விட்டமுதன ரெனின், ஏனையோரைப் பற்றி இயம்புவதென்ன! மனோநாசத்திற்கு முன்பு கொண்வெண்டிய சாதனங்களும் பலவுள. மனம் விஷயார்த்தங்களி லோடி யலைவதற்குக் காரணம் அவ் விஷயங்களி னிடத்துக் கொண்டுள்ள விருப்பமே யாகும். ஆகையால் அவ்வாசையை விதே லாகிய விஷய வரைக்கியத்தை யடைதல் வேண்டும்.

அவ்வென்ப வெல்லா
வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றிற்
தவாஅப் பிரப்பினும் வித்து

(குறள்)

அந்த விராகம், நித்தியவஸ்து இது அநித்
தியவஸ்து இது என்றாய்ந்தறிந்து நீச்ச
வித்தலாகிய விவேகத்தாலுண்டாம். இவற்
றோடு அகச்சாரண புறக்காரணங்களை
யடக்குதல், துன்பங்களைப் பொறுமை
யாய்ச் சகித்தல், வேதாந்த சாஸ்திரங்களி
னிடத்தும் டெரியோர்களினிடத்தும்
விசுவாச முடைமை, சாது சாங்கத்யம்,
வேதாந்த சாஸ்திர விசாரணை முதலிய
சாதனங்கள் இன்றி யமையாதனவாக
வேதாந்த நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்
ளன.

அத்வைதம் பிறமதங்களோடு மாறுபடாமை

அத்வைதமானது கடவு னொருவரே.
அவர் சச்சிதானந்த வடிவின், சர்வ பரி
பூணர். எல்லாமாய் எங்கும் நிறைந்
திருப்பவர். எல்லாம் அவர் சொருபமே.
அவருக்கு கன்னியமாக அனுபவமில்லை என்
னும் அபேதக் கொள்கையுடையதாவதின்,
அது வேறெந்த மதத்தோடும் மாறுபடுவ
தில்லை. சோபானக் கிரமமாக எல்லா
மதங்களையும் தழுவி நிற்பதேயாகும். எம்
மதம் பெரிது நம்மதம் சிறிது; எந்தெய்
வம் பெரிது நந்தெய்வம் சிறிது என்னும்
சமயப் பூசலுக்குட்படுதலில்லை. அந்தக்
காரணத்தினால்தான் மலம் (பாவம்), விசேபம்
(சித்தசாஞ்சலியம்) என்னும் குற்றங்களைக்
களைந்த பின்னரே, ஆவரண (அஞ்ஞான)
நீக்கத்தின் பொருட்டு ஞானம் பயன்படு
மாறலின், முதலில் மல விசேபங்களைத்
தொலைக்க வேண்டியது அத்தியாவசிய
மாகும். அவை அகலாத வரையில் ஞானம்
பயன் படுவதில்லை. ஆகலின் அவற்றின்
நீக்கத்திற்கு முறையே கர்மமும் உபாசனை
யும் வேண்டப்படுவனவாம். கர்மத்தை
நிஷ்காமியமாக ஈசுவரப் பிரீதியாக-
யாதொரு பயனையும் இச்சியாமல் செய்ய
வேண்டும். எனவே கர்மத்தையே வேதாந்
தம் ஒதுக்கித் தன்னுலகில்லை. அவ்வாறே
விசேப நீக்கத்திற்கு ஈசுவரபக்தி இன்றி
யமையாததாம். ஆவயவழிபாடுவீக்கிரகார

தனை முதலியவை வேண்டப் படுவனவே
யாகும். விஷ்ணு சிவன் அல்லா எகோவா
முதலிய எப்பெயரிட டழைப்பினும் அப்
பெயர்க ளெல்லாவற்றினு மழைக்கப்படும்
இறைவன் ஒருவனே யென்னும் அத்வைத
மதமானது, சைவமதம் வைணவ மதம்
புத்தமதம் மகம்மதிய மதம் கிறிஸ்தவமதம்
முதலிய எம்மதத்தினிடத்தும் விசேஷ
முடைய தன்றும் என்பது துண்பாம்.

அத்வைதமும் உலக வாழ்க்கையும்

பிரமசரியம் கிருகந்தம் வானப் பிரஸ்
தம் சன்யாசம் என வருக்கப்பட்ட கால்
வகை நிலைகளும் அத்வைதத்தால் புனிதமா
வனவாம். வேத சாஸ்திரப் பவிர்த் ஞானோ
பதேசம் முதலியவற்றைப் பெற பிரமசரிய
மும், நிஷ்காமிய கர்மானுஷ்டானம் ஈசு
வரோபாசனை இவற்றின் வாயிலாக சித்த
சுத்தி யடையக் கிருகந்தமும், வகாந்த
வாசம் சமாதி நிஷ்டாப்பியாசம் துறவு
மேற்கொள்ளற்கேற்றமனோதிடம் முதலிய
வைகளை யெய்த வானப் பிரத்தமும் ஏற்ற
நிலைகளாம். எனினும் வேதாந்தம் எந்த
நிலையையும் வற்புறுத்துவதில்லை. "விட்
டறந் துறவற பிரண்டும் நல்லதே (சாயு
மானவர்)" என்பதே அதன் கொள்கை.
"மாதவஞ் செயினுஞ் செய்வர் வாணிபம்
செயினுஞ் செய்வர்—பூதலம் புரப்பர்
ஐயம் புருத்தண்பர் வேன் முத்தர்" என்று
பறை யறைகின்றது கைவல்யம். ஆண்
பெண் பேதம் பாராட்டப்படுவதில்லை.

அன்பு வைராக்கியம் என்னு யிவ்விரண்
டும் அடிப்படையாக வேண்டப்படுவன
வாம். துறவிகளும் இவ்விரண்டில்கூறாதவர்
களாயின் அவர்கள் துறவு பொருளற்ற
தாகும். எல்லாம் தானாகப் பார்ப்பதன்றித்
தனக் கன்னியமாகப் பார்ப்பது அத்வைத
மார்ச்சத்திற்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட
தாகும். இது பற்றியே தாயுமானவர்,

எவ்வயிரு மென் உயிர்போ
லெண்ணி பிரங்கவு நின்
தெய்வவருட் கருணை
செய்யாய் பராபரமே.

என்றும்,

எல்லாரும் இங்ங்
றிருக்க நினைப்பதுவே

அல்லாமல் வேறென்
றறியென் பராபரமே

என்றும் பிரார்த்தித்து நின்றார். தன்னைப்
போலப் பிராரையும் காண்பவன் தன்னிடத்
துத்தான் அன்பு கொண்டிருத்தல் போலப்
பிறரிடத்தும் கொள்ளாதிருத்த வெண்ண
மனமாயும்!

ஞானிகளின் குணங்கள் மைத்திரி
கருணை முதலித உபேட்சை என காண்காம்
எனக் கூறி யிருத்தலை கோக்கின், அன்பு
அருள் முதலியன எத்தனை அத்தியா
வசிய மென்பது பெறப்படும். ஆகவே, எல்
லாரிடத்தும் எல்லாவற்றினிடத்தும் அன்
புடைமை அடிப்படையானதாகும். முத்தி
கெறி கூறவந்த பெரியோரும் இது பற்
றியே ஜீவகாருணியம் ஈசுவர பக்தி பாச
வைராக்கியம் பிரஹ்ம ஞானம் எனச் சாத
னக் கூறினர். இவ்வாறு யாவரிடத்தும்
அன்புகூரப் பழகப்பழக, அவ்வன்பு முகிர
முதிர, அம் முகிர்ச்சியில் "என்கண்ணால்
கோக்கிக் காண்டற்கு எங்கணு முனங்கா
ணென்கதை" எனப் பிரசவாதாழ்வார் கூறிய
படி, எல்லாம் சிவ மயமாய்த் தோன்றும்.
இதனையே மணிவாசகப் பெருமான் "அன்
பினில் வினைந்த வாரமுதே" என்னும்
மணிவாசகத்தால் விளக்கினார்.

சுபீர் தாசர் சிறிது ரொட்டியும் வெண்
னெய்யும் வைத்துக் கொண்டு ஓரிடத்தில்
சாப்பிட உட்கார்ந்தார்; அப்போது அங்கு
ஒரு காய் ஒடிவந்த ரொட்டித் தண்டைத்
துக்கிக்கொண் டோடிற்று. அதுகண்ட
சுபீர் சுவாமி பெருமானே! அந்த ரொட்டி
யு-லர்த்த போயிருக்குமே. இதோ வெண்
னெய்ய் இருக்கிறது. இதில் துவைத்துச்
ப்பிட்டால் கன்றாயிருக்குமே எனக்
கூவிக்கொண்டே பின் தொடர்ந் தோடி
னார். இது அன்பின் முகிர்ச்சியினால் உண்
டான நிலையல்லவா! இனி,

வைராக்கிய மென்பது ஆசையின்மை
எனப் பொருள்படும். முற் கூறிய அன்பு
வேற இந்த ஆசையென்பது வேறு. விஷய
போகங்களிலிச்சை யில்லாமையே வைராக்கி
யமாம். சக மடைய வேண்டுமெனக்
கருதி விஷயாதிகளில் ஆசை கொண்டவரால்
துக்கம் தொடர்ந்து வருகிற தென்பதுண்
மைபா மன்றோ?

யாதனின் யாதனின்
நீங்கி யான் கோதல்
அதனி னதனி னிலன்.

என்றாரே செந்நாப் புலவரும். உலகவாழ்க்
கையில் சுகமும் துக்கமும் கலந்தேகாணப்
படுவ தியற்கையாம். ஆதலால் சுக துக்
கங்களில் சமபுத்தி பண்ணி சுக துக்காதிக
ளால் பாதிக்கப் படாமல், திட சித்தத்
துடன், கன்மையே வரினும் நிமையே
வரினும் சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொண்
டுதல் வேண்டும். யான் எனது என்னும்
அகங்கார மமகாரங்களைக் களைத்தெறித்தல்
வேண்டும். அப் பொழுது தான் யாவரி
டத்தும் அன்புகூரத்தேற்கு வழியுண்டா
கும். அவன் முத்தியை யடைந்தவனே
யாவான். இது கருதியே,

யானென தென்னுஞ்
செருக்கறுப்பான் வாறோர்க்
குயர்த்த உலகம் புகும்.
எனத் தமிழ்மறை முழங்கியது.

இவ்வாறு யானென தென்னுஞ் செருக்
கறுத்து சுக துக்காதிகளால் பாதிக்கப்
படாததனும், தன்னைப் போலப் பிராரை
கேசித்து வருவோனுக்கு முத்தியென்பது
வேறென்றண்டோ! அன்றியும்,

பொய் கூறுமை, கன்மை, கின்
யின்மை, நல்லொழுக்கம், இந்நிரிய நிக்கிர
ம், சந்தோஷம், அபகாரம் செய்தோர்க்
கும் உபகாரமே செய்தல், வேதாந்த சாஸ்
திர ஞானம், ஆர்மஞானம் என்னு மிப்
பத்து குணங்களும் மோஷ வடைவிரை
விரும்புவோன் கொண்கத்தக்கவையாமென
வேதாந்தம் வினம்புகின்றது. இவற்றையே
அன்பு வைராக்கியம் என்னுமிரண்டில்
அடக்கிக் காட்டினோம். விரிவாகக்
கூறிய இப்பத்து குணங்களையும் இன்றி
யமையாதனவாகக் கொண்டின்னவேதாந்த
மதம் உலக வாழ்வை எவ்வளவு இன்ப
முடையதாகச் செய்யு மென்பதைக் கூற
வும் வேண்டுமோ!

மேற்கண்டவா ரெழுநூல் இவ்வறத்
தார்க்கியவாமோ? எனின்; இயலும். எது
வும் அசாதநியமில்லை. எல்லாம் சாத்தியமே.
முடியும் என்றால் எதுவும் முடியும். முடி
யாதென்றால் எதுவுந்தான் முடியாது.
'மாதவம் செயினும் செய்வர், வாணிபம்

செயினுஞ் செய்வர், பூதலம் புரப்பர் ஐயம் புருந்துண்பர் வேன் முத்தர்' என முன்னர் மொழிந்தவாறு, எவ்வித நிலையிலிருப்பினும் இவ்விதத்தைக் கைகோர விடார். வியாபாரஞ் செய்க, உத்தியோகஞ் செய்க, ஊனான்மை செய்க, பழிக்கப்படாத வேறெத்தொழிலேனுஞ் செய்க, திரவியத்தேடுக, மனையானோடும் மக்களோடும் உற்றாறாறவினரோடும் கூடிவாழ்க, எதைச் செய்யினும், உன்னை—நீயார் என் பதை மாத்திரம் மறவாதே என்பது தான் வேதாந்தத்தின் உபதேசம்; நாடகத்தில் வேடம் பூண்டு நடிப்போன் கன்னினைப் போலவோ அரசனைப் போலவோ சேவகனைப் போலவோ வேறெவ்விதமாகவோ நடித்தாலும், அவன் தன்னைத் திருடனென்றும் அரசனென்றும் சேவகனென்றும் கருதித் தன தெதார்த்த நிலையை மறந்து விடுவதுண்டோ? அத்தகையதே அத்வைதவியின் மனை வாழ்க்கை.

தாமரை யிலைத் தண்ணீர்போல்
சுகத் தொடுங் கூடிவாழ்வார்.
எத் தொழிலைச் செய்தாலும்
எதவத்தை பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—
வித்தக மாய்ச்
காதிலினை யாடிபிறு
கைவிசி வந்தாலுர்
தாதி மனம் நீர்ச்
குடத்தே தான்.

என்னும் மொழிகள் இவ்வற ஞானிகள் நிலையை விளக்குவனவையாம்.

உலகம் மாயை, பொய், ஆகவின் அத னோடு நமக் கென்ன சம்பந்தம், அச்சம்பந் தத்தை யறுத் தெறித்தல் வேண்டு மெனக் கருதிச் சிலர் காடு மலைக்குகை முதலியவற் பிற் சென்று தனித்துறைவர். அவர்களைப் பற்றி நாம் குறைகூறவரவில்லை. எனினும் அப்படித்தானிருத்தல் வேண்டு மென்பது விதியல்ல வென்பதே எமதபிப்பிராயம். அவ்வாறு சென்றாலும் உலக சம்பந்தம் அந் தப்போனதாகக் கருதவிடாது. சங்கரா சாரியர் முதலிய பெரியோர்க ளுடைய சரித்திரங்கள் நமக்கு அவ்வித உணர்ச்சி தரவில்லை. கோபகாசமான காரியங்களி லேயே நடுபட்டிருந்தனர். 'உலகுபகாரம் ஞானிகள் விவகாரம்' எனக் கூறுகின்றது

கைவல்யமும். சுகர் வசிஷ்டர் முதலிய பெரியோர்களும் இதற்கு எடுத்துக் காட் டாகின்றனர். அவர்கள் மீண்டும் பிறவி கொண்டு பிறரையும் இன்ப தெறிப் படுத் தப் பாடு பட்டதாக நங்கள் நுவலும். ஆழ்வார்கள், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் முதலி யோரது அவதாரங்களுக்குக் காரணம் யாதென்னும் ஆராய்ச்சியும் இதனை வலி யுறுத்தும். எனவே பரோபகாரமே ஞானி கள் விவகாரமாயிருக்கும் என்று விளக்கு வது மறிக.

அத்வைதத்தின் சமரஸம்

இனி மகுடத்திற் கிணங்க, அத்வைதத் தின் சமரஸம் என்பது பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். சமரஸம் என்னும் பதம் பல பொருள்களில் உபயோகிக்கத் தக்கதா யிருப்பினும், இங்கு ஒற்றமைச் சுவை எனப் பொருள் கோடலே ஏற்புடைத் தாம். (சமம்=ஒன்று; ரஸம்=சுவை.) எனவே, சுவை அல்லது இனிமை அல்லது இன்பம் யாண்டுதது! எனின், ஒற்றமை யில்தான் னுதது. எவ்வகையிலும்—ஒற்றமை யின்றேல் இம்மியளவு இன்பத்தின் மணத் தையேனும் காணவியலுமோ? ஆகவே, எங்கெங்கே ஒற்றமையோ அங்கெல்லாம் இன்பம்; எங்கெங்கே வேற்றுமையோ— துவிதமோ—நீ வேறு நான் வேறு என்னும் பேதமோ— அங்கெல்லாம் துன்பமே. துவிதபாவனை துன்பமென்றே தரும். என்றனர் பெரியோர். இச்சமரஸத்தையே அத்வைதம் போதிக்கின்றது. ஒற்றமை ஒற் றமை-ஐக்கியம் ஐக்கியம்—சமரஸம் சமர ஸம் என்பதே ஐத்தவ முரசின் பெரு முழக்கம்.

அத்வைத சம்பந்தமாக மேற் கூறிய விஷயங்களில் இச்சமரஸத்தினோடு குறிப் பாகவும் வெளிப்படையாகவும் ஒளிர்வது உய்த்துணர்வோருக்குப் புலனாகும். சமா ஸம் என்னும் நறு மெய் அத்வைதமென்னு மமுதத்தில் யாண்டும் மரவிச் சிட்கின் றது. எனவே அத்வைதமே சமரஸம்; சமா ஸமே அத்வைதம் எனக் கூறுவதும் குற் றமாகாதென்க. தாயுமானவர் கூறுகிறபடி சமரஸத்திற்கு,

சக்ததமு மெனதுசெயல்
நின்று செயல் யானெனும்

தன்மை கினை
யன்றி யில்லாத்
தன்மையால் வேறலென்
வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சபாவ மிதுவே.

எனப் பொருள் கோடல் ஒரு புறமிருக்க, லெனகித்திலும் நான் உயர்ந்தவன் நீ தாழ்ந்தவன், நான் உயர் ஐயான நீ கீழ்க் குலத்தான் என்றற் றெட்டக்கத்த பாருபா டின் தி யாவனையும் சமமாகப் பாலித்தல் வேண்டு மென்பதே அத்வை தத்தின் சமரசமாகும். நீ சரீர மல்ல, இந் திரியமல்ல, இத்திரியங்களல்ல, பிராண னல்ல, மன மல்ல, புத்தியல்ல, இவைய னைத்தினும் வேறாய் வினக்கும் அறிவுசொரு பமாயிருக்கின்றாய். உன்னிடத்தில் சாதி முதலியவை ஏது? அது சரீரத்தினிடத் து மில்லையே. உன்னுடலுக்கும் பிறனுடலுக் கும் பேதமின்றே இச்சரீரத்தில் ஆகம்புத்தி கொண்டு கற்பிக்கப்பட்ட சாதி பேதங் களைக் கூறுவது அறிவுடைமையன்று. அது அஞ்ஞானமேயாம். இவ்வாறே நீர் விகாரியாகிய நீ விகாரிபோல் நான் சை வன் நான் வைணவன் என்பன போன்ற வற்றைக் கூறித்திரிவ தேற்குமா நெங் கண்?

ஆதலால் பேத புத்தியை விட. மத பேதம் காட்டாதே. "ஆறு சமயங்க டொறும் வேறு வேறாகி விளையாடு" மிறைவனொருவனே யென்னு முண்மை யைக்கடைப்பிடி. "எங்கும் பா வெளியாய் எவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய், அங்கம் கிருப் பது" அப்பராபரனே என்றறி. ஆகையால், "சொல்லுஞ் சமய நெறிச் சுற்றுக்குளே சமுத, மல்ல லொழிவ தென்றைக் கையா ராபரமே (தாயுமானவர்)" என்றபடி, சம யச் சண்டையிலேது 'குளிக்கப் போய் கேறு பூசிக்கொள்வது' போன்றதாகவின் 'அத்தனை அறனே யொழி. எல்லாச்சம யங்களும் அஃறிணைவனை யடைவனவே எல்லாவற்றிலும் உண்மை யுண்டு என்பதே

அத்வைதத்தின் சமரஸ பேதமாம்.
ஆகவே,

வேதத்தின் முடிவான அபிப்பிராய மாகிய வேதாந்தத்தின் இச்சமரஸ உப தேசப்படி "சர்வம் மித்தை; சர்வம் பிரஹ் மம்; சர்வம் நான்" என்றறித்து, எவ்வித காரத்தைச் செய்யினும் கிஜ நிலைமையை மறவாமல், பொய் புலை பொருமை முத லிய துர்க்குணங்களை யொழித்தல் வாய் லாக மனோ சுத்த மெய்தி, சாதி சமயச் சண்டைகளை யகற்றி, எல்லாரையும் சம மாகப் பாலித்து, இறைவனோடு ஒன்று பட்டு, எல்லாவற்றிலும் அவனைக் கண்டு, நெறி சுவாருதொழுதி, பெறுதற்கரிய மானி டப் பிறவியின் பயனை யெய்தி, பிரவி வேர றுத்துப் பேராணத்தப் பெருங்கடவில் திளைத்திருக்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகிவாமாக.

ஓம் தத் சத்

சாதியிலே மதங்களிலே
சமய நெறிகளிலே
சாத்திரச் சந்தடிகளிலே
கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே யபிமானித்
தலைகின்ற வுலகே!
நிலைந்தலைத் தவினே நீ
ரழித மழகலகே;
நீதியிலே சன்மாரக்க
நிலைதனிலே ஞான
நிருத்தமிழத் தனித்தலை
ரொருத்தாவந்தாமே
வீதியிலே யருட்சோதி
விகாயாடல் புரிய
மேவுகின்ற தருணயித
கூவுகின்றே லுமையே.

(இராமலிங்க சுவாமிகள்)

வினையான்மை

—(o)—

(பண்டிதர் க. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்.)

தொழிலை அல்லது காரியத்தை ஆளுதல் என்பது வினையான்மை என்பதன் பொருளாம். இங்கே வினையெனக் கருதியது நாட்டின ஆளுநர் தொழிலாகிய அரசியல் வினையாகும். தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனார் முப்பாலாக அருளிச் செய்துள்ள திருக்குறளிலே பொருட்பாலின் கண் அரசியல் வினை பற்றிய ஆரும்பெரும் கருத்துக்கள் பல மிளிர்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு சில எடுத்துக் காட்டுதல் இக் கட்டுரையின் நோக்கம். நாட்டின ஆளுதல் என்பது ஓர் குடும்பத் தலைவன் அக் குடும்பத்தின ஆளுதல் போலவதே. குடும்பத் தலைவன் தன் அறிவாற்றல்களாற் குடும்பத்தி லுள்ளாரை உயாச்செய்து அவர்கள் தன்வழி ஒழுக்குமாறு செய்தல்போல நாட்டுத் தலைவன் நாட்டிலுள்ளாரை உயாச் செய்து அவர்கள் தன் வழி யொழுக்குமாறு செய்யும் கடப் பாடுடையன். பரிமேலழகர் குடிசெயல் வகை என்னும் அதிகாரத்திலே இல்லான்மை என்பதற்குக் குடியினை ஆளுதன்மை என்று பொருள் கூறி, குடியினை ஆளுதன்மைபாலது 'குடியிலுள்ளாரை உயாச் செய்து தன் வழிப்படுத்தல்' என அதனை விளக்கியிருப்பது இங்கே அறிபற் பாலது.

நாட்டிலுள்ளாரை உயாச் செய்தலாவது அவர்கள் உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் முதலியவற்றால் வருந்துதலின்றி, செல்வம் கல்வி

முதலியவற்றாற் சிறப் பெய்தி இன் புற்று வாழுமாறு செய்தலாகும். எனவே நாட்டின அங்கனம் ஆளுதற்கு ஓர் வேந்தன் அல்லது தலைவனும், நாட்டின் சிறுமை பெருமை கட்டு ஏற்றவாறு அவனுக்குத் துணை புரியும் அமைச்சர் முதலாயினரும் வேண்டப் பெறவ என்பது கூறாதே அமையும். ஒரு நாடு தன்னை ஆளுநர் தலைவனையும் அமைச்சர் முதலிய வினைப் பொறுப்பாளரையும் பெறும் முறைமையும், அன்னவர் உரிமையும், கடமையும் முதலாயின காலந்தோறும் தேசந்தோறும் வேறுபடும் இயல்பினவாயினும் எக் காலத்தும் அவரொல்லார்க்கும் பொதுவாக வேண்டப்படும் பண்புகள் பல உள்ளன. கொடையும், அளியும், குடிதழீஇக் கோலோச்சதலும், குடிகள் வெருவுவன செய்யாமையும், முறைவேண்டுவார்க்கும் குறை வேண்டுவார்க்கும் எளிய செவ்வியனாதலும், பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலும் போல்வன தலைவனுக்கு வேண்டும் பண்புகளாம்.

காவற் சாகாடுகைத்தற்கண் அரசற்கிணையானவன் அமைச்சன் என்று பரிமேலழகர் கூறுகின்றார். அரசுநீதி எனப்படும் ஆட்சி முறைமை பெரும்பாலும் அமைச்சரையோசைச் சார்ந்துள்ளன என்பது உண்மை. அமைச்சர்கள்.

“அறிகொன் றறியா னெனினும்
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்”
என்று திருவள்ளுவரும்,

“தம்முயிர்க் குறுதியெண்ணுந்
தலைமகன் வெகுண்ட போதும்
வெம்மையைத் தாங்கி நீதிவிடாது
நின்றாங்கும் வீரர்”

என்று கம்பநாடரும் கூறிய உயர் பண்புடையாரின் முறைதிரியும் அரசனையும் அவர்கள் திருத்தி நன்னெறிப் படுத்ததல் சாலு மன்றோ? ஆட்சிமுறை கோடுதற்கு அமைச்சர் முதலானோர் பெரிதும் காரணராவொன்றும் உண்மை, பூதப் பாண்டியன் வஞ்சினங் கூறுங்கால்

“அறனிலை திரியா
அன்பின் அவைபத்துத்
திறனில் ஒருவனை நாட்டி
முறை திரிந்து
மெலிகோல் செய்தேன் ஆகுக”

என்று உரைப்பதும், பிசிராந்தையார் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பியை நோக்கி,

“மெல்லியன் கிழவனாகி வைகலும்
வரிசையறியாக்கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்
யானைபுக்க புலம்போலத்
தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே”
என்று கூறுவதும் ஆகிய புறப்பாட்டுப் பகுதிகளால் நன்கு பெறப்படும். ஆக, நாட்டின் ஆட்சி நன்கு நடைபெறுவதற்கு அமைச்சர் முதலிய வினைப் பொறுப்பாளர்களின் பண்புகள் பெரிதும் கருதற் பாலனவாகின்றன.

வினைப் பொறுப்பாளர்களின் பண்புகளை ஆராயுங்கால் அரசன் அவர்களை வினையின் கண் ஆளுதலும், அவர்கள் தம் வினையை ஆளுதலும் என இரு கூறுகப் பிரித்துப்பார்க்க வேண்டும். இவற்றுள் முன்னதன் அரசியலிலே தெரிந்து தெளிதல், தெரிந்து வினையாடல் என்னும் இரண்டு அதிகாரங்களாலும், பின்னதனை அமைச்சியலில் வினைத்துய்மை, வினைத்திட்டம், வினைசெயல் வகை என்னும் மூன்று அறி

காக்களாலும் திருவள்ளுவர் நன்கு விளக்கி யுள்ளார். அமைச்சர் முதலாயினர் தகுதியுடையார் எனப் பலவாற்றினும் ஆராய்ந்து தெளிதலும், அங்கனம் தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளை அறிந்து அவற்றின் கண்ணே ஆளுதலும் அரசன் செய்யற்பாலன. தேர்த்தெடுப்பு முறையால் ஆட்சி நடைபெறும் இந்நாளில் அமைச்சர் முதலாயினர் தகுதியை அறிதல் போல்வன எல்லாமாந்தர்க்குமே உரிய கடனாகும். மக்கள் இக் கடமையின்வழுவிலால் தாமே தமக்கு இன்னல் விளைப்போராவர்.

இனி, இவர் தக்கார், தகவிலர் என எங்ஙனம் ஆராய்தல் கூடுமெனின், ஆராய்ந்து அறிதற்குரிய நெறிகள் பலவாயினும் அவை பெல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்தது அவர்கள் முன் செய்து போந்த கருமங்களில் வைத்து அறிதலே யாகும். இதனையே,

“பெருமைக்கும் எனச்
[சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்”

எனத் தெய்வப் புலவர் வற்புறுத்துகாக்கின்றனர். அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாவின்மை என்னும் குணங்களோடு வினைசெய்யுந் திறமும் உடையாரை அவர்முன் செய்து போந்த நற்கருமங்கள் முதலியவற்றால் ஆராய்ந்து தெளிதல் வேண்டும்.

“காதன்மை கந்தா
அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை பெல்லாந் தரும்”

“அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்
கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென்
றேவற்பாற் றன்று”

என்னும் இரண்டு பாக்களும் எப்பொழுதும் கருத்திலிருத்தற பாலன. அறிய வேண்டுவன அறியாதாரை அன்பு காரணமாக வினைக்குரிய ரொனத் தெளிதல் பேதைமையாம்; வினையென்பது அதனைச்செய்துமுடிக்க

கும் உபாயங்களை அறிந்து, செய்யுங் கால் செயலாலும் இடையூறுகளா லும் வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, முடிவுறச் செய்யவல்லாணை யல்லது பிற நெருவனைத் தன்மாட்டு அன் புடையனென்பது பற்றி ஏவுந்தன்மை யதன்று; என்பன அப்பாடல்களின் பொருள். பின்னதில் அறிந்து, ஆற்றி, செய்கிற்பான் என்னுஞ் சொற்கள் காரண காரிய முறையில் மிக்க திட்ட முடன் அமைந்திருத்தலும், செய்கிற பார் கல்லால் ஏவற்பாற்றன்று என எதிர்மறை முகத்தால் வலியுறுத் துணைக்கப்படுதலும் வினைப் பொறுப் பாளன் இத்தன்மையனாகத் வேண்டு மென்னும் கருத்தை மிகமிக நிறை யுள்ள தாக்குகின்றன. இனி, அன்பு அறிவு முதலிய குணங்களும் வினை செய்யுந் திறனும் வாய்ந்தாருள்ளும் எல்லாரும் எல்லா வினைக்கும் உரிய ராகார் ஆதலின் செய்வாறு திறமும், அவருக்கு வாய்த்துள்ள துணையும், கருவியும், காலமும் என் பவற்றோடு வினையின் இயல்பை யும் ஆராய்ந்து, அவாவர்க்கேற்ற வினையை அவாவர் பெறுமாறு செய் தல் வேண்டும் என்பதனை,

“செய்வானைநாடி வினைநாடிக்
[காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்”

“இதனை இதனால் இவன்
முடிக்கும் என்றாய்ந்
ததனை அவன் கண் விடல்”

என்னும் இரண்டு பாக்களால் ஆசிரி யர் அறிவுறுத்த தருளினார்.

இனி, வினைப்பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்ட அமைச்சாரத்யோர் அவ் வினையை ஆளுந் தன்மையாவது செய் பத்தக்க தூயவினைகளைத் திட்டமுடன் செய்யும் வகை யறிந்து செய்து போ தலாகும். அறமும் புகழும் பயவா தனவும், தமது கண்மதிப்புக் கெடுதற்

குக் காரணமாயினவும், சான்றோரால் பழிக்கப்படுவனவும், எளியோர் இங் குதற் குரியனவும் ஆகிய செயல்களை ஒரு பொழுதும் செய்தலாகாதென வினைத்துய்மை என்னும் அதிகாரம் கூறுகின்றது. தீயவினைகளாற்பொருள் தேடி அதனால் அரசனுக்கு அரண் செய்தல் பசியமட்கலத்தில் லோபப் பெய்து அதற்கு அரண் செய்ததனை பொக்கும் என்றும் அது கூறுகின் றது. தீயவினைகளை யொழித்துத் தூய வினைகளைச் செய்பவற்றும் அமைச்சர் முதலாயினர் மிக்க திட்டமுடையா தல்வேண்டுமென வினைத்திட்டம் என் னும் அதிகாரம் கூறுகின்றது. வினை செய்வார்க்கு மனத்திட்டமே வினைத் திட்டமாகும். வினைசெய்யுங்கால் யாது வரினும் மனந்தளர்தல் கூடாது. மனந் தெளிந்து செய்வதற்கத் துணிந்த வினையை உறுதியுடன் காலந் தாழ்க்காது செய்தல் வேண்டும்.

“துன்ப முறவரினும் செய்க
துணிவாற்றி

இன்பம் பயக்கும் வினை”

என்னும் குறள் சிந்திக்கற் பாலது. பின்வரும் பாக்கள் மூன்றும் வினை செயல் வகையை நன்கு அறிவுறுத்து வனவாகும்.

“பொருள் கருவி காலம்
வினையிடனொ டைந்தும்
இருடா எண்ணிச் செயல்”

“முடிவு மிடைபூறும்
முற்றியாக் கெய்தும்
படுபயனும் ஈர்த்துச் செயல்”

“செய்வினை செய்வான்
செயன்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்”

இங்ஙனமாக வகையறிந்து மேற் கொண்ட தூய வினைகளைத் திட்ட முடன் செய்து முடித்தலால் நாட் டிற்கு நலம் விளைக்கும் அமைச்சர் முதலாயினோர் எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுவர்.

ஆனந்தபேரதினி அச்சியந்திரசாலை.

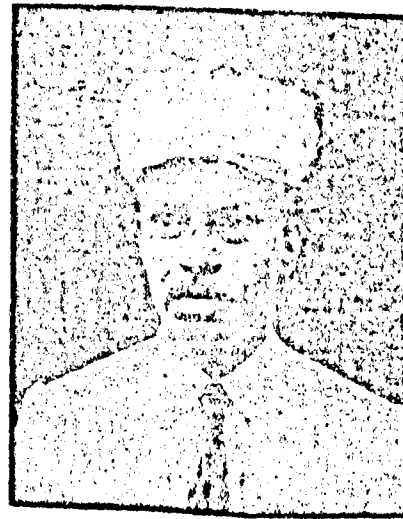

சிறையில் மகாத்மா தவம்.

ராவ்பகதூர் கே. வேங்கடராம நாயுடு எஸ். ராஜமாணிக்க முதலியார்

எம். எஸ். எம். ரயில்வே டிஸ்ட்ரிக்ட் டிராபிக் சூபரின்டென்டெண்ட்.

சென்னை கார்ப்பொரேஷன் வக்கீலாக நியமிக்கப்பெற்றவர்.

• 1

ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரு ராஜா, அந்த ராஜாவுக்கு எழுபேர்.....

“ஆமாம், அப்படித்தான்! எனக்குத் தெரியும் தெரியும் அந்தக் கதை! நீங்கள் சொல்லத் தேவை இல்லை” என்றான் என் காதலி.

இரவில் சாப்பாடு முடித்து விட்டு ஆபீஸ் காத்திருக்கிற பார்த்துக்கொண்டே நிற்காவிடில் ராஜாவிடமிருக்கிறேன். என் காதலி நிற்காவிடமிருக்கிறேன். நின்றும் நின்று வெற்றிலைகளை மடித்துக் கொடுத்துக்கொண்டே கதை சொல்லச் சொன்னாள். அவசர விஷயமான காத்திருக்கிற பார்த்துக்கொண்டிருந்தபடியால் எனக்கு நல்ல கதை ஒன்றும் தோன்றவில்லை; அதனால் அத்தைப் பாட்டி கதை ஒன்றை ஆரம்பித்தேன். எங்கள் பாட்டி உயிரோடிருந்த காலத்தில் என்னை உட்காணவந்து எத்தனையோ கதைகள் சொல்லி யிருக்கிறாள். அநேக கதைகளை மறந்துபோய் விட்டேன். இப்போதெல்லாம் கலெக்டர் ஆபீஸ் கதையைத் தவிர வேறு எந்தக் கதையும் இல்லை. இந்தமாதிரி நிலைமையில் என்னைக் கதை சொல்லச் சொன்னால் எப்படிச் சொல்லுவது? ஆனால் என் காதலி எப்பொழுது, எதை வேண்டினாலும், அப்பொழுதே அதை நிறைவேற்றி வைத்துவிடுவது என் கொள்

கை. அவள் இன்னும் சின்னஞ் சிறு பெண்—விளையாட்டுப் புத்தி அதிகம். அந்தக் காலத்தால் சமய சந்தர்ப்பம் தெரியாமல் அவள் “கதை சொல்லுங்கள்—அதைச் சொல்லுங்கள், இதைச் சொல்லுங்கள்” என்று இருந்திருந்து பகஷ்ப் பிரசினைகளைப் போட்டுக்கொண்டிருப்பாள். அவளுடைய வார்த்தையைத் தட்டிவிடமுடியாமல் நானும் ஏதோ நாய்க்கதை, கரிகை, பேய்க்கதைகளைச் சொல்லித் திருப்பி செய்து விடுவது வழக்கம். எந்தக் கதை சொன்னாலும்—எந்தச் சமாதானம் சொன்னாலும் கேட்டு ஆனந்தம் கொள்ளுவது அவளுடைய சபாவம். அவள் ஒருநாள் என்னிடம் வந்து நான் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறேன் கோபித்துக்கொள்ளுமாட்டீர்கள் அல்லவா!” என்றான்.

“ஊ ஹூ” என்றேன்.

“ஆனால்—ரயில் வண்டி ஒடுகிறதல்லவா? அதற்குக் குதிரைகள் கட்டுகிறார்களா, எருதுகள் கட்டுகிறார்களா இழுப்பதற்கு? சொல்லுங்கள்.”

“குதிரைகளுங் கட்டமாட்டார்கள், எருதுகளுங்கட்டமாட்டார்கள்; நீரையின் சக்தியால் ஒடுகிறது அது—”

“நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை, கானே சொல்லிவிடுவேன். அதன் முன்னாலே சிங்கங்களையும் பெரிய புலிகளையும் கட்டுகிறார்கள். அதனாலே

அவைகள் இழுத்துக்கொண்டு போகின்றன.”

“ஆனால் அவைகள் இழுப்பதாகத் தெரியவில்லையே, ஏன்?”

“இஞ்சினுக்குள் இருந்தால் அவைகள் எப்படித்தெரியும்?”

சுத்தப் பைத்தியக்காரப்பெண். இனி விஷயத்தைக் கவனிப்போம்! நான் சொல்லப்போகும் கதையை என் காதலி தெரிந்துகொண்டு, “நீங்கள் சொல்லத் தேவை இல்லை” என்றாள். ஆனாலும், அல்ல என்று உருட்டிப் புரட்டித் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், புதுக்கதை சொல்லவேண்டும் என்றும் தீர்மானம் செய்துகொண்டு, முன்னாலே இருந்த காகிதங்களைத் தூரத்தில் தள்ளி வைத்துவிட்டு, ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறேன். “நான் சொல்லப்போகிற கதை உனக்குத்தெரியும் என்றாய் அல்லவா? என்ன என்று சொல் பார்க்கலாம்!”

“சொல்லட்டுமா? ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரு ராஜா, அந்தராஜாவுக்கு ஏழுபேர் ஆண்மக்கள். ஏழு மக்களும் வேட்டைக்குப் போனார்கள்.....”

“அல்லவே அல்ல! அது அல்ல நான் சொல்லப்போவது.”

“அதே, எனக்குத் தெரியும். வேறொன்று அல்ல. அதே! அதே!”

“அல்ல என்றால்.....”

“நீங்கள் சொல்லும் கதை அதே. வேறுமானால் பந்தயம் கட்டுங்கள்!”

இதுவரை இந்தமாதிரி பந்தயங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவது எங்களுக்குள் சாதாரண வழக்கம். ரூபாய் பந்தயம் ஒருதரம், புடவைகள் வாங்கு கிற பந்தயம் மற்றொருதரம், நகைகள் செய்கிற பந்தயம் வேறொருதரம்—எல்லாம் தீர்த்தன. இந்தத் தடவை புதிய திணைப் பந்தயம்போடவேன்

டம் என்று நினைத்து “சரி, பந்தயம் என்ன சொல்” என்றேன்.

“நீங்களே சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொல்லுவது எதோ அதே பந்தயம்—நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.”

“அப்படியானால்—கேள். இதுவரை புடவைகள், நகைகள் பந்தயம்போட்டு என்னிடமிருந்தே வாங்கிக் கொண்டாய். இப்போது நீ எனக்குக் கொடுக்கவேணும். நான் ஜெயித்தால் எதைக் கேட்டாலும் அதை நீ எனக்குக் கொடுக்கவேணும். பிறகு திரும்பிக் கொண்டு இடக்குப் பண்ணக் கூடாது!”

“சரி சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள் கதையை.”

சொல்லாமல் திராசல்லவா என்று நினைத்துக் கதையைப் பின்னல்போட ஆரம்பித்தேன். நான் பட்டபாடு அந்தப் பரமாத்மாவுக்கே வெளிச்சம்! கதையைப் படிப்பதென்றாலும், கேட்பதென்றாலும் எனக்கு வெகு சுவை மான காரியமாகத் தோன்றும். கற்பித்துப் புதுக்கதை கட்டுவது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம் என்பது இப்போது என் அனுபவத்தில் விளங்கிவிட்டது. வெற்றிலையை மென்று கொண்டே திண்டாட்டத்தோடு கதையைத் தொடங்கினேன். என் காதலி “உம்” கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

2

“ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரு ராஜா அந்த ராஜாவுக்கு ஏழுபேர் பெண்சாதிகள். அவர்களில் இளைய மனைவி என்றால் அவளுக்கு வெகு இஷ்டம். அதனாலே எப்பொழுதும் அந்த ராஜா இளைய மனைவியின் அந்தப்புரத்தி் வேயே இருப்பது வழக்கம். இதற்குள் ஒன்று மறந்துவிட்டேன்! அந்த ராஜா ஏழு பேர் மனைவிகளுக்கும் ஏழு மாளிகைகளைக் கட்டி யிருந்தார். இளைய பெண்

சாதிக்கு ஏழுக்கு மாளிகை. மாளிகையைச் சுற்றிலும் தோட்டம். தோட்டத்தில் பறவைகள், மான்கள், முயல்கள்—ஆகியவைகள் எல்லாம் எப்பொழுதும் திரிந்துகொண்டிருக்கும்”

“ராஜா மாளிகை கட்டி யிருக்கிறார் என்று தெரிந்து, தோட்டத்தில் திரியலாம் என்று வந்தனபோலும்! அந்த மான்களும் முயல்களும்!” என்றாள் என் காதலி ஆக்ஷேபணையாக.

“இல்லை, ராஜா அவைகளை வளர்க்கிறார். அவைகள் எப்பொழுதும் தோட்டத்திலேயே திரிந்துகொண்டிருக்கும்.

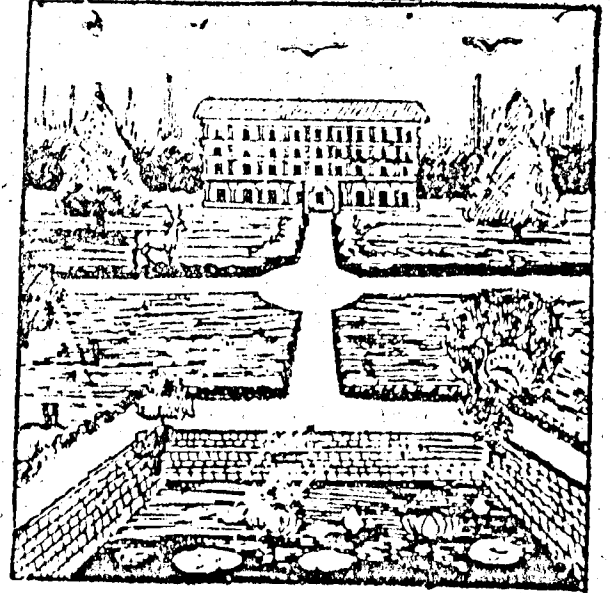
தோட்டத்தில் ஒரு குளம் வெட்டி யிருக்கிறார், எவ்வளவோ அழகானது! அந்தக் குளத்தைச் சுற்றி நாலு பக்கங்களிலும் பனிக்குக் கற்படிகள் கட்டி, அவைகளின் மேல் பூஞ்செடிச் சட்டிகளை வைத்து அவங்காம் செய்திருக்கிறார். நீர் நிறையத் தாமரைப் புஷ்பங்கள்—செந்தாமரை, வெண்டாமரை, பச்சைத் தாமரைகள்.”

“அதென்ன பச்சைத் தாமரையுங் கூட இருக்கிறதா?”

“அந்த ராஜா காஸ்யீ தேசத்திலிருந்து வாவழைத்து அவைகளைப் போட்டிருக்கிறார். அந்தப் பச்சைத்தாமரைகள் தங்கம்போல் இருக்கின்றன”

“அப்பப்பா! இவையெல்லாம் எதற்காக? கதை சொல்லமாட்டீர்களா?”

“இது கதை அல்லவா? இன்னும் கொஞ்சம் கேள். அந்த ஏழுக்கு மாளிகையில் இளைய ராணி தோழிகளோடும், தாழிகளோடும் ஆனந்த மாய்க் காலங் கழித்து வருகிறாள். தோழிகளோடு நீர் விளையாடுவது—

பறவைகளோடு பேசுவது—இரண்டு வேளைகளிலும் பூக்கொய்வது—மாலைகள் தொடுப்பது—மான்களோடு விளையாடுவது—இந்த விதமாக உல்லாச மாய்ப் பொழுது போக்கி வருகிறாள். ஒருநாள் ஒரு பிராமணன் இளைய ராணியின் மாளிகைக்கு வந்தான். அவன் பெரிய ஜோதிட சாஸ்திரி. தன்மீது ராஜாவுக்கு எப்போது அன்பு பிறக்குமோ அதைத் தெரிவிக்கும்படியாக இளைய ராணி சேடி மூலமாகப் பிராமணனுக்குத் தகவல் அனுப்பினாள்.

“இதென்ன? ராஜாவுக்கு இளைய மனைவி மீது பிரியம் அதிகம் என்று சொன்னீர்களே? அதனாலேயே அவளுடைய அந்தப்புரத்தில்.....”

“ஆமாம்! பார்த்தாயா? அதற்குள் மறந்த போய்விட்டேன். ராஜாவுக்கு இளைய மனைவி என்றால் அசாதாரண அன்பு!”

“அம்மா! ஆ! பார்த்தீர்களா? கதை சொல்லச் சொன்னால் என்னென்னமோ கற்பித்துச் சொல்லுகிறீர்கள். இது வாஸ்தவமான கதை அல்ல.”

“கொஞ்ச நேரம் பொறுத்துக் கொண்டு கேள். இது வாஸ்தவமான கதையே. தூக்க மயக்கத்தில் ஒன்று சொல்லப்போய் இன்னொன்று சொல்லிவிட்டேன். என்ன—ஆ! இளைய மனைவியின் மீது அன்பு அதிகமாகப் பிறந்ததாலேயே ராஜா அவளுக்கு நல்ல மாளிகை கட்டிக்கொடுத்தார். அந்த மாளிகையில், சுவர்களில் செதுக்கி யிருக்கிறார்களாம் விதம் விதமான பொம்மைகள்! எவைகளினால் என்று நினைத்துக்கொண்டாய்?—நவரத்தினங்களாலே! மற்ற மனைவிகள் ஆறு பேருக்கும் இளையவன் மீது கோபம் வந்துவிட்டது. அதிலும் பட்டத்தாணிக்கு அசாத்திய கோபம் வந்துவிட்டது—பொறுமையுங் கூட. பொறுமை என்பது தொத்து வியாதிக்குச் சமமானம்; காதுகளின் மூலம் உள்ளேபோய்ப் பற்றிக் கொள்ளும். இந்தப் பூச்சி தோழிகளின் வார்த்தைகளின் மூலம் மனதில் புதுந்து செளிந்து பெருக ஆரம்பிக்கிறது. அங்கிருந்து உற்பத்தியாகின்றன புதுப் புது நோய்கள்—கோபங்கள், சோகங்கள் எல்லாம்!”

“என்ன! கதையை விட்டு விட்டு நோய்களின் சங்கதியை எடுத்துக் கொண்டீர்கள்! சொல்லுவதற்குக் கதை இல்லையானால் வருணனைகள் பெருத்து விடுகின்றன. எனக்குத் தூக்கம் வருகிறது. சட்டென்று சொல்லுங்கள் கதையை. நீங்கள் எப்போதும் இப்படித்தான்!”

“ஆமாம்! தப்புச் செய்துவிட்டேன் மன்னிக்கவேணும். இப்படியும் கோபம் வந்து விடலாமா உனக்கும்? பட்ட மகிஷிக்கு முக்கியமாய்க் குரோதம் பிறந்தது. அவள் எப்படியாவது பழி தீர்த்துவிட வேண்டும் என்று ஆலோசித்தாள். எந்த வகையில் தீர்த்து விடுவது?... ”

பிறகு எனக்குக் கதை நடக்கவில்லை. பழியைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் வழியை எப்படி வைத்தால் நன்றாயிருக்கும் என்பது எனக்குத் தோன்றவில்லை. அப்பொழுது கொஞ்சம் கெட்டிக்காரத் தனமாய்ச் சமாளித்துக் கொண்டு என் மனைவியை நோக்கி ஒரு கேள்வி போட்டேன். “பழியை எப்படித் தீர்த்துத் கொள்ளுவாள் என்பதை நீ சொல் பார்க்கலாம்!”

“சொல்லட்டுமா, சொல்லட்டுமா! கொண்டு போடவேணும் என்று முயற்சி செய்தாள்” என்றாள்.

“அல்ல. இன்னும் ஆலோசனை செய்து சொல்”

“இதென்னடி இழவு! பின் நீங்கள் தான் சொல்லுங்களேன்! சரி, ராஜாவை அங்குபோகாமல் செய்யவேணும் என்று நினைத்தாள். ஆமா தானே?”

“அல்ல. போகாமல் இருக்க என்ன செய்கிறாள்?”

“தன்னிடத்திலேயே ஆடிக்கொண்டும், பாடிக்கொண்டும் பொழுது போக்கும்படி செய்துவிட்டால் சரி.”

“ராஜர் சுத்தமாய் அவனிடம் வருவதே இல்லையே!”

“ஆமாம்! பிறகு பழி தீர்த்துக் கொள்ளுவது எப்படி?”

“சொல்லேன் உன் சமர்த்தைப் பார்க்கலாம்!”

“ஆ! இப்போது தெரிந்தது! சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். பாரிஜாதப் ஹாணம் கதை சொல்லி யிருக்கிறீர்கள் அல்லவா? சத்தியபாமையைப் போல் கிழிந்த அழுக்குப் புடவை யைக் கட்டிக்கொண்டு, தலைக்குப் பற்றுப் போட்டுப் படுத்துக்கொண்டால் சரி, ராஜா வந்து விசிறியால் விசிக் கொண்டே சமாதானம் செய்வார்.

அப்போது இளைய மனைவிக்குப் புத்தி கற்பித்ததுபோல் ஆகிவிடும்”

“வெகு ஒழுங்காய்ச் சொன்னாய்! ராஜா, கிருஷ்ண மூர்த்தியைப்போல் பித்துப் பிடித்த இடையன் என்று நினைத்துக் கொண்டாயா என்ன—விசிறியைப் பிடித்து விசும்போது இடது கால் பூஜை வாங்கிக்கொண்டு சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க?”

“எனக்குத் தெரியாது நீங்களே சொல்லிவிடுங்கள்”

என் காதலி சொன்னதை எல்லாம் அடித்துவிட்டேன். இனி, நான் மாதிரம் கதையைப் பூர்த்தி செய்வது எப்படி? கொஞ்சம் ஆலோசனைசெய்து எப்படியோ கதையைப் பிடித்துத் தள்ளி நடத்தினேன். “மூத்த மனைவி பழி தீர்த்துவிட ஆலோசனை செய்தாள். தன் ஒருத்தியால் ஒன்றும் முடியாது என்று நினைத்தாள்; நினைத்து, தோழியை அழைத்து யோசனை கேட்டாள். சதி செய்வதற்கு இரண்டு பேர் இருக்கவேண்டும். ஒருவனுக்கு ஒருவன் துணையாக வேண்டும். ஒருவன் சொல்லுவதற்கு மற்றவன் தலை ஆட்டினால் ஒழிய அவனுக்கு உஷார் பிறக்காது. இருவரும் ஒரே திணைசான ஆசாமிகள் வேண்டும். திருடனுக்குத் திருடனே ஸ்நேகிதன். துன்மார்க்கனுக்கு நல்லவனோடு ஸ்நேகம் எப்படிப் பொருந்தும்? பின்னால் பெரிய ஆபத்து.....”

“இதென்ன வேதார்த்தம், கதை சொல்லாமல்! ராணி பழி தீர்த்துக் கொள்ளும் சங்கதியை விட்டு விட்டுத் திண்ணை வேதார்த்தத்தில் இறங்கிவிட்டீர்கள்! உங்களுக்குக் கதை ஒடவில்லை?” என்றாள் காதலி.

“ஆமாம்! பெரியோர்கள் தெரியாமலா சொன்னார்கள் “பெண் புத்தி பின் புத்தி” என்று? கொஞ்சநேரம் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடிய

வில்லை அல்லவா உனக்கு? கதையோ, கதையோ என்கிறாய்! இப்போது சொல்லுவது கதை அல்லவா?”

“ஆமாம்! பெண்களுக்குப் பின் புத்திதான் — புருஷர்கள் மாதிரியே. நீங்கள் போகிற போக்கில் போக விடவில்லை என்றால் எதிர் திரும்பிக் கொள்ளுகிறீர்கள். எனக்கு எதற்காக வேணும் உங்கள் கதை—உங்கள் இஷ்டம்போல் நீங்களே சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். எனக்குத் தூக்கம் வருகிறது. நான் போய்ப் படுத்துக் கொள்ளுகிறேன்”

“போனால் தெரியும்! பந்தயம் போட்டிருக்கிற விஷயத்தை மறந்து விட்டாயா என்ன!”

“உண்மைக் கதையானால் பந்தயமே யொழிய கற்பனைக் கதைக்குப் பந்தயம் என்ன வந்தது?”

“உண்மைக் கதை என்றும், கற்பனைக் கதை என்றும் உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?”

“கற்பனைக் கதையா யிருப்பதினால், பாவம்! அங்கங்கே உங்களைத் தடுமாறச் செய்துகொண்டு வருகிறது. இதுவரை எத்தனையோ கதைகள் சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். எப்போதாவது இந்த மாதிரியான கதைசொல்லி யிருக்கிறீர்களா?”

“அந்தக் கதைகள் எல்லாவற்றையும் விட வெகு நல்லது இது. அதனாலே இதைக் கொஞ்சம் விரிவாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன்.”

“இதோ, இப்போதும் வெறும் பேச்சு வார்த்தைகளிலே இழுத்து விட்டுக் காலங் கடத்துகிறீர்களே பொழியக் கதைசொல்லவில்லை. எனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்துக் கொண்டீர்கள்? அம்மம்!”

“உனக்கு எல்லாம் தெரியும். சரி! சொல்லுகிறேன் கேள். கதை எதில் வந்து நிற்கிறது?”

“சொல்லுவது மாத்திரமேயொழிய, சொன்னவார்த்தை என்ன என்று ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர முடிய வில்லை! இதில் கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்பு “பெண் புத்தி பின் புத்தி” என்று வக்கணை பேசியிருக்கிறார்கள்!”

“சரி! பேச்சைவிட்டு கதை எங்கே விட்டேன் என்று சொல்லேன்?”

“பெரிய ராணி தோழியோடு...”

“ஆமாம்! பெரிய ராணியும் தோழியுட்கூடச் சூழ்ச்சிசெய்யத் தொடங்கினார்கள். இரண்டுபேரும் ஆண்வேடம் பூண்டு கோட்டையைவிட்டு ஜாக்கிரதையாய் வெளியே போகவேண்டும்” என்று தீர்மானித்தார்கள்.

“போய்?”

“அவசரப்படாதே! கடைசி வகைக்கும் கேள்—போய், கோட்டைக்கு வெளியில் ஆடைகளை மாற்றி விட்டு, குடியானப் பெண்களைப்போல் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு, ராஜா அவர்கள் நியாய விசாரணைசெய்து, தீர்ப்புச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போது சபைக்குள் போகத் தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்.”

“அப்படியானால் இளைய ராணிமீது பழிதீர்த்துக் கொள்ளுவது எப்படி?”

“உனக்கு எங்கும் இல்லாத அவசரம்!”

“அந்தப்புரத்தில் வாழ்ந்து வந்தவள், அதிலும் பட்டமகிஷி அல்லவா? பயம், வெட்கம், மானம் இல்லாமல் நிறைந்த சபைக்குள் எப்படிப் போகலாம் என்று நினைத்தாள்?”

பெரிய சிக்கல்! சங்கதி மறந்து போய்—என்ன சொன்னேன், என்ன சொல்லவேண்டும் என்பதைக் கவனியாமல் ஏதோ சொன்னேன். என்காதலிபோட்ட கேள்விகளால் மறுபடியும் ஆலோசித்து, விஷயத்தைச்

சரிப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக இவ்விதம் சொன்னேன்.

“எப்படிப்போகலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டாள் என்று கேட்கிறாய்?—தெரியாமல்—அன்னகடையில்”

“அது அல்ல நான் கேட்பது! போனால் நாலுபேரும் ஏதாவது நினைத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்று இருக்காதா?”

“பிடிவாதம் பிறந்து விட்டதானால் பெண்கள் எப்பேர்ப்பட்ட வேலையானதும் செய்துகொடுவார்கள். ஆனால், நாலுபேருக்கும் தெரிகிறதபோல் போவார்களா என்ன? மாறுவேஷம் போட்டு.....”

“ராஜா அடையாளங்கண்டு பிடித்துக்கொள்ள மாட்டாரா?”

“குடியானவளைப்போல் வேஷம் போட்டுக்கொண்டால் ராஜா எப்படி அடையாளம் தெரிந்துகொள்ளுவார்?”

“சரி, கதையை நடத்துங்கள்”

“அடிக்கடி இந்த மாநில முட்டுக்கட்டை போட்டுக்கொண்டே வந்தால் கதை எப்படிச் சொல்லமுடியும்? முன்பு சொன்னதையும் மறந்துவிடுகிறேன்—இனிமேல் சொல்லப்போவதும் தடுமாறி விடுகிறது?”

“தெரியாமல் போனால் கேட்கக்கூடாதா?”

“கேட்கலாம். நான்கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அதற்கும் சமயம் சந்தர்ப்பம் வேண்டாமா?”

“சரி, சரி! எப்போது பார்த்தாலும் இப்படியே வெறும் பேச்சில் காலம் தள்ளிவிடப் பார்க்கிறீர்கள், கதை ஆகட்டும்!”

“அந்தப்படி அவர்கள் இரண்டுபேரும் ராஜசபைக்குப் போகவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். அது மாத்

“என்ன அப்படிச் சொல்லுகிறாய்?”

“சொன்னால் என்ன வந்துவிடும்? விடிந்தது முதல் அஸ்தமிக்கிற வரை இடுப்பொடிய வேலை வாங்குவது—எவ்வளவு செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று பேசுவது! ஒரு பேர் இல்லை, பெருமை இல்லை! பெரிய ராணியினிடத்தில் இருந்தபோது எவ்வளவோ சுகமாய் இருந்தேன் அம்மா!”

“பெரிய ராணி உன்னிடம் என்னை அனுப்பி வைத்தார்கள். உனக்கு இந்தக் காசுமாலையை வெகுமதியாகக் கொடுக்கச் சொன்னார்கள்”

“வாஸ்தவ மாகவா?”

“வாஸ்தவந்தான். பெரிய ராணிக்கு உன்னை ஒரு காரியம் ஆகவேண்டியிருக்கிறதாம்.”

“எங்கே அக்கா! எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறது! இந்தக் காசுமாலையையானக்குக் கொடுக்கும்படி சொன்னார்கள்?”

“ஆமாம் இதைத்தான்! இந்தா நீ வாங்கிக்கொள். இங்கே பார் இந்தக் கடிதத்தை இளைய ராணியின் படுக்கையில் போட்டுவிடவேண்டும். இதைக் கொண்டு ஒரு காரியம் நடத்த வேண்டும்”

“அது எவ்வளவு நேரம்!”

“பிறகு பெரிய ராணியும் அவளுடைய சேடியும் சேர்ந்து அதுவரை அவர்கள் யோசனைசெய்து தீர்மானித்து வைத்திருந்தபடி சபைக்குப் போனார்கள். போய் ராஜாவிடத்தில் முறையிட்டுக்கொண்டார்கள்”

“இரண்டு பேரும் ஏககாலத்தில் முறையிட்டுக் கொண்டார்களா?”

“இல்லை. பெரிய ராணி மாத்திரம் முறையிட்டாள். சேடி சாஷி சொன்னாள்”

திரும் அல்லாமல் இளைய ராணிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதவேண்டும் என்றும் நினைத்தார்கள். அதில் யாருடைய பேரைவாவது வைத்துத் தெரியாமல் இருக்கும்படி எழுதவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய தீர்மானம். ஆ! யாருடைய பேர்—ஞாபகத்திற்கு வந்தது. திருப்பதி வெங்கடாசலபதியின் பேரை வைத்து அப்படிச் செய்யலாம் என்று தீர்மானித்தார்கள்.”

“கடிதம் என்ன என்று?”

“எல்லாம் இப்போதே சொல்லிவிட்டால் அப்புறம் கதை என்ன இருக்கிறது?”

“சொல்லாத போனால் பத்திரமாய் ஒளித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள் உங்கள் கதையை”

“இதென்ன அதற்குள் முகம் இப்படி இழுக்கிறது?”

“பிறகு என்ன? எப்போது என்ன கேட்டாலும் இப்படியே—சொல்லச் சொன்னால் கிராக்கி!”

“சொல்லிக்கொண்டு தானே இருக்கிறேன்—கேள். பட்ட மகிஷியின் சேடி ஒருநாள் இளைய ராணியின் சேடி விட்டுக்குப் போனாள். இளைய ராணியின் சேடி அவளைப் பார்த்து “நீ இப்போதுபட்ட மகிஷியின் சேடி ஆகிவிட்டாய். எங்கள்விட்டுக்குச் சாமானியத்தில் வழி தெரியுமா?” என்றாள்.

“பேர் பட்ட மகிஷியின் சேடி என்பதே பொழிய மறிப்பா, மரியாதையா? அது எப்படியோ இருக்கட்டும் இளைய ராணி அம்மா சுகமா?”

“இளைய ராணி அம்மாளின் சுகத்துக்கு என்ன குறைவு? மகாராஜாதன் கடைக்கண் எவ்வில் திரிகுரர், ஆடுகிரர் என்று அந்த அம்மாளுக்கு உலகத்திலே இல்லாத பெருமை—காவம்!”

நெது. முத்த மனைவியை அன்பு செலுத்தி ஆதரிக்காமல் இருப்பது குற்றம். ஆகையால் அவனைத் தண்டிக்கிறேன்”

இந்த முடிவைக் கேட்டுக்கொண்டதும் “தங்கத்தன்கே துருப்பிடித்துக் கொண்டால், இரும்பின் கதி என்ன ஆகாது?” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டுப் போனார்கள். ராஜாவுக்கு அப்போது கொஞ்சம் சந்தேகம் தோன்றியது. குடியானவன்—தம்முடைய மனைவியோ என்று நினைத்தார்

“நான் முந்தியே சொல்லவில்லையா அடையாளம் கண்டுபிடித்து விடுவார் என்று?”

“ஆமாம், சொன்னால் ஆனால் எங்கே எதைச் சொல்லவேண்டுமோ அதை அங்கே சொல்லவேண்டும்—முன்னாடியே சொல்லக்கூடாது. சந்தேகம் பிறந்து, தம்முடைய முத்த மனைவியை ஒழுங்காகக் கவனியாமல்போவது தோஷம் என்று ராஜாவுக்குப்பட்டது. குடியானவனைத் தாம் தண்டிப்பதாகச் சொன்னதுபோலவே கடவுள் தம்மையும் தண்டிப்பாரோ என்னவோ என்று நினைத்துக்கொண்டார் ராஜா.”

“இதுவரைக்கும் எங்கே போய்விட்டது இந்தப் புத்தி?”

“இந்தப் புத்தி முந்தியே இருந்திருந்தால் ஒரு தொல்லையும் இல்லாமல் போயிருக்கும். இந்தப்புத்தி இல்லாததினாலேயே நான் கதைசொல்லவும், நீ கேட்கவும் நேர்ந்தது!—பிறகு இளைய ராணி படுக்கையில் கிடந்த கடிதத்தைக்கண்டு விரித்துப் படித்தாள்.

“எனது பக்கிரோமணியாகிய இளைய ராணிக்கு, திருப்பதி வெங்கடாசலபதி ஆசீர்வாதம்செய்து எழுதியது என்னவென்றால்:

ராஜா உன்னாலே பெரிய ராணியை அலட்சியம் செய்து வருகிறார். அவருடைய உயிர் போய்விடுவதோடு நீயும் கெட்டுப்போவாய். ஆகையால் ராஜாவுக்கு வேண்டிய போதனைகளைச் செய்து, ஏழுபேர் ராணிகளையும் சம திருஷ்டியோடு பார்க்கச்செய்ய

“என்ன என்று முறை?”

“புருஷன் தன்மீது அன்பு செலுத்துவது இல்லை என்றும் தனியாக விட்டுவிட்டான் என்றும் முறையிட்டான். ஏன் அன்பு செலுத்துவது இல்லை என்று ராஜா கேட்டார். தன்மீது யாதொரு விதமான குற்றமும் இல்லை என்றும் இன்னொரு மனைவி—இளையாள் கிடைத்துவிட்டதே காரணம் என்றும் சொன்னாள். அப்போது ராஜா சொல்லுகிறார்: இரண்டு பெண்களிடையே கலையாணம் செய்து கொண்டிருக்கிற படியால் இரண்டு பேரையும் ஒரே மாநிரியாகப் பார்க்கவேண்டியிருக்க

வேண்டியிருக்கிறது. என்னிடம் பக்தியுள்ள அடியாளாக விளங்குவதினால் உனக்குச் சுயமாக ஸ்ரீமுகம் எழுதினேன்.”

திருப்பதி வெங்கடாசலபதி. முத்திரை.

இந்தக் கடிதத்தைப் படித்தபோது இளையராணியின் உயிர் ஊசலாடிவிட்டது. “உடனே சேடியை அழைத்தாள் ராணி—கேட்டாயா? என்ன தூங்கிவிழுக்கிறாய் பார்த்துக்கொண்டாயல்லவா?”

“தூங்கவும் இல்லை, கீங்கவும் இல்லை நன்றாய்ச்செய்தார்கள் குழ்ச்சி” என்றாள் என் மனைவி.

“பெண்கள் பலே சாமர்த்திய சாலிகள் அல்லவா?”

“சம்மா கதையைச் சொல்லி முடியுங்கள். எப்போதும் பெண்களை ஏசுவதே உங்கள் பிழைப்பு!”

“இளையராணி சேடியை அழைத்து, கடிதம் படுக்கைக்கு எப்படி வந்தது என்று கேட்டாள். அவள் அதற்கு இவ்விதம் கூறினாள்:

“நான் விடியற்காலம் நேரமே எழுந்து படுக்கையறைப்பக்கம்போனேன். யாரோ அறைக்குள் போவதாகத் தெரிந்தது. பச்சைப் பசேல் என்ற வஸ்திரம்—கையில் புல்லாங்குழல்—நீலமேகம்போன்ற சரீரம்—இவைகளைக் கண்டு அறைக்குள்போவது யார் என்று நான் ஆச்சரியத்தோடு போனேன். நான் அறையில் போய்ப் பார்த்துப்போது யாரும் தென்படவில்லை.

இதைக் கேட்கும்போது இளைய ராணிக்கு உடம்பு “ஜல்” லடித்தது. “யம்—தோன்றியது. உண்மையில் வங்கடாசல ஸூர்த்தியே வந்து கடிதை அங்கே வைத்துவிட்டுப் போ” என்று அவள் நினைப்பதில் விந்தை “ஹ்” இருக்கிறது? “சரி, ராஜாவின் புறம் மாற்றவேண்டும்” என்று அந்நினைத்துக்கொண்டாள்.

“நினைவா?”

“பெண்கள் நினைத்தால் என்னகாரியம் ஆகாது?”

“மறுபடியும் சம்மா பெண்கள் பேச்சே உங்களுக்கு!”

“அவருடைய புத்தியை மாற்றுவதற்கு அங்கே என்ன இருக்கிறது—அவருக்கும் மாறியே இருக்கிறது”

“அவ்வளவு தானா கதை?”

“அவ்வளவே. அந்த நாளமுதல் ராஜா தம்முடைய மனைவிகள் எல்லாரையும் ஒரே மாநிரியாகப் பாவித்து நடத்திக்கொண்டு சுகமாகக் காலங்கழித்தாராம்”

“அம்மாம், தூக்கம்வருகிறது, நான் போய்ப் படுத்துக்கொள்ளவேணும்”

“பந்தயம் ஜெயித்து விட்டேன். நான் கேட்பதைக்கொடுத்துவிட்டு அந்தப்பக்கம் அசையவேண்டுமெனியும?”

“எப்படி ஜெயித்தீர்கள்?”

“நீ நினைத்துக்கொண்டிருந்த கதையா நான் சொன்னது?”

“நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தது இல்லை என்றால்—நீங்கள் சொன்னது மாத்திரம் வாஸ்தவமான கதையா?”

“வாஸ்தவமான கதை அல்லவா, புஸ்தகங்களில் இருக்கிற கதைகள் மாநிரி இல்லையா?”

“இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இதை நீங்கள் உண்டாக்கினீர்கள். நான் தோற்றதாக ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன்”

“ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் தெரியும்! நீ நினைத்த கதை அல்ல நான் சொன்னது, அவ்வளவே எனக்கு வேண்டியது”

“சரி, நன்றாகவே இருக்கிறது, நான் கொடுக்கமாட்டேன் என்றால் நீங்கள் எப்படி வாங்கிக்கொள்ளுவீர்கள்?”

“இதொரு பெரிய பிரம்மாண்டமாக இதுதான் பாரி! நீ கொடுப்பதில்லை என்றிருந்தாலும் நான் வாங்கிக்கொள்ளுவது என்ன என்று பார்த்தாயா—முத்தம்!”

கலியின் ஏடாகூடம்

அல்லது

அதிசய வினாவிடை.

— 20: —

(வித்வ ஸ்ரீ. ம. இராஜகோபால பிள்ளை.)

இலக்கணம் பயின்ற இளைஞரை வினா விடைகளின் லக்ஷணத் தைப்பற்றிக் கேள்விகேட்டால், அவர்கள் தங்கள் புத்தகத்தாள்படி விடை கூறுவார்கள். அதாவது— “ஐயா! வினாக்களில்— அறிவினா என்றும், அறிபாவினா என்றும், ஐய வினா என்றும், கொளல் வினா என்றும், கொடை வினா என்றும் எவல் வினா என்றும் ஆறுவகை யுண்டு; அதுபோலவே விடைகளிலும் சுட்டு விடை என்றும், மறைவிடை என்றும், நேர் விடை என்றும், எவல்விடை என்றும், எதிர்வினாவும் விடை என்றும், உற்றது உரைக்கும் விடை என்றும், உறுவது கூறும்விடை என்றும், இன மொழிவிடை என்றும் எட்டுவிதமான விடைகளுண்டு என்று சொல்லுவார்கள். இவற்றின் விளக்கம் வருமாறு— (வினாக்களில்)—ஒருவன் தானறிந்திருக்கும் ஒரு பொருளைப் பிறரும் அறிந்திருக்கின்றார்களோ என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு அதைக் குறித்துப் பிறரைக் கேட்பது ‘அறிவினா’ வாகும்; தானறியாததோர் பொருளை அறியும் பொருட்டுப் பிறரைக் கேட்பது ‘அறிபாவினா’ வாகும்; தான் சந்தேகம் தீர்த்துக்கொள்ளப் பிறரைக் கேட்பது ‘ஐயவினா’ வாகும்; ஒரு பொருளை வாங்கும் பொருட்டு அது பிறரிடம் உண்டோ இல்லையோ என்பதை அறியப் பிறரைக் கேட்பது

‘கொளல் வினா’ வாகும்; ஒன்றை பொருவருக்குக் கொடுக்க எண்ணி அது அவரிடம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அறிய அவரைக்கேட்பது ‘கொடை வினா’ வாகும்; ஒரு தொழிலைச் செய்ய எவம்பொருட்டு அதன் நிகழ்ச்சியைக் குறித்து ஒருவரைக்கேட்பது ‘எவல் வினா’ வாகும். விடைகளில்—சென்னைக்கு வழி எது? என்று கேட்பின் ‘இது’ என்று உறுவது ‘சுட்டு விடை’ யாகும்; இதைச் செய்வாயா? என்று கேட்டால்—செய்யமாட்டேன் என்று கூறுவது ‘மறை (மறுத்தல்) விடை’ யாகும்; செய்வேன் என்று கூறுவது ‘நேர் விடை’ யாகும்; நீ செய் என்று கூறுவது ‘எவல் விடை’ யாகும்; செய்வேனா? என்று கூறுவது ‘எதிர் வினாவும் விடை’ யாகும்; உடம்பு நோகின்றது என்று கூறுவது ‘உற்றது உரைக்கும் விடை’ யாகும்; உடம்பு நோகுமே என்று கூறுவது ‘உறுவது கூறும் விடை’ யாகும்; வேறு செய்வேன் என்று கூறுவது ‘இனமொழி விடை’ யாகும் என்பார்கள். இந்த எட்டுவித விடைகளில் முதல் மூன்றும் வெவ்வேறு விடை; மற்ற ஐந்தும் மறைப் பொருள்தரும் குறிப்புள் ஒருவருடைய வினாவை (கேள்வி) எதிர்பாராமலே அவரை நோக்கிவருக்கு நிகழ்ந்த, நிகழ்கின்ற, நிகழ்விருக்கும் (முக்கால) சம்பவங்கூறும் விடைகளுடன் அறிிகள்

எளிதில் உணர்ந்து விடுவிகக்கூடிய விடுகதை வடிவமான வினாவிடைகளுமுண்டு. இவை யாவும் உலக வழக்கில் கடைபெற்று வருவதை நாம் அனுபவத்தில் கண்ணுற்று வருகிறோம்.

நாம் பிரஸ்தாபிக்கப்போகும் வினாக்களோ ஒரு வகையில் விடுகதையை ஒத்திருப்பினும், அவற்றிற்கு நோன விடைகளை, ‘துண்மான் துழைபுலம்’ அதாவது துட்பமாய் மாட்சிமை வாய்ந்த பலதூல்களிலும் பரையுள்ள போறிவு படைத்த சிலரே ஒருகால் பகாக்கடும்; பிறர்க்கு அரிதேயாம். மேலும் அவை எதிர்காலநிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிப்பவையாகவும் விளங்குகின்றன; விசித்திரமாகவும் காணப்படுகின்றன; அல்லாமலும் நமது பாதகண்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கவலித ஏடாகூடங்களுக்கு அடிப்படையாகவு மிருக்கின்றன.

இவ் வேடாகூடங்களுக்கு நியாய வழியில் செடுகளாகப் பரிகாரம் ஏற்படாமையால், அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி நாட்டில் சமாதானத்தையும் சுகவாழ்வையும் நிலைநிறுத்த இப்போது மகாத்மா காந்தியடிகள் முயன்று வருகிறார். இம்மகானுடைய முயற்சிக்கு இடந்தா நாளடைவில் பெருகி வந்துள்ள அதிகரிமங்களுக்கு ஆதிபீடமான அதிசய வினாவிடைகளை விளக்கமாகத் தற்போது எடுத்தெழுதுவது அவசிய மெனத் தோன்றுகிறது.

பாரதப்போர்க்குப் பிறகு தருமபுத்திரரின் அரசாட்சி விளங்கி வந்தது. அப்போது நடந்த சம்பவமே நாம் இப்போது வெளியிட உத்தேசித்தது.

அருச்சுன நகுல சகாதேவராகிய முவரும் வெளியே சென்று உலாவியும்போது வழியில் கருத்தகிறமும் திடகாத்திரமும் உள்ள ஒரு விருத்த மனிதன் கண் கவரும் அழகு வாய்ந்த

குதிரை யொன்றுடன் நின்றுகொண்டிருந்தான். அவ்வழியோ அவ்வூர்கடைவிதியை நோக்கியதாய் இருந்தது. மேற்சொன்ன மூன்றுபேரும் தனித்தனியே அந்தக் குதிரையைக் கண்டார்கள்; மகிழ்வு கொண்டார்கள். “இத்தன்மையான குதிரை நம்மிடமிருந்தால் நமது தமையனாரான தரும புத்திரருக்குப் பேருதவியாயிருக்கும். அவருக்கோ இப்போது வயது முதிர்ந்துவிட்டது. ஏறு குதிரை யொன்று அவசியம் வேண்டியதே. நாம் பார்க்கும் இந்தக் குதிரை என்ன விலைக்கு விற்பதாயிருந்தாலும் அவ்விடை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம். நல்லது—குதிரைக் குரியவனை விசாரிப்போம்” என்று தமதம் மனதில் நினைத்து அவ்வாறே தனித்தனி விசாரிக்கலுற்றனர்.

குதிரைக் குரியவன் இவர்களைத் தனித்தனியே கண்டு இவர்களுடைய மனோநோக்கத்தை யுணர்ந்து “நீங்கள் யார்?” என்று வினவினான். அவர்கள் “நாங்கள் பாரானால் உமக்கென்ன? அந்தக் கேள்வி அனாவசியம். நீர் குதிரையை விற்பதற்குச் சித்தமாயிருந்தால் விலைசொல்லும். எவ்வளவானாலும் கொடுக்கத் தடையிலில்லை” என்றார்கள். குதிரைக்காரன் “உங்களை இன்னொன்று நான் அறியக்கூடாதோ?” என்றான். அவர்கள் ஐயோ காலம் வினாசிறதே என்று தமக்குள் நினைத்து “ஐயா! நாங்கள் பாண்டவர்கள். தரும புத்திரருடைய தம்பிமார்கள். அவருக்காகவே இந்தக் குதிரையை விலைக்கு வாங்க இஷ்டப்படுகிறோம். இப்போது உமக்குத் திருப்தி தானே. இனி உமது கருத்தை வெளியிடும்” என்றார்கள்.

குதிரைக்காரன்:—பாண்டவர்களா? தெரிந்துகொண்டேன். உங்கள் பெயர்?

அர்ச்சுனன்:—நான் அருச்சுனன். என்னுடனிருப்பவர் நகுல சகாதேவர்கள்.

குதிரைக்காரன்:—அர்ச்சுன மகாராஜே! நீரோ வில்வித்தையிற் சிறந்தவர். கதோபதேசம்பெற்ற மகாராஜா. நகுலரோ குதிரை வித்தையிற் கைதேர்தவர். ஞானத்திலும் குறைந்தவரல்லர். சகாதேவரைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதேயில்லை. சகல சாஸ்திரங்களும் அவரிடம் வழக்கிலிருக்கின்றன.

நான் பாண்டவர்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆதலால் நீங்கள் பூரண அறிவாளிகள் என்பதில் ஐயமில்லை. உங்களால் தான் என் சந்தேகங்கள் தீர்வேண்டும். அவற்றைத் தீர்ப்பவர்க்கே இந்தக் குதிரையை நான் பரிசளிக்கக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்; மற்றபடி விற்பதற்கல்ல.

அர்ச்சுனன்:—அப்படியானால் மெத்தவும் சந்தோஷம். உமது சந்தேகம் யாது?

குதிரைக்காரன்:—ஐயா! ஓரிடத்தில் பெரிய கிணறு ஒன்றும் சிறிய கிணறுகள் ஏழும் இருக்கின்றன. பெரிய கிணற்றுதான் அவ்வளவும் சிறு கிணறுகள் ஏழையும் நிரப்பி விடுகின்றன. ஆனால் ஏழு சிறுகிணறுகளும் அப்பெரிய கிணற்றை நிரப்பக்கூட வில்லை. இஃதென்ன?

(இந்தக் கேள்விக்கு—உடனே பதிலுரைக்க முடியாமல் அர்ச்சுனன் ஆலோசிக்கலானான்.)

குதிரைக்காரன்:—நகுலனை யழைத்து “ஐயா! அம்பாரி யிடப்பெற்ற யானை பொன்று சிறிய ஊசியொன்றின் காதில் நுழையத்தொடங்கிற்று. அதன் அவயவம் முற்றும் நுழைய வால்மாத்திரம் நுழைய முடியாமற் போயிற்று. இஃதென்ன?

(நகுலனும் இக்கேள்விக்கு விடையளிக்க முடியாது சிந்திக்கலானான்) பிறகு,

குதிரைக்காரன் சகாதேவனை யழைத்து “ஐயா! ஒருவன் வளமை பொருந்தியதோர் நிலத்தில் பயிரிட்டு அந்தப் பயிரை ஆடு மாடு முதலியவை அழித்து விடாதிருக்கும் பொருட்டு வேலியிட்டான். சிலரால் கழித்து அவன் தானிட்ட பயிரின் விளைவை வந்து பார்த்தபோது, பயிர் தன்னைப் பாதுகாக்க இடப்பட்ட வேலியாலேயே மேயப்பட்டிருத்தலைக் கண்டான். இஃதென்ன?

(சகாதேவனும் இதற்கு விடையளிக்கமுடியாமல் யோசிக்கலானான்)

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குதிரைக்காரன் தன் குதிரையுடன் மறைந்துவிட்டான். அர்ச்சுன நகுல சகாதேவர் மூவரும் தாங்கள் பெற்ற கேள்விகளுக்குரிய விடைகளை ஆராயும் போசனையி லாழ்ந்திருந்தனர்.

இப்படியிருக்க, வெளியே சென்ற இம்மூவரும் செருமோமாகியும் வீட்டுக்குத் திரும்பாமையால், தரும புத்திரர் பீமனை யழைத்து இவர்களைத் தேடி யிட்டுக்கொண்டு வரக் கட்டளை யிட்டார். பீமன் அங்குமிங்குந்திரிந்து கடைசியில் ஷை மூவரும் யோசனையிலிருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடித்து, சங்கதி தெரிந்து, அவர்களை நோக்கி “எவனோ பைத்தியக்காரன் உங்களை ஏமாற்ற இந்த அர்த்தமில்லாத வினாக்களை வினவினான். இவைகளுக்கு விடைகளுண்டு என்று நம்பி நீங்கள் காலத்தை வீணாக்குகிறீர்கள். உங்கள் வரவை அண்ணா எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். வாருங்கள் போவோம்” என்று சொல்ல யாவரும் விடுபோய்ச் சேர்த்தார்கள்.

தரும புத்திரர் அர்ச்சுனனை நோக்கி “இவ்வளவு நேரமா நீங்கள் திரும்பி வருவதற்கு? வழியில் ஏதாவது அதிசயமுண்டோ?” என்று கேட்டார்.

அர்ச்சுனன்:—அண்ணா! ஒருவன் அழகிய குதிரையொன்றை வழியில்

வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அதை வாங்க உத்தேசித்து விலைகேட்டோம். அவன் அது விலைக்கு விற்பதல்ல வென்றும் தனக்குள்ள சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்பவர்க்கு இனமாகக் கொடுக்கப்படுவதென்றும் கூறி என் னையும் நகுல சகாதேவனையும் நோக்கி ஒவ்வொரு கேள்வி கேட்டான். அக் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க எங்கள் லால் முடியவில்லை. அதனால் தான் நோம். அக்கேள்விகள் இவையென்று அவற்றை வெளியிட்டான்.

தருமபுத்திரர் இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்டவுடன் “ஹரி—ஹரி” என்று தம் செவிகளை மூடிக்கொண்டு, ஏதோ தியானத்திலிருக்க, உடனே தேவ விமானம் ஆகாய வாயிலாக வா, அதிலேறிக்கொண்டு செல்வாராயினார்.

இப்படி தருமபுத்திரர் தங்களுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் செல்வதைக் கண்டு பீமன் முதலிய நால்வரும் அவ் விமானத்தைத் தடுத்து “அண்ணா! இப்படியும் எங்களைத் தனியே விட்டு விட்டுப் போகலாமா? நம்பிய எங்களை எட்டாற்றில் கைவிடுவது ஞாயமா?” என்று மன்றாடினார்கள்.

தருமபுத்திரர் தம்பிமார்களை நோக்கி “குதிரையோடு வந்து உங்களுடன் வார்த்தையாடியவன் கவி புருஷன். அவன் இதுவரையில் ஒதுக்கிடத்தில் ஒளித்திருந்து தன் ஏடாகூடமான—ஒழிங்கே—செயல்களை மக்களிடையுழைத்துவந்தான். இனி அவன் பகிரங்கமாகவே வெளிவந்து அத்தன்மையான காரியங்களை வளர்த்து வருவான். அவன் உங்களைக் கேட்ட முதற் கேள்வியின் தாற்பரியம்—ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு சம்புத்திரன் பிறந்தால் அவன் தலையெடுத்ததும் ஏழு குடும்பங்களைத் தாங்கிப் பாதுகாக்குந் திறத்தையிருந்தான்—இனி ஒரு தகப் பனுக்கு ஏழு குமாரர்கள் பிறந்து தலை

யெடுத்தாலும் அந்த ஒரு தகப்பனைத் தாங்க அவர்கள் உடன்படமாட்டார்கள் என்பதாம்.

இரண்டாவது கேள்வியின்கருத்து—உலகத்தில் பாபகிருத்தியங்கள் தாராளமாக நுழைந்து பெருகுவதுபோல அணுவளவு புண்ணியமாகிலும் நிராடங்கமாக நுழைந்து பெருகுவது கஷ்டமாயிருக்கும் என்பதாம்.

மூன்றாவது கேள்வியின் உட்பொருளோ—உலகை அகிக்க ஏற்பட்ட அரசர்கள் சுயநலப் பிரியராய், நாளடைவில், “கற்றா மடிகொன்று பால் கொளலும் மாண்பே” என்னும் வசனத்திற் கிணங்கி, குடிக்கொன்றிறை கொள்வர் என்பதாம்.

ஆகையால் இனி நாம் இங்கிருத்தல் தகாது; நாளை நேரே வானுலகஞ் செல்கிறேன்; நீங்களும் அவ்வுலகு புறம் வழியை இந்த நிமிஷமே நாடுங்கள் என்று கூறி விடைகொண்டகன்றார்.

பீமார்க்கு நகுல சகாதேவ ராதி யோரும் தாம் தாம்செய்த புண்ணியத்தின் பலனாய் கங்காதீர்த்தையடைந்து தமது சீரங்களை விடுத்து மேலுலகடைந்தார்கள். பிறகு,

பரிசுபித்து மகாராஜன் பிரவேசித்து கலியைக் கடித்து அக்கவிக்கு இருப்பிடம் வேறேற்படுத்தி புவிபுர்தான்—அவனுக்குப் பின் ஜனமே ஜயன் தொடக்கமான பல வேறு அரசர்களின் ஆட்சியிலுலகம் இருந்து வருகிறது. கலியால் நோக்கடிய மாறுபாடுகள் தற்காலம் அளவுகடந்திருக்கின்றன. கலியின் தூண்டுதலால், (அரசர்கள்)

“அரும்பழி புறத தெய்வத் தாசுபோ லாங்குற் றோரும் பெரும்பழி யியற்றக் கூசார்— (ஜனங்கள்)

பிணியினால் சோர் தம்மால்
வருந்துவர் வறுமை யெய்தி
“மன்னால் மயங்கி நிற்பார்
பொருந்தலில் புன்மைக் காகப்
புழுங்கினர் கலங்கு வாரால்”
என்று பாகவதம் கூறுகின்றது.

இதற்கு சாந்தி தேடவே நமது
மகாத்மாஜி அவர்கள் முற்பட்டுவிட்
டார். இம்மகாதே,

“உற்றது கொண்டு மேல்வர்
துறுபொரு ளுணருங் கோளான்
மற்றது வினையின் வந்த
தாயினும் மாற்ற லாற்றும்
பெற்றியன் பிறப்பின் மேன்மைப்
பெரியவன் அரிய னாலும்
கற்றவன் மான நோக்கிற்
கவரிமா வனைய நீரான்”

“காலமு மிடனு மேற்ற
கருவியுந் தெரியக் கற்ற
காலுற நோக்கித் தெய்வம்
துணித்தறம் குணித்த மேலோன்

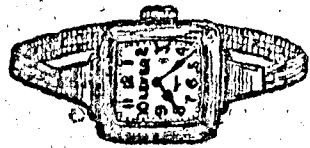
சிலமும் புகழ் வேண்டும்
செய்கையும் தெரிந்து கொண்டு
பால்வரும் உறுதி யாவும்
தலைவற்குப் பயக்கும் நீரான்”

“தன்னுயிர்க் குறுதி யெண்ணுன்
தலைமகன் வெகுண்ட போதும்
வெம்மையைத் தாங்கி நீதி
விடாதுதின் றுறாக்கும் விரன்
செம்மையிற் நிறம்பல் செல்லாத்
தேற்றத் தான்” —
என்பது உலக மறிந்ததே.

இன்னவர் இந்தியாவைக் கேற்பட்
டுள்ள தற்கால கஷ்ட நிலைமை இரா
ஜாங்கத்தின் கவனக் குறைவையே
சார்ந்திருக்கின்றது எனக்கண்டு தரு
மப் போரில் தலையிடலானார். இவர்க்கு
இந்தியமக்க ளனைவரும் இயன்ற சகா
யம் புரிந்து இவர் மேற்கொண்ட
அகிம்சா கெறியில் வெற்றி பெறுமாறு
கடவுளைப் பிரார்த்திப்பாராக.

ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர்

கை கெடியாரம்.

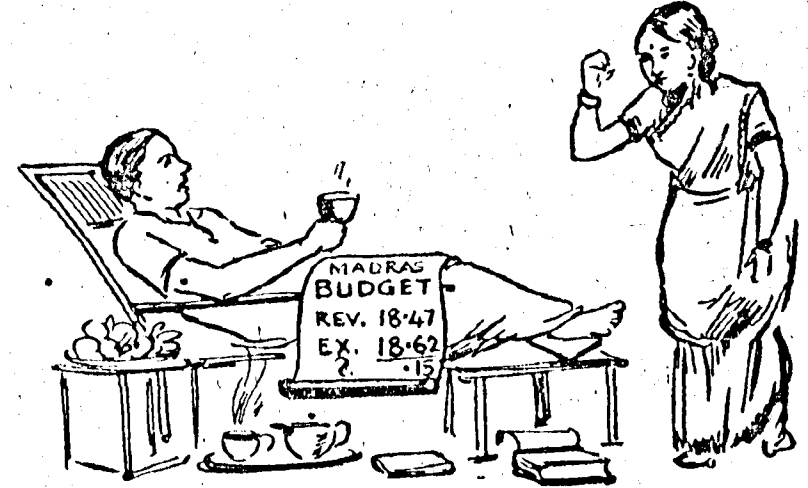
எங்கள் ரிஜிஸ்ட்டு ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக் கெடியாரம் பார்க்க
வைக்கு அழகாயிருக்கும்; சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல்
கொஞ்ச நாளின்குள் கின்றுபோவதல்ல. 5 வருஷ மல்ல
10 வருஷங்கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கெடியா
ரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டுகோல்டு கெடியா
ரைச் சங்கிலி இனமாக சேர்த்து அனுப்பப்படும். வாங்கிக்
கொண்ட ஒரு வாரம்வரை சரியாக ஓடவில்லை யென்றால்
வாபிஸ் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். 5 வருஷம் காரண்டியுடன்
அனுப்புகிறோம்.

இனும் சங்கிலியுடன் கெடியாரம் விலை ரூபா 5-12-0.

ஸ்டாக் இருப்பது கொஞ்சம்; உடனே எழுதுங்கள்.

சுபீரியர் வாட்ச் கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

சட்ட சபையின் வேஷம் சென்னை சர்க்கார் வரவு செலவு திட்டம்

சட்டசபையினுங்கத்தினரும் அவரது மனைவியும்

சட்டசபை அங்கத்தினர்:—கண்மணி! வரவு செலவு திட்டம் சபைக்கு
வந்துவிட்டால் எங்களுக்கு அதிக வேலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எப்படியோ 18-62
கோடி ரூபாய் செலவு அனுமதித்துவிட்டோம். ஆனால் 18-47 கோடிக்குமேல்
வரும்படி கானோம். இந்தச் சமயத்தில் எவ்வளவுதான் திண்டி இருந்தாலும்
எங்களுக்குப் போதாது.

மனைவி:—காதலரே! ஏன் அப்படி? ராணுவச் செலவில் சிறிது குறைக்க
ஏற்பாடு செய்துவிடுவதுதானே?

கணவன்:—ராணுவ சம்பந்தமான அதிகாரம் எங்களுக்குக் கொன்றுயில்லையே.

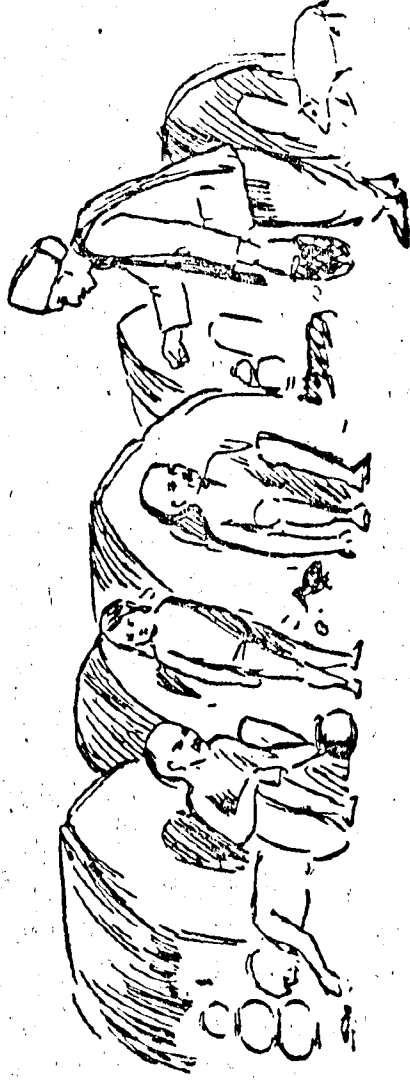
மனைவி:—அப்படியானால் போலீஸ், ரயில்வே இலாகாக்களிலாவது இந்திய
அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்திவிட்டால் செலவு குறையுமே.

கணவன்:—ஐயோ! அவைகளும் எங்கள் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவைகளல்ல.

மனைவி:—இவ்வளவு தானா! நீங்களும் ஜில்லாபோர்டு அங்கத்தினருக்குச்
சமம்தான். பெயர் பெரியதே தவிர அதிகார மொன்றும் கானோம். இதற்
காகவா இவ்வளவு தடபுடல்?

ஆதிதிராவிடர் துயரம்.

சிலர் உயர்தர உத்தியோகங்களைப் பெறுவதால் மட்டும் என்ன நன்மை ஏற்படக்கூடும்?

சேரிக்கு விஜயம் செய்த ஒருவர்:—பெரியவரே! உங்கள் வகுப்பாருக்கு நல்ல காலம் பிறந்துவிட்டதுபோலிருக்கிறதே.

ஆதிதிராவிட வயோதிகள்:—காளுக்கு நாள் நிலைமை கேவலந்தான்.

ஒருவர்:—உங்களுக்கு 'ஆதிதிராவிடர்' என்னும் புட்டம் கிடைத்திருக்கிறதே. அது கௌரவமல்லவா!

வயோதிகள்:—என்ன கௌரவம் வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் சேரிகளைப் பிடித்த தரித்திரமும், கஷ்டங்களும் தீக்கிண்பாடின.

ஒருவர்:—சரி, உங்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களில் சிலர் இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும், சட்டசபைகளிலும் இருக்கிறார்களே; அவர்களுக்குப் புட்டங்களும் கிடைத்திருக்கின்றனவே. அதனால் உங்களுக்கு நன்மைதானே? வயோதிகள்:—நீங்கள் சொன்னதெல்லாம் சரிதான், ஆனால் அப்படிப்பட்ட பதவியை அடைந்தவர்களை நாங்கள் காணவே முடிவதில்லை. மேலும் அவர்கள் அவைகிடைத்தது முதல் எங்களை விட்டுப் பிரிந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அதனால் எங்கள் சமூகத்திற்கு நன்மையில்லை. எங்களுக்கு நல்ல வீட்டு வசதியும், கல்வியும் பொருளாதா நிலைமையும் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

பண்டிதர். ந. மு. வேங்கடசாமி
நாட்டார்.

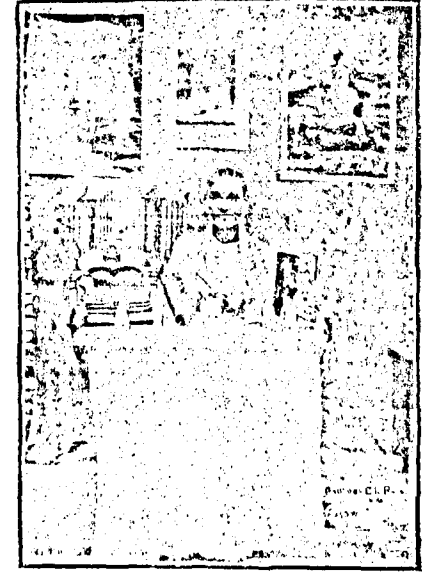
இவ்வறிஞர் எழுதியுள்ள 'என்னை யான்மை' என்னும் வியாசம் 30-வது பக்கம். முதல் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாவ்பகநூர். கே. கிருஷ்ணசாமி
நாயகநூர்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாபோர்டு பிரசிடெண்டும், சென்னை சட்டசபை அங்கத்தினரும், வேலூர் பிரபல வியாபாரியுமாவார்.

ஆரியூர். ஸ்ரீ. வ. பதமநாப
பிள்ளை.

இவ்வறிஞர் எழுதியுள்ள 'பழமை யூ புதுமையும்' என்னும் வியாசம் 50-வது பக்கம். முதல் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ. டி. செல்லையா அருமை
நாயகம்.

சென்னை சர்வகலாசாலை ரிஜிஸ்தராக நியமிக்கப்பட்ட முதல் இந்தியர் இவர்.

பண்டித் ஜவஹரிலால் நேரு
லாகூர் காங்கிரஸ் தலைவர்.

தீண்டாமை விலக்கு

—○○○—

ஸ்ரீ. பொ. திருகூடசுந்தரம்.

(தாயுமானவர் ஆந்தக்களிப்பு மெட்டு)

தீண்டாமை என்பதை விட்டீர்—அன்றே
தேசத்தின் நன்மையைத் தேடியே விட்டீர்

தீண்டா

1 தன்னா சென்பது தானும்—இந்தத்
தாணியில் தர்மமே நாட்டுதல் காணும்
தன்னா சென்பது மேது—இவர்
தாழ்ந்தவர் தீண்டலி ரொன்றிடும் போது.

தீண்டா

2 தாழ்ந்தவ ரொன்பவர் யாரே—நம்மால்
தாழ்த்தப்பட்ட டாலால் தாமாக வேறே
வீழ்ந்தனம் நாமெலாம் அஃதால்—அதை
விட்டிட லன்றிராம் வாழுதல் எஃதால்.

தீண்டா

3 அறநெறி நிற்பவர் மேலோர்—அன்றி
அவ்வழி நிற்பவர் யாவரும் கீழோர்
பிறப்பினால் மேலவ ரொன்றே—சிலர்
பிதற்றதல் பொய்ம்மொழி பேசுத லன்றே.

தீண்டா

4 பிறப்பினால் மேலென லாமோ—உடன்
பிறந்தாரை வேறெனும் பாபமும் போமோ
நிறத்தினால் மேலெனக் கூறி—நம்மை
நெருங்காதே வெள்ளையர் நீக்குவார் சேரி.

தீண்டா

5 கலைகளுந் தாராமே நீக்கி—அவர்
கள்ளுண லாதிப கற்றிட லாக்கி
தொலைவினில் நின்றிடச் செய்தோம்—செய்து
துபவிக் நாட்டிடை துன்பமே பெய்தோம்.

தீண்டா

6 பஞ்சம ரோடுநீர் சேரீர்—அவர்
பாத தேவியின் பாலே பாரீர்
பஞ்சம ரோடுநீர் சேரில்—உமைப்
பாய்ந்தெவர் வெல்பவர் இல்லையே பாரில்.

தீண்டா

“பழமையும் புதுமையும்”

(சுரீயூர் ஸ்ரீ. வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

“முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைய புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியினே”

எண்குணமுடைய இறைவன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பழமை வாய்ந்தவனாக இருக்கின்றானோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு புதுமையுடையவனாகவும் இருக்கின்றான். சிற்றறிவுடைய மானிடர் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டாவாறு பழமை வாய்ந்த எல்லாவற்றையும் விட பழமை வாய்ந்தவனாக ஆண்டவன் விளங்குவதேபோல், அவனது அருட்பெருங் குணங்களை ஆராயுந்தோறும் புதுப்புது உண்மைகள் புலப்படுவனவாறு அவன் புதுமையுடைய எல்லாவற்றையும் விட மிகப் புதுமையுடையவன் என்பதும் புலனாகின்றது. எனவே, பழமை நெறிகளை மட்டும் குங்குப்படியாக பிடித்துக் கொண்டிருப்பதே இறைவன் திருவுள்ளத்திற்கு இன்பம் பயப்பது என்றும்; புதுமை நெறிகளில் புகுவது அவன் திருவுள்ளத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும் என்றும் கருதுவது பேதைமையேயாம். காலசக்கரம் விக்வினாவாகச் சுழன்றுகொண்டேயிருக்கின்றது. ஒரு சமயத்தில் ஒரு நாட்டுக்கு பெரு நன்மை அளித்ததொரு நெறியே, மற்றொரு சமயத்தில் அதே நாட்டுக்குத் தீமைதருவதாகவும் மாறுதல்கூடும்; அது சரித்திர உண்மையேயாம். நாட்டுக்கு நன்மையளிக்கும் நன்னெறியானது, அவ்வக்கால நிலைக்கேற்ப மாறுதல் அடைந்து வருவது இயற்கையே; அஃது விப்பாகாது.

†

“பழமை நெறிகளையே பின்பற்றி நடப்போமேயல்லது, புதுமை நெறிகள் எவற்றையும் புறக்கணித்தே விடுவோம்” என்றுகூறும் ‘சகாதன தர்ம அபிமானிகள்’ கிணற்றுத் தவளைகளையே ஒப்பர். அவ்வக் காலத்தில் தேசத்திலுள்ள நிலைக்கு ஏற்ப, அவ்வப்போது முன்னேற்றத்திற்கேற்ற சீர் திருத்தங்கள் செய்யப்படுவது குற்றமாகாது; பழமையின் பெருமையைக் குறைப்பதுமாகாது. அது பற்றியே “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினனே” என்ற அருமை வாக்கு எழுந்தது.

அன்பும் அறமும் கிறைந்த இவ்வருத் தமிழ் நாட்டிலே, பழமை நெறிகளே ஆதரிக்கத் தக்கனவென்றும் புதுமை நெறிகள் எவையும் புறக்கணித்தற்கு உரியனவே பென்றும் கூறும் ‘வைதிக’ அல்லது ‘சகாதன தர்ம அபிமான’க் கட்சியினராக ஒரு பிரிவினரும்; புதுமை நெறிகளே போற்றத்தக்கன என்றும் பழமை நெறிகள் எவையும் இக்காலத்திற்கு ஏற்றனவன்று என்றும் உரைக்கும் ‘நவீன நாகரிகக் கட்சி’ யினராக மற்றொரு பிரிவினரும் உளர். அவ்விரு கட்சிகளும் ஆராய்ச்சி நோக்க மில்லாதவர்கள் இருக்கும் கட்சிகளேயாம். பல்லாயிரம் வருடங்கட்கு முன்னிருந்தவர்களால் எழுதப்பட்ட

நூல்களில் உள்ள ஒவ்வொரு வரியையும் நெகிழவிடாமல் பின்பற்றுவதும்; நவீன நாகரிகமுறைகள் ஒவ்வொன்றையும் அவ்வவ்வாறே கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதும் ஆகிய இருவித நாகரிகங்களும் நாட்டுக்கு உண்மையில் நன்மை பயப்பனவாகா. எதனையும் சன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே அனுபுடிக்கத் தொடங்குவதே அறிவாளர்கட்கு அழகாகும். பழையனவாயினும் புதியனவாயினும் எதனையும் ஆராயாது அவ்வப்படியே கொள்ளுவதோ தள்ளுவதோ பேதைமையேயாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவ்வாறு ஒருதலைச்சார்பாக நடந்து கொள்வதால், ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்ட பகுத்தறிவின் பயனாவது என்னையோ? எதிலும் குணம் உண்டு; அவ்வாறே குற்றமும் உண்டு. சிலவற்றில் குணங்கள் பெருகியும் குற்றங்கள் அருகியும், பின்னும் சிலவற்றில் குற்றங்கள் பெருகியும் குணங்கள் அருகியும் இருத்தல் இயல்பே. ஆதலின், எதனையும் காய்தல் உவத்தல் அதற்றி ஆராய்ந்து பார்த்த பின்னரே கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். பழமை வாய்ந்தவை என்பதொன்றிலுமட்டுமே எவையும் தடையின்றிக் கடைப்பிடிக்கத் தகுந்தன வென்று கூறிவிடமுடியாது. அவற்றில் இக்காலநிலைக்குப் பொருந்தாதனவும்—ஆனந்த—தீமை பயப்பனவும்கூட இருத்தல்கூடும். நவீன நாகரிகத்தின் பயனாக வெளிவரும் உண்மைகள் ஒவ்வொன்றும் சற்றும் தடையின்றி முற்றிலும் அனுகரித்துவிடத் தக்கதே என்று கூறிவிடுதலும் கூடாது. பழமை வாய்ந்தவையேயாயினும் அவற்றிலும் தள்ளத்தக்கனவும்; புதுமை வாய்ந்தவையாயினும் அவற்றிலும் கொள்ளத்தக்கனவும் இல்லாது போய்விடவில்லை. இக்கருத்தை உட்கொண்டே,

“தொன்மைபவாம் எனமெவையும்
சன்றாகா; இன்று
தோன்றியநூல் எனமெவையும்
திதாசா; துணிந்த
நன்மையினர் நலங்கொள்மணி
பொதியும்தன் களங்க
நவையாகா எனவுண்மை
நயந்திடுவர்; நடுவாம்
தன்மையினர் பழமையழ
காராய்ந்து தரிப்பர்
தவறுதலம் பொருளின்கட்
சார்வாராய்ந் தறிதல்
இன்மையினல் பலர்புகழில்
எத்துவர்; எதிலரும்(று)
இகழ்ந்தனரேல் இகழ்ந்திடுவர்;
தமக்கென ஒன்றிலரே”

என்றொரு தமிழ்ப்பெரியார் பாடிச் சென்றார்.

நாகரிகம் என்பது ஒருநாட்டின் உயிர்போன்றதாகும். நாட்டுமக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக் கேற்றவாறு நிலவும் அந்நாகரிகமே, அம்மக்களின் வாழ்வைச் செம்மைப் படுத்துவதாகும். ‘நாகரிகம்’ எனும் சொல் தற்காலத் தமிழர் நாவில் அடிபடுவதைப் போல், வேறு எச்சொல்லும் அடிபடவில்லை என்று கூறலாம். ஆனால், அச்சொல்லின் பொருள் என்ன என ஆராய்வோரைத்தான் காரணமும், அதற்கு அகாரதியில், ‘சாதுரியம்’ ‘உபசாரண’ ‘கண்ணோட்டம்’ ‘வினோதம்’ எனும் நால்வகைப்பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் எதுவும் ‘நாகரிகம்’ எனும் சொல்லின் தெளிபொருளைக் காட்டக் கூடியதாக இல்லை. குறைபாடுள்ள ஒன்றை செவ்விதில் திருத்தியமைத்தல் எனப்பொருள்படும் சீர்திருத்தமே, ‘நாகரிகம்’ எனும் சொல்லுக்குத் தகுந்த பொருளாகும் என்பதே பொருத்தவதாகப் புலப்படுகின்றது. நாட்டின் நிலைக்கு ஏற்ப அவ்வக்காலத்தில் அந்

22
m211, n15 AB
n23

207687

செனவசு 2011

நாட்டில் வாழும் அறிஞர்களால் செய்
யப்படும் சீர்திருத்தங்களே, அந்நாட்
டின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றி
யமையாதன என்னும் பேருண்மை,
சிறிதளவே யோசித்துப் பார்ப்பினும்
எவர்க்கும் எளிதில் விளங்கும்.

மனித வாழ்க்கையில் இன்றியமை
யாதனவாக இலங்கும் உணவு தொ
ழில் உடை கல்வி திருமணம் பெண்
ணுரிமை என்பனவற்றை மட்டும்
எடுத்துக்கொண்டு, அவ்வத்துறையில்
நமது செந்தமிழ்மணித் திருநாடு முற்
காலத்தில் பெற்றிருந்த நாகரிக நிலை

அமைவது எவரும் அறிந்ததே. உடல்
நிலைமட்டுமன்றி மனநிலையுங்கூட உண
வை ஒட்டியதாகவே அமைகின்றது
என பகவான் பகவத்கேதையில் பகர்ந்
துள்ளார். காலையில் பழைய சாதமும்
குளிர்ந்த மோர்நீரும் நடுப்பகலிலும்
இரவிலும் கோ காய் கிழங்கு முதலிய
சத்துவ பதார்த்தங்களோடு கூடிய
அன்னமுமாக, நாளொன்றில் மூன்று
வேளை உணவுகொண்டு ஆரோக்கிய
வாழ்வு வாழ்ந்துவந்த பழந்தமிழர் நாக
ரிகம் பரிகரிக்கப் படுவதாகவிட்டது.
விழித்தெழுந்தவுடன் மாப்பலகாங்க

பையும்; தற்காலத்தில் பெற்றிருக்கும்
நாகரிக நிலையையும் சற்று ஆராய்ந்து,
இத்தமிழ்நாட்டின் இக் கால நிலை
மைக்கு இயைந்தனவும் தமிழ் மக்க
ளின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றனவும்
எவ்வெவை என்பதை ஆராய்வதே
இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஏனைய எவற்றினும் உயிர் வாழ்க்
கைக்கு இன்றியமையாததாக முத
லில் வேண்டியிருப்பது உணவே. உட்
கொள்ளப்படும் உணவுக்கு ஏற்ற
வாறே, மக்களது உடல்களையும்

ளும் காப்பிடும் இருவேளைகளிலும்,
இயந்திரத்தில் குத்தப்பட்டு சத்து
முழுவதையும் இழந்து நன்கு தீட்டப்
பட்டும் வடிக்கப்பட்டும் வெள்ளை வெ
ளேவென்று விளங்கும் சக்கைச்சாத
மும் செடிகளின்னும் பறிக்கப்பட்
டுப் பலாட்டளாக வாடி வதங்கிக்
கசங்கி சத்து முழுவதையும் இழந்த
காய் கறிகளும் கூடிய உணவும் இடை
யில் மாலைவேளையில் சிறுந்துண்டியும்
காப்பியுமாக நான்குவேளை சாப்பிடு
வதே நாகரிக வாழ்வுக்கு ஏற்றதாகும்

என்ற கொள்கையினரே தற்காலத்
தமிழ்நாடு எங்கும் காணப்படுகின்ற
னர். காலையில் தரையில் அமர்ந்து
குளிர்ந்த பழைய அன்னத்தை இலை
யில் உண்பது அநாகரிகம் என்றும்,
நாற்காலியில் உட்கார்ந்து மேஜைமீது
வைக்கப்பட்டுள்ள கோ ப்பைகளி
லுள்ள பலகாங்களையும் சூடான காய்
பியையும் உட்கொள்வதே சிறந்த நாக
ரிகம் என்றும் கருதுவோர் மிகப் பல
ராயினர். நகரங்களில் மட்டுமன்றி
சிறு கிராமங்களிலும் கூட காப்பிக்
கடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'காபி சாப்
பிட்டு வந்தேன்' என்று கூறுவதே
ஒரு கௌரவமாய்ப் போய்விட்டது.
காப்பிக்குடியால் நாளடைவில் விளை
யும் கேடுகளை இச்சிறு கட்டுரையில்
விவரிக்க இயலாது. தாங்கமுடியாத
குளிரினால் வருந்தும் மேலையர் காபி
அருந்துவது அந்நாட்டு நிலைக்குப்
பொருத்தமேயன்றி, வெப்பம் மிகுந்த
இந்நாட்டிலுள்ளோரும் விழித்தெழு
ந்தவுடன் காபி சாப்பிடுவது சற்றும்
பொருத்தாததேயாம். இயந்திரத்தில்
குத்தப்பட்டு நன்கு தீட்டப்பட்டு பன்
முறை கழுவுப்படுவதால் சத்தைப்
பெரிதும் இழந்துவிடும் சக்கைச்சாதத்
தினாலும் இருவேளைகளிலும் அருந்
தப்படும் காப்பியினாலும் உடல் வளம்
குன்றி பலவகைப் பிணிக் கட்டும்
ஆனாகி வைத்தியர்களின் உதவியை
எதிர்பார்த்து வாடிநிற்கும் நகரவாசிக
ளாய் நவீன நாகரிகப் பித்தர்கள்,
இனியேனும் உண்மையை உணர்ந்து
உடல் நலத்திற்கு ஏற்றவண்ணம்
தமது உணவை மாற்றிக்கொள்வார்க
ளாக, காப்பி சாப்பிடுவதை முற்றி
யும் நீக்கி பால் மோர் முதலியவற்
றையே அருந்துவதும், நாட்படாத
கிய ரெல்லி உரையில் இட்டுக் குத்தி
பிரியின் மீதுள்ள சத்துப்போகா
ண்ணம் உயிமட்டும் நீக்கப்பட்ட
ச்சரிசிச் சாதமும், வாடி வதங்கிக்
கசங்கிச் சத்து இழுவாவண்ணம் அவ்

வப்போது பறிக்கப்படும் புதிய காய்
கறிகளையுமே உட்கொள்வது உடல்
வளத்திற்குச் சிறந்ததாகும். பலம்
நோயின்மை இன்பம் பிரீதி இவற்றை
மிகுதிப்படுத்துவனவும் சுவையுடைய
னவும் உள்ளம் உகந்தனவுமாய் உண
வுகள் சத்துவகுணம் உடையோருக்
குப் பிரியமானவை என்றும்; கசப்பும்
புளிப்பும் உப்பும் உறைப்பும் மிகுந்த
னவும் அதிக சூடுகொண்டனவும்
உலர்ந்தனவும் எரிச்ச லுடையனவு
மாய் உணவுகள் துன்பத்தையும்
நோயையும் விளைவிக்கும் ரஜோகுணத்
திற்கு விருப்பமானவை என்றும்;
பழையனவும் சுவையற்றனவும் அழு
கியனவும் கெட்டுப்போனவும் அசுத்த
மானவையுமான உணவுகள் தமோ
குணத்தினர்க்கு உகந்தவை என்றும்
கேதையில் கண்ணபிரான் அருளிச்
செய்தது கவனிக்கத்தக்கது. ஆத
லின், மனித வாழ்க்கையில் பெறத்
தக்க சீரியபயனைப் பெற்றாய் விரும்
புவோர் அனைவரும், முதலில் கூறப்
பட்ட சத்துவகுணத்தை வளர்க்கக்
கூடிய உணவுகளையே உட்கொள்வா
ராக.

உணவுக்கு ஏதேனும் ஒரு தொழில்
முறையில் புதுத்து உழைப்பது அத்தி
யாவசியமே யன்றோ! ஏனைய எவரு
டைய தயாவையும் எதிர்பார்த்து எங்
கிக்கிடவாமல் நெற்றி வியர்வை நிலத்
தில் விழ உழைத்துப் பாடுபடுபவர்க
ளும், எளிய உடையே உடுத்தி உலவு
வோருமாய் வேளாளர்களது உழ
தொழில் அநாகரிகம் என்றும்; நவீன
நாகரிக உடையணிந்து கையில் ப்பொ
பிடித்து மேசையெதிரில் அமர்ந்து
மேலதிகாரிகட்கு அஞ்சி உங்கியவண்
ணம் ஊழியம் செய்யும் உத்தியோக
மே நாகரிகமாகுமென்றும் இக்காலத்
தில் பெரும்பாலாவல் கருதப்படுகின்
றது. அந்தோ! என்னே பேதைமை!
பூமிதேவியின் திருவருள் பெற்றுச்
சுதந்தர வாழ்வு வாழும் ஆண்டுகை

னாய உழுதொழிலாளர்களது உய ரிய இன்பம், என்றும் பிறாது அதி காத்திற்கு உட்பட்டு எப்பொழுதும் நீங்காக் கவலையுடன் அடிமைத்தொழில் புரிந்துவரும் உத்தியோகத்தி னார்க்கு உண்டோ? பிதாராஜிதமான நிலங்கள் முதலியவை கொஞ்சம் இருப்பினும், அவற்றையும் விற்றுச் செலவிட்டு—பிற்கால வாழ்க்கையில் வைதிகத் துறையிலேனும் இலௌகிகத் துறையிலேனும் சிறிதும் பயன் படாவாறு அடிமைப் பிழைப்புக்கே தயார்செய்யும் ஆங்கிலக் கல்வியை இரவுபகலாக இடைவிடாது பயின்று, B. A; M. A முதலிய பட்டங்களைப் பெற்று, உத்தியோகம் வேண்டிப் பல விடங்களிலும் அலைந்துதிரியும் 'நவீன நாகரிகப் பித்தர்' களின் அறிபாமை பெரிதும் இரங்கற்பாலதே. "பூமி திருத்தி உண்" "தொழுதுண் சுவை யின் உழுதுண் இனிது"—எனும் ஓளவைப்பிராட்டியின் அமுதமொழி கள், தற்கால நாகரிகப் பித்தர்கட்கு அறிவுச்சுடர் கொளுத்தவது எப்பொழுதோ? தான் கிரமப்பட்டுச் சம்பாதித்து விட்டிற்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்த தூய நெல்லின் அரிசிச்சோற் றை உண்பதிலுள்ள உருசி, கடைகளில் பல நாட்களாக மக்கிக் கிடக்கும் சத்திழந்த அரிசிச் சோற்றுக்கு உண்டோ? மனித வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற தொழில்கள் எல்லாவற்றிலும், எவ் வித குற்றமும்மில்லாத உழுதொழில் ஒன்றையன்றோ சாலச் சிறப்புடையது என்னத்தக்கது! அது பற்றியே யன்றோ நாயனரும், "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்றெல்லாம்—தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்"—என அருளிச்சென்றார். அடுத்தபடியாக பாக்கியக்குறைவால் வேளாண்மைக் கான நிலங்கள் வாய்க்கப்பெறுதோரும் அத்தொழிற் பயிற்சியில் விருப்ப மில்லாதோரும் 'திசனை விட்டு ஈட் டப்படுவதே பொருள்' எனும் உண்

மையை அகத்தில் பசுமாத்நானியெ னப் பதிப்பவைத்துக்கொண்டு—அதற் கேற்ப எவ்வித வஞ்சகமும் நிகழா வண்ணம் நீதிநெறியினின்றும் சிறி தும் வழுவாது கல்லதொரு வியாபா ரத்தில் ஈடுபடுவதும்; கல்வி அறிவு மிக்குடையோர் அச் செல்வத்தைப் பலாக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும் ஆசிரியத் தொழிலில் அமர்வதும் நன்மை பயப் பனவேயாம். வாணிபத்துறையிலும் ஆசிரியத் தொழிலிலும் மேலையர் கொண்டுள்ள நாகரிக முறைகளுள், நமது நாட்டுக்குப் பொருந்தாதவைகளையும் நன்மை பயப்பனவற்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து கொள்ளத் தக்கனவற்றைக் கொண்டும் தள்ளத் தக்கனவற்றைத் தள்ளியும் நடந்து கொள்வதே அறிவுடைமை யாகும். 'ஊக்கமுடைமை ஊக்கத்திற்கு அழகு' ஆதலின், சோம்பலின்மையும் துன்பங்கண்டு அகம் கலங்காதிருத்தலும் இடைவிடா முயற்சியும் எத்தொழிலுக்கும் உயிர்போன்றனவாகும். ஆகவே, கேவலம் அடிமைப் பிழைப்பாய் உத்தியோகம் ஒன்றே நாகரிகத்திற்கு இயைந்த தொழில் என்றும்; விவசாயம் வியாபாரம் ஆசிரியத்துவம் முதலிய சுதந்தரத்தொழில்கள் எல்லாம் அகௌவமுடைய அநாகரிகத் தொழில்கள் என்றும் கருதப்படும் பேதைமை ஒழியவேண்டுவது அத்தியாவசியம்.

இனி, உடையைப் பற்றிச் சற்றா ஆராய்வோம். உண்ணும் உணவுக்கு அடுத்தபடியாக மனிதர்க்கு வேண்டியிருப்பது உடையன்றோ! இடைக்குத் கீழ் ஒன்றும் மேலொன்றுமாக இரு துணிகள் மட்டும் அணிவதே இந்திய நாட்டுக்குப் பொருந்துவதாகும். குளிர் மிகுந்துள்ள மேல்நாடுகளில் வாழ்வோர் பலவித உடைகள் அணிந்து கொள்வது அவசியமே. ஆனால், பெரும்பான்மையும் வெப்பமே மிகுந்

துள்ள இத்தென்னிந்திய நாட்டில் வாழ்வோர், பலவித உடைகள் அணிந்து திரிவது அவர்களது உடல் நலத்திற்கே ஊறுசெய்வதாகுமன்றோ! இடையில் ஒரு சிறு துணி மட்டுமே அணிந்து, சூரிய, ஒளியும் தூய காற்றும் தாராளமாக உடலில் படுமாறு விரிந்த வெளியிடங்களில் பெரும்பொழுதையும், கழிக்கும் கிராமவாசிகள் பெரும்பாலும் ஆரோக்கிய வாழ்வே வாழ்ந்து வருவதும்; சூரிய ஒளியும் தூய காற்றும் சிறிதளவும் உடலில் படாவாறு சட்டைமேல் சட்டையாக

சிகரெட்டுடன் உலவுவதே நாகரிகமாம்! என்னே! பேதைமை! ஆடவர் நிலை இவ்வாறாக, பெண்டிர் நிலையோ பெரிதும் இரங்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது. ஆடவர் சட்டையேபோல் முழங்கைக்கு கீழும் தொங்கும் 'ஜாக்கெட்டு'களும் மேனி தெரியுமாறு மிக மெல்லியனவும் தளையிற் புரண்டு கொண்டிருப்பனவுமாய் நவீன 'மல்சேலை'களும் அணிவதே நாகரிகமாகும் என்றும், பழங்காலத்தில் முன்னோர் அணிந்து வந்தவாறு உடையணிந்து கொள்வது அநாகரிகமாகும்

பலவித உடையுள்ளால் தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு, உயர்நாற்றுப் பாவாத நெருங்கிய இடங்களில் பெரும் பொழுதையும் போக்கும் நகரவாசிகள், பலவகைப் பணிகட்கும் உட்பட்டு அடிக்கடி வைத்தியர்கட்குப் பணங்கொட்டி அழுதுவருவதும் கண்கடாகக் காணப்படுவனவே யன்றோ! இடைக்குக் கீழும் மேலும் ஒவ்வொரு துணி அணிவது அநாகரிகமாய்! சட்டைமேற் சட்டையாக முன்று சட்டைகளும் பிறவும் அணிந்து வாயில்

என்றும் கருதும் பெண்மணிகள் மல்கியுள்ள அன்பு ததும்பும் தமது அழகிய கருவிழிகளை, முக்குக் கண்ணாடிகளே அழகு செய்வன என்று நினைக்கும் மங்கையர் பலாவர். அந்தோ! காலத்தின் கோலங்களுள் இஃதும் ஒன்றே.

ஒரு காலத்தில் மேல்நாட்டினரும் பெரிதும் வியந்து விரும்பும்வண்ணம், எலிமயிரும் பாலாவின நூலும் போன்ற மிக மென்மைவாய்ந்த நுண்ணிய 'டாக்கா மஸ்லின்' போன்ற

அற்புதத் துணிகள் உற்பத்தி செய்
யப்பட்ட இப்பாதாட்டிலே, இன்று
உலவும் இந்தியர் பெரும்பான்மை
யோர் மேலுள்ள துணிகள் எல்லாம்
வெளிநாட்டி னின்றும் இறக்குமதி
செய்யப்பட்டனவே என்பது, 'சுய
ராஜ்யம்' 'சுயராஜ்யம்' என்று வீண்
கூச்சலிடும் நமது நாட்டு ஆடவர்
கட்கு—இல்லை—ஆணுடல் தாங்
திரிவோர்க்கு வெட்கமாக இல்லையா?
ஏழைமக்கள் பலாது உழைப்பால்
ஆகிய இயற்கையழகு மிகுந்த கதர்த்
துணி, சற்று முடாக இருத்தலால்
அதை யணிவது அநாகரிகம் என்று
கூறித்திரியும் இந்தியர், தாய்நாட்டின்
முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு கத
ருடுக்கும் சிறிய தியாகத்திற்கும் உட்
படாதது, தமது தாய்நாட்டு நலத்
தன்பொருட்டு உற்சாகத்துடன் உதி
ரம் சிந்துவதற்கும் ஒருப்பட்டு நிற்கும்
மேல்நாட்டினாது தியாகத்தை
நோக்குமிடத்து, 'நவீனராகரிகப் பித்
தர்'கட்கே அவமானமாகத் தோற்ற
வில்லையா? பாதத்தாயின் தவப்பய
கை அவதரித்த கார்தியடிகளது கதர்
இயக்கம் தோன்றி எட்டு ஆண்டு
கட்கு மேலாகியும், இத்தமிழ்நாட்டில்
கதர் அணியும் உறுதியைக் கைக்
கொண்டு நிலவுவோர் நூற்றுக்கு எத்
தனை பேர்! மானத்தை மறைக்கக்
கிழிந்த கந்தைக்கும் வழியின்றி பல்
வாயிரக்கணக்கான ஏழைமக்கள் இந்
நாட்டில் பரிதபித்து நிற்க, செல்வச்
செருக்கால் பலதிற உடைகளால் உட
லைப் போர்த்தித் திரிவது பெரும்பாவ
மன்றோ! இடையில் அணிய சிறிய
தொகு கந்தைக்கும் வழியின்றி எண்
றாதவர்கள் கந்தைமக்கள் பரிதபிப்பதை
வெள்ளைமொண்டென்றோ, பாதாட்டில்
வார் பட்டுஅன்றி மேல்நாட்டு அறுகுநீர்
களுந் வியந்து கொண்டாடுந் சிறிய
நாகரிகச் செல்வரான கார்தியடிகள்,
முழங்காலுக்குமேல் சிறிய தொகு
துணிமட்டுமே கட்ட உறுதிக்கொண்டு

விட்டார்! செந்தமிழ்நாட்டுச் செல்வச் சீமாள்களே! உண்மை நாகரிகப் பித்தர்களே!! உங்கள் சகோதரர்கள் துணுக்குப்படும் துன்பத்தைச் சிறிதளவேனும் யோசித்துப் பாருங்கள். ஏழையில் ஏழையும் பறையடிக்கும் பஞ்சமனும் தெருக்கட்டும் சக்கிலியும் ஏனைய வறியோரும் உங்கள் சகோதரர்களே யல்லவா? “சுனப் பறையர்களேனும் அவர்—எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவான்றோ!” எனும் பாதிபார் மொழியைக் கவனியுங்கள். உடல் நலத்திற்கும் ஊறுசெய்து அனுவசியமான வீண் செல்வுகட்டும் ஆளாக்கும் அன்னியநாட்டுத் துணிகளால் ஆகிய நவீன நாகரிக ஆடம்பர உடைகள் உடுத்துத் திரிவதை இனி யேனும் விடுத்து—உங்களது ஏழைச் சகோதரர்களால் தயாரிக்கப்படும் தூய கதையே அணியத் தொடங்கு வீர்களாக ஒருவரைப்பற்றிய உண்மை மதிப்பு உடையைப் பொறுத்த வளவில் உண்டாவதன்று; அவாவர் நடையை (ஒழுக்கத்தைப்) பொறுத்தே அமைவது என்னும் உண்மையை உணருங்கள். பெண் தெய்வங்களை அழகு படுத்துவன பகட்டுமிக்க அன்னியநாட்டு ஆடைகளன்று, இந்திய நாட்டு எழிற்கத்தரே என்பதை உணர்ந்து நடப்பீர்களாக. கதருக்காக நீங்கள் செலவிடும் ரூபாயில் ஒவ்வொரு காசும்—நமது நாட்டில் வயிற்றுக் கின்றி வாடும் வற்றூர்களது பசிப் பிணியை நீக்கவே பயன் படுகின்றது என்பதை ஒவ்வொரு செல்வரும் கவனிப்பீர்களாக. அன்னியநாட்டு மெல்லிய அணியை அணிவதே நாகரிகம் என்பது; கதர் அணிவது அநாகரிகம் என்பது ஒருதப்படும் பேதைமை இந்நாட்டைவிட்டு நீங்கினவன்றி, தமிழ்த் தாய்க்கு உய்வில்லை என்பது நிச்சயம். ஸிரிக்கில் பெருகும்.

இனி, உயிர்க்கு உறுதி உறுவிக்கும்
உயிரியகல்வியைச்சிறிது ஆராய்வோம்.

இத்தமிழ்நாட்டின் பிற்காலவீரர்களாக வாத்தக்க நமது குழந்தைகளது மாசிலாத கண்ணாடிபோன்று தூய்மை வாய்ந்ததும் முதலிற் பயிற்றியதைப் பசுமரத்தாணிபெனப் பதிய வைத்துக் கொள்வதுமான தூய மனத்திலே, "அறம் செய விரும்பு" "ஆறுவது சினம்" என்பனபோன்ற அரும்பொருள் பொதிந்த நீதிமொழிகளை முதலிற் பதியச்செய்யும் முற்காலக் கல்விமுறை அநாகரிகமாம்! டகா பகாங்களிலிருந்து எழுத்துகளைக் கற்பிக்கத் தொடங்கி, "பசவுக்கு நான்கு கால் கள் உண்டு; அது வெண்மையான பால் கறக்கும்" என்பவை போன்ற எவருக்கும் தெரிபாத இரகசிய(ங்)களை—பிற்கால வாழ்வில் பெரிதும் பயன்படும் நீதிமொழிகளைப் புகட்டும் தற்காலக் கல்விமுறையே நாகரிகமாம்! காலத்தின் கோலம் இருந்த வாறு என்னே! இயற்கையழகு பெரிதும் நிரம்பிய சோலைகள் முதலிய இடங்களிலே, மாணவர்கள்மையைத் தன்னலமாகவே மதித்து நடக்கும் அனுபவஞானம் மிக்க முற்காலக் குருகுல ஆசிரியன்மாரிடத்தில் பயின்ற மாணவர் பெற்ற கல்விப்பயிற்சியின் பயனை, ஆடம்பரம் மிக்க கட்டடங்களில், தாம் பெறும் சம்பளத்திற்குப் பதிலாக செய்யவேண்டிய தொருநுட்பமையாகவே கல்வி புகட்டலைக் கருதிநடக்கும் உலக அனுபவ ஞானம் இல்லாத தற்கால கலாசாலை ஆசிரியர்களிடத்தில் பயிலும் மாணவர் பெறும் கல்விப்பயிற்சியின் பயனோடு சிறிதேனும் ஒப்பிட்டுரைக்க முடியுமோ? முன்னைய பயிற்சிக்கும் பின்னைய பயிற்சிக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமை எவ்வளவு பெரிது!

தற்கால நயின நாகரிகக் கல்வி முறையில், இலெளகிகத் துறையிலே னும் வைதிகத் துறையிலே னும் பிற்கால வாழ்வில் பயன்படத்தக்க அம்சங்கள் கிற்சிலவே னும் உளவோ? ஆரம்பக்

கல்வி தொடங்கு கல்லூரிக் கல்வி ஈறாக உள்ள அயல்நாட்டுக் கல்விமுறையில், பல வருடங்களாக பெரும்பொருட் செலவிட்டும் இரவு பகலாக விழித் திருந்து பெரிதும் சிரமப்பட்டும் கற்று ணர்ந்த பொருள்களைத் தாம் பரீட்சையில் தேறிப் பட்டம் பெற்ற பின்னர் எக்கதையை அடைகின்றன. அந்தோ! பிற்காலத்தில் எவ்வகையிலும் பயன்படாத அயல்நாட்டுக் கல்வியைப் பயில்வதில், இளமைப்பருவம் முழுவதையும் கழித்துவிட்டு, இறுதியில் உத்தியோகம்பெற எண்ணிற்றந்த விண்ணப்பங்கள் எழுதி எழுதிச் சோர்வது எத்துணைப் பேதைமை! “அயல்நாட்டுக் கல்விப்பயிற்சியால் கலையறிவு சிறிதும் வளர்ச்சி படைவதில்லை” என்று சொல்லிவிடவும் முடியாதெனினும், பெருஞ் சிரமப்பட்டு அச்சிறு பயனை அடைவதினும் பிற்கால வாழ்வில் பெருந்துணை புரிந்துகிற்கும் மமது நாட்டுக் கல்வியைப் பயில்வதால் அடையும் கலையறிவுச் செல்வம் எவ்வளவோ பெரும்பயன் தருவதற்கு மன்றோ! விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி முதலியவற்றில் மேல் நாட்டினர்க்குள்ள ஆற்றல், இப்போத நாட்டினர்க்கு இல்லையெனக் கருதும் நவீனநாகரிகப் பித்தர்கள் பலராவர். அவ்வாறு கருதுவது பெருப்பேதைமையே என்பதற்கு, மேல்நாட்டினரும் பெரிதும் வியந்து போற்றுமாறு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சித் துறையில் வங்காளத்திலுள்ள ஜகதீச சந்திர வசு முதலியோர் சிறந்து விளங்குவது சிறந்த சான்றாகுமன்றோ! “கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்—நிற்க அதற்குத் தக”—என்று பொய்யில் புலவர் பொன்மொழிக்குப் பொருளுரைக்கப் போந்த பரிமேலழகர், “அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள்கள் உணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருள் உணர்த்துவன, சின்னூடல் பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு

ஆகா என்பது பெற்றும். 'கற்பவை' என்றதனால்—என அறிவுறுத்திச் சென்ற பேருண்மையை உணர்ந்து அதற்கு ஏற்றவாறு ஒழுக்குவதே உண்மை நாகரிகமாகும்.

இனி, திருமணத்தைப் பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம். இருவர் கருத்த ஒருமித்து ஆதரவு பட்டதே காதல் இன்பமாகும். முன்னர் தனித்தனியே இருந்த இருவரிடையில் என்றும் குன்றாக் காதலை விளைவித்து, அவ்விருவரையும் கருடலும் ஒருபிரமமாக அன்புக் கயிற்றால் பிணிப்பதனாலே 'திருமணம்' என்று கூறத்தக்கது. ஒத்த மனமும் ஒத்த அறியும் ஒத்த குலமும் ஒத்த அழகும் உடைய நம்பிக்கும் நங்கைக்கும் இனிது நடைபெற்று வந்த நமது பண்டைத் தமிழ் நாட்டுக் காதல் மணம் பொய்யாய் பழங்கதையாய் போய்விட, இக்காலத்தில் நடைபெற்றவரும் மணங்களை உன்னுந்தோறும் உன்னுந்தோறும் மெய்யன்புடைய எவர் உள்ளந்தான் உருகாதொழியும்! உயிரோடு உயிர் தொடர்புடைய உண்மைக் காதல் மணமில்லாத மணம், மணமில்லாத மையே ஒக்குமன்றோ! பழங்காலத் தமிழ்நாட்டில், தெய்வத் திருவருள் கூட்டிவைக்க முதன்முதலாக காதலர் இருவரும் ஒருவரையொருவர் சந்திக்க நேர்ந்தவிடத்தில் காதலிகாதலன் அகத்திலும் காதலன் காதலி அகத்திலும் மாறிக் குடிபுகுந்து விடுவர். பின்னர், முறைப்படி அவ்விருவருக்கும் திருமணம் இனிது நடைபெற்று வந்தது. கேவலம் காம இன்பதுகர்ச்சி பொன்றே குறிக்கொண்டன்றி, உயிர்களின் நன்மைக்கே இவ்வறவாழ்வைத் தொடங்கி நடத்தும் அச்சநிபதிகளுள், 'இவ்வவன் மாண்பானால் இவ்வத்தில் இவ்வாது எது'—என நாயனார் வினவியதே போல் மனைக்கு மங்கலமாக வாழும் மனைவியின் மாசிலாக் கற்பநெறியால்

அவர்களது இவ்வாழ்வில் என்றும் இன்பமே கிதைந்திருந்தது. இக்காலத்திலோ 'மணம்' என்றால் பணம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு சிறப்பாக நடத்தப்படும் உண்மைப் பொருள்களைப் பொருட்படுத்தாத ஒருவகைச் சடங்கு என்று சுருங்கக் கூறிவிட்டோம். ஏனைய பல விஷயங்களிலும் மேலையரைப் பின் பற்றி நடந்து வருவதிற் போராவங் கொண்ட இக்காலத்து நவீன நாகரிகப் பித்தர்கள், திருமண விஷயத்தில் மட்டும் மேலையர் நாகரிகத்தையும் கவனியாது நமது பண்டைத் தமிழர் முறைமையையும் அசட்டை செய்து நடந்துகொள்வது பெரிதும் வருத்தத்தக்கதாகும். ஆங்கிலக் கல்வியில் பெற்ற பட்டங்கட்குத் தக்கபடி ஆயிரக்கணக்கான பொருளைப் பெண்ணைப் பெற்றோரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு, பன்னிரண்டு ஆண்டு கட்டும் கீழ்ப்பட்ட பாலிகைகளை மணக்க ஒருப்படுவது, நவீனநாகரிகர்கள் என்று தம்மைச் சொல்லிக்கொள்வோர்க்கே வெட்கமாக இல்லையா? அந்தோ! உயிர்களின் கலத்திற்கு உறுதுணை செய்யும் பெண் பிறந்தது என்று மகிழவேண்டிய காலம் போய், அதன் பிற்கால வாழ்வில் விளையும் துன்பங்களை எண்ணி 'ஐயோ பெண் பிறந்ததே' என்று அகம் கலங்கிநிற்கும் காலமும் வந்ததே! ஆடவரின் பண ஆசையால் பெண் தெய்வங்கட்கு விளையும் துன்பங்களை என்னென்று எழுது? ஆடவாது தன்னலத் தறுகணுண்மையால் அருந்து யர்க்கு உட்பட்டு தங்களது இவ்வாழ்வில் எவ்வித இன்பமும் காணாதவங்கின்று எண்ணிறந்த பெண்டெய்வங்கள் விட்ட கண்ணீரோ, சாரதாமசோதாவைச் சட்டமாக்கி புளூது என்பதில் ஐயமில்லை. நவீன நாகரிக மாப்பிள்ளைகளே! நீங்கள் பட்டவாரியாக உங்களது தந்தைமாரால் விட

கூறப்பட்டு பெண்கட்கு விற்கப்படுவது, உங்கட்கே அவமானமாகத் தோற்றவில்லையா? அவ் விஷயத்தில் மட்டும் உங்களது நவீன நாகரிக பக்தி எங்கு மறைந்தது? உங்களது தந்தை மாரை நண்பர்களிடையில் 'எங்கள் தந்தையார் இவர்' என்று கூறவும் வெட்கம் நீங்கள், வாதட்சிணை வாங்கும் விஷயத்தில்தான் 'தந்தைசொல் தட்டாத தனயர்க' ளாக நடந்து கொள்வது மிக வினோதமே! இனியேனும், பல குடும்பங்களைக் குலைத்த பாழும் வாதட்சிணைப்பேய் இச்செந்தமிழ் நாட்டைவிட்டு நீங்கிவிடான்றி, பெண்கள் படும் துன்பங்களும் அவர்களைப் பெற்றோர் படும் துன்பங்களும் நீங்கா, அவ்வாறு நீங்காவரை, இத்தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்த்து நிற்பது முற்றிலும் வினோதமாம்.

இனி, பெண்ணுரிமையைச் சிறிது ஆராய்வோம். இக்காலத்தில் ஆடவர் அனுபவித்து வரும் ஒவ்வொரு உரிமையையும் பெண்டிரும் சமமாகப் பெற்று வன்றி—பெண்ணுலகிற்குப் பூரண சுதந்தரம் இல்லையென்று எண்ணும் நவீன நாகரிகப் பெண்மணிகள் இந்நாட்டில் பெருகி வருகின்றனர். அந்தோ! என்னே இவர்தம் பேதைமை! அன்பு அடக்கம் பொறுமை இன்சொற் கூறல் முதலிய நறுங் குணங்கள் அமைந்து, அவரவர் கொழுசைப் பண்படுத்தும் நற்பணி வாயிலாகவே நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உழைக்கத் தக்கவர்களாக, கொழு கொம்பையே பற்றிச் செழித்து வளர்த்தற்குரிய மெல்லிய பூக்கொடி போன்றவர்களாக இறைவனால் படைக்கப்பட்ட பெண்மணிகளும்; வீரம் உறுதி அஞ்சாமை பலம் முதலியன வாய்ந்து கொழு கொம்புபோல் பிறர்க்கு ஆதாவளித்து நிற்கத் தக்கவர்களாக ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட ஆடவர்களும் எவ்வித வேற்று

மையுமின்றி ஒன்றாகக் கருதத் தகுந்தவர்களாவரோ? ஆண்டவனது அருட்படைப்பின் நோக்கம் இருபாலாரும் ஒன்றே என்பதாயின், ஆணினத்திற்கு வன்மையும் பெண்ணினத்திற்கு மென்மையும் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதேன்? வெப்பமும் தட்பமும் தம்முள் முற்றிலும் வேறுபட்டனவாக இருப்பினும், இரண்டும் ஒன்றிய சீதோஷண நிலை யின்றேல் மனித வாழ்வு நடப்பது யாங்ஙனம்? வெப்பநிலையும் தட்பநிலையும் ஒன்றுபட்டது, அவ்விரு நிலைகளுள் ஒன்று இல்லாவிடிலும் உயிர் வாழ்க்கை எப்படி அசாத்தியமோ, அவ்வாறே பெண்மணிகள் தமக்குரிய சிறப்புக் குணங்களை விலக்கி ஆடவர் குணங்களையே-உரிமைகளையே தாரமும் அடைய விரும்பி நிற்பார்களாயின் மனைவாழ்க்கை ஒழுங்குபெற நடப்பதும் அசாத்தியமேயாம். ஆனால், மேல் நாட்டுப் பெண்களின் நிகழ்கால நிலை அத்தகையதன்று மேல்நாட்டுப்பெண்மணிகள் எவ்வித தடையுமின்றி சிறிதும் கூசாது ஆடவரோடே பால் விரும்பியவாறு வெணியில் உலகி வருகின்றனர்; நமது நாட்டு நங்கைகளோ தகுந்த ஆடவர் துணையின்றி வெணியில் விரும்பிய வண்ணம் திரிந்து வருவது, பல திறப்பட்ட இடுக்கண்களுக்கும்-சில சமயங்களில் உயிரிழை மிளிய கற்பழிவுக்குங் கூட உட்படுத்தும். மேல் நாடுகளில் குதிரையேறிச் சவாரி செய்யவும் பந்தாட்டப் பந்தயங்களில் ஈடுபடவும் கூட பெண்கள் ஒருப்பட்டு நிற்கின்றனர்; இந்நாட்டில் அத்துறைகளில் அணங்குகள் புதுவது பரிகசித்தற்கு உரியதாவதோடு, அவற்றிற்குப் போதிய உடல் வலியும் அவர்கட்கு இல்லை. மேல்நாட்டு மங்கையர் சங்கங்கள் கண்டு பிரசங்கங்கள் புரிந்து தம்மினத்தின் 'முன்னேற்ற'த்தின் பொருட்டு தீவிர பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர்; இந்நாட்டு மங்கையரோ அத்தகைய பிரசாரத்திற்கேற்ற

கல்வி யறிவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்கேற்ற வசதிகள் இல்லாதவராக இருப்பதோடு அன்பும் அறமும் வளர்க்கத்தக்க இவ்வாழ்க்கையை விடுத்து அத்துறையில் ஈடுபடுவது சமூகம் பொருந்தாததாகவும் உளது. மேலாட்டு மாதர்கள் உத்தியோகங்கள் பெற்று காரியாலயங்களில் வேலை செய்கின்றனர்; இந்நாட்டில் நமது பெண்மணிகள் அத்துறையில் புகுவது பலதிற இடங்களை விளைவிக்கக்கூடியதாக இருப்பதோடு, ஆணினமே உத்தியோகம் பெற அலைந்து திரிய நேரதுள்ள இக்காலத்தில் பெண்ணினமும் அவ்வண்ணமே அலைந்து திரிய நேரவும் செய்கிறபதாகும். எல்லாவற்றினையும் விட மேலாட்டுப் பெண்மணிகள் விருத்தியுபோது விவாகப்பிரிவினை செய்துகொண்டு மனைவாழ்க்கையினின்றும் விலகி கௌரவமாக தனித்து வாழக்கூடும் என்பதும், இந்நாட்டுப் பெண்மணிகள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் தந்தை கணவன்மைந்தன் எனும் மூவருடைய ஆதரவிலேனும் தக்க உறவினர் ஆதரவிலேனும் வாழவேண்டியிருப்பதோடு, தனிப்பட்ட வாழ்விற்கு புகுவது பலதிறப்பட்ட இடையூறுகளையும் எய்துவிக்கும் என்பதும் ஒவ்வொரு தமிழ்நாட்டு நாகரிகப் பெண்மணியாலும்பெரிதும் கவனித்தற்கு உரியனவாம். ஆகவே, தத்தம் குடும்பத்திலுள்ள கணவன்மைந்தர் முதலியோர்நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கேற்ற நற்பணியில் சிறந்து விளங்கச்செய்வதே, தமிழ் நாட்டுப்பெண் தெய்வங்களுக்கேற்ற சிறந்த நாகரிகம் என்பதைப் பன்முறையும் வற்புறுத்துகின்றேன். ஆடவர் வீரம் சிறந்தோங்கக் காரணமாக இருப்பதே பெண்ணறம் என்னும் உண்மையை வலியுறுத்தவே யன்றோ, பாரதியாரும் “பெண்ணறத்தினை ஆண்மக்கள் வீரதான்-பேனுமாயின் பிறகொரு தாழ்விடலை” — என்று பாடிச் சென்றார்.

இத்தமிழ்நாட்டில், பெண்ணுரிமை சற்று கலிவடைந்தது மிக்க அண்மையிலேயாம். வேத காலத்திலும், தமிழ்ச்சங்க காலத்திலும், இந்நாட்டிலிருந்த பெண்ணுரிமையின் பெருமை, எழுதிக் காட்ட இயலாததாகும். பண்டைத் தமிழ்நாட்டுப் பெண்மணிகளின் மாசிலாத தூய கற்பும், உயிர்களின் நலம் குறிக்கொண்டே மேற்கொண்ட மனையறமும், ஊக்கமும் உவகையும் ஊட்டும் உயரிய அன்புமே யன்றோ தமிழாது வீர வாழ்க்கைக்குக் காரணங்களாக விளங்கின! அன்பும் அறமும் வளர்ந்தோங்கும் நன்மனை சிறைக்கடமல்லவோ! பெண்மையாகவும் பின் தாய்மையாகவும் இறுதியில் இறைமையாகவும் மாறும் தமது ஒப்பற்ற பெருமையைக் கைவிட்டு, வன்மை மிக்க ஆடவர்களது உரிமைகளைக் கைப்பற்ற மென்மை மிக்க பெண்மணிகள் முயல்வது பெரிதும் இரங்கத் தக்கதே என்பதில் ஐயமில்லை. ஒவ்வொன்றிலும் ஆடவரோடு சம உரிமைபெற முயல்வது உண்மை நாகரிகமாகாது. பிற்கால வீரர்களாக வாத்தக்க நமது தமிழ்நாட்டுச் சிறுவர்களுக்கு, சுதந்தர உணர்ச்சியை வளர்த்து வருவதே யன்றோ வீரத்தாய்மார் கடமையாகும்! தற்காலத் தாய்மாரிடத்தில் சுதந்தர வேட்கை இல்லாதொழியின், அவர்களது கணவர்களிடமும் அவ்வேட்கை செவ்வதில் வளர்ந்து வருவது பாவனாம்? தம்மை வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொண்ட தத்தம் கணவன்மார்க்கு, நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கேற்ற நற்பணியில், அவ்வப்போது பலவிதத்திலும் சிறந்த துணையாக இருப்பதே யன்றோ உண்மைப் பெண்ணுரிமையாகும்! அதை விடுத்து நெறியல்லா நெறிபற்றி உழல்வது நேர்மையாகுமோ? தமிழ்நாட்டுக் கவி பாசரான பாரதியாது பின்வரும் வீரக்கவி, ஈண்டு கவனிக்கத் தக்கதாகும்:—

“சாத்திரங்கள் பல பல கற்பாரம்;
சுவுரியங்கள் பல பல செய்வாரம்;
முத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பாரம்;
முடக்கட்டுகள் யாவும் தகர்ப்பாரம்;
காத்து மானிடர் செய்கை அனைத்தையும
கடவுளர்க்கு இனிதாகச் சமைப்பாரம்;
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வாரம்;
இனைய நங்கைபின் எண்ணங்கள் கேட்டிரோ!

‘கல்விப் பகுதியில் ஆடவர்க்குக் கூறியனவற்றுட் பெரும்பான்மையும் பெண்மணிகள் விஷயத்திலும் பொருந்துமாதலின், பிற்காலவாழ்வில் எவ்வித பயனையும் விளைவிப்பதா—என்!— இவ்வாழ்வு முறைக்குப் பாதகமும் செய்யக்கூடிய அயல்நாட்டுக் கல்விப் பயிற்சியில் கொண்டுள்ள மோகத்தை நமது தமிழ்நாட்டுப் பெண்மணிகள் அறவே ஒழித்து, பிற்காலவாழ்வில் பெரும்பயன்விளைவிக்கும் நமது தமிழ்நாட்டு தேசியக் கல்வியையே பயில்வார்களாக, உண்மை நாகரிகமாவது தேசியக் கல்விப் பயிற்சியேயாம்.

இறுதியாக, நவீன சீர்திருத்தக் காரர்க்கு ஒருவிண்ணப்பம்: பழமை நெறிகள் அனைத்தும் இக்காலகிலையில் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படாதவையே என்றும், புதுமைநெறிகள் ஒவ்வொன்றும் நாட்டை உய்விக்கக்கூடியன என்றும் கொள்வது ஆராய்ச்சியில்லாதார் கூற்றேயாகும். பழமை நெறிகளில் தமிழ்நாடு இன்று உள்ள நிலையில் தமிழாது நன்மைக்குப் பொருந்தாதனவற்றை விலக்கி ஏனையவற்றை மேற்கொண்டும், அவ்வாறே

புதுமை நெறிகளில் இத்தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பொருந்துவனவற்றை மட்டும் கொண்டு ஏனையவற்றை நீக்கியும் பழமையும் புதுமையும் கலந்து பரிமளிக்கச் செய்தல் வேண்டும்; அவ்வாறு செய்தலே, தமிழ்த்தாயின் உள்ள உகப்பிற்கேற்ற உயரிய உண்மைச் சீர்திருத்தமாகும். எதிலும் குற்றமும் குணமும் விளையிருப்பது இயல்பே யாதலின், ஆக்க முறையை அறவே அகற்றி அழிவுமுறையையே மேற்கொண்டு இழிதகையினர்க்கே உரிய தூற்றும் துறையில் ஈடுபட்டு வேலைசெய்வது பகுத்தறிவின் பபடாகாது; அம்முறையால், எதிர்பார்க்கப்படும் பயன் ஏற்படாததோடு, ஏற்கெனவே இருந்த பிழைகளும் குறைபாடுகளும் பின்னும் பெருகி வளர்வனவாகுமேயன்றி சற்றும் குறைவுபடா என்பது நிச்சயம். ஆகவே, “குணம் நாடிச் குற்றமும் நாடி; அவற்றை— மிகை நாடி மிக்க கொளல்” — எனும் செம்மொழியை மனத்திற்கொண்டு, எதனையும் பகுத்தறிவுகொண்டு ஆராய்வதே அறிவுடைமையாகும். நெல்லின்மீதுள்ள உமிமையும் தவிட்டையும் மட்டும் நீக்க வேண்டுமேயன்றி, உள்ளிருக்கும் அரிசியையும் விலக்குவது அறிவுடைமை யாகாததேபோல், தற்காலத் தமிழ்நாட்டில் அன்புநெறியை வளர்க்கும் திருக்கோயில்கள் முதலியவற்றில் காணப்படும் குற்றங் குறைகளைச் செம்மைப்படுத்துவதை விட்டு, அவற்றை அறவே அழிக்கவோ புறக் கணிக்கவோ முற்படுவது உண்மைச் சீர்திருத்தமாகாது. அம்முயற்சி அறிபாமைபின் பாலதேயாம், அன்பு நெறிபால் ஆகாதது எதுவுமில்லை. ஆகலின், பின்வரும் பழங்காலத் தமிழர்களது சிரிய நாகரிகத்தை விளக்கும் அரிய பாவை அகத்திற் கொண்டு, தமிழ்நாட்டின் சிரிய முன்னேற்றத்திற்கு மேற்றதும்

மெய்யன்பு செறியினின்றும் சிறிதள
வும் தவறாததுமான உண்மைச் சீர்
திருத்தப் பணியை அனைவரும்-சிறப்
பாக தமிழாட்டுத் தலைவர்களும்
குன்றா ஊக்கத்தோடு செய்ய முன்
வருவார்களாயின், செந்தமிழ்த்
தாயின் திருவுள்ளம் பெரிதும் குளி
ரும் என்பதில் ஐயமில்லை. வந்தே
மாதாம்.

“பாதும் ஊரே;

யாவரும் கேளீர்;

தீதும் நன்றும்

பிறர்தா வாரா;

நோதலும் தணிதலும்

அவற்றோ ரன்ன;

சாதலும் புதுவ(து)

அன்றே; வாழ்தல்

இனி(து)என மகிழ்தன்று(ம்)

இலமே: முனியின்

இன்ன(து) என்றலும்

இலமே; மின்னொடு

வானம் தன்னுளி

தலைஇ ஆனது

கல்பொரு(து) இரங்கும்

மல்லல் பேர்பாற்ற

நீர்வழிப் படுஉம்

புணைபோல், ஆருயிர்

முறைவழிப் படுஉம்

என்பது திறவோர்

காட்சியில் தெளிந்தனம்

ஆதலின், மாட்சியிற்

பெரிபோரை வியத்தலும்

இலமே;

சிறியோரை இகழ்தல்

அதனினும் இலமே.”

(புறநானூறு)

வேளிவந்துவிட்டது!

வீரரின் பொக்கிஷம்!

வேளிவந்துவிட்டது!!

தேசத்தின் பாக்கியம்!!

நெட்டாஜி சரித்திரம்.

(பிரம்மஸ்ரீ கப்பிரமணிய சிவம் அவர்கள் எழுதியது)

துஷ்ட சிவாஹ சிஷ்ட பரிபாலனத்தொடர் அவனியில் தோன்றி அவதார
புருஷராய் விளங்கிய சிவாஜிக்குப் பக்கத் துணையாய் இந்நெட்டாஜி. எப்பொழு
தும் நின்ற மொகலாயக் கொடுங்கோன்மையினின்றும் தேசத்தை விடுதலை
செய்து சிவாஜிக்கு கோரிடயிருந்த பவலித ஆபத்தைப் போக்கி, அஞ்சா கொஞ்ச
னாய் அகேச ஆபத்துக்களினின்றும் தப்பி, ஜனங்களின் அன்பையும் ஆதரவையும்
பெற்ற விளங்கினான். இதில் யுத்தசம்பந்தமான தந்திரங்களும் வீரர்களின் சாமர்த்
திகளும் வெகுவாக எழுப்பட்டு தேச பக்தியைப் புகட்டும் விஷயங்கள்
நிறைந்திருக்கின்றன. இதன் விலை அறு 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதார்களுக்கு 31-8-30 வரை அணு 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

“இனியும் அஞ்சோம்”

(ஆரியூர். வ. பதுமநாப பிள்ளை பாடியன)

தத்தன தத்தன தத்தன தனன.

இச்சக மதிற்றுபா மெத்தனையெ னினுமே
நிச்சலு மிகுத்திடினு(ம்) நிற்கு(ம்)நிலை தனரோம்!
நிச்சப மதிக்க(ண்)நிலை நிற்குமதை பலதோர்
அச்சமிலை! அச்சமிலை! அச்சமிலை!!! இலையே!

1

தனதன தனதன தனதன தந்தா.

அயலவர் கொடுமைகள் அளவிட அந்தோ!
புயவளி இலையெனின் பொறுமையு மின்றோ?
உயர்பொறை அமரினில் உறுதியும் கொண்டோம்!
பயமிலை பயமிலை! பயமிலை!!! இன்றோ!

2

தனதந் தனதன தனதந் தனதன தனதந்தன தனன.

செறியின் புறமிலை, பகர்வெஞ் செயலிலை நிகழுஞ் சமரின்னிலை!
வறிதங் குளைவுறு மவரிக் குயர்வுற மனமும் பெறுகலமேல்,
அறிவின் பயனெனை? அனைபின் துயரமும் அகல்கின்றதெவ் விதமே!
சிறிதும் பயமிலை! பொறைதங் கமர்செய சிறிதும் பயமிலையே!

3

தானன தத்தன தானன தந்தன தானன.

ஏழைக ளுக்குறு மாதுயாம் பல; ஏதேயோ
தாழும் வர்க்கு ந(ல்) பாதை உயர்ந்திட? சாராமோ
ஊழ் னொழித்திட? மாநெறி அன்பதை ஓராமோ?
‘கோழைக ளுக்கல சர்பொறை’ என்பது கோடமோ?

4

தானன தத்தன தானன தந்தன தானன.

பாத மின்றறு கேவல மிக்கினி பாரோமோ?
தீர மனந்தனை யேகொள(ல்) கன்றென தேரோமோ?
ஓரமும் வஞ்சமு மா(ம்)நினை துன்பென ஓரோமோ?
கோ(ம்)யி குந்துய(ர்) ஓடபுரிந்திடல் கோரோமோ?

5

தாந்த தனத்தன தாந்த தனத்தன தாத்தான.
மாந்த ரிடைத்துயர் நீங்க அழித்திட மாட்டோமோ?
சாந்த மடக்கமொ டேந்தி எதிர்த்திட சாற்றோமோ
தேர்ந்த முழுத்தவர் காந்தி தமைச்சிறை சேர்த்தீரோல்
போந்த கிளர்ச்சிய(து) ஒய்ந்த(து) எனக்கனி பூத்தீரோ?

6

தனதன தாந்ததத்த தனதன தாந்ததத்த தனதான.

குறைபல நேர்ந்த; மிக்க கொடுமைகள் போந்த; சற்றும் குறையீவே!
கிறைபல நீங்க நற்பொ றுமைபடை யேந்திநிற்க தெளியாமோ?
சிறைஉறை காந்திசக்தி யதனையு மோய்ந்நிடச்செய் திடுவீரோ?
பறையறை வோஞ்சமர்க்கண் பயமிலை யீண்டெனச்சொல் பகரோமோ?

7

தனத்தன தனத்தனன தந்ததன தந்தா .

அறப்பெரு(ம்) அமார்க்கணிவ ணன்புமிக கொண்டோம்!
மறத்துயர் மிகுப்பின்மதி மங்கிமன(ம்) அஞ்சோம்!
இறப்பினு மிருப்பினுமிங்கு இன்றுறுதி குன்றோம்!
பிறப்புரிமை பெற்றுபா பிந்தவினி ஒன்றோம்!

8

வந்தே மாதாமி ஜய பாத!

அதி அற்புத நாவல்! ஆனந்தக் களஞ்சியம்!!

இரத்தினபுரி இரகசியம் 3-ம் பாகம்.

(ஆணி குப்புசாமி முதலியாவர்களால் எழுதப்பட்டது.)

இது உற்சாகத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாகவும், பிரமிக்கச் செய்வதாயும், வீர சோக மோகங்கள் நிறைந்ததாயும் இருக்கின்றது. பற்பல நீதிகளோடு மனதைப் பாவசப்படுத்தும் விஷயங்கள் நிறைந்த அற்புத ஆனந்த ரஸக் களஞ்சியமாய்த் திகழ்கின்றது.

இதன் விலை ரூபா 2. ஆனந்தபோதினி சந்தாதார்களுக்கு 31-8-30 வரை விலை ரூ. 1-8-0.

மேற்படி முதல் இரண்டு பாகங்கள் விலை ரூபா 4.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதார்களுக்கு 31-8-30 வரை ரூ. 3.

விலாசம்:—ஆனந்தபோதினி, மதராஸ்.

தரணியிற் சிறந்த பாணி

(தமிழாசிரியர் S. V. வாதாஸஸ்யங்கார் எழுதியது.)

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டின் பழைய வாலாற்றையும் கூர்ந்து நோக்கும்போது, வீரர்களின் சரித்திரமே அதன் சிறந்த பகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. நாட்டின் கலையும், மக்களின் நல்வாழ்வையும், தொழில் கலைகளின் முன்னேற்றத்தையும், வழிபடு சமயத்தையும், குடியின் சிறப்பையும், சமூகத்தின் கௌரவத்தையும் அழியாமல் காக்கின்றவர் வீரர்களேயாவர். மேலாட்டு சரித்திரங்களில், அலக்சாந்தர், நெப்போலியன், நெல்சன் முதலிய பல வீரர்களின் சரித்திரங்கள் திகழ்கின்றன. அன்றோர் மண்ணுலகிற்கு மறைந்து பல நூற்றாண்டுகளாகியும் அவர்கள் சரித்திரங்கள் நிலை நின்று ஆன வாலும் புகழ்ப்பட்டு வருகின்றன. மாணவர்கள் கலா சாலைகளில் சரித்திர வாயிலாகவும் இலக்கிய வாயிலாகவும் இவர்கள் சரித்திரங்களைக் கற்றறிபவர்கள். வீர உணர்ச்சி சிறு பிரபத்திலிருந்தே இளைஞர்கட்கு ஊட்டப்படுகின்றன. குழந்தைப் பருவத்தில் தாயிடம் கேட்ட வீராசம் நிரம்பிய கதைகளே சிவாஜியை ஓர் சிறந்த சிம்மமாக்கின. இன்னும் சிவாஜியின் சரித்திரத்தைக் கேட்க நேரும் சமயங்களில் நாம் அடையும் ஆனந்தத்திற்களவிலை. ஆகவே, வீர உணர்ச்சி நாட்டில் வளர்த்துகொண்டிருக்கப் பழங்காலத்திருந்த வீரர்களின் வாலாறும் இன்றி யமையாத ஓர் கருவியாகும்.

5

இனி, இந்தியாவை எடுத்துப் பேசுமளவில், அதனை வடநாடு தென்னாடு என இரண்டாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். இவற்றில் திகழ்ந்த வீரர்களின் வாலாற்றை முறையே வடமொழி தென்மொழியின்கண் ணுள்ள நூல்கள் விளக்கக்கூறுகின்றன. வடமொழி நூல்கள் எத்தனையோ உண்மை வீரர்களைப் பற்றி யுரைக்கின்றன. தண்டமிழ் நூல்கள், கடல் மடுப்பினும் மனம் கலங்கா வீரர்கள் என்னும் நூல்கள் நிறுத்திய மண்டபங்கள் போல் திகழ்கின்றன. ஒவ்வொரு நூலும் ஒவ்வொரு தன்னிகரில்லாத தலைவனைப் புகழ்ந்து செல்லும் போக்கில் போரும் வீரமும் புகன்றுபோகின்றனவாயினும், வீரரிலக்கணத்தை விரிவாகக் கூறுவது புறப்போருள் வேண்பா மாலே என்னும் சோர் குல தலைகாண ஐயனாரிதனார் இயற்றிய நூலேயாகும். இதற்கு முதல் நூல் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரின் மாணாக்கர் பன்னிருவரும் அருளிய பன்னிரு படலம் என்பது. இவை, வீர இலக்கணத்தையும் போர் முறையையும் இலக்கண முறையில் கூறுவன. தனித்தனியே ஒவ்வொரு வீரரின் செய்கையைப் புகழ்ந்து பல புலவர்கள் பாடிய பாட்டுகள் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. சில பாட்டுகள் போனையும் வானையும் வேலையும் புகழ்ந்துரைக்கின்றன. இவை புகழும் விதம் மிகுந்த வர்ணனையைக் கொண்டிருந்த போதிலும் மிகவும் இன்கவையெழுந்தள்ளன.

உதாணமாக, * “மன்னிணிந்த நில னும்” என்னும் புறப்பாட்டில் பெருஞ் சோற்றதியன் சோலாதன் என்னும் சோ அரசனுடைய ஆற்றலையும் வீரத் தையும் கூறவந்த ஆசிரியர், பூமியைப் போன்ற பொறையுடைமையும், ஆகா யத்தைப்போன்ற பகைவர்களை உசா வும் தன்மையும், காற்றையொத்த வலிமையும், தியைப்போன்ற பகை வரை அழிக்கும் திறமும், (அவ்விரோ திகள் வணங்கி வழிபட்டால் அவர்க ளைக் காப்பதில்) தண்ணீர்போன்ற தண்ணளியும் உடைபவனென்றுரைக் கின்றார். இவைபோல்வன மனத்திற்கு மிக்க இன்பத்தைத் தருவன. இவை யன்றி, தனியே போரையும் அதில் வீரகாட்டிய தம் வலிமையையும் விரி வாக்கக் கூறுவன சில. அவற்றுள் மிக வும் அரியது கலிங்கத்துப் பாணி பெண்ணும் நூல். இதன்கண்ணுள்ள வர்ணனைகள் சிலவற்றைமட்டில் ஆங் காங்கு விளக்கிக் கதையைத் தொடர்ந்து சுருக்கமாக வகைவகை இது எழு தப்படும் கோக்கமாகும். இந்நூல் சரித்திர சம்பந்தமுடையது என்ப தும் கவனிக்கத்தக்கது.

தமிழ்மொழியில் வழங்கும் தொன் னுற்று வகை பிரபந்தங்களுள் பாணி பென்பதொன்று. “போர் முகத்து ஆயிரம் கன்றிறியாணை நிரை யைக்கொன்ற வீரனைத் தலைமகனாகக் கொண்டு, கடவுள் வாழ்த்தும், கடை திறப்பும், பாலை நிலமும் காணி கோய லும், பேய்களோடு காளியும், காணி போடு பேய்களும் சொல்லத்தான் சொல்லக்கருதிய தலைவன் கீர்த்தி விளங்கலும், அவன் வழியாகப் புறப்பொருள் தோன்ற வெம்போர் வழங்க விரும்பலும், என்றிவைபெயல்

* மண் திணிந்த நிலனும், நில நேர்த்திய விசம்பும், விசம்பு தைவரு வளியும், வளித் தலைபு தியும், திராணிய கீரும் என்றும்(கு), ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை போலப் போற் றுப் பொறுத்தலும் சூழ்ச்சிய தகலமும், வலியும் தெறலும் அளியும் உடையோயி (புறம்-2)

† மனத்திரு வெளியே நிகழ்வது புறம்; அதாவது அறம் பொருள்.

†

லாம் இருசீரடி முச்சீரடி பொழித் தொழிந்த மன்றைய வடிவாக ஈடிப் பஹுமிகையால் பாடுவது”. இதன் இலக்கணம். பாணியின் மேலிருந்து களப்போரினைக் கண்டு உரைப்பதாகக் கருதப்படுவதால் இது பாணிபென் னும் பெயர்பெற்றது. இன்னும், களப் போரில் வெற்றியடைந்த அரசனு டைய வெற்றித் திறத்தைச் சிறப்பித் துப் பாடும் புலவன், அவ்வரசனு டைய வேல் வான் முதலிய ஆயுதங்க ளால் அமைக்கப்பெற்ற பாணியின்மே லிருந்துகொண்டு இப்பிரபந்தம் பாடப் படுமென்று கூறுவர். இது சங்ககாலத் திற்குப் பிற்காலத்தவர் அமைத்துக் கொண்ட ஒரு வகை பிரபந்தம். பாணி பாடுவது மிகவும் அருமை யான காரியமாகும். அது பற்றியே காளமேகப் புலவரும் “பாணிக்கொரு நாள் முழுதமே” என்று அதன் அருமை தோன்றக் கூறியதுமாகும்.

சோனாட்டை யாண்டுவந்த அபய குலோத்தமர்கள் பலருள் சோழர் ஆட்சியை உயர்த்த நிலையில் நிறுத்திய வர்களில் முதற் குலோத்துங்கன் என் பவனும் ஒருவன். இவன் கி. பி. 1070 முதல் 1118 வரை காற்பத் தெட்டு ஆண்டு காலம் அரசாட்சி இயற்றியவனென்று சரித்திர ஆராய் ச்சியாளர்கள் முடிவு கட்டி யிருக்கின் றனர். இவனது வெற்றிக்கும் பெரும் புகழுக்கும் பலத்திற்கும் முக்கிய கரு வியா யிருந்தவர்கள் அவனிடமிருந்த நான்கு சேனைத் தலைவர்களாவர். அவர்களுள் தலைமையானவன் கருணா காத் தொண்டைமான் என்பவன். இவன் ‘மகாசுந்தன் கருணாகான்’ என் னும் ஓர் சிற்றாசன். அபய குலோத் தமன் (குலோத்துங்கன் 1) ஏவ,

ருணாகாத் தொண்டைமான் தனது பதாழ்நுடன் சேனையைக் கலிங்கநாட் டிற் செலுத்தி, அந்நாட்டரசனான அனந்த பத்மனுடன் போரிட்டு வென்று, அவனைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டுவந்து அபயன் முன்பு நிறுத் திய வாலாற்றை இந்நூல் கூறுகின் றது. இந்நூலை இயற்றியவர் “பா ணிக்கோர் சயங்கொண்டான்” என்று புகழப்படும் கவிச். சக்காவர்த்தி ஜயங் கொண்டார் என்பவர்.

ஜயங் கொண்டார் என்பவர் சோழனுடைய அவையின்கண் வீற் றிருந்த புலவர்களின் தலைவர். இவ ருடன் அநேகம் புலவர்கள் வாதிட் டத் தோற்றுப் போனதால் இவருக்கு ‘ஜயங்கொண்டார்’ என்னும் சிறப் புப் பெயர் ஏற்பட்டது. கலிங்கரை வெற்றி கொண்ட விஷயம் குலோத் துங்கனுக்குக் கிடைத்தது. அவன் புல வரை நோக்கி “புலவரே! யானும் ஜயங்கொண்டான் ஆனேன்” என்று கூறினான். அதற்குக் கவி “கலிகளை ஜயங்கொண்டான், புலியைச் சயங் கொண்டவனைப் பாடுவான்” என்று கூறி இந்நூலை இயற்றினார் என்று இதன் வாலாறு கூறப்படும்.

இப்பாணித் தலைவனுள் முதல் குலோத்துங்கன் கங்கை கொண்ட சோழன் என்னும் இராஜ ராஜ சோழ னுடைய பெண் வயிற்றில் உதித்த போன். சோழர்கள் சூரிய வம்சத் தவர்; அவன் மகள் சந்திர வமிசத்தில் வாழ்க்கைப் பட்டான். இராஜ ராஜ னுக்கு நெடுநாட்களாகப் புத்திரப்பே ரில்லாததால், அவன் தன் பெண் வயிற்றிலுதித்த போனை ஸ்விகாரம் செய்து கொண்டான். ஆதலின் குலோத்துங்கனுக்கு உபய குலோத்த மன் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவனுக்கு சயதுங்கன் விஜயதான் என்ற மறுசாமங்கனும் உண்டு. இவன்

சோழநாட்டை மட்டு மின்றி சோழ பாண்டிய நாடுகளையும் கைப்பற்றி யரசாண்டான். இது

* மாடப் புகாருக்கும் வஞ்சிக்கும் காஞ்சிக்கும் கூடற்கும் கோழிக்கும் கோமானே”

என்பதால் விளங்கும். இன்னும் இவன் கங்கை யாற்றுக்கு இப்பாலுள்ள எல்லா நாடுகளையும் தன்னாட்சியின் கீழாக்கி ஆண்டான் என்றும், அதனால் திரிபுவன சூகசுவர்த்தி, என்னும் பட்டப் பெயர் பூண்டானென்றும் சரித்திராசிரியர்கள் கூறுவர். இவன் வீரம்,

அன்றிலங்கை பொருதழித்த அவனேயப் பாரதப்போர் முடித்துப்பின்னே வென்றிலங்கு கதிராழி விசயநா னென வுதித்தான் விளம்பக் கேண்மின் †

என்று கூறப்படுகின்றது. இனி, ஏவு தற் கருத்தாவாகிய விஜயதானின் ஆணையை நிறைவேற்றி வெற்றிபுடன் மீண்ட இயற்றாதற்கருத்தாவான பல் வலர்கோன் கருணாகாத் தொண்டை மான்,

இலங்கை பெறிந்த கருணா கான்தன் இசைவெஞ் சிலையின் வலிகேட்பீர்!

கலிங்கம் எறிந்த கருணா கான்தன் கனப்போர் பாடத் திறமினோ ‡

என்று கடை திறப்பால் சிறப்பிக்கப் படுகின்றான். இனி, இப்பாணியின் விஷயமான கதையையும் அதிற் காணப்படும் மிக்கரசமான வருணனை களில் சிலவற்றையும் குறிப்பிடுகின் றோன். இந்நூலின்கண் உரைக்கப் படும் பிரதான விஷயம் கலிங்கநாட்

* விக்கிரம சோழனுடைய. † கலிங்கத்துப்பாணி. 10—1. ‡ கலிங்கத்துப்பாணி. 2—41.

டில் நிகழ்ந்த போரோயாகும். இப்போர் நிகழ்ச்சியை முன்பின் சந்தர்ப்பம் ஒட்டி “காளியிடம், அப்போர்க்களத் தைக்கண்டு அங்கிருந்து ஓடிவந்த பேய் விரிவாக எடுத்துச்சொல்லிற்று” என்று கவி கூறுகின்றார். அக்கவி (குட்டிப்பிசாசம்) “தேவியே! ஆயிரம் கனிற்றியானைகள் கொல்லப்பட்டு கலிங்கர் மடிந்த களப்போரை விஸ்தரித்துக் கூறவேண்டுமெனில் ஆயிரம் நாக்கள் கூடப்போதா. கேட்போர்க்கும் ஆயிரம் நாட்கள்வேண்டும். எனினும் ஒருவாறு விண்ணப்பிக்கின்றேன். அன்புடன் கேட்டருள்க” என்று கூறி ஆரம்பிக்கிறது.

விஜயதான், ‘காஞ்சனம் பொழி’ காஞ்சிபுரத்தின் தென்மேற்குத் திசையின்கண்ணுள்ள, ‘அம்பொன் மேரு அதுவோ இதுவோ’ என்று கண்டோர் பிரமிக்கும்படி விளங்கிய செம்பொன் மாளிகையிலிருந்த சித்திர மண்டபத்தில் முத்துடைப்பந்தற்றே சகல ராஜ வைபவங்களுடனும் கொலுவிற்பிறந்தான். அந்திலப்பந்தலின்கீழ் ஓர் முழுமதி வெண்குடை (சந்திரவட்டக் குடை) மிக்க அழகிய விளங்கிற்று.

* தென்னவர் வில்லவர் கூவகர் சாவகர் சேதிபர் யாதவரே
கன்னடர் பல்லவர் கைதவர் காடவர் காரிபர் கோசலரே.
கங்கர் கடாரர் கவிந்தர் துமிந்தர் கடம்பர் துளும்பர்களே.
வங்க ரிலாடர் மராடர் விராடர் மயிந்தர் சயிந்தர்களே.
சிங்களர் வங்களர் சேகுணர் சேவணர் சியண ரையணரே
கொங்கணர் கொங்கர் குலிங்க ரவந்தியர் குச்சார் கச்சிபுரே.
வத்தவர் மத்தியர் மாளுவர் மாகதர் மச்சர் மிலேச்சர்களே.
குத்தார் குத்தர் குடக்கர் பிடக்கர் குருக்கர் துருக்கர்களே.

அச்சந்திரவட்டக் குடையின் இருபுறமும் வீசப்படுகின்ற வெண்சாமராக ளிண்டும், அச்சந்திரன் தோன்றிய திருப்பாற்கடலிலிருந்து இரண்டு அலைகள் வந்து உபசரித்துப் பணியிடை செய்வதுபோலிருந்தன. அவ்வமயம் நிருத்தம், தாண்டவம், நாட்டியம் என்னும் ஆடல்வகைகளிலும், பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழி முதலான பாடல் வகைகளிலும் சிற்றந்தவர்களான அனுக்கமார் மண்ணுலக அம்பைகள் போல் வந்து கின்றனர்; அரசனை வாழ்த்தி மங்கலப்பாட்டுகள் பாடி நின்றார்கள். வீணை, யாழ், குழல், தண்ணுமை (மிருதங்கம்) முதலிய இசைக் கருவியாளர்கள் தங்கள் இசைப்புலமையால் இறைவனை இன்புறுத்த இயன்றவேளை பார்த்துக் கழல் பணிந்து நின்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது விஜயதானைத் தரிசிக்க வேந்தர் பலரும் வந்திருந்தனர். அவர்கள் முறைப்படித் தம் வாவைச் சக்கர வர்த்திக்கு ‘மந்திரவோலை’ (Visiting Card) யால் தெரிவித்து, அனுமதி பெற்று மண்டபத்தை யடைந்தனர். அவ்வாறு வந்தவர்களுள் சிலரை மட்டும் குறிக்கின்றேன்.

இவர்கள் முதலான பலவாசர்கள் விஜயதானின் கழற்கால் பணிந்து தாம் தாம் கொண்டுவந்த திறைப் பொருளைச் செலுத்தினர். சக்கரவர்த்தியும் புன்னகை புரிந்து அவர்கட்கு அபயமொழி கூறினான். கூறியவன பின்னர் மந்திரிமாரா நோக்கி “இவர்களைத் தவிர திறைப்பொருள் செலுத்தாதவரும் உளரோ?” என்றான். அமைச்சன் அடிவணங்கி “மன்னர் மன்னனே! வடகலிங்க தேசாதிபதியான அந்த பத்மன் இரண்டிசைத் திறைப்பொருள் செலுத்த வில்லை” என்று விண்ணப்பித்தான்.

விஜயனுக்குக் கோபம் முண்டெழுந்தது. அவன் தன்சேனைத் தலைவனை நோக்கி,

“எய்யன் என்றிடினும் வலிய குன்றாணம்
இடிய நம்படைநூர் கடிது சென்றா
அளிய லம்புமதபலைகள் கொண்டனை
[மின்” *

என்று ஆக்கையிட்டான். உடனே தலைமைச் சேனாதிபதியான ‘மறை மொழிந்தபடி மாரில் வந்த குலதிலகன்’ வண்டைநகர் அரசன் கருணாகாத் தொண்டைமான் வீரத்துடன் எழுந்து வணங்கி நின்று “அரசர் ஏமே! எழுகலிங்கங்களையும் நானே படை பெடுத்துச்சென்று அழித்து வருவேன்” என்று கூறி விடை கொண்டு, தனது உபசேனாதிபதிகளான பல்லவர்க்கரசு, வாணகோவரையன், முடிகோண்ட சோழன் என்பவருடன் புறப்பட்டான். போர் வெறியுடன் புறப்பட்ட சேனையைக் கண்டோர் அனைவரும்,

“அகில வெற்பும் இன்று ஆனையானவோ
அடைய மாருதம் புரவியானவோ
முனைத்துமத் தேர்களானவோ
முரிவேலைபோர் வீரரானவோ. †

[உலகிலுள்ள மலைகளெல்லாம் இன்று களிறுகளாயினவோ? மாருதங்களே குதிரைகளாயினவோ? மேகங்களெல்லாம் தேர்களாக மாறினவோ? சமுத்திரத்தின் அலைகள் வீரராகப் புறப்பட்டனவோ?] என்று அதிசயித்தார்கள்.

எழுந்தது சேனை; யெழுவும்

இருந்தது பாரின் முதகு;

விழுந்தன கானமடைய;

வெறுந்தரா யான நதிகள். ‡

இப்படி உற்பாதங்கள் நேர்ந்தன. கருணாகான் ‘இராவேட்ட பெருமபுலி போல் இகல்மேல் சென்றான்; படை யுடன் பாலாறு, குசந்தலை, சுவர்ன முகி, கொல்லியாறு, பெண்ணையாறு, கிருஷ்ணா, கோதாவரி, பம்பை, கோதமையாறு, சந்தநதி முதலான நிரோட்டங்களைக் கடந்து அடைந்தான் வடகலிங்கநாட்டை; யுகாந்த காலத்தில் தன்னிடத்தை விட்டுப் பொங்கி உலகையழித்தற் பொருட்டு வருகின்ற கடலைப்போல் அரசனும் குடிகளும் அவங்கொலப்பட்டு கலக்கம் மேலிடுமாறு ஊர்களில் நெருப்பை வைத்துக் கொளுத்திப் பொருள்களைச் சூராயிட வாரம்பித்தான்.

குடிகள் அலறிப் பதைபதைத்து “ஐயோ! ஐயோ!” என்று ஓலமிட்ட வண்ணம் அணிமண்டபத்தில் அமைச்சரோடு வீற்றிருந்த அனந்த பத்மன் முன்னரோடி,

“இடிகின்றன மதில்; எரிகின்றன பதி;
எழுகின்றன புகை; பொழிலெல்
[லாம்,

மடிகின்றன; குடிகெடுகின்றனம்;

[இனி வளிகின்றன பகை படை”

என்று முறையிட்டு நின்றார்கள். மந்திரத்தலைவர்கள் ‘விஜயதான் சேனை,

நிறைப்பொருள் கொடாமையின் வந்துள்ளவென்று செய்துகறி அவன் காலில் விழுந்து தம்மைக் காக்கும்படி சான் புகுந்தனர்; 'சுய்யோ! முறை யோ!' என்று கூக்குரலிட்டு அரையில் தரித்திருந்த ஆடை பவிழ்த்துவிழக் கலிங்கர்கோன் காலைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

ஆவேசத்துடன் எழுந்தான் அனந்த பத்மன்; கண்கள் தீப்பொறி கக்கின; "இவனுக்கு யான் இளைத்தவனோ?" என்றான் அவன். இவன் காரணமற்ற கோபந்தனைக்கண்ட கண்மந்திரியான எங்கராயனார்,

அசர் சிறுவனோடும் அடியவர் உடைசெயா தொழியார்கள் உறுதியே,

ஆதலான், சிலநீதிகள் எடுத்துரைத்தார். அப்பயன் சேனை அழித்த பனர்கள் அசேகத்தையும் அடிமையாகக் கொண்ட அசர் பலையும் குறிப்பிட்டக் காட்டி, கப்பப்பொருளைக் கொடுத்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றித் தப்பிப்பிழைப்பதே தம்பிரான் புண்ணியத்தால் செய்யத்தக்கதென் றோதினார். அவன் இணக்கமுடையவனாகத் தோன்றவில்லை.

"இன்று சிறினும் காளைபச் சேனை

[முன் நின்ற போதினில் என்னை நினைத்தி யால்]"

என்றும் எங்கராயர் எடுத்துரைத்தார். கலிங்கத்தைக் கலியே சூழ்வான்போலிருந்தது; எங்கராயர் உரையேதும் எடுபடவில்லை; மக்களின் கெலி புலியென்று கேட்டவனடையும் தன்மை பதார்பிருந்தது. நீதியுரை விழுந்தது; நீதியுரை எழுந்தது. கூறிய ராயர்முன் சிறினான் அனந்த பத்மன்; தோள்களைத் தட்டிக் "குன்றிவை" என்றான்; 'கலியுமுற்றது' என்று கருதினர் குடிகள்.

அனந்த பத்மன் ஆணையால் அவனது சதாங்கசேனையும் போர்வேட்டுப் புறப்பட்டன. அடவிகள் பொடியாயின; முரசங்கள் 'மொகு மொகு' என்றொலித்தன. போர் தொடங்கிற்று. பரியுடன் பரிபொருவது நிரையோடு நிரை நிரைவதுபோலிருந்தது. யானையோடு யானை மோதிச் சண்டையிடுவது மலையுடன் மலை பொருவது போன் றிருந்தது. மேகத்துடன் மேகம் எதிர்ப்பதுபோல் இரதமும் இரதமும் எதிர்த்தன. விரோடு விரர் எதிர்ப்பது புலி புலியோடு எதிர்ப்பதை யொத்தது. சிங்கமும் சிங்கமும் எதிர்ப்பதுபோல் அசருமும் அசருமும் அடர்த்தனர்.

விளைகனல் விழிகளின் முளைக்கவே மின்னலொளி கணவிடை பிறக்கவே வளைசிலை யுருமென விடிக்கவே வடிகளை நெடுமழை சிற்றக்கவே.

விரர் தண்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட கோபாக்கினி மின்னலொளி போல விசிறிற்று. அவர்கள் கையிலிருந்த சிலைகள் உருமேருபோல இடித்தன. விற்களினின்று பாணங்கள் மழைபோற் பெய்தன. பெய்யவே இரத்த ஆறு பெருகிற்று. அவ்வாறு களில் அசாது சந்திரவட்டக் குடைகள் றுரைபோல மிதந்தன. வெட்டப்பட்ட யானைகளின் உடல்துண்டுகள் அந்த இரத்த வெள்ளத்தின் இருபாலும் கரைபோட்டதுபோலக் குகிற் றிருந்தன.

எதிரிகள் வில்லில் அம்பைத் தொடுத்தவிறுமளவில், கையில் அம்பில்லாத விரர் சிலர், மிக்க பாபாப்புடன் கணையத்தேடி, எங்கும் கிடைக்காமல், பிறகு உணர்ச்சி வாப்பெற்று, தங்கள் உடலில் பகைவர்களால் விடப்பட்டுப் பாய்ந்துள்ள கணைகளைக்கண்டு, அவற்றைப் பிடுங்கி மகிழ்ச்சியுடன் தமது வில்லிற் பூட்டி விடுவார்கள். சிலவிரர்

தம் உடைவாளால் யானைகளின் துதிக்கைகளை வெட்டித் தோளிலிட்டுக்கொண்டு செல்வர். அங்ஙனம் செல்லும்போது அத் துதிக்கைகளினின்றும் இரத்தம் சொரிந்துகொண்டிருக்கும். இது பார்ப்பதற்குத் துருத்தியாளர் தோற்பையில் தண்ணீர் நிரப்பிக்கொண்டு விடுவதுபோலிருக்கும். சிலவிரர், தன் கையிலிருக்கும் கட்டாரியால் யானைகளின் மத்தகத்தைப் பிளப்பார்கள். அவற்றினின்றும் முத்துக்கள் உதிரும். அது விஜயவக்ஷா மிக்குச் சொரிந்த மந்தலப்பொரியைப் போலிருக்கும்.

இங்ஙனம் விரகவர்க்கத்தின் கோபுரவாயிலுக்குச் செல்லப் போட்டி போடுபவர்போல விரர்கள் போரிட்டனர். விஜயதான் சேனை வடவாழகாக்கினிக்குச் சமானமாக எழுந்து கலிங்கர் சேனையைத் தாக்க வாய்ப்பித்தது. விரப்பிரதாபனுள் அனந்த பத்மனும் தனது படையை உற்சாகப்படுத்தி ஆவேசத்துடன் போரிட்டான். எனினும், கருணாகானுடைய சேனைக்கு முன் அனந்த பத்மன் படை சூரியனும் சிறு விளக்குமென்று சொல்லும் படி யிருந்தது.

"பொறுங்கள் சிலர்த

முரத்தி விற்ககிழ்

புகர்முக மிசையடி

யிட்டநிற் பகை

விருதரை யரிவர்

சிரத்தை யச்சிரம்

விழுபொழு தறையெனு

மக்க ளிறறையே.

'யுத்த பூமியில் யானையானது மிகுந்த சிற்றத்தோடு பகைவர்மேல் பாயுந்

தருணத்தில், அப்பகைவன் அவ்வாணத்தின் முடிமேல் அடிவைத்தேறி, அதனைச்செலுத்தும் பாகன் தலையை வெட்டுவான். அங்ஙனம் வெட்டுண்ட சிரம் அற்றுக் கீழே விழும்பொழுதும் பகைவனை 'அறை' என அந்த யானையை ஏவிக்கொண்டே விழும்.

தொண்டை மாளே சண்டையில் வல்லவன்; கொண்ட கருமத்தை முடிப்பதில் கொடிய பிடிவாத முடையவன். கலிங்கனையோ கலி பிடித்து விட்டது. கலிங்கர் படை யழிந்தது. எஞ்சிய கலிங்க விரர் புறங்காட்டி ஓடத் தலைப்பட்டனர். ஒருவர் முன் ஒருவர் உயிர்த்தப்ப ஓடினர். அங்ஙனம் ஓடியவர் 'பின்னால் எங்கே ஒருகால் பகைவர் தொடர்ந்து வருகிறார்களோ' என்று பயந்து திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே வினாந்தார்கள். 'அரண்டவனுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்' என்பது பழமொழி யல்லவா? இவ்வாறு பயந்தோடுபவர் தங்கள் நிழல் தம்முடன் வருவதைக் கண்டு அஞ்சி "ஐயோ! இல்லை! இல்லை! அபயம்!" என்று கதறிக் கொண்டும், அவர்களின் சிலர், "ஐயோ! * அருவர் வந்தனர்!" என்று அலறிக்கொண்டும் ஓடினர்.

எழுகலிங்க மொருவ னழித்த நாள் ஒருகலிங்கம் எழுவர் உடுத்ததே.

இப்படி போடிய விரர்கள் தத்தம் அரையாடையையும் விட்டு, உடைபோன இடத்தெரியாமல் ஓடி யொளிந்து, பிறகு ஒருவர் ஆடையைக் கிழித்து ஏழுபேர் உடுத்துக் கொண்டனர்.

அப்பால், கருணாகானுடைய விரர்கள் பகைவருடைய காலாள் குதிரை,

* வகைத் தமிழரை 'அருவர்' என்றழைப்பது வழக்கம். அதே 'அருவர்' என்னும் சொல் இக்காலத்தில் திரிந்து 'அரவர்' என வழங்குகிறது. இது, ஸ்ரீ. உ. வே. மு. இராகவையங்கார் அவர்களின் அரிய உரை.

ரதங்கள், ஒட்டகங்கள், செல்வம் முதலியவற்றைக் கைக் கொண்டனர். அனந்த பத்மனும் பிடிக்கப்பட்டான். கருணாகான் சேனைக்குப்பயந்த கலிங்க வீரர்கள் நாற்புறமும் வேலியிட்டது போல் பகைவர் சூழ்ந்து நெருக்குவதைக் கண்டு வேற்றுருக் கொண்டு திரிவாராயினர். சில கலிங்க வீர தந்திரமாகத் தப்ப வெண்ணித் தம் வில்லின் நாண் கயிற்றை அறுத்து மடித்துப் பூனாவாக அணிந்து கொண்டு “ஐயா! நாங்கள் பிராமணர்கள்; காசிக்கு யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு வந்தோம். விதிவசத்தால் இப்படி யகப்பட்டுக் கொண்டோம். எங்களைக் காப்பாற்றி யருளவேண்டும்.” என்று அபய மிரந்து மெல்லத் தப்பிப் பிழைத்தனர். சிலர் யதேச்சையாக இரத்தத்தில் தோய்ந்து சிவப்பு நிறமாயிருக்கும் ஆடையை உடுத்து மற்ருரு இரத்த ஆடையைப் போர்த்துத் தலையை மொட்டை யடித்துக்கொண்டு “ஐயா! சாக்கியரைப் பார்த்தால் இப்படி யிருப்பார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? நாங்கள் சாக்கியர்கள். நாங்கள் யாத்திரை நிமித்தம் வந்தவர்கள்; கலிங்கான்று” என்று சொல்லிப் பிழைத்தனர். வேறு சிலர் ‘ஐயா! சோழ தேசத்து வீரர்களே! கலிங்கர் சேனையானது உங்களுடைய படையால் அடிபட்டு மடிகின்ற அலங்கோலத்தைக் கண்டு நாங்கள் ஸ்தம்

பித்துப் போய்விட்டோம். நாங்கள் தெலுங்கர்! இப்படி யாத்திரையாக வழி நடந்துவந்தோம். நாங்கள் சன்ருகப்படுவோம். இதோ பாருங்கள் எங்கள் கையிலிருக்கும் தாளத்தை!” என்று யானையின் மணியைக் கையிலெடுத்துத் தாளம்போட்டுக்கொண்டு உயிர்தப்பி யோடினர். குரர்கள், ஏழு கலிங்க தேசங்களிலும் சித்திரிகர்கள் சுவர்களில் எழுதிவைத்திருந்த பிம்பங்களின் உடல்களைத் தவிர மற்றெல்லோருடைய உடல்களையும் பிடித்து இழுத்து அறுத்தார்கள்.

கடற் கலிங்க மெறிந்து
சயத்தம்பம் நாட்டிக்
கடகரியும் வயமாவச்
தனமுங் கொண்டு
கடர்க்கதிர் வாள்பயனடி
யருளி னோடு
சூடினான் வண்டையர்கோன்
தொண்டை மானே.
தேவாகா ராமாயண
மாபாரத முளவென்(று)
ஓவாவுரை யோயும்படி
யுளதப்பொரு களமே.

ஆதலின் “தேவியே! அப்போர்க்களத்தை வருணிக்க என்னுலாமோ! நீயே எழுந்தருளிக் காண்பாயாக” என்று கூனி கூற, காணியும் களிப்புடன் புறப்பட்டுச்சென்று கண்டு களித்தாள்.

கருணாநிதி

அல்லது

காதலின் வெற்றி.

(பண்டித. பா. பக்கிரசாமி சேட்டியார் எழுதியது.)

திருநீரை சோழன் என்னும் ஓர் அரசன் சோழ நாட்டை ஆண்டுவந்தான். அவன் காலத்தில் மாதந்தோறும் தவறாது பருவமழை பெய்தது. நாடு செழிப்பாயிருந்தது. இவ்வீ என்னும் சொல்லே இல்லாமற் போய்விட்டது. மக்கள் இனிது வாழ்ந்தார்கள். அற நிலயங்களில் உணவருந்த வருபவர் எவருமே இல்லை. எனவே அச் சத்திரங்களின் சொத்துக்கள் நாள்தோறும் பெருக்கெகொண்டே வந்தன. அன்றியும் நீதி ஸ்தலங்களில் வழக்குகள் இல்லாமற்போய்விட்டன. சோழநாடு உலகில் சிறந்த நாடு என அனைவரும் கொண்டாடினர்.

அதுகாலை உறையூர் சோழநாட்டிற்குத் தலைநகராக விளங்கியது. இது காவிரிநதிக்கு அருகிலுள்ளது. ஆற்றங்கரையில் ஒரு தருமசத்திரம் உண்டு. ஒருநாள் இரவு பதினமூன்று நாழிகையிருக்கும். அவ்வரச்சாலையின் தாழ்வாரத்தில் இருவர் தாழ்ந்த குரலில் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

‘நாதா! தாங்கள் எனக்கு மாலை துட்டு முன்புகத் தங்களை நான் நாதா! என அழைப்பது முறைபோ?—’ னினும் பாதகமில்லை. தங்களை நாதா! என்றே அழைப்பேன்; எப்போதுன் மனத்தில் தங்களை மனாளுகக் கொண்டேனோ அப்போதே தாங்கள் எக்கு நாதானுக்கிடீர்கள். ஆகை

யால் தங்களை ‘நாதா’ என்றே நான் அழைக்கிறேன்.

‘கண்ணே! வெறும் சொற்களில் என்ன இருக்கின்றது? நம் இருவர் மனமும் என்ற ஒன்றுபட்டதோ அன்றே நம்முடைய திருமணம் முடிந்த தெனலாம். நீ உன் இஷ்டம்போல் என்னை அழைக்கலாம். அதிருக்கட்டும். நீ ஏதோ சொல்ல விருப்புகிறாயென்று நினைக்கிறேன். அதென்ன?’

‘ஒன்றுமில்லை — என்பொருட்டு — தாங்கள் — பட்டிருக்கும் — கஷ்டங்களை — நினைக்கும் போதெல்லாம் — நான் — உங்களுக்கு —’

‘போதும், போதும்! பழைய பாடத்தை ஆரம்பித்து விட்டாயே! அரச குமானுடைய ஆசைநாயகியா யிருந்து எல்லாவித இன்பங்களையும் பெறுவதைவிட்டு, உற்றார் பெற்றாரையும் பிரிந்து ஒட்டாண்டியா யிருக்கும் என்னுடன் சகல கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்க உடன்பட்டாயே. உன் அன்பின் பெருமைக் கேற்றவாறு நடந்து கொள்ளும் திறமை எனக்கு இருக்கிறதோ என நான் சந்தேகித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.’

‘சரிதான். என்னை அடக்கிவிட்டுத் தாங்கள் என்னைப் புகழ் ஆரம்பித்து விட்டீர்களே! அதிருக்கட்டும். பொழுது விடியும் நேரம் சமீபித்து விட்டது. இனி நடக்கவேண்டியதென்ன? நமது கையிலோ ஒரே ஒரு பொற்காசுதான் இருக்கிறது.

இதைக் கொண்டு முன்பின் அறிமுக மில்லாத அன்னிய நாட்டிலே நாம் எவ்வாறு காலந்தள்ளுவது? தங்களுக்கு உற்ற நண்பர் எவரேனும் இங்கு இருக்கிறார்களா?

‘கிருபா! நாம் இப்போது வந்திருப்பது சோழதேசம். இந்நாட்டையாரும் அரசன் மகா நீதிமான். அடைக்கலம் என்று அடைந்தோரை ஒருகாலும் கைவிடமாட்டான். நான் அவனிடம் சென்று என்னை ஓர் உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக் கொள்ளக் கேட்டுப் பார்க்கிறேன்’

‘நாதா! தாங்கள் அரசனைக் கண்டு பேசும்போது அரசனிடம் தங்களுக்குேற்ற வேலைகளையாக இருக்கும் என்பது என்ன நிச்சயம்? அப்படி வேலை காலியாக இருந்தாலும், உள் ளாரான விட்டு அன்னியாகிய தங்களுக்குக் கொடுப்பாரா? தங்களுக்கு வேலை கிடைப்பதாகவே வைத்துக் கொள்வோம். அடுத்த மாதத்தில் தானே சம்பளம் கிடைக்கும்? அது வரை நாம் எவ்வாறு ஜீவிப்பது? எனக் கொரு யோசனை தோன்றுகின்றது. தங்களுக்குக் கவிபாடத் தெரியும், சங்கீத ஞானமும் இருக்கிறது. இந்நாட்டினருக்குத் தங்கள் அரசனிடத்தில் மிகுந்த அபிமானமுண்டு. எனக்கும் சிறிது பூத்தொடுக்கத் தெரியும். நம் வசம் இருக்கும் இப்பொற்காசை மாற்றிக் கால் பொன்னுக்குப் பல வகைப் பூக்களை வாங்கி வாருங்கள். அவற்றை நவீன முறையில் தொடுத்துத் தருகிறேன். இந்த அரசன் பட்டத்திற்கு வந்து இருபத்தைந்து வருஷங்களாகிறதாம். இது சம்பந்தமாக நாளைக்கு இவ்வூர் திருவிழாக்கொண்டாடப்போவதாகவும், அரசன் பட்டத்தைக் கொண்டு தெருக்கள்தோறும் ஊர்வலம் நடத்தப்போவதாகவும் கேள்விப்பட்டோம். ஆகையால் இச்சோழாஜன் பட்டத்திற்கு அணி

யத் தக்க மாலைகள் இவைதாம் என்னும் பொருள் தரும்படி ஏற்ற இராகத்தில் பாட்டெழுதி அதைப் பாடிக்கொண்டே இம்மாலைகளை விற்று வாருங்கள். மற்றவற்றைக் குறித்துப் பிறகு யோசித்துக்கொள்ளலாம்.

‘கிருபா! நீயே சிறந்த பெண்மணி. விறன் மந்திரி மதியுடையவன் நீதான். உன் புத்தியை விபந்தேன். உன் நேசம் என் அறிவைப்பெருக்குகிறது. உன் இஷ்டப்படியே செய்வோம். நீ மிகக்களைத்திருக்கிறாய். நித்திரைசெய். நானும் சிறிது கண்ணயர்கிறேன்’

பொழுது விடிந்தது. உறையூரில் எங்கும் வெகு அலங்காரமாக யிருந்தது. விதிகளெல்லாம் சுத்தம்செய்து தண்ணீர் தெளித்து கோலமிட்டிருந்தனர். தோணங்கள் அங்கங்கே அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தன. விடு கள்தோறும் வாசலில் வாழை மாக்கள் கட்டி யிருந்தனர். கன்னியர் அரசனை வாழ்த்திக் குமியி அடித்தனர். காளையர் தம் சிலம்பப் பயிற்சியைக்கொண்டு அனைவரையும் களிப்பித்தனர். எங்கும் வாத்திய முழக்க மாயிருந்தது. கட்டியக்காரர் கட்டியங் கூறினர்; சாமரை வீசினர். பட்டத்து யானை அலங்கரிக்கப் பெற்று வெகு ஓய்யாமாக நடந்து வந்தது. அதன்மீது தங்கத்தினால் செய்த ஒரு அம்பாரி இருந்தது. அதில் சோழாஜன் கம்பீரமாக அமர்ந்திருந்தான். அரசனுக்கு இடது பக்கத்தில் இராஜ குமான் விற்திருந்தான். பின்புறத்தில் முதன்மந்திரி அமர்ந்திருந்தான்.

மற்றொரு யானையின்மீது அம்பா அமைத்து அதில் அசுனது திருவுற வப்படம் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. நகர மக்கள் ஒவ்வொருவரும் அப்படத்திற்கு மாலைகுட்டினர். சூட்டிய மாலைகளும், சூட்டுவதற்குக் கொண்டுவரும் மாலைகளும் தாமதிரியாக இருந்தன. அதைக்கூட

அரசன் அமைச்சரை ரோக்கி, ‘மந்திரி! இதுவேன்ன, ஜனங்கள் கையிலுள்ள மாலைகள் எல்லாம் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றன? இவ்வளவு அழகாக மாலை தொடுக்கக்கூடியவர் நம் நாட்டி விருக்கின்றனரா?’ என்று கேட்டான்.

‘மன்ன! இப்புதுமையை நான் முன்பே கவனித்தேன். ஒரு பெண் இம் மாலைகளைத் தொடுக்கிறாளாம். அவள் கணவன் அம்மாலைகளைப் புகழ்ந்து இனிமையாகப் பாடி விற்று வருகிறானாம். அவன் அன்னிய நாட்டான் எனக் கூறுகின்றனரா?’ என்று மந்திரி விடை கூறினான்.

ஊர்வலம் ஆண்மனையை யடைந்தது. அரசன் கொழு மண்டபத்தில் விற்திருந்தான். வாசலில் சிலர் சந்தடி செய்தனர். சேனாபதி அவர்களைத் திரும்பிப் போய்விடுமாறு கூறிக் கொண்டிருந்தான். ‘பிறுதிவி சிங்கரே! அங்கென்ன கூட்டம்?’ என அரசன் சேனாபதியைக் கேட்டான். ‘மகா ராஜா! இது ஓர் அற்ப விஷயமானதால் சமூகத்தில் தெரிவிக்காமலே அனுப்பிவிட முயன்றேன். இவர்கள் பூக்கடைக்காரர்களாம். இன்று இவர்களுக்கு விபாபாரமே கிடையாதாம். அன்னிய நாட்டான் ஒருவன் வந்து நவீன முறையில் மாலைகள் தொடுத்து விற்பானாம். அவனிடமே ஜனங்கள் மாலைகள் வாங்கினார்களாம். இவர்களிடமிருந்த பூக்களுக்குக் கிராக்கி இல்லாததனால் அவனுக்கே குறைந்த விலைக்கு விற்கும்படி நேர்ந்ததாம். அவன் அப்பூக்களைக் கொண்டு மீண்டும் மாலைகள் தொடுத்து மிகக் குறைந்த விலைக்கே விற்பானாம். அவன் நம் நாட்டிலிருந்தால் இவர்கள் விபாபாரம் கெட்டுப் போகுமென அஞ்சுகிறார்கள்’ என்று வீர தலைவன் கூறினான்.

‘அப்படியானால், அவனை உடனே அழைத்து வரும்படி ஒரு சேவகனை

அனுப்பும்’ என அரசன் சேனாபதிக்குக் கட்டளையிட்டான். தளகர்த்தனும் உடனே ஒரு சேவகனை அனுப்பினான்.

‘மந்திரி! அன்னிய நாட்டினர் நம் நாட்டிற்கு வந்தால் அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டுவது நமது கடனல்லவா?’ என அரசன் கேட்டான்.

மந்திரி:—அரசே! உண்மைதான். ஆயினும் அன்னிய நாட்டாரிடத்து நாம் வெகு ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஒரு சமயம் அவர்கள் ஒற்றர்களா யிருக்கலாம்.’

சேவகன் அன்னியாகிய கருணாநிதியையும் கிருபாவதியையும் அரசன் முன் நிறுத்தினான். அவ்விருவரும் அரசனை வணங்கி நின்றனர். கருணாநிதிக்குக் கலக்க மென்பதே கிடையாது. இனிய ‘முகத்துடன் கம்பீரமாக நின்றான். அவன் பக்கத்தில் சிறிது பின்னிட்டுக் கொஞ்சம் கவலை யுடன் கிருபாவதி நின்றாள்.

அரசன்:—நீர் எந்த ஊர்? உமது பெயரென்ன?

கருணாநிதி:—அரசே! யான் சோநாட்டினன். என் பெயர் கருணாநிதி.

அரசன்:—உன் வாலாறென்ன?

கருணாநிதி:—கொடுங்கோல் நடத்தும் அரசனது நாட்டிலிருப்பதைவிட கொடும் புலிகள் வாழும் காட்டில் வசிக்கலாம் என்று ஆன்றோர் கூறியுள்ளனர். நான் வேறு நாடு சென்று பிழைக்கலா மென்று எண்ணினேன். சோழன் நீதி தவறுதவன் எனக் கேள்வியுற்று நேற்றிரவுதான் இந்நாட்டைத்தேன். அடைக்கலம் என வந்தடைந்தவர்களை ஆதரிப்பது தங்களைப் பொத்த அரசர் கடனன்றோ?

அரசன்:—உமது பக்கத்தில் நிற்கும் பாவையார்?

கருணாநிதி:—மன்ன! இப்பெண் சோநாட்டிலுள்ள ஒரு பிரபுவின் மகள். இவளது பெயர் கிருபாவதி, சோநாட்டு இளவரசன் இவளைத் தன்

ஆசைநாயகி யாக்கிக்கொள்ள முயன்றான். இவள் உடன்படவில்லை. பல் வேறு துன்பங்களுக்கு இவளை ஆளாக்கினான். இவள் படுத்திருந்த வீட்டிற்கு நெருப்பு வைத்துவிட்டான். தற்செயலாக நான் அங்கு அப்போது வரேந்தது. அத்தீக்குள் புகுந்து சென்று இவளைக் காப்பாற்றினேன். அதுமுதல் என்மீது இவளுக்கு அன்பு பெருகியது. பின்னர் அவ்வன்பு காதலாக மாறியது. இவள் என்னை நேசித்திருள் என அறிந்த அரசுமாரன் என்மீது பொய்க்குற்றம் காட்டி என்னை நாடுகடத்தினான். விவரமுணர்ந்த இவள் என்னைப் பின்பற்றி வந்து, என் இன்ப துன்பங்களுக்குத் தாளும் ஆளாவதாகக் கூறினாள். நானும் உடன்பட்டு அழைத்து வந்தேன்.

அரசன்:—அம்மா! நீ வீட்டை விட்டு வந்தது உனது தாய் தந்தையருக்குத் தெரியுமா?

கிருபாவதி:—நீதி தவறாத அரசே! என்னை அடையவேண்டி அரசுமாரன் என் பெற்றோருக்குச் செய்த இம்சைகள் செர்ல்லத் தாமல். இம்சைகள் தாங்காது என் தாய் தந்தையர் என்னை அவன் விருப்பத்திற்கு இணங்கி விடுப்படி ஜாடையாகச் சொல்லத் தலைப்பட்டனர். என் மனம் மிகவும் சஞ்சல மடைந்தது. இந்திலையில் என் காதலரை நாடு கடத்தப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன் அவரைத் தஞ்சமென வந்தடைந்தேன்.

அரசன்:—மந்திரி! இப்பூக்காரர்களை அவர்கள் வியாபாரத்திற்கு இனி எவ்வித பாதகமும் ஏற்படாதென அறிவித்து அனுப்பிவிடும். இனி, இவர்களை என்ன செய்வது?

மந்திரி:—அரசே! இவர்களைக் காக்க வேண்டியது நமது கடன்.

அரசன்:—கருணாகிரி உனக்கென்ன தொழில் தெரியுமா?

கருணாகிரி:—அரசே! யான் கணித சாஸ்திரத்திலும் வானசாஸ்திரத்திலும் பயிற்சி யடைந்துள்ளேன்.

அரசன்:—அம்மா! நீ என்ன அறிவாய்?

கிருபாவதி:—அரசே! இனிய உணவுகள் சமைக்கத்தெரியும். தையல், பின்னல், பூத்தொடுத்தல், அலங்கரித்தல், போதித்தல் முதலியவற்றில் தேர்ச்சியுண்டு. சங்கீதமும் அறிவேன்.

அரசன்:—மந்திரி! நமது வானசாஸ்திர ஆராய்ச்சிசாலைத் தலைவராகக் கருணாகிரியையும், நமது குமாரத்தி சுருணாகிரிக்கு ஆசிரியையாகக் கிருபாவதியையும் நியமிக்கலாமென்று நீனைக் கின்றேன்.

மந்திரி:—அரசே! அதுவே சரி.

அரசன்:—அப்படியே உத்தரவிட்டு விடும்.

மந்திரி:—கட்டளைப்படியே.

கருணாகிரியும் கிருபாவதியும் தத்தம் உத்தியோகங்களை யேற்றுக் கொண்டனர். தமக்கென அரசனால் உதவப்பெற்ற அழகிய விடுதியில் குடிபுகுந்தனர். இருவரும் தங்கள் தாய் தந்தையரை அழைக்க சோழாடு சென்றனர். இளவரசன் மிதம் மிஞ்சிய குடி வெறிபாலும், காமப் பித்தாலும் மாண்டுபோனான் என்ற செய்தியைக் கேட்டனர். தங்கள் பெற்றோரோடு சோழாடு சேர்ந்தனர். சில மாதங்களில் கருணாகிரிக்கும், கிருபாவதிக்கும் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது. சோழமன்னன் அக்கலியாணத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்ததோடு தானே இருந்து நடப்பித்து, மணமக்களை வாழ்த்தி உயர்ந்த பரிசுகளை வழங்கினான். காதலர் இருவரும் கருத் தொருமித்து, ஆதாவோடு இவ்வறத்தை இனிது நடத்தி, நன்மக்களைப் பெற்று, நாட்டிற்குப் பணிபாற்றி இருந்தனர்.

திருவிழாவில் “வாலிப பக்தர்கள்”

காட்சி:—திருவிழா காணச் சென்ற முன்று நண்பர்கள் கோவில் கோபுர நிழலில் சிட்டு ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

ராமன்:—இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் ஜகதில் வரியின் சிறப்பான உற்சவத்தை நாம் காண்போம்.

நாராயணன்:—அது கிடக்கட்டும்; ராமா! நீ அடிக்கடி நீ எதையாவது வேறு விஷத்தைப் பற்றிப் பேசுவது வழக்கம். சிட்டைப் பார். நீ என்ன கேட்கப் போகிறாய்.

கோபாலன்:—ஐயா ஒட்டல்காரரே! ‘திக்’ காபி எப்போதும் இங்கே வைத்திருங்கள். டியும் வைத்திருங்கள்.

ராமன்:—இன்றிரவு உற்சவத்தில் தேவியை நன்கு அலங்கரிப்பார்கள்.

நாராயணன்:—ஆட்டத்தை கவனி; இரவு உற்சவத்தைப் பற்றி இப்போதென்ன கவலை. ஆட்டத்தைக் கெடுக்காதே.

மகாத்மா போர்முனைக்குப் புறப்படல்.

மகாத்மா காந்தி மார்ச் மாதம் 12-ந் தேதி காலை 6-30 மணிக்குத் தமது ஆசிரமத்திலிருந்து 79 தொண்டர்களுடன் உப்புச் சட்டத்தை மீறுவதற்காக தண்டினை சோக்கிப் புறப்பட்ட காட்சி. அவர் தமது தொண்டர்களுக்கு பிறர் ஆட்சிக் குட்பட்டிருப்பதைவிட இறப்பதே மேல் என்றும், சாத்விகப் போராட்டத்தில் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றும் உபதேசிக்கிறார். மாநர்கள் குங்கும மிட்டு ஆசிரம அனுப்புகின்றனர்.

“காதல் தம்பதிகள்”

கணவன் (டாக்டரிடம்):—ஐயா! நேற்று “மௌனம் சாந்தி” என்னும் பொருள்பற்றி இவள் ஒரு பிரச்சனம்—இரண்டுமணி நேரம்—வெளு வெளு என்று வெளுத்துவிட்டாள். அக்கம் பக்கத்து நண்பர்கள் ஓடிவந்து “அடே பைத்தியக் காரா! உன் பெண்டாட்டிக்கு நாக்கு நீண்டுவிட்டது—வாவா பின்னால் பெரிய ஆபத்தாக முடியும். உடனே டாக்டரிடம் போய் பரிசோதனை செய்து தக்க சிகிச்சை செய்யவேண்டும்” என்றார்கள்; அதற்காக அழைத்துக்கொண்டுவந்தேன்.

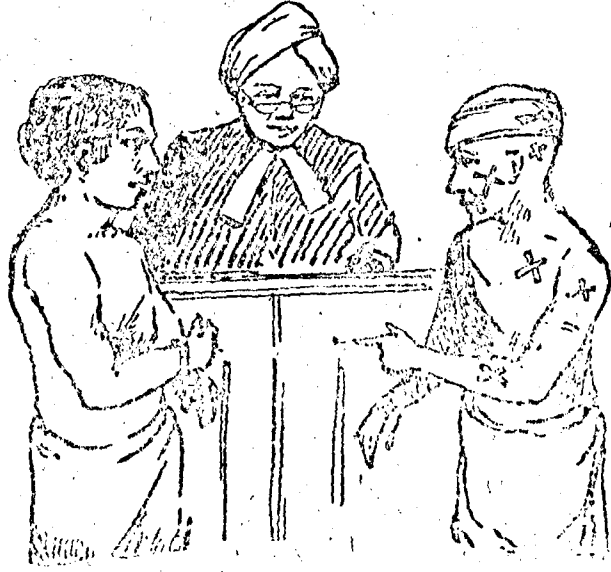
பிச்சைக்காரர் உதாரணம்.

முதலாவது பிச்சைக்காரன்:—அண்ணே! இந்தப் பணக்காரர்களுடைய போக்கைப் பார்த்தால்தான் எனக்கு அகங்காரம் உண்டாகின்றது. என்னதான் இவர்களுக்குப் பண மிருந்தாலும் இவ்வளவு பெரிய கட்டடத்தை அதிக செலவு செய்து கட்டிவைக்க வேண்டுமா! அந்தத் தொகையைக்கொண்டு ஏழைகளுக்குச் சரப்பாடு போடக்கூடாது? இந்தக் கட்டடத்தை இடித்துத் தள்ளிவிடலாமா என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

2-வது பிச்சைக்காரன்:—அவ்வளவு அவசரம் வேண்டாம். அவர்கள் செய்வது தப்புதான். அதற்காக நாம் இவ்வளவு கோபம் கொள்வதா! அவர்களுடைய கட்டடத்தை இடிப்பதால் நமக்கு என்ன கிடைக்கப்போகிறது? எப்பொழுதும் உதாரணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

முழுப் பூசனிக்காயைச் சோற்றில் மறைத்தல்

நீதிபதி:—(கைதியைப்பார்த்து.) நீ அவனைக் கையைப் பிடித்திழுத்து கன்னத்திலும் அறைந்ததுண்டா?

கைதி:—இல்லை சார்! எங்கள் இருவரும் ஏதோ நல்ல விஷயம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். விவாதம் முற்றி விட்டது. அவனுக்கு உற்சாக மூட்டுவதற்காகத் தவடையில் கைகொடுத்து என் புறமாகத் திருப்பினேன். அவ்வளவுதான். அப்போது கை கிழிது பலமாகப் பட்டிருக்கும்.

நீதிபதி:—அவனைத் தோளில் கத்தியால் குத்தி னுபா?

கைதி:—இல்லவே இல்லை, என் பக்கமாகத் திருப்பியும் அவன் வழிக்கு வாததால் அவன் தோளைப் பிடித்துத் திருப்பினேன். அப்போது என் கையிலிருந்த குண்டுசி அவனுக்குப் பட்டிருக்கலாம்.

ஓம் பரப்பிரம்மணோம்
பிரமோதாத வருஷத்திய
(தேவ ஜீவநக்ஷத்திராதி சாந்திர லௌமான)

சர்வமுகூர்த்த

“ஆனந்தபோதினி”

சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்.

அடுத்தபடியாகத் தருபாய கிரங்குணயகுணம்மே!
மயஸ்தஜகதாதா மூர்த்தயேப்ரம்மணோமம்!!
பிராகவம் தசாதாத்மஜ மப்ரமேயம் வீதாபதிம் ரகுலாவ்வயாத்நதிபம்!
சுஜாஸுபாஹம் மரவிந்த தனாயதாஹம் ராமம் கிசாசா வினாசகாம் கமாயி!!

பிரமோதாத வருஷத்திய	கலிபுத்திர	5032	இங்கிலிஷ்	1930-31
வர்த்தமான	சாலிவாகன சகாப்தம்	1858	பசுவி	1339-40
வருஷங்கள்:	கொல்லமானம்	1105-1106	நவரா	1348-49
	விக்கிரம சகாப்தம்	1987-88	பிரபவாதி	4-வது

நவநாயகிகள்.

பிராஜா ... சந்திரன்
மந்திரி ... சூரியன்
சேனாதிபதி ... சனி
கல்யாணிபதி ... புதன்
தான்யாதிபதி ... சந்திரன்
அர்க்காதிபதி ... சனி
மேகாதிபதி ... சனி
பூராதிபதி ... சந்திரன்
கிராதிபதி ... புதன்
மழை...மரச்சால் மூன்று

சந்திரன் ... குதினாக்கு
சூரியன் ... யானை
சனி ... பசு
புதன் ... பிராஜா
சந்திரன் ... ஒட்டை
சனி ... பசு
சனி ... விருகடம்
சந்திரன் ... சர்ப்பம்
புதன் ... கிரகம்
உபநாயகிகள்.

பிரமோதாத வருஷத்திய பலன்.

வரும் பிரமோதாத வருஷ மழை கொஞ்சம் கரும்பு மிகப் பசிக்குக் கண்டாய்—திரும்பப் பயமுண்டு ஸ்மி பவிபாது ஸேதர் நயமுண்டதா பிருப்பர் கன்கு.

நவநாயகர் பலன்.

பிராஜா—சந்திரன் பலன் - அதிக மழை, தானிய விருத்தி, பாசனிகள் விருத்தி, ஜனங்கள் கல்விருத்தி, கசமுண்டாகும்.
மந்திரி—சூரியன் பலன்—பிராஜா விஜோதம், அனுகூலம், ஜனங்கள் அதர்மகாரி களில் ஈடுபட சிந்தை யுடையவராவார்கள்.
சேனாதிபதி—சனி பலன் - அனுகூலம், ருப்பு தானியங்கள் பலிதம், ஜனங்கள் பாப தை யுடையவர்களாக விருப்பார்கள்.
கல்யாணிபதி—புதன் பலன் - காற்றினால் மழை குறைவு, பயிர் குறைவு, ஜனங்களுக்கு மந்திரிவம்மேரிமம்.

தான்யாதிபதி—சந்திரன் பலன் - பசுக்கள் அதிக பாஷ கொடுக்கும், ஜனங்கள் கபிஷமா பிருப்பார்கள், கல்ல மழை பெய்யும்.

அர்க்காதிபதி—சனிபலன்—அற்ப மழையும், சொற்ப பயிரும், கரும்பு தானியங்கள் பலிதமும், சோரர்களாலும், அக்கினியாலும் பயமுண்டாகும்.

மேகாதிபதி—சனிபலன்—விஷ அதிகமும், கண்டா விருஷ்டியும், மந்திரி விளைவும், கரும்பு தானியங்கள் பலிதமும் உண்டாகும்.

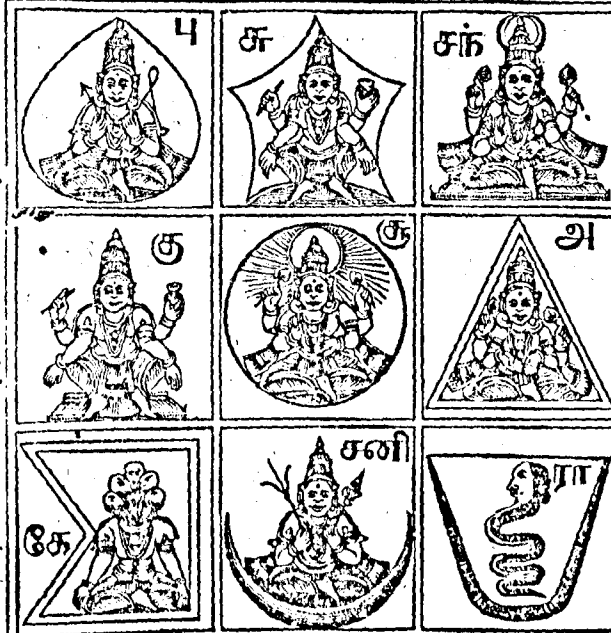
பூராதிபதி—சந்திரன் பலன்—கல்லமழை

பிரமோதாத வருஷத்திய ஆனந்தபோதினி

தந்த இருக்கணித பஞ்சாங்கம்.

பயம், குடை-கெடுதி, சாமரம்-சவரண நாகம், யாத்தியம் காயகாளுக்குப் பீடை, திக்கு-நாயுறுதிகளுக்கும் சமஸ்தமான சம்பந்தங்களும் உண்டாகும்.

இம்மண்டலத்தோடு கூடிய நவக்கிரகங்களைத் தன்னோடும் பூசிப்பவர்களுக்குக் கஷ்டம் நீங்கிச் சுகம் உண்டாகும்.

குரு சுக்கிர மூடம். குரு-பிரமோதாத வருஷத்திய 24-ம் மேற்கே அந்தமனமாயி துனி 20-ம் திழக்கே உதயம். சுக்கிரன்-பிரமோதாத வருஷத்தியை 2-ம் மேற்கே அந்தமனமாயி கார்த்திகை 12-ம் திழக்கே உதயம்.

மகாவோட்டம்-மாரி 20-ம் செவ்வாய்க்கிழமை பகல் குரிய உதயாதி கார்த்திகை-24-25-வினாக்குச் சந்திரன் சென் கோடி கார்த்திகைத் திழக்கு வடக்கில் 3-பாகை 35-கலையில் தரும். அதாவது 3-காஷத்திரம் தன்னி துவதால் முக்கால் பவீதம். இசுதகு இலம்பகம் (Parallax) செய்யவில்லை.

சூதாய விரயங்கள்.			நகரத்தா கந்தாயங்கள்.		
சூதாயம்.	விரயம்.		அசுவனி	சூதாயம்.	விரயம்.
மேஷம், விருச்சிகம்	5	11.	6-1-4 மகம்	1-1-1 மூலம்	1-8
ரிஷபம், துலாம்	14	2	பாணி 1-2-2 பூரம்	4-2-4 பூரடம்	7-2-1
மிதுனம், கன்னி	2	2	கிருத்தி 4-0-0 உத்திரம்	7-0-2 உத்திரா	2-0-4
கடகம்	2	8	ரோகணி 7-1-3 அஸ்தம்	2-1-0 திருவோ	5-1-2
சிம்மம்	14	8	மிருகசிரி 2-2-1 சித்திரா	5-2-8 அவிட்ட	0-2-0
தனுசு, மீனம்	8	2	திருகா 5-0-4 சுவாதி	0-0-1 சதயம்	8-0-8
மகரம், கும்பம்	11	11	புனாபூசம் 0-1-2 விசாகம்	3-1-4 பூரட்டா	6-1-1
கேச மோத்தம்.	56	44	பூசம் 3-2-0 அனுராதம்	6-2-2 உத்திரி	1-2-4
			சுலியம் 6-0-3 கேட்டை	1-0-0 ரேவதி	4-0-2

சூதாய பலன் :- 1-வது பூஜ்யம் விவாதி, 2-வது பூஜ்யம் கடன். 3-வது பூஜ்யம் அற்பபலன். மூன்றாம் பூஜ்யம் நீத்பலன், அசௌக்கியம், மூன்றாம் பூஜ்ய மில்லையாயின் செனக்கியமாம்.

கல்பாதி-வைபாதி 2-ம் பார்த்திப கல்பாதி, ஐப்பசி 28-ம் ஸாவத்திரி கல்பாதி, கார்த்திகை 14-ம் பிரமய கல்பாதி, வை 19-ம் வராக கல்பாதி, மாரி 28-ம் பிரமகல்பாதி, பங்குனி 7-ம் கருவகாது கல்பாதி, மார் 11-ம் உரமகல்பாதி. மகவாதி-வைபாதி 28-ம் பவுசிய மகவாதி, ஆனி 21-ம் வைகாசி மகவாதி, 28-ம் பிம்சாவரணிகா மகவாதி, ஆணி 1-ம் சகலாவரணிகா மகவாதி, 10-ம் தாமஸ மகவாதி, புரட்டாசி 15-ம் சவாயம் மகவாதி, ஐப்பசி 18-ம் சவாரோஷி மகவாதி, 21-ம் தர்மாவரணிகா மகவாதி, மார் 16-ம் சாகுஷ மகவாதி, வை 18-ம் குரியா வர்ணிகா மகவாதி, மாரி 21-ம் குத்திரா வர்ணிகா மகவாதி, பங்குனி 6-ம் வைகாசி மகவாதி, 9-ம் உத்தம மகவாதி, 20-ம் நவசிய மகவாதி. புகாதி-சித்திரா 19-ம் திரேதா புகாதி, புரட்டாசி 4-ம் கலியுகாதி, ஐப்பசி 15-ம் கிருதபுகாதி, மாரி 6-ம் தவாபா புகாதி. புகாந்த புண்ணியதினங்கள்-ஆடி 82-ம் கிருதபுகாந்தம், கார்த்திகை 1-ம் திரேதா புகாந்தம், வைபாதி 1-ம் தவாபா புகாந்தம், மாரி 1-ம் கலியுகாந்தம்.

ராவஸ்துக்கள் விருத்தி, பசுக்கள் விருத்தியடையும். நீலாதிபதி-புதன்பலன்-முத்து முதலிய சிப்பி யஸ்துக்கள் தங்கம், மரசுதம், மஞ்சள் நிறமுள்ள வஸ்திரம், கருடப்பச்சை, இரத்தின வகைகள், பலதானியங்கள் விருத்தி. மேகபலன்-யுத்த மேகம் (புன்மழை பெய்யும்) மேற்கு திசையில் உற்பத்தியாகி வெகு வெள்ளமாய் வருஷிக்கும், இவ்வருஷம் மழை மரக்கால் மூன்று, பாதி சமுத்திரத்திலும் மற்ற பாதியில் 6 பாகம் பர்வதங்களிலும், 4 பாகம் பூமியிலும் பெய்யும். மேஷ ஸங்கீர்த்த பலன்-சூரியன் மேஷாதிக்கு பகலில் பிரவேசிப்பதால் விசேஷ காரியங்கள் நடக்கும், பயிர் நசியும், அரக்கம். திருவகிணையில் சூரியன் பிரவேசபலன்-இரவில் பிரவேசிப்பதால் ஸேமம், ஸுவிருஷ்டி, அரக்க விருத்தி.

இவ்வருஷத்திய ஆதிபத்திய பலன்.

இவ்வருஷம் இராஜா, மந்திரி முதலிய ஒன்பது ஆதிபத்தியங்களில், சுபக் கிரகங்களுக்கு ஐந்து ஆதிபத்தியங்களும் பாபக் கிரகங்களுக்கு நான்கு ஆதிபத்தியங்களும் உத்தபடியால், பூமியில் கலமழை பெய்து பயிர்கள் விருத்தி யடையும்; மந்திரி ஆதிபத்தியம் சூரியனுக்கு உத்தபடியால் ஜனங்கள் பாப சிந்தையுடையவர்களை விருப்பார்கள். இராஜ கோபமும் கோரிடும். சனிபகவானுக்கு, சேனாதிபதி, அரக்காதிபதி, மேகாதிபதி ஆகிய மூன்று ஆதிபத்தியங்கள் கோத்தபடியால், கருப்பு தானியங்கள் நல்ல பலிதமும் திருடர்களாலும், அக்கினியாலும் ஜனங்

மகாவஸங்கராந்தி புருடன்.

(பவகரணம்-சீங்க வரிகளும்)

ஸங்கராந்தி புருடன்:-ஸந்திர்புருஷ ருபமாய், இரண்டு முகம், மூன்று கண்கள், நான்கு வாய்கள், செவ்வுத்தம், நீண்டகாக்கு, நீண்ட காது, தொங்குதிற புருஷம், எட்டுக் கைகள், இரண்டு கால்கள், செம்பட்டை மயிர், விகாசமான கருப்புச் சரித்துடன் 12 யோசனை பருமனும்; 100 யோசனை உயரமு முன்னவராய் இருப்பார். இவ்வித ரூபத்தோடு வைபாதி குலம், மந்திரிகளின் காமதேயம் வகித்து, மஞ்சள் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து, வெள்ளைவஸ்திரம் தரித்து, சுபாலம் பார்த்திரத்தில் அன்னகாரம் புசித்து, மாணிக்கம் சூபாணம் பூண்டு, கஸ்தூரி பூசி, புண்ணை புடிப்பது குடி, வீணையாயுதம் பிடித்து, புன்சிரிப்பு முகத்துடன் சீங்க வரிகளமேறி, இராஜிதம் குடை பிடித்து, மம் சாமரம் வீசிக்கொண்டு, குத்திர வீணை வாத்தியத்துடன், மேற்கு முகம் கோக்கிச் செல்வார்.

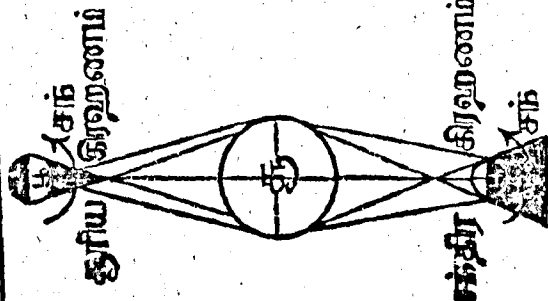
பலன்:-சாமதேயம், பிராமணபீடை, குலம்-வைபாதி பீடை, அபிஷேகம்-ஸந்திரிக்குடும்ப-பீடை, கஸ்திரம்-இராஜ பீடை, பார்த்திரம்-விருஷ்டி நாகம், போஜனம்-தானியம், ஆரணம்-இராஜபீதி, கத்தம்-கணிகர்களுக்குப் பீடை, புஷ்பம்-ஜெசத் செனக்கியம், ஆரணம்-சாயகாளுக்குப் பயம், முகம்-தானியவிருத்தி, வானம்-இராஜாளுக்கு

பிரமோத வகுத்திய ஆனந்தபோதினி

கிரஹணங்கள்.

(மணி, மினிட், ஸ்டாண்டர்டு மணிப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது)

ஒவ்வருவாத்திலும் இரண்டு சூரிய கிரஹணங்களும் மூன்று சந்திர கிரஹணங்களும் உண்டு.

(1) தெரியாது—பார்க்க சந்திர கிரஹணம் 1930ஆம் ஏப்ரல் 18க்குச் சரியான சித்திரை 1௨, தெரியாது.

(2) தெரியாது—சூரிய கிரஹணம் 1930ஆம் ஏப்ரல் 28க்குச் சரியான சித்திரை 16௨, தெரியாது.

(3) தெரியும்—பார்க்க சந்திர கிரஹணம் 1930ஆம் அக்டோபர் 7க்குச் சரியான புரட்டாசிரி 21௨ செவ்வாய்க்கிழமை இரவு பெண்ணயி திதி, ரோவி நட்சத்திரம், இராகு கிரஹம்.

கிரஹணவரணம், ஆதிரத்தம் காழிகை 1. வினாடி-48. கிரஹண பரிமாணம் கொஞ்சம் குறைவு அரை வீசம் (75%)

N.B.—கிரஹணத்தின் பரிமாணம் அளவு மிகவும் சிறியதாகலால், கவனித்துப் பார்க்கவும். தாதுருக்கடி கண்ணாடியால் (Telescope) பார்க்க கண்ணுய்த் தோன்றும்.

இந்தியாவிலும், சிலோனிலும் இந்தியா ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	பாமாவில் (ரங்கோன்) ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	பனாகு முது விய விடங்க ளில் ரெயில் வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	மொரீஷியஸ் ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	தென் ஆப்பிரிக்காவில் ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.
ம. நிமி. கா. வி.	ம. நிமி.	ம. நிமி.	ம. நிமி.	ம. நிமி.
ஸ்பரிசு காலம் = 12 16 A. 46 8	1 16	1 46	10 46	8 46
மத்திய காலம் = 12 37 ,, 47 0	1 37	2 7	11 7	9 7
மோஷு காலம் = 12 57 ,, 47 50	1 57	2 27	11 27	9 27

பரிசு மோஷுதிக்கு—சந்திர பிம்பத்தின் உத்தர உள்ளத கேமியிலிருந்து பூர்வத்தி 842 பாகையில் வடமேற்கு திசையில் அதாவது நேர் வடக்கிலிருந்து கொஞ்சம் மேற்கு மும் பூர்வத்தில் 821 பாகையில் வடமேற்கு திசையில் மோஷுமும் கேரிமும். இந்தியா, பி. பினாங்கு இவ்விடங்களில் பெண்ணயி கிரஹத்தம் அன்றே செய்யவும். மொருஷியஸ், தென் ஆப் பிரிக்காவிலும் மறு தினம் செய்யவும்.

பலன்—சூரண மண்டலத்தில் கிரஹணம் நின்றவுதால் பூமியில் கல் மழை பெய்யும். செவ்வாய்க்கிழமை, உத்திரட்டாதி, ரோவி, அஸ்வனி, மீனம் இவைகளில் ஜெனித்தவர்கள் கிரஹணசாந்தி கீழ்க்கண்டபடி செய்யவும்.

கிரஹணசாந்தி செய்யும் விதம்—ஹோமம், தேவாச்சனம், ஜபம்செய்து சத்திக்குத் தக்கவாறு மாலினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது சாகப் பிரதிமைசெய்து அதை என், செய், கந்திரம் முதலியவைகளுடன் தானம் செய்யவும்.

(4) தெரியாது—பூர்ண சூரிய கிரஹணம் 1930ஆம் அக்டோபர் 21க்குச் சரியான ஜப்டிசு 5௨, தெரியாது.

(5) தெரியும்—பூர்ண சந்திர கிரஹணம் 1931ஆம் ஏப்ரல் 2௨க்குச் சரியான பங்குனி 20௨ வியாழக்கிழமை பெண்ணயி திதி, அஸ்த கைத்திரம், கேது கிரஹம் தாமரைமீனம், ஆதிரத்தம் காழிகை 8, வினாடி 48. கிரஹண பரிமாணம் ஒண்ணரை (150%)

சத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்.

இந்தியாவிலும், சிலோனிலும் இந்தியா ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	பாமாவில் (ரங்கோன்) ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	பனாகு முது விய விடங்க ளில் ரெயில் வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	மொரீஷியஸ் ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.	தென் ஆப்பிரிக்காவில் ரெயில்வே அல்லது ஸ்டாண்டர்டு மணி.
ம. நிமி. கா. வி.	ம. நிமி.	ம. நிமி.	ம. நிமி.	ம. நிமி.
ஸ்பரிசு காலம் = 11 53 P. 44 23	12 58 A.	1 28 A.	10 28 P.	8 23 P.
பிம்ப ஒளி முழு தம்மறையும் காலம் } 12 52 A. 46 50	1 52 ,,	2 22 ,,	11 22 ,,	9 22 ,,
மத்திய காலம் = 1 37 ,, 48 83	2 37 ,,	3 7 ,,	12 7 A.	10 7 ,,
பிம்ப ஒளி தெரி ய ஆரம்ப காலம் } 2 28 ,, 50 38	3 28 ,,	3 53 ,,	12 53 ,,	10 53 ,,
மோஷு காலம் = 3 22 ,, 53 5	4 22 ,,	4 52 ,,	1 52 ,,	11 52 ,,

பரிசுதிக்கு—சந்திர பிம்பத்தின் உத்தர உள்ளத கேமியிலிருந்து பூர்வத்தில் 180 பாகையில் தென் கிழக்கு திசையில் பரிசுமும் பூர்வத்தில் 287 பாகையில் அதாவது வடமேற்கு திசையில் அதாவது நேர் மேற்கிலிருந்து கொஞ்சம் தூரம் வடக்கில் மோஷுமும் கேரிமும். பெண்ணயி கிரஹத்தம், இந்தியா, பாமா, பினாங்கு இவ்விடங்களில் அன்றே செய்யவும். மொரீ ஷியஸ், தென் ஆப்பிரிக்காவில் மறு தினம் செய்யவும்.

பலன்—வாயுமண்டலத்தில் கிரஹணம் நின்றவுதால் பசியும் நோயுமுண்டாய் மலையூர் கடினம், உயிர், வியாக்கிழமை, உத்திரம், அஸ்தம், சித்திரை, கன்னி, இவைகளில் பெண்படுவாருக்கு கீழ்க்கண்டபடி கிரஹணசாந்தி செய்யவும்.

கிரஹணசாந்தி செய்யும் விதம்—ஹோமம், தேவாச்சனம், ஜபம் செய்து சத்திக்குத் தக்கவாறு மாலினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது சாகப் பிரதிமைசெய்து அதை என், செய், கந்திரம் முதலியவைகளுடன் தானம் செய்யவும்.

N.B.—கல்கத்தாவில் மேற்கண்ட கிரஹணம், இந்தியா ஸ்டாண்டர்டு மணி, கிமிஷம் களில் 23 கிமிஷம் கூட்டவும், போர்த்துகீஸ் இந்தியாவில் மேற்கண்ட இந்தியா ஸ்டாண்டர்டு மணி, கிமிஷம் களில் இருந்து 80 கிமிஷம் கழிக்கவும், முறையே கல்கத்தா (Local) ஸ்டா டர்டு மணி, கிமிஷமும், போர்த்துகீஸ் இந்தியா (Local) ஸ்டாண்டர்டு மணி கிமிஷமும் வரும்.

63. நாயன்மார்கள் திரு நட்சத்திரங்கள்.

சத்திரைமுகம்—12௨ திருநாவுக்கரசு சுவாமி (அப்பர் சுவாமிகள்) 17௨ கிருத்தொண்டர், 19௨ மங்கையர்க்கரசியார், 21௨ அரங்கநாதர், 27௨ உமாபதி சிவாச்சாரி, 28௨ இசைஞானியார், 29௨ திருச்சிறப்பித்தொண்டர் நாயனர்.	(சுழற்றிற்றிவார் நாயனர்) 20௨ கலிகீதி நாயனர், (கலிய நாயனர்) கோட்புலி நாயனர், 22௨ காரிய நாயனர்.
காசிமுகம்—18௨ சுழற்சிக்க நாயனர், 19௨ சந்திர நாயனர், சேக்கிழார் நாயனர், 20௨ பாசுமார நாயனர், 28௨ திருவள்ளுவ நாயனர், 30௨ திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள், திருக்கண்ட யாழ்ப்பாணர், முருக நாயனர்; திருக்காக்க நாயனர்.	சூவணிய 6௨ செருத்துணை நாயனர், 7௨ புகழ்த்துணை நாயனர், அகிபத்தர் நாயனர், 8௨ இளையாங்குடிமார நாயனர், 10௨ மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார், 15௨ குலச்சிறை நாயனர், 17௨ குக்கிலியக்கலயநாயனர்.
சூனிய 7௨ ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனர், 16௨ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், 17௨ அமரீதி நாயனர்.	பூட்டாசிரி 5௨ அருகத்திவாச்சாரியார், 15௨ ஏனாதி நாயனர், 18௨ கரகங்க முனை நாயனர், 23௨ உருத்திரபகபதி நாயனர், 26௨ திருநாளைப்போவார்.
சூனிய 6௨ மூர்த்தி நாயனர், புகழ்சோழ நாயனர், 9௨ உத்தவ நாயனர், 16௨ பெரு சிழைக்குரும்ப நாயனர், 17௨ சந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள், சேரமான் பெருமான் நாயனர்,	ஜப்பாசிரி 6௨ மெய்க்கண்ட சிவாசாரியார் சுவாமிகள், 8௨ பூசலார் நாயனர், 10௨ ஐயடி கன் காலவர்கோன் நாயனர், 20௨ திருமூல நாயனர், 21௨ கிள்ளிச்செருமார நாயனர், குலச்சிறை நாயனர், 22௨ இடக்கழிநாயனர், பூசலார் நாயனர், 27௨ சத்தி நாயனர்.

கந்திசை 8௨ மூர்க்க நாயனார், 1௨ நெய்யுலி நாயனார், 19௨ கண்ணப்பல நாயனார், 28௨ மெய்ப்பொருள் நாயனார், 29௨ சூரிய நாயனார்.

மாதிரி 6௨ சாக்கிய நாயனார், 14௨ காலியார் நாயனார், 20௨ சடைய நாயனார், 25௨ இயற்பகை நாயனார், 28௨ மானக்கஞ் சா நாயனார்.

தையு 8௨ அப்புகியடி நாயனார், 12௨ கலிக்காம நாயனார், 17௨ கண்ணப்பநாயனார்,

12. சூழ்வாராதிகள்

சீத்திரை 28௨ மதகலிகன், வைகாசி 27௨ கம்மாழ்வார், ஆனி 21௨ பெரியாழ்வார், ஆடி 18௨ ஸ்ரீ ஆண்டான், ஜப்பசி 18௨ பொய்கையாழ்வார், 14௨ சூரதாழ்வார், 18௨ பேயாழ்வார்.

74. சிம்மாசனாதிபதிகள்

சீத்திரை 15௨ பெரிய பெருமான், 16௨ மருத கம்பிகள், 18௨ உய்யக்கொண்டார், 21௨ எம்பெருமானார், அப்புள்ளார், 22௨ முதலியாண்டான், 27௨ கடாம்பி ஆச்சார், தேவப்பெருமான், 28௨ கடாநர் அம்மான், அனந்தாழ்வார்.

வைகாசி 15௨ திருக்கோட்டார் கம்பி, 26௨ பெரிய திருமலை கம்பி, அடியெ கிணர், 27௨ திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, பிள்ளை கம்பி, 28௨ பெரியபட்டர், ஸ்ரீராமபிள்ளை, கோவில் கந்தாடை அண்ணன்.

ஆனி 15௨ மாரோரிசம்பி, 20௨ திருவாழியாழ்வார், 21௨ வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை, திருவாக்கப் பெருமானையார், எங்க நாழ்வான், 28௨ ஸ்ரீமத் நாதமுனிகள், 25௨ திருப்புகியாழ்வார்.

ஆடி 11௨ பிரதிவாதிபயங்கர் அண்ணன், 18௨ கந்தாடைதோழப்பர், 15௨ பதரிசாராயணப் பெருமான், 17௨ பகிராஜன், பாத் தவாஜ ஸ்ரீவாசஜீயர், 24௨ ஸ்ரீ ஆனந்தார், ஸ்ரீ புண்டரீகாசர், 25௨ தேர்க்காழ்வார்.

ஆவணி 30௨ பெரியவாச்சாம்பிள்ளை, சயிராச்சாம்பிள்ளை, 31௨ பரவளது பட்டர் பிரான் ஜீயர், திருக்குருகைப் பிள்ளை.

புரட்டாசி 10௨ திருமலைகம்பி, 12௨ ஆதிவன் சடகோபர், 16௨ வேதாந்த தேசி எர், 29௨ ஒன்றாவது வாகவாமலை சவாமி.

பெருமாள், காச்சியார், திருகட்சத்திரங்கள்.

சீத்திரை 19௨ வாகவாமலைப்பெருமான், 22௨ சச்சுவர்த்தி திருமகனார்.

வைகாசி 24௨ தேவப்பெருமான், 27௨ அடியெகிணப் பெருமான்.

ஆடி 13௨ ஸ்ரீ ஆண்டான்.

18௨ அரிவாட்டாய நாயனார், 28௨ சண்டை சா நாயனார், (தண்டிக்கோ நாயனார்) 27௨ திருக்கண்டையனார், தாயுமான சவாயிகள், மாசி 7௨ கோட்செங்கட் சோழ நாயனார், 28௨ எதிப்பத் நாயனார், 30௨ காரி நாயனார்.

பங்குனி 12௨ தேசநாயனார், 14௨ கணகாத நாயனார், 16௨ முனையாடொர் நாயனார், 22௨ காரைக்கால் அம்மையார், 31௨ தண்டியடி நாயனார்.

திருகட்சத்திரங்கள்.

கார்த்திகை 19௨ திருமங்கையாழ்வார், 20௨ திருப்பாணாழ்வார்.

மார்கழி 4௨ தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்.

தை 22௨ திருமுழிசை யாழ்வார், மாசி 17௨ குலசேகராழ்வார்.

திருகட்சத்திரங்கள்.

ஜப்பசி 10௨ மணவாள முனிகள், 11௨ சேனை முதலியார், திருமலைப் பிரான் பிள்ளை, 14௨ பிண்டி நாயகர் சாரியார், 15௨ திருமலையாணித்தண்டில் திருவிதிப்பட்டர், 16௨ பிழைம்பழையே, 18௨ வேலாஞ் சோலைப் பிள்ளை, 19௨ ஜி. பிலி அப்பா, 25௨ கரம் குடேஸ்வரத்தம் தாலர், 28௨ எதிராஜ ஜீயர்.

கந்திசை 6௨ கோடிசுன்னிகாதானம் கந்தாச்சாரியார், 19௨ சயுண்ணி மாதவப் பெருமான், அருகானப் பெருமான், மாதவப் பிள்ளை, 21௨ கிடாம்பி சயினர்.

மாசி 4௨ அடியெமலை - பருமான் சயினர், பெரிய கம்பிகள், கல்லூர் சூச்சாம்பிள்ளை.

தையு 10௨ சோட்டைகம்பி, கல்லூரான், 17௨ திருக்கோவிடார் எம்பெருமானார் ஜீயர், 19௨ எம்பார், 25௨ கந்தாழ்வார், 27௨ குருகாலப்பன்.

மாசி 12௨ நெய்யுலி கோவிந்தப் பெருமான், 16௨ திருக்கச்சிசம்பி, 18௨ திருமலை ஆண்டார், கந்தாடையாண்டார், 19௨ பிண்டியறங்காவில்லி தாசர், 20௨ மணக்கால்.

பங்குனி 18௨ செவ்வப்பிள்ளை, பிப்பயம் கம்ஜீயர், 20௨ திருவாக்கத்தமுதனார், திருகா நாயணப் பெருமான்.

திருகட்சத்திரங்கள்.

ஆவணி 20௨ தெய்வநாயகன், 30௨ கண்ணன்.

புரட்டாசி 16௨ திருவேங்கடமுடையா பங்குனி 8௨ எம்பெருமான், 12௨ பெரியபெருமான், 20௨ ஸ்ரீவாமங்கைத் தாயார், ஸ்ரீரெங்க காச்சியார், 29௨ வடியெகிணப்பி.

மத்வகுரு பரம்பரை புண்ணிய தீர்த்த தினங்கள்.

சீத்திரை 8, 4௨ வாகை, 12௨ சத்திய விஜயர், 14௨ சத்தியப்பிரியர், 20௨ வித்தியாதி ராஜர், 22௨ இராமச்சந்திரர், வைகாசி 16௨ 17௨ சத்தியசந்தர், 81, 82௨ இரகுநாயர்.

ஆனி 11௨ சத்தியாபிரவதி, 31௨ ஜயதி. ஆடி 1௨ ஜயதி, 16, 17௨ சத்தியவாதர், 27௨ இராகவேந்திரர்.

ஆவணி 6௨ சத்திய தருமர். புரட்டாசி 6௨ மாதவர்.

ஜப்பசி 16, 17௨ வேதநிதி, 24, 25௨ பத்மநாப வித்தியாநிதி.

N. B. தென் தேசங்களில் முன் தேதியிலும் வட தேசங்களில் பின் தேதியிலும் அதுபடிக்க வேண்டும்.

பிரமோதாத வருஷத்திய சகல தேவாலய உற்சவங்கள்.

சீத்திரை 1௨ திருக்கழுக்குன்றம், திருவையாறு, திருநெல்வேலி, திருக்கடையூர் முதலிய சிவஸ்தலங்களில் விஷு தீர்த்தம், எருது பண்டிகை. 2௨ ஸ்ரீபெரும்புதூர், திருவிடந்தை, திருகீர்மலை, திருவள்ளியக்குடி, திருக்கண்ணன்குடி, திருவல்லிக்கேணி, பவானி, உற்சவாரம்பம். 3-தேதி திருப்பாதிநிப்புலியூர் அப்பர் சவாமி உற்சவாரம்பம் 4-திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீபெரும்புதூர் கருடசேவை. 5-ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர் திருஆகிராதர் உற்சவாரம்பம். 6-திருகீர்மலை, திருவிடந்தை, கெருடசேவை; பொன்னேரி சந்திப்பு உற்சவம். 8-திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீபெரும்புதூர் சதம், 10-ஸ்ரீபெரும்புதூர், திருவல்லிக்கேணி, திருவிடந்தை; பொன்னேரி, திருவெள்ளியக்குடி, திருக்கண்ணன்குடி, பவானி, திருகீர்மலை தீர்த்தவாரி; கஞ்சிவாதர்கோயிலில் ஸ்ரீராமசுவாமி உற்சவாரம்பம். 12-திருப்புகளூர், திருப்பாதிநிப்புலியூர், அப்பர் சவாயிகள் தாக்ஷி, சென்னை திருநாவுக்கரசு சபையில் அப்பர் சவாமி திருகட்சத்திர வைபவம். 14-ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர் திருஆகிராதர் தீர்த்தவாரி, 16-ஸ்ரீவைகுண்டம் தீர்த்தவாரி, 1-உச்சேந்தம் வெங்கிடாசலபதி துவஜாராகணம், திருச்செங்காட்டாங்குடி அமுது பட்டையல், வேதாநாயம் பிஷாடனர் உற்சவம். 19-வாகவாமலை தெய்வநாயகன் துவஜாராகணம், தஞ்சாவூர், திருவையாறு, திருக்கழுக்குன்றம், திருக்கச்சூர், திருகோட்டியூர், கும்பகோணம், திருவேந்திகாடு, சீர்காழி, வேதாநாயம், மதுரை, சைதாப்பேட்டை குன்றத்தூர் (வடத்திருநாவுக்கேஸ்வரம்) எட்டுக்குடி, காஞ்சி, திருநெல்வேலி, திருவண்ணாமலை, சிவாயமலை, முதலிய சிவஸ்த

லங்களில் உற்சவாரம்பம். 20-திருவள்ளூர் வீராகவர் உற்சவாரம்பம். 21-ஸ்ரீபெரும்புதூர் உடையவர் சாத்தமுறை, இரங்கோன் திருக்கம்பை இராமாதுரர் சாத்தமுறை. 22-காஞ்சி, கச்சபேஸ்வரர் துவஜாராகணம், திருவள்ளூர் வீராகவர், கெடிகாசலம், (காசிமம் கருட சேவை) 23-திருக்கழுக்குன்றம், திருக்கச்சூர், கும்பகோணம், மதுரை, சைதாப்பேட்டை, திருநெல்வேலி முதலிய சிவஸ்தலங்களில் ரிஷபவாகணம். 24-திருக்கடையூர் எம்ன் சம்மாரம், மதுரை தடாதகைபிராட்டியார் பட்டாபிஷேகம். 25-காஞ்சி கச்சபேஸ்வரர் ரிஷபவாகணம். 26-மதுரை தடாதகைபிராட்டியார் திருமணம். 27-காஞ்சி கச்சபேஸ்வரர் சதம். 28-காஞ்சி சித்ரகுப்த சவாமி திருக்கலயாணம், தஞ்சாவூர், திருவையாறு, மதுரை, திருக்கழுக்குன்றம், திருக்கச்சூர், திருக்கோட்டியூர், கும்பகோணம், வேதாநாயம், சைதாப்பேட்டை, காஞ்சி, திருநெல்வேலி, என்னிலம், திருமாருகல் முதலிய சிவஸ்தலங்களில் சித்ராதீர்த்தம், மதுரை அழகர் வைகையாற்று உற்சவம், காஞ்சி ஐயங்குளம் கட்டப்பாவி உற்சவம். 29-திருக்கச்சூர் பத்தம்பறி; கஞ்சி வாதர் உற்சவாரம்பம். 30-சர்வஸ்தலங்களில் சித்ரா பென்னி, திருவேற்காடு ஆற்றுச்சவம் திருமுழப்பாடி கந்திதேவர் திருக்கலயாணம். 31-காஞ்சிவாதர் கருடசேவை; சித்ரகடம் கெருடன்.

வைகாசி 4-கஞ்சிவாதர் சதம். 6-கஞ்சிவாதர், சித்திரகடம், திருமெய்யம் தீர்த்தவாரி. 17-கஞ்சி குமாரசேட்டம் சுப்பிரமணிய சவாமி துவஜாராகணம். 19-குன்றத்தூர் சேக்கிழார் திருகட்சத்திரம் வைபவம், சென்னையில் சேக்கிழார்

சகாயிகள் சந்திப்பு உற்சவம். 20உ அம்புத் திருமாகாளம் சோமசி மாநகரயனாயாகம். 21உ அம்புத் திருமாகாளம் கிர்மலி உற்சவம், சஞ்சி குமரகோட்டம் மயில்வாகன சேவை. 23உ தஞ்சை, திருவிடைமருதூர், திருவையாறு, நீடாமங்கலம், திருக்கழுக்குன்றம், ஜம்புகேஸ்வரம், மதுரை, ஆவடையார் கோவில் முதலிய சிவஸ்தலங்களில் ரிக்ஷவாகனம், சஞ்சி குமரகோட்டம் ரதம். 27உ திருச்செந்தூர், திருச்செருக்கூர், திருக்கழுக்குன்றம், திருக்கண்ணமங்கை, மதுரை, திருச்செங்கோடு, ஆவடையார் கோவில், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், நீடாமங்கலம், கன்னியாகுமரி, ஆழ்வார், திருநகரி முதலிய ஸ்தலங்களில் விசாக தீர்த்தம், திருவண்ணாமலையில் தெப்பம் 28உ திருப்பாவிரி புலியூர் பாடலீசர் ரதம்; சஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் சர்வதீர்த்தத்தில் தெப்பம். 31உ சஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் மெத்தை உற்சவம்.

ஆசீர்ம 1உ பட்டிஸ்வரம் முதற்புரத்தல். 12உ திருவள்ளூர் தெப்பம். 16உ திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் துவஜாரோகணம், மதுரை ஊஞ்சலுற்சவ ஆரம்பம். 18உ சிதம்பரம், ஆவடையார் கோவில், வேதாரண்யம், திருக்கழுக்குன்றம், மதுரை, ஜம்புகேஸ்வரம், லாக்குடி, சென்னை காகிலிஸ்வநாதர், நீடாமங்கலம் முதலிய சிவஸ்தலங்களில் நடராஜர் ஆனித் திருமஞ்சளம். 26உ மன்னார்குடி தெப்பம்; காரைக்கால் மாம்பழத் திருநாள். 28உ திருவண்ணாமலை உற்சவம்.

ஆபய 4உ திருக்கழுக்குன்றம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருச்செந்தூர், மதுரை, திருவிடைமருதூர், வேதாரண்யம், திருவாரூர், திருவையாறு, கும்பகோணம், மாயவரம், வைதிஸ்வரன் கோவில் முதலிய ஸ்தலங்களில் ஆடிப்பூர உற்சவாரம்பம். 10உ திருவையாறு பிரணதார்த்திஹார் தீர்த்தம்; தக்பிண கைலாயத்தில் அப்பர் சுவாமி காஷி, இராமேஸ்வரம் சேதுஸ்தானம். 11உ மதுரை முனிக்கோட்டி உற்சவாரம்பம். 18உ திருக்கழுக்குன்றம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருநெல்வேலி, திருச்செந்தூர், மதுரை, திருவிடைமருதூர், வேதாரண்யம், திருவாரூர், திருவையாறு, கும்பகோணம், மாயவரம், வைதிஸ்வரன் கோவில், காஞ்சி முதலிய ஸ்தலங்களில் ஸ்ரீ அம்பாளுக்கு ஆடிப்பூரம் உற்சவம் தீர்த்தம், திருச்செந்தூர் வன்னியம்மன் திருக்கல்யாணம். 14உ சங்கர பிள்ளை கோவில் துவஜாரோகணம். 16உ திருமாவிலுஞ் சோமலைதீர்த்தவாரி. 17உ திருச்செந்தூர் சந்திரமூர்த்தி சுவாமி சன் பானவாகனம், சகல ஸ்தலங்களில் சந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கட்சத்திரம், புத்தூர் துறையதை அம்மன் துவஜாரோகணம்.

18உ திருவையாறு மகிளேட்டாம் பெருக்கு. 20உ மதுரை முனிக்கோட்டி உற்சவம் தீர்த்தம். 23உ சங்கரபிள்ளை கோவில் தபசு. 24உ புத்தூர் அர்ச்சுனன் தபசு; கந்தி வாகனசேவை. 25உ ஷாபதம். 26உ புத்தூர் துறையதை அம்மன் நெருப்பு திருவிழா. 31உ புத்தூர், வீரம்பட்டணம் செங்காவியம்மன் ரதம்.

ஆவணிய 2உ இராமநாதபுரம், மலையப்பட்டி திருக்கண்ண பிறப்பு வைபவம். 3உ ஷாபதம் திருவிழா. 4உ மதுரையில் பிட்டுச்சலம் துவஜாரோகணம். 8உ திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய சுவாமி தீர்த்தம். திருநெல்வேலி (நெல்லையப்பர்) துவஜாரோகணம், 10உ மதுரையில் கரிக்குருவிக்குபதேசம், நாரைக்குழந்தி, மாணிக்கம் விற்றல், 11உ மதுரையில் விராயல் விற்றல்; தடாநகைபிராட்டியார் பட்டம் சூட்டுதல். 13உ கருவேற்றம் 14உ கரீந்தரம்மெய் கிடாசலபதி துவஜாரோகணம். 17உ திருநெல்வேலி (நெல்லையப்பர்) வேதாரண்யம், திருக்கழுக்குன்றம், ஆவணி மூலம் உற்சவம் தீர்த்தம். மதுரையில் குநிணக்கு சுயிறு மாறல், 18 மதுரையில் மண்கமத்தல்; 19உ ஷாபதம் விற்றல். 20 ஷாபதோற்சவம்; 21உ ஷாபத தீர்த்தவாரி.

புரட்டாசீமா 7உ திருவண்ணாமலை, திருக்கழுக்குன்றம், திருச்செந்தூர், மதுரை, வாகமாமலை முதலிய சர்வ, விஷ்ணு, சிவாலயங்களில் ஸ்வாத்திரி உற்சவாரம்பம். 8உ திருப்பதி, தஞ்சாவூர் துவஜாரோகணம். 12உ திருப்பதி, கருடசேவை. 14உ திருப்பதி, தஞ்சாவூர் ரதம், 16உ திருப்பதி, தஞ்சாவூர் தீர்த்தம், இரங்கோன் திருக்கம்பை ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகர் உற்சவம்.

ஐப்பசி 1உ திருவையாறு, மாயவரம், துளாங்காளம் உற்சவாரம்பம். 4உ வாகமாமலை ஊஞ்சல் உற்சவம் தீர்த்தம், 6உ திருக்கழுக்குன்றம், திருவையாறு, வைதிஸ்வரன் கோவில், சுவாமிமலை; கிக்கல், எட்டிக்குடி, திருப்பறங்குன்றம், குன்றக்குடி, திருப்போரூர், காஞ்சி குமரகோட்டம், வேதாரண்யம், திருச்செந்தூர், பழனி, திருத்தணிதை, மைலம் முதலிய ஸ்தலங்களில் சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கு சஷ்டி உற்சவாரம்பம், மதுரையில் கோலாட்ட உற்சவம் ஆரம்பம். 11உ ஷாபதம் சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களில் ஸ்கந்த சஷ்டி; குராமநாதரம், 12உ திருச்செந்தூர், காஞ்சி குமரகோட்டம் தெய்வாரி அம்மன் திருக்கல்யாணம். 14உ திருவெந்தபுரம், அனந்த பத்மாப சுவாமி தீர்த்தம். 21உ சர்வசிவாலயங்களில் அன்னாபிஷேகம் மாயவரம் ரிக்ஷவாகனம்; 30உ திருவையாறு, மாயவரம் கடைமுழுக்கு (காவேரி ஸ்நானம்) திருநெல்வேலி (நெல்லையப்பர்) தீர்த்தம்

சுரீத்திசை 1உ முடகன் முழுக்கு (காவேரி ஸ்நானம்) 6உ வாகமாமலை நாகுனேரி சின்னத்திரு அத்தியோன உட்பத்த உற்சவம். 10உ திருவண்ணாமலை உற்சவாரம்பம், திருநெல்வேலி துவஜாரோகணம், 18உ மதுரையில் துவஜாரோகணம். 14உ திருவண்ணாமலை ரிக்ஷவாகனம். 19உ மதுரையில் அக்கினிசொருபம் காட்டல், திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் தீர்த்தம் திருவண்ணாமலையில் தீபம். 20உ திருக்கச்சூர் தியாகராஜர் நடனம்; சர்வ விஷ்ணு ஆலயங்களில் விஷ்ணு தீபம். 22உ மதுரையில் உற்சவம் பூர்த்தி. 29உ விருஞ்சிபுரம் கடைகுராவிற உற்சவம், 30உ தஞ்சாவூர், வடக்கு வாயல், பாலதெண்டாபுதபாணிக்கு உற்சவம்; திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரியில் 1008 சங்கு அபிஷேகம்.

மாசி 1உ தனுர்மாச பூஜாரம்பம். 6உ சகல விஷ்ணு ஸ்தலங்களில் பகல்பத்த உற்சவாரம்பம். 11உ கரீந்தரம் ஸ்தானுமூர்த்திக்கு உற்சவாரம்பம், மதுரை, சிதம்பரம், ஆவடையார் கோவில், திருக்கழுக்குன்றம், துவஜாரோகணம், 15உ சிதம்பரம், ஆவடையார் கோவில், திருக்கழுக்குன்றம் ரிக்ஷவாகனம். 16உ வாகமாமலை நாகுனேரி பெரிய திருவத்தியோன (வெளிப்பத்த) உற்சவாரம்பம். 20உ சிதம்பரம், ஆவடையார் கோவில், திருக்கழுக்குன்றம், மதுரை, காஞ்சி, திருவாலங்காடு, வேதாரண்யம், திருவொற்றியூர், திருமயிலை, திருவாண்டியூர், திருவலிதாயம் [பாடி] திருநின்றியூர், நீடாமங்கலம், லாக்குடி, தஞ்சை, திருவையாறு, திருக்கோணமலை முதலிய சகல சிவஸ்தலங்களில் ஆருத்திரா தரிசனம், திருக்கச்சூர் நடனம்; ஸ்ரீரங்கம், திருக்கண்ணபுரம், நீடாமங்கலம், மன்னார்குடி, இராமநாதபுரம், மலையப்பட்டி இரங்கோன் திருக்கம்பை முதலிய விஷ்ணு ஸ்தலங்களில் வைகுண்ட ஏகாதசி உற்சவம். 27உ மதுரையில் சோமசுந்திரபெருமான் சகல ஆன்மகோடிகளுக்கு படியுதத்தல் உற்சவம். 29உ போகிபண்டிகை, தனுர்மாசம் முடிவு, இரங்கோன் திருக்கம்பை ஸ்ரீ ஆண்டான் திருக்கல்யாணம்.

தை 1உ திருக்கழுக்குன்றம், திருவையாறு, சங்கராத்தியுறை, மதுரையில் கல்பாணக்கு கரும்புரீத்தல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் எண்ணெய்க்காப்பு உற்சவம். 2உ காஞ்சி வாதர், சேரம் பாரிவேட்டை, வாகமாமலை கறு உற்சவம், திருவண்ணாமலை திருவிடல் உற்சவம். 3உ திருக்கழுக்குன்றம், மஹாபலிபுரம் பாரிவேட்டை. 5உ காவேரிப்பூம் பட்டணம் சங்கமுக ஸ்நானம், வேதாரண்யம் சேதுஸ்தானம், மணிகாடல் கோவில், கருடசேவை, நீடாமங்கலம், அவனி கல்லூர்

(ரிக்ஷவாகனம்) 6உ திருநாகர்குடி, திருமங்கையாழ்வார் உற்சவம். 9உ மதுரையில் துவஜாரோகணம். 10உ திருவள்ளூர் வீரநாகவர் தீர்த்தம். 11உ சென்னை, கத்தர் கோட்டம், துவஜாரோகணம், 18உ திருவாவடுறை திருமொச்சியூர் ரதசப்தமி உற்சவம். 15உ சென்னை கத்தர் கோட்டம் மயில்வாகன சேவை. 16உ தர்மபுரி குமாரசாமிபேட்டை துவஜாரோகணம்; மதுரையில் விலை வீசுதல் 17உ காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் சிவசெங்கையில் தெப்பம். 19உ சென்னை கத்தர் கோட்டம், கைலாசபருவதம். 20உ சென்னை கத்தர்கோட்டம், திருவிடைமருதூர், பழனி, திருக்கழுக்குன்றம், திருநெல்வேலி, திருக்கச்சூர், திருப்பாவிரிபுலியூர், திருவலம், சங்கரபிள்ளை கோவில், காஞ்சி எண்கண் முதலிய சர்வஸ்தலங்களில் வைப்புதல், தெப்பம், உத்திரான சிதம்பரமெனும் வடலூர் அருட்பெருஞ்சோதி தரிசனம், தர்மபுரி, குமாரசாமிபேட்டை திருக்கல்யாணம், கும்பகோணம் சாரங்கபாணி ரதோற்சவம். 21உ தர்மபுரி குமாரசாமி பேட்டை விநாயகர் ரதம்; 22உ மேற்படிபூர் சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் கண்ணாடி ரதம். 24உ ஸ்ரீகாளத்தி உற்சவாரம்பம். 28உ சென்னை கத்தர்கோட்டம் ஆறுமுக சுவாமி தீர்த்தம். 29உ ஸ்ரீகாளத்தி ரிக்ஷவாகனம்.

மாசி 4உ இராமேஸ்வரம், ஸ்ரீகாளஹஸ்தி சிவராத்திரி உற்சவம், கோயமுத்தூர் பத்திரகாளி அம்மன் உற்சவாரம்பம். 11உ திருநெல்வேலி, தென்காசி, திருச்செந்தூர், திருப்போரூர், கும்பகோணம், வேதாரண்யம், விருதாசலம், திருக்கச்சூர், சங்கரபிள்ளை கோவில், திருவலம், காஞ்சி காமாட்சியம்மன், மதுரை, சஞ்சனூர் விருதாசலம், திருமழப்பாடி, திருக்கண்ணப்புரம் துவஜாரோகணம். 15உ கும்பகோணம், வேதாரண்யம், திருக்கச்சூர், மதுரை, திருமழப்பாடி, விருத்தாசலம், திருக்கண்ணபுரம் முதலிய ஸ்தலங்களில் ரிக்ஷ வாகனம். 18உ இரங்கோன் திருக்கம்பை குலசேகரப் பெருமான் சாத்தமுறை. 20உ திருவொற்றியூர் மகிழடி சேவை; திருநெல்வேலி அப்பர் சுவாமி தெப்பம், திருக்கச்சூர் திருவனந்தபுரம், திருக்கழுக்குன்றம், காஞ்சி, மதுரை, திருக்கண்ணபுரம் முதலிய ஸ்தலங்களில் மாசிகம் தீர்த்தம். 21உ திருவொற்றியூர், தீர்த்தம், ராஜ் கோணம் தெப்பம். 28உ திருநகரி, ஆழ்வார் சாத்தமுறை.

பங்குனி 6உ மன்னார்குடி, இராமகோபாலன் கருடசேவை. 9உ திருக்கடைபூர் மயானம். 10உ நாகுனேரி [வானாமலை], திருவனந்தபுரம், விருஞ்சிபுரம், மதுரை, வேதாரண்யம், காஞ்சி, திருவாரூர், திருவேங்காடு, ஜம்புகேஸ்வரம், மைலம்,

திருமழிசை முதலிய ஸ்தலங்களில் உற்சவாரம்பம். 11உ மன்னார்குடி வெண்ணெய்த் தாழி உற்சவம். 14உ மதுரை, காஞ்சி, திருவேங்காடு, விருஞ்சிபுரம், திருவண்ணாமலை, வைதீஸ்வரன் கோயில் முதலிய சிலஸ்தலங்களில் ரிகுபவாகனம். 15உ ஸ்ரீராம கவமி உற்சவம். 18உ மைலாப்பூர் அறுபத்து மூவர். 19உ திருச்செந்தூர், வாழாமலை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருநாகரி, திருநெல்வேலி, விருஞ்சிபுரம், மதுரை, வேதாரண்யம், காஞ்சி, திருவாரூர், ஜம்புகேஸ்வரம், குன்

பிரமோதாதா விவாக சுப முகூர்த்தங்கள்.

சித்திரை - 4உ புதன் - திரிதிசை - அனுஷம் - மேஷம் - விவாகம், பும்சவனம், கேதுப்பிரிதி. 8உ ஞாயிறு - சப்தமி - உத்திராடம் - மிதுனம் - விவாகம், மேர்தம் சனிப்பிரிதி. 20உ வெள்ளி - சதர்த்தி - மிருகசேஷம் - மேஷம் - சிமந்தம், பும்சவனம், கேதுப்பிரிதி. மிதுனம், சனிப்பிரிதி. 23உ திங்கள் - சப்தமி - பூசம் - கடகம், சர்வ முகூர்த்தம். 25உ புதன் - தசமி - மகம் - மேஷம் - விவாகம் - கேதுப்பிரிதி. 27உ வெள்ளி - துவாதசி - உத்திராடம் - மேஷம் - விவாகம், கேதுப்பிரிதி. வைகாசி - 6உ திங்கள் - சப்தமி - திருவோணம் - மிதுனம் - விவாகம், சனிப்பிரிதி. 10உ வெள்ளி - தசமி - உத்திராடம் - மிதுனம் - சர்வமுகூர்த்தம் சனிப்பிரிதி. 19உ ஞாயிறு - பஞ்சமி - பூசம் - கடகம் - விவாகம், சர்வமுகூர்த்தம். 24உ வெள்ளி - தசமி - அஸ்தம் - மிதுனம் - விவாகம், சர்வ முகூர்த்தம் சனிப்பிரிதி. 28உ ஞாயிறு - சவாதி - துவாதி - கடகம் - விவாகம்.

ஜுலை - 2உ திங்கள் - பஞ்சமி - அவிட்டம் - கடகம் - விவாகம். 8உ ஞாயிறு - சவாதி - அஸ்வணி - சிம்மம் - விவாகம். 18உ புதன் - சப்தமி - உத்திராடம் - கடகம் - விவாகம், சர்வமுகூர்த்தம். 23உ திங்கள் - துவாதசி - அனுஷம் - சிம்மம் - விவாகம். 29உ ஞாயிறு - திரிதிசை - திருவோணம் - கடகம் - விவாகம், ஜுலை 3உ வெள்ளி - சப்தமி - ரேவதி - சிம்மம் - சிமந்தம், பும்சவனம். 16உ வியாழன் - சப்தமி - சித்திரை - சிம்மம் - விவாகம், சிமந்தம். 28உ திங்கள் - துதிசை - சதைபம் - கன்னி - சிமந்தம், ராகுப்பிரிதி. 30உ வியாழன் - பஞ்சமி - ரேவதி - கன்னி - சிமந்தம், பும்சவனம், சர்வமுகூர்த்தம் ராகுப்பிரிதி.

ஆகஸ்ட் - 5உ வியாழன் - துவாதசி - புனர்பூசம் - கன்னி, விவாகம் ராகுப்பிரிதி. 12உ வியாழன் - பஞ்சமி - சவாதி - கன்னி - விவாகம், பும்சவனம். ராகுப்பிரிதி. 19உ

சூரிய மாதவந்திரமணம் தேதி சூரிய சித்தார்த்தப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. சித்திரை முதல் பங்குனிவரையில், 12 மாதங்களின் ஸந்திரமண கார்த்திகை முறையே, காழி-16-27, 11-59, 86-11 12-49, 41-1, 48-11, 10-83, 4-40, 35-4, 55-57, 28-18, 11-87 ஆகும்.

மக்குடி, திருச்சுழக்குன்றம், திருச்சுருர், பழனி, மயிலம், வைதீஸ்வரன் கோயில், திருவண்ணாமலை முதலிய ஸ்தலங்களில் பங்குனி உத்திரம் தீர்த்தம். 20உ திருமயிலை, திருவான்மியூர் தீர்த்தம், திருவான்மியூர் வால்மீகர் கடனம். 21உ திருவான்மியூர் பர்தம் பதி. 23உ திருநெல்வேலி கருட சேவை. 27உ ஷேர்தம். 29உ திருநெல்வேலி பர்த்ததச்சவர், திருச்சுழக்குடி, திருநாளை தீர்த்தம்.

வியாழன் - துவாதசி - உத்திராடம் - துலாம் - சர்வமுகூர்த்தம். ராகுப்பிரிதி. 26உ வியாழன் - திரிதிசை - ரேவதி - கன்னி - சர்வ முகூர்த்தம், ராகுப்பிரிதி.

ஐப்பசி - 10உ ஞாயிறு - பஞ்சமி - மூலம் - துலாம் - விவாகம், பும்சவனம் - ராகுப்பிரிதி. 15உ வெள்ளி - தசமி - அவிட்டம் - தனுசு - விவாகம், ராகுப்பிரிதி. 18உ திங்கள் - துவாதசி - உத்திராடம் - மகம் - சர்வ முகூர்த்தம், செவ்வாய்பிரிதி. 24உ ஞாயிறு - திரிதிசை - மிருகசேஷம் - தனுசு - விவாகம், சிமந்தம், செவ்வாய் சனிப்பிரிதி. 27உ புதன் - சஷ்டி - பூசம் - துலாம் - விவாகம்.

கார்த்திகை - 8உ ஞாயிறு, திரிதிசை, மூலம் தனுசு - விவாகம் சனிசெவ்வாய்பிரிதி. 12உ வியாழன் - சப்தமி - அவிட்டம் - சும்பம் - விவாகம், சிமந்தம். 15உ ஞாயிறு - தசமி - உத்திராடம் - சும்பம் - விவாகம், சிமந்தம். 26உ வியாழன், சஷ்டி, மகம் - சும்பம் - விவாகம், பும்சவனம்.

தை - 12உ ஞாயிறு - சஷ்டி - ரேவதி - மீனம் - விவாகம், சர்வமுகூர்த்தம். கேதுப்பிரிதி. 19உ ஞாயிறு - திரயோதசி - புனர்பூசம் - சும்பம் - மீனம், சர்வ முகூர்த்தம், கேதுப்பிரிதி. 22உ புதன் - துதிசை - மகம் - மீனம் - விவாகம், கேதுப்பிரிதி. 26உ ஞாயிறு - சஷ்டி - சித்திரை - சும்பம் - கேதுப்பிரிதி.

மாசி - 9உ வெள்ளி - திரிதிசை - உத்திராடம் - சும்பம் - மேஷம் - விவாகம், சர்வ முகூர்த்தம், கேதுப்பிரிதி. 11உ ஞாயிறு - பஞ்சமி - ரேவதி - சும்பம் - விவாகம், கேதுப்பிரிதி. 12உ திங்கள் - சஷ்டி - அஸ்வணி - மேஷம் - விவாகம். 19உ திங்கள் - திரயோதசி - பூசம் - மீனம் - விவாகம், கேதுப்பிரிதி. 25உ ஞாயிறு - பஞ்சமி - சவாதி - மேஷம் - விவாகம்.

பங்குனி - 9உ ஞாயிறு - திரிதிசை - அஸ்வணி - ரிகுபம் - விவாகம், சனிப்பிரிதி. 16உ ஞாயிறு - தசமி - பூசம் - ரிகுபம் - சனிப்பிரிதி.

கவரின்மென்டு விழுமுறை நாட்கள்.

1980	ஏப்ரல்	17	தேதி	சித்திரை	5	தேதி	வியாழன்	சுந்தர் (Easter)
"	"	22	"	"	10	"	செவ்வாய்	பக்ரீத்
"	மே	10	"	"	28	"	சனி	எம்பயர் டே
"	"	24	"	வைகாசி	11	"	வியாழன்	மொஹரம்
"	ஜூன்	5	"	"	23	"	ஞாயிறு	மீலடி கபி (பாராவாபட்டு)
"	"	8	"	"	26	"	வெள்ளி	சுலணி அவிட்டம்
"	ஆகஸ்ட்	8	"	ஆடி	24	"	சனி	பூ ஜயந்தி
"	"	9	"	"	25	"	திங்கள்	வினாயக சதர்த்தி
"	"	18	"	ஆவணி	2	"	புதன்	மானய அமாவாசை
"	"	27	"	"	11	"	திங்கள்	ஆபுதபூஜை
"	செப்டம்பர்	22	"	புரட்டாசி	6	"	புதன்	செவ்வாய் திபாவளி
"	அக்டோபர்	1	"	"	15	"	புதன்	சுருஸ்மஸ்
"	"	21	"	ஐப்பசி	5	"	வெள்ளி	திங்கள் ஷபே பார்த்
"	டிசம்பர்	24	"	மார்கழி	9	"	புதன்	செவ்வாய் பொங்கல்
1981	ஜனவரி	2	"	"	18	"	வெள்ளி	ரம்ஜான் [பிறப்பு]
"	"	5	"	"	21	"	திங்கள்	யுகாதி, தெலுங்கு வருஷப்
"	"	18	"	"	29	"	செவ்வாய்	ஸ்ரீ ராம கவமி
"	"	14	"	தை	1	"	புதன்	சுலட்சுமி
"	பிப்ரவரி	20	"	மாசி	9	"	வெள்ளி	சுலட்சுமி
"	மார்ச்	20	"	பங்குனி	7	"	வெள்ளி	சுலட்சுமி
"	"	28	"	"	15	"	சனி	சுலட்சுமி
"	ஏப்ரல்	2	"	"	20	"	வியாழன்	சுலட்சுமி
"	"	7	"	"	25	"	செவ்வாய்	சுலட்சுமி
"	"	14	"	சித்திரை	1	"	செவ்வாய்	தமிழ் வருஷப்பிறப்பு

மகம்மதியர் பண்டிகைகள், உருஸுகள்.

சித்திரை	28உ	சனி	பக்ரீத் பண்டிகை
வைகாசி	1	புதன்	தாதேஷா உருஸா (பொம்ப்ரீ பாரக்ஸ்)
"	3	வெள்ளி	தமீம்ஷ ஆன்சாரிபாக்ஷா உருஸா (கோவனம்)
"	17	வெள்ளி	மஹம்மதிய வருஷப்பிறப்பு
"	26	ஞாயிறு	யோமே அஷுரா (மொகரம் 10-ம் நாள்)
ஆகஸ்ட்	28	திங்கள்	பீர் பைல்வான் உருஸா (திருவொற்றியூர்)
"	26	வியாழன்	தேரா தேஜ்
ஆடி	24	வெள்ளி	மீலடி கபி (பாராவாபட்டு)
ஆவணி	20	வெள்ளி	யாஸ்தாம் கெரிப் (கார்வின்)
"	26	வியாழன்	அமீத் அவலியாபாக்ஷா உருஸா (காஞ்சிபுரம்)
புரட்டாசி	15	புதன்	பரீட் உட்டின் சயித் உருஸா (சைதாப்பேட்டை)
"	16	வியாழன்	புத்தசயித் உருஸா (பல்லாவரம்)
ஐப்பசி	1	வெள்ளி	பத்தாஷா உருஸா (ஜார்ஜ் டவுன்)
"	17	ஞாயிறு	காகர் மீரான் சாஹிப் உருஸா (காகர்)
"	19	செவ்வாய்	பப்பம்ஸ்தான் சாஹிப் உருஸா (திருவெண்காட்டை)
கார்த்திகை	12	வியாழன்	சயித் கால்கா மஹம்மத ஸெயிமுன் சிஷ்டி காதிர்
மார்கழி	2	புதன்	ஷாபே மீராஜ் [உருஸா (ஆஜ்மீர்)]
"	20	ஞாயிறு	ஷாபி பாரத்
"	22	புதன்	சயித் துஷா மூஷா காதிரி (மவுண்ட் ரோட், சென்னை)
தை	5	ஞாயிறு	சயித் துஷா மூர் துஷா பாக்ஷா உருஸா (திருவல்லிச் சென்னை, சென்னை)
"	21	செவ்வாய்	சுத்தட் அவலியா பாக்ஷா உருஸா (திருச்சிதம்பலம்)
மாசி	4	ஞாயிறு	ஷபேகதர்
"	8	வியாழன்	ஜும்மதல்விதா
"	9	ஞாயிறு	ரம்ஜான் குத்பா பண்டிகை
"	24	சனி	டிப்பு அவலியா பாக்ஷா உருஸா (ஆங்காடு)
பங்குனி	28	ஞாயிறு	கால்கா, பத்தா கால்கா உருஸா (ஐதாபாத்)

A-മുദ്ര 12-നാൾ; Q-ൽ അർ 12-നാൾ അല്ല. F-അർ 12-നാൾ; Q-ൽ മുദ്ര 12-നാൾ അല്ല.

*சென்னையில் சேக்கிழார் அவையிகள் சந்திப்பு மகோற்சவம் நடைபெற்றது.

முனிம்—4-பிரமோதாத வருஷத்திய ஆனந்தபோதினி

தஞ்சை ஆணைக் கமிஷனரது 5032, சாலிவாகன 1858, திருவள்ளூர் 1930 பசவி, 1839-40,

தஞ்சை துணிச் சலியுரைத் 5032, சாவிவாசன 1858, துணிவெண் 1930 பசவி, 1839-40,														
தஞ்சை	துணி	சலி	வாசன	துணி	சலி	வாசன	துணி	சலி	வாசன	துணி	சலி	வாசன	துணி	சலி
17	15	சுரு	சுரு	32 10	6 38	P	திரு	54 25	8 32	A	துர்	17 18	பால	32 10
18	16	உரு	பஞ்	38 18	9 5	,,	அவி	60	...	...	வை	19 4	சுரு	5 14
19	17	உரு	சுரு	44 5	11 24	,,	அவி	150	6 30	,,	விஷ	22 0	சுரு	11 12
20	18	சுரு	சுரு	49 28	13 1	A	சுரு	9 8	9 25	,,	புர	24 8	பத்	16 44
21	19	சுரு	அவி	55 40	8 14	,,	புர	15 38	12 1	P	சுரு	25 28	பால	21 32
22	20	சுரு	சுரு	56 23	4 19	,,	உத்	20 45	2 6	,,	சுரு	25 58	சுரு	25 2
23	21	சுரு	சுரு	57 18	4 38	,,	சுரு	24 25	8 38	,,	சுரு	24 55	சுரு	26 51
24	22	சுரு	சுரு	55 58	4 10	,,	அவி	26 5	4 18	,,	அவி	25 25	பால	26 28
25	23	சுரு	சுரு	52 48	2 54	,,	புர	25 48	4 6	,,	சுரு	18 1	சுரு	24 28
26	24	சுரு	சுரு	47 50	12 56	,,	சுரு	23 28	8 11	,,	சுரு	17 25	சுரு	20 19
27	25	சுரு	சுரு	41 20	10 20	P	சுரு	19 28	1 35	,,	சுரு	5 18	பத்	14 35
28	26	சுரு	சுரு	83 43	7 17	,,	திரு	14 18	11 29	A	சுரு	56 58	சுரு	26 59
29	27	சுரு	சுரு	25 10	8 52	,,	திரு	8 5	9 2	,,	சுரு	48 50	சுரு	7 29
30	28	சுரு	சுரு	14 28	12 21	,,	புர	12 28	6 21	,,	சுரு	38 5	பால	25 10
31	29	சுரு	சுரு	7 45	8 54	A	சுரு	54 40	3 40	,,	சுரு	28 15	சுரு	14 23
32	30	சுரு	சுரு	59 88	5 40	,,	சுரு	48 28	1 10	,,	சுரு	18 28	சுரு	7 45
33	31	சுரு	சுரு	52 20	2 45	,,	சுரு	42 55	10 59	P	சுரு	11 45	பால	25 59
34	32	சுரு	சுரு	46 5	12 15	,,	சுரு	88 35	9 15	,,	சுரு	0 53	சுரு	19 13
35	33	சுரு	சுரு	41 28	10 22	P	சுரு	35 38	8 8	,,	சுரு	52 58	சுரு	55 42
36	34	சுரு	சுரு	37 53	8 59	,,	சுரு	38 58	7 25	,,	சுரு	46 58	சுரு	18 44
37	35	சுரு	சுரு	36 10	8 14	,,	சுரு	38 53	7 28	,,	சுரு	41 48	பத்	9 38
38	36	சுரு	சுரு	35 80	8 2	,,	சுரு	35 8	7 48	,,	சுரு	34 50	சுரு	48 10
39	37	சுரு	சுரு	86 15	8 21	,,	சுரு	87 35	8 53	,,	சுரு	82 58	சுரு	5 50
40	38	சுரு	சுரு	38 10	9 7	,,	சுரு	41 15	10 21	,,	சுரு	31 58	பால	5 53
41	39	சுரு	சுரு	41 8	10 16	,,	சுரு	45 45	12 9	A	சுரு	81 45	சுரு	9 37
42	40	சுரு	சுரு	44 43	11 15	,,	சுரு	50 50	2 18	,,	சுரு	32 8	சுரு	12 58
43	41	சுரு	சுரு	49 8	13 1	A	சுரு	57 10	4 44	,,	சுரு	33 10	பத்	16 56
44	42	சுரு	சுரு	54 15	8 34	,,	சுரு	60	...	...	வை	34 50	பால	21 42
45	43	சுரு	சுரு	59 55	5 50	,,	சுரு	8 48	7 24	,,	சுரு	36 50	சுரு	27 5
46	44	சுரு	சுரு	60	...	...	திரு	11 0	10 17	,,	சுரு	39 18	சுரு	27 0
47	45	சுரு	சுரு	55 5	8 15	,,	சுரு	18 28	1 16	P	சுரு	41 88	பத்	5 55
48	46	சுரு	சுரு	11 58	10 40	,,	சுரு	25 55	4 15	,,	சுரு	44 8	பால	11 58

A-தூய 12-மணிக்குமேல் பகல் 12-மணி வரை, P-பகல் 12-மணிக்குமேல் தூய 12-மணி வரை.

சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்—ஜ. மீன்-ஜி.லி:

விஜயா 1849, கொல்லமாண்டு 1105 (ஜே. டி. குஷாடம்) உத்தராயணம், திரிஸ்மரிது, மயூ.

தேதி.	* அமிர்தாதி யோகம்.	செத்திரம்.	விவரம்.	பொருள்.	யோனினி.	அகம்.	மீதுணம்.	இருப்பு.	வாக்பெயர்.	சார்த்தத்தினை.	விநாயக விசேஷங்கள்.
1 அ54-25ம	2	1	வடமே	மேற் றுகாச	31 55	5 20	குன்	கரிசான்,	வடபிதி புண்யகாலம், சக் காஷ்டசுதர்த்தி, 12-க்குள் மழை		
2 சித்60	2	0	வடமே	கிழக் குமி	" "	" 10	குன்	கிருதின ஸ்ஹிடுக்		செ ராகு	முத் ரூரி
8 சி1-50மா	2	0	வடமே	வட கிழக்கு	" 58	" 0	சஷ்	வியாதியஸ் தர் குளிக்க வித்தியா ரம்பம்		17-மிது-புத	சக்
4 சி9-8அ	2	1	வடமே	வட வடக்கு	" 58	" 49	சப்	கிரிலோச ன பூஜை கரிசான்		20-ரிஷ-செ	
5 சித்60	1	1	வடக்கு	தெற் தெகிழ	" 58	" 38	அஷ்	லமார்த்த ஏகாதசி, கடகரபணம் நாழிகை-9 விராடி-18 [மஜ்யந்தி நிருத்திகை, வைஷ்ணவ ஏகாதசி, உற் பிரதோஷம், கிருத்திகை (பிழைய மாச சிவராத்திரி [னகணிதப்படி]		24-சிம்-சக்	
6 சி20-48அ	1	1	வடக்கு	மேற் தெமே	" 58	" 27	வ	சுவ		31-கடக-புத	
7 ம24-25சி	1	1	வடக்கு	கிழக் தெற்கு	" 58	" 17	தச	சனி			கே
8 சித்60	1	1	வடக்கு	மேற் மேற்கு	" 58	" 6	ஏகா	ஸ்கந்த பஞ்சமி சஷ்டி வீரதம், அவமாகம், குமாரசஷ்டி			
9 சி25-48ம	1	1	வடகி	கிழக் வடமே	" 58	8 56	துவா	சுனித் திருமந்திரம், விஸ்வச்சந்தம் கானியம் செவவிட வாசனமேற, வியாதியஸ்தர் குளிக்க [பம்]			
10 சி23-28அ	0	1	வடகி	வட வடகிழ	" 58	" 46	கிர	வக்மி விரதாரம்பம், சாக விரதாரம் சர்வமத்வ ஏகாதசி, சயன ஏகாதசி விஷ்ணு சயன ஏகாதசி கோபம்விரதாரம்பம், சாதார்மால்ய விரதாரம்பம்			
11 சித்60	0	1	வடகி	வட ஆகாச	" 55	" 86	சது	பிரதோஷம்; 10-க்குள் மழை பலித்ரோபணம்			
12 மா60	0	0	கடு	தெற் றுமி	" 55	" 25	அமட	பௌர்ணமி, வியாசபூஜை, கோடிக் வீரதம், ஹரி சயனம்			
13 சித்60	0	0	கடு	மேற் கிழக்கு	" 55	" 15	பிர	ஆஷாடபுனம், கிருதினஸ்ஹிடுக் சாதார்மால்ய துதியா, அருண்ய சயன வீரதம்			
14 சித்60	0	0	கடு	கிழக் வடக்கு	" 55	" 5	துதி	கிருதினஸ்ஹிடுக் சக்காஷ்ட சுதர்த்தி, விவாகம், பும் வணம், வித்தியாரம்பம் செய்ய கடக ரவி கா-59-85			
15 சி28-23ம	0	1	கிழக்கு	மேற் தென்கி	" 55	2 54	சது				
16 ம42-55சி	1	1	கிழக்கு	கிழக் தெற்கு	" 55	" 44	பஞ்				
17 சி38-35அ	1	1	தென்கி	வட மேற்கு	" 55	" 34	சஷ்				
18 அ35-33ம	1	1	தென்கி	வட வடமே	" 58	" 24	சப்				
19 சித்60	1	1	தென்கி	தெற் வடகிழ	" 58	" 14	அஷ்				
20 சித்60	2	1	தெற்கு	மேற் றுகாசம்	" 58	" 3	ரவ				
21 அ35-8சித்	2	0	தெற்கு	கிழக் றுமி	" 58	1 58	தச				
22 மா60	2	0	தெற்கு	மேற் கிழக்கு	" 58	" 42	ஏகா				
23 சித்60	2	1	தெற்கு	கிழக் வடக்கு	" 53	" 32	துவா				
24 ம45-45அ	2	1	தெமே	வட தெகிழ	" 58	" 22	கிர				
25 ம50-50அ	2	1	தெமே	வட தெமே	" 50	" 11	சது				
26 சித்60	2	1	தெமே	தெற் தெற்கு	" 50	" 1	பௌ				
27 சித்60	2	1	மேற்கு	மேற் மேற்கு	" 50	0 51	பிர				
28 சித்60	2	1	மேற்கு	கிழக் வடமே	" 48	" 41	துதி				
29 அ11-0மா	2	1	மேற்கு	மேற் வடகிழ	" 48	" 30	திரி				
30 சித்60	2	1	மேற்கு	கிழக் வடகிழ	" 48	" 19	சது				
31 மா60	2	1	வடமே	வட றுகாசம்	" 48	" 9	பஞ்				

* செழிகாசமணி நகரத்திலிருப்பில் கண்டிருக்கிறது.

தலரா 1849, சென்னை 1105-(சுபாட-நாசுவல்) தஞ்சாவனம், கீரிடிமர் து, கடல்.

[illegible]

* செடிவாசனம் உயர்த்தியவருப்பில் கண்டிப்பாகிறது.

Рис. 1

18

4

சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்—தமிழ்நாடு-செப்டம்பர்

தலிஜா 1849, கொல்லமாண்டு 1106 - (சிராவண - பாத்ரபதய்) தண்டனையன்ம், வருஷரிது, சிட்டு

[illegible]

† தன்னியாய்வு, நா-51-18.

2

புரட்டாசிரிசு - 4-பிரமோத வகுப்பத்திய புனத்தபோதியி

புரட்டாசிரிசு கலியுகாதி 5032, சாலியாகன 1858, இலவியை 1980, பசலி 1340,

தருக்கு	இலவியை	தமிழ்	வாரம்	திதி	கட்சத்திரம்	யோசம்	காணம்	தமிழ்	தருக்கு
23	17	சுபுத	யவ	15 18 12 6 P	திரு	20 5 2 8 P	விதி	24 18 15 18 17 57	தச
24	18	உலியா	தச	9 13 9 42 A	புன	15 18 12 20	பா	16 5 5 25	தச
25	19	உலெ	கா	2 0 6 49	புச	10 20 10 9 A	பெ	37 45 2 0 39 0	தச
26	20	சுனி	தி	5 5 3 34	பு	4 8 7 10	பெ	19 37 34 58	தி
27	21	சுனா	சு	36 30 8 37 P	பு	50 33 2 14	சா	17 52 10 55 15 6	சு
28	22	சுதி	சு	27 58 5 12	உத	44 10 11 11 P	சப	7 58 2 14 6 39	சு
29	23	சுசெ	பு	20 5 2 8	அஸ்	38 33 9 26	பு	49 13 20 5 4 6 3	பு
1	24	சுபுத	தி	13 25 11 23 A	தி	34 5 7 39	பு	41 53 18 25 30 26	தி
2	25	சுலியா	தி	8 8 9 14	சு	31 8 6 23	சு	35 22 8 8 14 50	சு
3	26	சுலெ	சு	4 23 7 46	சு	30 0 6 1	சு	30 15 4 23 10 8	பு
4	27	சுசுனி	பு	2 25 7 0	அஸ்	30 15 6 20	பு	26 45 2 25 15 21	சு
5	28	சுசுனா	சு	2 40 7 6	சு	33 23 7 23	பு	21 45 2 40 54 47	சு
6	29	சுசுதி	சு	4 35 7 52	சு	37 35 9 4	சு	24 18 4 35 38 17	சு
7	30	சுசுசெ	அஸ்	8 15 9 20	சு	48 35 11 28	சு	24 48 8 15 8 59	சு
8	1	சுபுத	யவ	10 10 11 18	உத	50 23 2 11 A	அதி	26 18 18 10 5 51	தச
9	2	சுலியா	தச	18 55 1 37 P	திரு	57 48 5 9	சு	28 23 18 55 1 37	தச
10	3	சுலெ	கா	25 10 4 6	அவி	60	திரு	30 35 25 10 9 2	தச
11	4	சுசுனி	தி	31 13 6 31	அவி	5 13 8 7	சு	32 58 31 13 25 22	தச
12	5	சுசுனா	சு	36 55 8 48	சு	12 23 10 59	சு	34 40 4 4 30 7	தி
13	6	சுசுதி	சு	41 53 10 47	சு	18 53 1 35 P	விரு	36 8 9 24 45 15	சு
14	7	சுசுசெ	பு	46 0 12 26 A	உத	24 48 8 55	திரு	36 38 18 57 57 4	பெ
15	8	சுபுத	பு	48 55 1 36	சு	29 25 5 18	வி	36 30 17 28 ...	பு
16	9	சுலியா	தி	50 58 2 23	அஸ்	33 10 7 18	அரி	35 30 19 54 22 30	தி
17	10	சுலெ	தி	51 49 2 42	பு	35 58 8 23	சு	33 45 21 17 ...	தி
18	11	சுசுனி	சு	51 34 2 35	சு	17 25 9 0	சு	31 5 21 32 6 39	சு
19	12	சுசுனா	பு	49 35 2 0	சு	17 55 9 12	விதி	26 28 20 39 17 45	பு
20	13	சுசுதி	சு	47 23 1 0	திரு	37 13 8 56	அரி	22 58 18 39 57 38	சு
21	14	சுசுசெ	சு	43 45 11 33 P	திரு	35 33 8 16	பா	17 28 15 34 ...	சு
22	15	சுபுத	அஸ்	49 5 9 41	பு	32 48 7 10	சு	11 18 11 25 4 11	அஸ்
23	16	சுலியா	யவ	33 33 7 23	பு	29 8 5 12	சு	4 8 6 19 58 46	யவ

A-திரு 12-மணிக்குமேல் பசல் 12-மணி கரை, P-பசல் 12-மணிக்குமேல் திரு 12-மணிவரை.

சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம் - செப்டம்பர் - அக்டோபர்.

நிஜா 1849, கொல்லமான் 1108 (பாத்தபத-தலவியை) தருணயம், வருஷரிது, கன்னி.

தரு	அமிதா	தரு	தரு	தரு	தரு	தரு	தரு	தரு	தரு
1	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
2	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
3	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
4	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
5	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
6	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
7	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
8	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
9	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
10	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
11	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
12	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
13	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
14	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
15	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
16	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
17	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
18	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
19	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
20	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
21	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
22	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
23	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
24	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
25	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
26	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
27	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
28	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
29	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி
30	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி	தி

செப்டம்பர் 12-மணிக்குமேல் பசல் 12-மணி கரை, அக்டோபர் 12-மணிவரை.

ஐப்பசிமீ—4-பிரமோனாவருஷத்திய ஆனந்தபோதினி.

பிரமே

மோனா தருண ஐப்பசிமீ கலியுகாதி 5082, சூலிவாகன 1853, இக்கிலிஷ் 1930, பசுவி 1840.

ததி.	இக்கிலிஷ்	சமீபம்	வாசம்	நிதி.	மட்சத்திரம்.	யோகம்.	காணம்.	பிராஜம்	இக்கிலிஷ்
24	17	உவெ	தச	27 18	4 58 P	சூரி	24 45	8 57 P	சுப
25	18	உசனி	ஏகா	20 25	2 13	மக	19 45	1 57	சுப
26	19	உருய	துவா	13 15	11 21 A	பூர	14 30	11 51 A	பிர
27	20	உதி	திச	6 18	8 32	உத்	9 15	9 45	ஜர்
28	21	உசெவ்	சுத	59 28	5 50	அஸ்	4 18	7 46	வை
29	22	உபுத	பிர	47 58	1 15	சித்	0 3	6 4	விஷ்
30	23	உவியா	துதி	44 0	11 40 P	விசா	56 40	4 44	பிர
1	24	உவெ	திச	41 35	10 42	அனு	54 18	8 47	சுப
2	25	உசனி	சுத	40 55	10 26	கேட்	55 40	4 20	சோ
3	26	உருய	பஞ்	42 0	10 53	முல	58 38	5 32	அதி
4	27	உதி	சுத்	44 55	12 8 A	பூர	60	...	சுப
5	28	உசெவ்	சுப்	49 23	1 50	பூர	8 23	7 26	திரு
6	29	உபுத	அஷ்	54 58	4 4	உத்	9 33	9 54	சூல
7	30	உவியா	ரவ	60	...	திரு	16 80	12 42 P	கண்
8	31	உதி	ரவ	1 8	6 33	அவி	24 0	8 42	விரு
9	1	உசனி	தச	7 15	9 0	சுத	31 20	6 38	திரு
10	2	உருய	ஏகா	18 8	11 19	பூர	38 8	9 19	விய
11	3	உதி	துவா	17 58	1 18 P	உத்	48 85	11 33	அரி
12	4	உசெவ்	திச	21 28	2 42	சேவ	48 0	1 19 A	வச்
13	5	உபுத	சுத	28 48	8 36	அஸ்	51 8	2 32	சித்
14	6	உவியா	சு	24 35	8 58	பூர	52 15	8 14	விதி
15	7	உவெ	பிர	24 8	8 45	சு	53 18	8 25	வரி
16	8	உசனி	துதி	22 18	8 8	சோ	52 38	8 9	பரி
17	9	உருய	திச	19 28	1 56	திரு	51 0	2 33	சிவ
18	10	உதி	சுத	15 55	12 31	திரு	48 14	1 40	சித்
19	11	உசெவ்	பஞ்	11 48	10 51 A	பூர	45 55	12 32	சுப
20	12	உபுத	சுத்	7 8	8 59	சூல	42 14	11 17 P	சுப
21	13	உவியா	சுப்	2 0	6 59	சூரி	39 18	9 54	சுப்
22	14	உவெ	ரவ	51 25	2 45	மக	85 20	8 29	பிர
23	15	உசனி	தச	46 8	12 36	பூர	82 5	7 1	வை

A-திரு 12-மணிக்கு மேல் மகம் 12-மணி வரை. P-மகம் 12-மணிக்குமேல் திரு 12-மணிவரை.

சுத்த பஞ்சமீகணித பஞ்சாங்கம்—அக்டோபர்-நவம்பர்.

ததி.	இக்கிலிஷ்	சமீபம்	வாசம்	நிதி.	மட்சத்திரம்.	யோகம்.	காணம்.	பிராஜம்	இக்கிலிஷ்
1	16	உவெ	தச	29 16	5 18	சூரி	29 16	5 18	சுப
2	17	உசனி	ஏகா	20 25	2 13	மக	19 45	1 57	சுப
3	18	உருய	துவா	13 15	11 21 A	பூர	14 30	11 51 A	பிர
4	19	உதி	திச	6 18	8 32	உத்	9 15	9 45	ஜர்
5	20	உசெவ்	சுத	59 28	5 50	அஸ்	4 18	7 46	வை
6	21	உபுத	பிர	47 58	1 15	சித்	0 3	6 4	விஷ்
7	22	உவியா	துதி	44 0	11 40 P	விசா	56 40	4 44	பிர
8	23	உவெ	திச	41 35	10 42	அனு	54 18	8 47	சுப
9	24	உசனி	சுத	40 55	10 26	கேட்	55 40	4 20	சோ
10	25	உருய	பஞ்	42 0	10 53	முல	58 38	5 32	அதி
11	26	உதி	சுத்	44 55	12 8 A	பூர	60	...	சுப
12	27	உசெவ்	சுப்	49 23	1 50	பூர	8 23	7 26	திரு
13	28	உபுத	அஷ்	54 58	4 4	உத்	9 33	9 54	சூல
14	29	உவியா	ரவ	60	...	திரு	16 80	12 42 P	கண்
15	30	உதி	ரவ	1 8	6 33	அவி	24 0	8 42	விரு
16	31	உசனி	தச	7 15	9 0	சுத	31 20	6 38	திரு
17	1	உருய	ஏகா	18 8	11 19	பூர	38 8	9 19	விய
18	2	உதி	துவா	17 58	1 18 P	உத்	48 85	11 33	அரி
19	3	உசெவ்	திச	21 28	2 42	சேவ	48 0	1 19 A	வச்
20	4	உபுத	சுத	28 48	8 36	அஸ்	51 8	2 32	சித்
21	5	உவியா	சு	24 35	8 58	பூர	52 15	8 14	விதி
22	6	உவெ	பிர	24 8	8 45	சு	53 18	8 25	வரி
23	7	உசனி	துதி	22 18	8 8	சோ	52 38	8 9	பரி
24	8	உருய	திச	19 28	1 56	திரு	51 0	2 33	சிவ
25	9	உதி	சுத	15 55	12 31	திரு	48 14	1 40	சித்
26	10	உசெவ்	பஞ்	11 48	10 51 A	பூர	45 55	12 32	சுப
27	11	உபுத	சுத்	7 8	8 59	சூல	42 14	11 17 P	சுப
28	12	உவியா	சுப்	2 0	6 59	சூரி	39 18	9 54	சுப்
29	13	உவெ	ரவ	51 25	2 45	மக	85 20	8 29	பிர
30	14	உசனி	தச	46 8	12 36	பூர	82 5	7 1	வை

* செடியாண்டி கருத்திரகுலில் கண்டுகுத்திரத.

மார்கழி 4-பிரமோத வகுத்திய ஆனந்தபோதினி

மார்கழி 4-பிரமோத வகுத்திய ஆனந்தபோதினி 5032, பாக 1853, இவ்விய 1930-81, பாக 1340,

தேதி	தமிழ்	வாரம்	திதி	பட்சத்திரம்	பேரகம்	காரணம்	பொருள்	பொருள்
25	16	செவ்வகா	458 827 A	சுவா	3728 925 P	அதி	3220 பால	458 5118 துவ
26	17	உபுத தவா	248 785 ,,	விசா	3710 920 ,,	சுக்	2745 தை	248 4716 திர
27	18	உவியா திர	115 659 ,,	அனு	3743 934 ,,	திரு	2358 வணி	115 52 8 சது
28	19	உவெ ச	048 646 ,,	கேட்	3910 10 9 ,,	குல	2038 சரு	048 ... அமா
29	20	உசனி அமா	1 3 654 ,,	குல	4145 1111 ,,	கண்	1818 ராத	1 3 0 2 பிர
80	21	உரு பிர	240 734 ,,	பூரா	44 512 8 A	விரு	1638 பவ	240 641 ததி
1	22	உவிய ததி	533 842 ,,	உத்	5015 237 ,,	தரு	16 8 கென	533 6 8 திரி
2	23	உசெவ் திரி	938 1020 ,,	திரு	5623 5 4 ,,	விய	1638 ராத	938 116 சது
8	24	உபுத சது	1445 1226 P	அவி	60	அரி	1748 பத்	1445 738 பஞ்
4	25	உவியா பஞ்	2058 255 ,,	அவி	325 754 ,,	வச்	1945 பால	2058 2841 ...
5	26	உவெ சஷ்	2740 537 ,,	சதை	11 0 10 57 ,,	சித்	22 8 கைத	2740 29 4 சஷ்
6	27	உசனி சப்	3415 815 ,,	பூரா	1845 2 3 P	விதே	2425 ராத	058 45 5 சப்
7	28	உரு அஷ்	40 0 10 33 ,,	உத்	2553 454 ,,	வரி	26 8 பத்	7 858 50 அஷ்
8	29	உசெவ் தவ	4420 1218 A	ரேவ	3148 717 ,,	பரி	27 8 பால	1210 தவ
9	30	உசெவ் தச	4658 119 ,,	அஸ்	36 0 858 ,,	வெ	2638 தை	1587 2518 தச
10	31	உபுத தவா	4720 181 ,,	பூரா	3818 952 ,,	சித்	2438 வணி	17 7 052 தவா
1	1	உவியா துவா	4550 1255 ,,	உத்	3758 956 ,,	சாத்	2050 பவ	1835 8 5 தவ
2	2	உவெ திர	42 511 26 P	ரேவ	3635 914 ,,	சப்	1520 கென	1858 17 2 திர
18	8	உசனி சது	3648 919 ,,	திரு	8310 752 ,,	சப்	845 ராத	927 5228 சது
14	4	உருய	3018 642 ,,	திரு	2820 557 ,,	பிர	058 பத்	831 5529 பென
15	5	உசெவ் திர	2250 845 ,,	பூரா	2288 840 ,,	வெ	40 0 கென	2250 4037 திர
16	6	உசெவ் ததி	15 0 12 87 ,,	பூரா	1635 115 ,,	விஷ்	33 8 ராத	15 0 3619 ததி
17	7	உபுத திரி	7 8 928 A	பூரா	1030 1049 A	பிர	2843 பத்	7 88787 திரி
18	8	உவியா பஞ்	5240 842 ,,	மக	445 882 ,,	சுபு	1435 கென	26 728 6 பஞ்
19	9	உவெ சஷ்	4650 122 ,,	பூரா	5948 638 ,,	சுபு	6 8 ராத	2045 1686 சஷ்
20	10	உசனி சப்	42 811 29 P	அஸ்	5258 349 ,,	அதி	5143 பத்	1429 1645 சப்
21	11	உரு அஷ்	3833 10 8 ,,	சித்	5120 810 ,,	சுக்	4558 பால	1021 1225 அஷ்
22	12	உசெவ் தவ	3615 9 9 ,,	சுவா	5048 256 ,,	திரு	41 8 கைத	724 511 தவ
23	13	உசெவ் தச	3455 837 ,,	விசா	5115 8 9 ,,	குல	37 8 வணி	535 450 தச

* திதி திதி குதபரோதனி காலமாவ 14-பாதிசெஞ்செல் 18-பாதிசெஞ்செல் சென்மயம்,

சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்—டிப் பர்-1931 ஜனவரி

விஜயா 1849, கொல்மான் 1106, (மார்க்க) புஷ்யம் தகனாயனம், நேமந்தரித, ததி

தேதி	தமிழ்	வாரம்	திதி	பட்சத்திரம்	பேரகம்	காரணம்	பொருள்	பொருள்
1	37-23ம	1	உடகிழ வட	மேற்கு	28 5 5 10	தவா	சர்வ, மத்வ காதரி	தவா
2	38-24ம	0	உடகிழ வட	வடமே	5 4 59	திர	பிரதோஷம், கதிராக்க	திர
3	39-25ம	0	உடகிழ வட	தெற்கு	5 48	சது	மாச சிவாத்திரி	சது
4	40-26ம	0	உடகிழ வட	தெற்கு	5 87	அமா	சர்வத்தி மகாலாகை, 10க்குமயை	அமா
5	41-27ம	0	உடகிழ வட	தெற்கு	5 26	பிர	திருக்கியாரம்பம், உழவசெய்ய, விழை	பிர
6	42-28ம	0	உடகிழ வட	தெற்கு	5 15	ததி	விதைக்க, தானியம் செலவிட	ததி
7	43-29ம	0	உடகிழ வட	தெற்கு	5 4	திரி	புஷ்யசுத்தம், சந்திர தெரிசனம், க	திரி
8	44-30ம	0	உடகிழ வட	தெற்கு	5 54	சது	*மகாலாகை கா-33-43	சது
9	45-31ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 48	பஞ்	மாச சதுர்த்தி விதம், வியாதியல்	பஞ்
10	46-1ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 38	சஷ்	தர் மருத்துண்ண, குளிக்க	சஷ்
11	47-2ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 22	...	கரிசான்	...
12	48-3ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 11	சப்	தானியம் செலவிட	சப்
13	49-4ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 0	அஷ்	சஷ்டி, கரி	அஷ்
14	50-5ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 24	தவா	சுபிக்க	தவா
15	51-6ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 8	தச	கற்போட்	தச
16	52-7ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 24	சது	டம் ஆரம்பம் கா-29-18	சது
17	53-8ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 8	தவா	சுபிக்க	தவா
18	54-9ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 12	திர	சுபிக்க	திர
19	55-10ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 1	சது	விதாஷம், மாடுகொன்ன	சது
20	56-11ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 42	பென	விதாஷம், மாடுகொன்ன	பென
21	57-12ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 82	பிர	விதாஷம், மாடுகொன்ன	பிர
22	58-13ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 22	தவா	விதாஷம், மாடுகொன்ன	தவா
23	59-14ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 12	சது	விதாஷம், மாடுகொன்ன	சது
24	60-15ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 1	பஞ்	விதாஷம், மாடுகொன்ன	பஞ்
25	61-16ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 42	பென	விதாஷம், மாடுகொன்ன	பென
26	62-17ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 82	பிர	விதாஷம், மாடுகொன்ன	பிர
27	63-18ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 22	தவா	விதாஷம், மாடுகொன்ன	தவா
28	64-19ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 12	சது	விதாஷம், மாடுகொன்ன	சது
29	65-20ம	1	உடகிழ வட	தெற்கு	5 1	பஞ்	விதாஷம், மாடுகொன்ன	பஞ்

* திதி திதி குதபரோதனி காலமாவ 14-பாதிசெஞ்செல் 18-பாதிசெஞ்செல் சென்மயம்,

செ. மோகனதாஸ் ஸ்தலக் கலியுகாதி 5082, ச. பாகன் 1853, இங்கிலாந்து 1981, பசனி 1840,

~~F-4-Dra 12-nordig Gnd och 12-nordvstr R-dn 12-nordig Gnd Dra 12-nrd vstr~~

தமிழ்நாடு 1849, கொல்லமாண்டு 1106, - (புதிதில்) - மாதம்) உத்தரவாளம், தேவமந்திரி, ம...

* பஞ்சமிதிதி குதயபொனதிறிணி காலமாகிய 14 நாழிகைக்குமேல் 18நாழிகைக்குள் செய்யப்படும்

மாசிம்—4-பிரதே^யஸ்த வருஷத்திய ஆனந்தப்பாதினி

பிரமோதனம் மாகிஸ் கலியுகாதி 5082, பராகன 1853, இம்மியம் 1981, பசவி 1840,

[illegible]

ததிகை திதி ருதபொதுவினி காலமாயி 14-நாழிகைக்குமேல் 18-நாழிகைக்குள் செய்யவும்

சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்—பிரவரி-மார்ச்சு.

ஆஜரா 1849, கொல்லமாண்டு 1106—(மாகம்-பாக்குணம்) உத்தராயணம், சிவிரிது, கும்ப

[illegible]

* கெடியாடமணி எட்சத்திர வருப்பில் கண்டிருக்கிறது.

நகரத்தார் மகா நகரத்தார்.

திரு, உத், உத்ரா குரிய தகைஞர் 6	ரோகி, உத், திருவோ, சந்திர தகைஞர் 10	மிருகே, சித்தி அவி, செவ்வாய் தகைஞர் 7	திருவாதி, சனா, சதய, ராகு தகைஞர் 18	புனர்பூசம், விசா, பூட்டா, குரு தகைஞர் 16
புத்தி ... 3 18	புத்தி ... 10 0	புத்தி ... 4 27	புத்தி ... 32 12	புத்தி ... 25 18
சுரி ... 6 0	சுரி ... 7 0	சுரி ... 12 18	சுரி ... 28 24	சுரி ... 30 12
செ ... 4 6	செ ... 13 0	செ ... 11 6	செ ... 34 6	செ ... 27 6
ராகு ... 10 24	ராகு ... 16 0	ராகு ... 18 9	ராகு ... 80 18	ராகு ... 11 6
குரு ... 9 18	குரு ... 19 0	குரு ... 11 27	குரு ... 12 18	குரு ... 82 0
சனி ... 11 12	சனி ... 17 0	சனி ... 4 27	சனி ... 36 6	சனி ... 9 18
புத ... 10 6	புத ... 7 0	புத ... 14 0	புத ... 10 24	புத ... 16 0
செ ... 4 6	செ ... 20 0	செ ... 4 6	செ ... 18 0	செ ... 11 6
சு ... 12 0	சு ... 6 0	சு ... 7 0	சு ... 12 18	சு ... 28 24

பூசம், அனு உத்திரட்டா, சனி தகைஞர் 19	ஆயில், கேட்டை, ரேவதி புத தகைஞர் 17	அஸ்வனி, மகம் மூல, கேது தகைஞர் 7	பாணி, பூரம், பூட்டா, சந்திர தகைஞர் 20
புத்தி ... 86 8	புத்தி ... 28 27	புத்தி ... 4 27	புத்தி ... 40 0
சுரி ... 82 9	சுரி ... 11 27	சுரி ... 14 0	சுரி ... 12 0
செ ... 18 9	செ ... 84 0	செ ... 4 6	செ ... 20 0
சு ... 88 0	சு ... 10 6	சு ... 7 0	சு ... 14 0
குரி ... 11 12	குரி ... 17 0	குரி ... 4 27	குரி ... 86 0
புத ... 19 0	புத ... 11 27	புத ... 12 18	புத ... 82 0
செ ... 18 9	செ ... 80 18	செ ... 11 6	செ ... 88 0
சு ... 84 6	சு ... 27 6	சு ... 18 0	சு ... 84 0
சு ... 80 12	சு ... 82 9	சு ... 11 27	சு ... 14 0

கோட்டேசம்—குரியன் :—1 வியாதி, 2-வியாகலம், 3-சன்மை, 4-சத்தகு பயம், 5-ரோகம், 6-திரவிய லாபம், 7-ஸ்தானசல னம், 8-சரீரபீடை, 9-பயம், 10-தனலாபம், 11-சன்மை விருத்தி, 12-தனவிரயம்.

சந்திரன் :—1-தேச சென்கியம், 2-தன லாபம், 3-திரவியலாபம், 4-ரோகபயம், 5-காரியவிசம்பம், 6-சந்தோஷம், 7-செனக் கியவிருத்தி, 8-ரோகவிருத்தி, 9-காரியதாம தம், 10-சுலப்பேறு, 11-இஷ்டார்த்தசித்தி, 12-தனவிரயம்.

செவ்வாய்-சனி-இராகு-கேது :—1-புத்தித் குறைவு, 2-வியாதி, 3-சத்தகு, 4-திரவிய லாபம், 5-விரோதம், 6-சன்மை, 7-செனக் கியம், 8-மரணபயம், 9-காரிய கஷ்டம், 10-பயம், 11-திரவியலாபம், 12-பிணி, சத்தகு, சென.

புதன் :—1-பிரயாணம், 2-சஞ்ஞம், 3-புத்திக்குறைவு, 4-புத்திவிருத்தி, 5-சரீரபீடை, 6-திரவியலாபம், 7-ரோகம், 8-அனுபவம், 9-மரதி, 10-கஷ்டம், 11-சந்தோஷம், 12-பலகஷ்டம்.

குரு அலகா உயாழன் :—1-மரணபயம்,

பொருட்சேதம், 2-பொருள்வாவு, 3-வியாதி, 4-கஷ்டம், 5-செனக்கியம், 6-திரவிய லாபம், 7-ஸ்தானசல னம், 8-மரண வியாகலம், 9-வந்திரம், 10-இஷ்டார்த்தசித்தி, 11-பொன், வந்திரம், 12-திரவியலாபம், வியாதி.

சந்திரன் :—1-பொருட்டேறு, 2-கஷ்டம், 3-செனக்கியம், 4-புத்திகுட்டம், 5-திரவியலாபம், 6-சுலப்பிவி, 7-வியாதி, 8-பிரியம், 9-திரவியம், 10-பொருட் சேதம், 11-கஷ்டம், 12-சுலபம், லாபம்.

கலப்பைக் கக்கம்.

குரியனுள்ள எட்டந்திரமுதல்அன்றை எட்டந்திரவரையில் எண்ணின தொகை 8-9-10-12-13-14-16-17-18-20-22 ஆகும் உத்தமம்.

கருடநீசனம், குயி-தான் கொண்ட பிணியகலம், திசை-செவ்வாய்க் அநு ரேத் துயரம் நீங்கும், புத-வியா-பலகஷ்டம், லாபம், குணியமகலம், செவ்வாய் ஆயன் நீடித்த ஸம்பத்து பெருகும்.

நகரத்தார் மகா நகரத்தார். னிமுதலில்திலும் பிறந்தாருடைய பசு, உல்லாறு, திருவாதினை முதலாறும் ஆந்தை நலந்தும் கருகம். அனுஷமுதலிந்தும் கோகம் திருவோணமுதலாறும் மயில்.

பூர்வபகஷம் பகற்றேழில்.					பூர்வபகஷம் இராத்நேழில்.					
பகஷிகள்.	1-ம் ஜாமம்.	2-ம் ஜாமம்.	3-ம் ஜாமம்.	4-ம் ஜாமம்.	5-ம் ஜாமம்.	1-ம் ஜாமம்.	2-ம் ஜாமம்.	3-ம் ஜாமம்.	4-ம் ஜாமம்.	5-ம் ஜாமம்.
வல்லாறு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	சாவு
ஆந்தை	வண்ண	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	அரசு	துயில்	வண்ண	அரசு	துயில்
காகம்	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	வண்ண	அரசு	துயில்	கடை	துயில்
கோழி	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	அரசு	துயில்	கடை
மயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	கடை	துயில்	வண்ண	அரசு	துயில்
ஆந்தை	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	கடை	துயில்	வண்ண	அரசு	துயில்
காகம்	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	துயில்	வண்ண	அரசு
கோழி	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	கடை	துயில்
மயில்	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	கடை	துயில்	வண்ண
வல்லாறு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்
ஆந்தை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை	துயில்
காகம்	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை	துயில்	அரசு
கோழி	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்
மயில்	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	கடை
வல்லாறு	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை
ஆந்தை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை	துயில்
காகம்	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை	துயில்	அரசு
கோழி	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்
மயில்	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை
வல்லாறு	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை	துயில்
ஆந்தை	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	வண்ண	கடை	துயில்	அரசு
காகம்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	கடை	துயில்	வண்ண	அரசு	துயில்
கோழி	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	சாவு	வண்ண	கடை	அரசு	துயில்	கடை

தமிழ் வருஷங்கள்—60.				திங்கள்—15. குறிப்பு எழுத்துகள்			
பிரமாதி	கா	சோபகிரு	இராகு	பிரதமை	பி	தசமி	த
விக்கிரம	கந்தன்	குரோதி	கன	துதியை	து	சகாதரி	ச
விஷு	விஜய	விசுவா	பிங்கன	திருதியை	தி	துவாதரி	து
சித்திரபா	ஜய	பராபவ	காணயுத்தி	சுதர்த்தி	ச	துயோதரி	து
சுபாஹு	மன்மத	பிலவங்க	சித்தார்த்	பஞ்சமி	ப	சுதர்த்தரி	சு
தாண	துன்முதி	கேக	ரென்சி	சஷ்டி	சஷ்	பென்னமி	பெ
பார்த்திப	தேவனின்	செனமிய	துன்மதி	சப்தமி	சப்	அல்லது	அ
புது	வினம்பி	சாதாரண	துத்துபி	அஷ்டமி	அஷ்	அமாவாசை	அ
சர்வசித்த	விசாரி	விசாரி	குத்தோத்	நவமி	நவ	ஆக திதிகள் 15	ஆ
சர்வதாரி	சர்வரி	பரிதாபி	சத்தாஷி	சுத்திபகஷம்	திதி, 15, திருவணபகஷம்	திதி 15 ஆக மொத்தம் 80 திதிகள் 291	தி
விசோதி	பிலவ	பிரமாதிச	குரோத	சுத்திபகஷம்	திதி 15 ஆக மொத்தம் 80 திதிகள் 291	சுத்திபகஷம்	சு
விக்குதி	சபகிருது	ஆனந்த	அக்ய	சுத்திபகஷம்	திதி 15 ஆக மொத்தம் 80 திதிகள் 291	சுத்திபகஷம்	சு

வாஸ்து புதுஷன் நீத்திரைவிதேஸ்.

சித்திரை 10-5-காழிசை, வைகாசி 21-8-காழிசை, ஆடி 11-2-காழிசை, ஆகஸ்ட் 6-21-காழிசை, ஐப்பசி 11-2-காழிசை, கார்த்திகை 8-10-காழிசை, தை 12-8-காழிசை, மாசி 22-8-காழிசையுமாம்.

மேற்போன தினங்களிற் குறிப்பிட்ட காழிசைக்குமேல் 3-காழிசைக்குள் காந்த புதுஷன் எழுந்திருப்பதால், அக்காலங்களிற் கிரகாரம்பு செய்ய உத்தமம்.

இராகு காலத்திலும், எமகண்டி வ... யவைகளிலும் குறித்த மணிமுதல் கு... மணிவரையிலும் சுபங்களை நீக்கவேண்டி... மணிவரையிலும் சுபங்களை நீக்கவேண்டி... மணிவரையிலும் சுபங்களை நீக்கவேண்டி...

இராகு, துளிகை முதலிய காலங்கள்.—பகல்.											
வாரம்.	இராகு.		துளிகை.		எம் கண்டன்.		அர்த்தப் பிரகாசன்.		காலன்.		எம் கண்டன்.
சூரியன் ...	முதல்	மணி	முதல்	மணி	முதல்	மணி	முதல்	மணி	முதல்	மணி	முதல்
திங்கள் ...	4 1/2	6	8	4 1/2	12	1 1/2	10 1/2	12	6	7 1/2	6
செவ்வாய் ...	7 1/2	9	1 1/2	8	10 1/2	12	9	10 1/2	8	4 1/2	8
புதன் ...	12	1 1/2	10 1/2	12	7 1/2	9	6	7 1/2	12	1 1/2	12
வியாழன் ...	1 1/2	8	9	10 1/2	6	7 1/2	8	4 1/2	10 1/2	12	1 1/2
வெள்ளி ...	10 1/2	12	7 1/2	9	3	4 1/2	1 1/2	8	9	10 1/2	9
சனி ...	9	10 1/2	6	7 1/2	1 1/2	8	12	1 1/2	7 1/2	9	7 1/2

ஜாதக துளிகை உதய நாளிகை:—பகலில் - சூரியன் 26, திங்கள் 22, செவ்வாய் 18, புதன் 14, வியாழன் 10, வெள்ளி 6, சனி 2. இரவில்-சூரியன் 10, திங்கள் 6, செவ்வாய் 2, புதன் 26, வியாழன் 22, வெள்ளி 18, சனி 14, நாளிகைக்குக் குளிகள் உதயம்.

யோகினி நிற்குந் திசை.

புருவபாகம்.	அமரபாகம்.	திக்கு	பூமி சுக்கிரன் திக்கு.
பிரதம-வகாதரி ...	உத்தர ...	திக்கு	திக்கு
துவிதியை-துவாதரி ...	ஸப்தமி ...	வடக்கு	தென்கிழக்கு
திரிதியை-திரயோதரி ...	அஷ்டமி ...	தென்கிழக்கு	தெற்கு
சுதர்த்தி-சுதர்த்தரி ...	சுதர்த்தி ...	தென்மேற்கு	தென்மேற்கு
பஞ்சமி-புரணை ...	தசமி ...	தெற்கு	மேற்கு
உத்தர ...	பிரதம-வகாதரி ...	மேற்கு	வடமேற்கு
ஸப்தமி ...	துவிதியை-துவாதரி ...	வடமேற்கு	வடக்கு
அஷ்டமி ...	திரிதியை-திரயோதரி ...	வடகிழக்கு	வடகிழக்கு
சுதர்த்தி ...	சுதர்த்தி-சுதர்த்தரி ...	சுதர்த்தி	சுதர்த்தி
தசமி ...	பஞ்சமி-அமாவாசை ...	பூமி	பூமி

ஆந்தை கூவுதல் (சகுனம்)

- 1-குறல் கூவுமுகில்-உற்றதோர் சாவுநேரும்
- 2-குறல் கூவுமுகில்-எண்ணிய கருமநன்று
- 3-குறல் கூவுமுகில்-மோகமகன்க சேர்வன
- 4-குறல் கூவுமுகில்-நாழியிற் கலகமநேரும்
- 5-குறல் கூவுமுகில்-அவகொருபயணமநேரும்
- 6-குறல் கூவுமுகில்-அபித்தவர் வரவுநேரும்
- 7-குறல் கூவுமுகில்-இருத்தோர் பொருளும்
- 8-குறல் கூவுமுகில்-திட்டென சாவுநேரும்
- 9-ம, 10-மாகில் உத்தமம் மிகவும் கண்டே.

சொப்பனப் பலன்கள்.

(பகலில் காணும் சொப்பனத்திற்குப் பலனில்லை.)
இரவில் முதற்ஜாமத்தில் கண்ட சொப்பனம் ஒரு வருஷத்திலும், 2-ம் ஜாமத்தில் கண்ட சொப்பனம் 6-மாதத்திலும், 3-ம் ஜாமத்தில் கண்ட சொப்பனம் ஒரு மாதத்திலும், அருளுதையத்தில் கண்ட சொப்பனம் 10-நினைத்திலும், விடியற்காலையில் கண்ட சொப்பனம் உடனேயும் பலிதமாகும். எல்ல சொப்பனம் கண்டால் மறுபடியும் நித்திரை செய்ய விரைது. கெட்ட சொப்பனம் கண்டால் கடவுளைத் தியானித்துப் பிறகு நித்திரை செய்ய வேண்டும்.
சுப சொப்பனங்கள்:—பசு, எருது, யானை, தேவாலயம், அரண்மனை, மலையுச்சி, விருது, தரித்தல், இரத்தினபாணங்கள் காணல், சந்தனம் பூசிக்கொள்ளல், வெற்றிலைபாக்கு தரித்தல், கற்பூரம் அகல் சந்தனம் பூசிக்கொள்ளல், வெள்ளாப் புஷ்பம் இவைகளைத் தரித்தல் சொப்பனம் பவத்துண்டாகும். வெண்ணிறப்பாம்பு கடித்தல், தேன் கடித்தல், சமுத்திரத்தின் கடல், வெள்ளத்தில் அகப்படுதல், கட்டுப்பாடல் இவைகளைக் கண்டால் தனக்கு நன்மை உண்டாகும்.

தன்பட்டி அரசு, உண்டி ஆகிய தொழில்களைச் செய்யும்போது பயி... தல் வீற்றல், உத்தியோகம் வந்ததற்கு செய்தல், பகை வெல்லல், தர்மஞ்ஞானம், அவிட்டம், ச... பிரயாணஞ்செய்தல் ஆகிய இச்சபகருமங்களைச் செய்யின் உத்தம பலனாகும். வீதி, யானை மத்தியபலனும், துயில் சாவில் அதமபலனு முண்டாகும். எப்போதும் தன்...கதி செய்யுந் காலத்தில் செய்யப்படும் கருமங்கள் ஜெயமடையும். வலிதாவது மரண... அரசு ஆகிய இவைகள் முறையே ஒன்றி லொன்று வலிது.

அமரபாகம் பகற் றேழில்.

வாரம்.	பகலிகள்.	1-ம் ஜாமம்.	2-ம் ஜாமம்.	3-ம் ஜாமம்.	4-ம் ஜாமம்.	5-ம் ஜாமம்.	1-ம் ஜாமம்.	2-ம் ஜாமம்.	3-ம் ஜாமம்.	4-ம் ஜாமம்.	5-ம் ஜாமம்.	விலி யானை, பின் கிரயம், விலி யானை, பின் கிரயம்.
சூரியன்	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி
திங்கள்	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு
செவ்வாய்	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை
புதன்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்
வியாழன்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்
வெள்ளி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி	கோழி
சனி	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு	வல்லாறு
புதன்	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை	ஆந்தை
வியாழன்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்	மயில்
வெள்ளி	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்

நட்சத்திரங்கள்—27. சூரிப்பு எழுத்துகள்.

அசுவனி	அசு	பூசம்	பூச	சுவாதி	சு	திருவோணம்	திருவே
பரணி	ப	ஆயிலியம்	ஆ	விசாகம்	வி	அவிட்டம்	அவி
கார்த்திகை	கா	மகம்	ம	அனுஷம்	அனு	சதயம்	சத
ரோகணி	ரோ	பூசம்	பூ	கேட்டை	கே	பூராட்டாதி	பூரட்
மிருகசீரிடம்	மி	உத்திரம்	உ	மூலம்	மூ	உத்திரட்டாதி	உட்
திருவாதிரை	திருவா	அஸ்தம்	அஸ்	பூராடம்	பூரா	ரோவிதி	ரோ
புனர்பூசம்	புன	சித்திரை	சி	உத்திராடம்	உத்	ஆக நட்சத்திரங்கள் 27	

யோகங்கள்—27 சூரிப்பு எழுத்துகள்.

விஷ்ணுபம்	விஷ்	திருதி	திரு	வந்திரம்	வந்திர	சாததியம்	சாத
பிரதி	பிரி	குலம்	குல	சித்திரை	சித்	சபம்	சப
ஆயுர் வான்	ஆயு	கண்டம்	கண்	விதிபாதம்	விதி	சப்பிரமம்	சப்
சுபாங்கியம்	சுப	விருத்தி	விரு	விரியான்	விரி	பிரமம்	பிர
சோபனம்	சோ	துருவம்	துரு	பரீகம்	பரீ	ஐந்திரம்	ஐத்
அதிசண்டம்	அதி	யுகாதம்	யுக	சிவம்	சிவ	வைதிருதி	வை
சுந்தரம்	சுந்	அரிசுணம்	அரி	சித்தம்	சித்	சுந்தரம்	சுந்

இருந்தது. நிர்ணயம்:—இப்பத்
 த்தங்களில் தினம், கணம், யோ
 ராச்ச இவ்வெந்தும் முக்கியமாக
 தட்டினால் ஐ விவாகம்
 ஏ. மேற்கண்ட தசப் பொ.

இதில் 5-க்கு மேற்பட்ட பொருத்தங்கள்
பெருந்தால் ஸரம்; 5-க்குக் குறைந்திருந்தால்
மிகுந்தாய் ஆலோசித்துச் சகுனம் பார்த்துச்
செய்யலாம். பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும்
தூதக மிராவிட்டால் காம நட்சத்திரத்திற்
குப் பொருத்தம் பார்க்கவும். (மீரு, மகம்,
சுவாதி, அனு இந்நான்கும் பெண் நட்சத்
திரம் அல்லது பிள்ளை நட்சத்திரமா யிருந்
தால் பொருத்தம் பாராமல் விவாகம் செய்ய
லாம்.) கார்தர்வம், கர்ப்பநிச்சிதம், சகுன
நிச்சிதம், ருரு தெய்வ நியமனம் என்றெ ரன்
னிகரநான்குத்திற்கு எவ்வித பொருத்தமும்
பாராமலே விவாகம் செய்யலாம்.

செவ்வாய் தோஷம் அல்லது அங்காரக
தோஷம்:—ஜென்ம லக்ஷிணத்திற்கு 2-47-
8-12-ம் இடங்களில் செவ்வாய் இருந்தால்
செவ்வாய் தோஷம். சிலர் செவ்வாய்,
மேஷம், விருச்சிகம், மகரம், ரிஷபம், மீது
ளம், கன்னி, துலாம் இந்த ராசிகளில் இருந்
தாலும், குரு, சனி, இராகு, கேது இவர்களு
டன் சேர்ந்தாலும், அவர்கள் இவர்களால்
பார்க்கப்பட்டாலும் செவ்வாய் தோஷத்திற்
குப் பரிசாரம் என்பர். இன்னுஞ் சிலர் லக்ஷி
ணத்திற்குப் பார்ப்பது போல சந்திர லக்ஷி
ணத்திற்குப் பார்ப்பர்.

பஞ்சகம் பங்கீடு:—பஞ்சகம் பார்க்கவேண்டிய காலம் வரையில் ஞாயிறு முதலாக அன்றையவாரம் வரையும், பிரதமை முதலாக

1-ம் பகுதித் விதனம்:—சப முகூர்த்தங்களுக்
 (a) பொருத்தாத (d) எச்சத்திரங்கள்:—ஜென்
 மநட்சத்திரமும் 3, 5, 7, 10, 14, 19, 22, 27-ம்
 எச்சத்திரங்களும், சந்திர சங்கெனத்திற்கு
 8-ம் சாஸிக்குரிய 23-எச்சத்திரங்களும் சப
 கருமங்களுக்கு விலக்கப்படும். பெண்ணி
 னுடைய 1, 10, 19-ம் எச்சத்திரங்களிலும்
 புருஷனுடைய 10-ம் எச்சத்திரத்திலும் விவா
 கஞ் செய்யலாம். (b) திதி:—சதுர்த்தி
 சஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி
 (c) யோகங்கள்:—மரண யோகம், உற்பாத
 யோகம், பிரபலாஷிட்டம். (d) தன்னியதாள்
 26 கிரகங்கள். (e) இராகு காலம், எமகண்டகாலம்,
 திரிபு செவ்வாய்க்கிழமை, சனி்க்கிழமை, ஞாயிற்
 திவ்ரக்கிழமை சாஸ்திரங்களில் விலக்கப்பட்டது
 8-ம் என்றும், அனுஷ்டானத்தில் அங்கீகரிக்கப்
 பட்டிருக்கின்றது வென்றும் தெரியவருகின்
 அஷ்ட.

தகராபலம்:—ஜனம் கஷத்திர் முதல ஜன
வத ஹய கஷத்திரம் வரை எண்ணிக்கொண்டு
முசு, மத தொகையை ஒன்பதிற்கு கழித்து கின்ற
புருஷத்திற் 2-4-6-8-உத்தமம்,
தமம் 1-வது ஜனம் கிசோமுண்டாகும், 2-வது
தமம் 3-வது விபத்தி, 4-வது கேமம்
தமம் 5-வது பிரத்தியக்கு காரியகாசம், 6-வது
தமம் 7-வது தெய்வானுபலம், 7-வது கதை
தமம் 8-வது கஷத்திரம் கபங்களுண்டு, 9-வது

அன்றைய நீ. சகு. ியும், அக்ஷரீ முநம்
அன்றைய கடித்தலும் வரையும், மேஷ முநம்
அப்போதய லக்ஷினம் வரையும் எண்ணிக்
கண்ட தொகையுடன் லக்ஷிண தருவதென
கூட்டி ஒன்பதில் வகுத்த யிச்சம் 3-5-7-9
உத்தமம். மற்ற 1-2-4-6-8-ஈக்கப்படும்.

1-யிருத்தியு பஞ்சகம், 2-அக்கினி பஞ்சகம், 3-சந்தனக் குழம்புதானம், 4-ராஜபஞ்சகம், 5-வலிச்சம்பழம் தானம், 6-சோரபஞ்சகம், 7-திபதானம், 8-கோகபஞ்சகம் தானியதானம் இவ்வாறு கண்டு கொள்சு.

அவசியமாய்ப் பார்க்கவேண்டும் பொழுது மத்தியானத்தில் ராஜபஞ்சகமும், அக்கினி பஞ்சகமும், இராத்நிரியில் சோரபஞ்சகமும் ரோகபஞ்சகமும், எல்லாக் கர்மங்களிலும் மிகுத்தியுபஞ்சகமும் ஆக; இன்னமொரு பகல் உபாயனத்தில் ரோகபஞ்சகமும், விவாகத்தில் ராஜபஞ்சகமும் கிரகத்தாக்கு அக்கினி பஞ்சகமும் சோரபஞ்சகமும், எல்லாக் கர்மங்களிலும் மிகுத்தியுபஞ்சகமும் நீக்கப்படும்.

லக்கினத் துருவம்:—மேஷத்திற்கு 5, ரிஷபத்திற்கு 7, மகரத்திற்கு 2, கும்பத்திற்கு 4, மீனத்திற்கு 6, துருவமாகும்; மற்ற ராகிகட்குத் துருவமில்லை. சிலர் பஞ்சக அங்கங்களில் ஒன்றாகிய தருவ அங்கத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். இப்பஞ்சாங்கத்தில் உள்ள விவாகசப முடிபுத்தங்கட்குப் பஞ்சகத்தில் துருவம் அனுசரித்திருக்கிறது.

பரமமைத்திரம் அதிகசபமுண்டு, சிலர் பி-வது தாரை, சபமென்பர், சிலர் முதற்பரியாயத் தில் ஜன்ம தாரையும், இரண்டாம் பரியாயத் தில் விபத்த தாரையும் மூன்றாம் பரியாயத் தில் பரித்தியங்கு தாரையும், மூன்று பரியாயத்திலும் வதை தாரையும் ஆகா வென்பர், மற்றவை கூடுமென்பர்.

சக்திராசபலன்:—ஆன்ம சாக்ரிமுதல் அன்
றையதினஞ் சக்திரானிருக்கிற சாக்ரிவரைக்கு
மெண்ணிக்கொண்டு வந்த தொகையிற்,
1-க்கு தேச சென்கியம், 2-க்கு தனலூரானி,
3-க்கு திரவியலாபம், 4-க்கு சோகபயம்,
5-க்கு காரியவிக்ஷைம், 6-க்கு சந்துரு நாகம்,
7-க்கு சென்கிய விர்த்தி, 8-க்கு சோக
விர்த்தி, 9-க்கு காரியதாமசம், 10-க்கு உத்தி
யோகவிர்த்தி 11-க்கு இஷ்டார்த்ததித்தி
12-க்கு தனவிரயம், சிலர் சக்ரிவரைக்குத்தித்
2-5-9 உத்தமமென்றும், கிருஷ்ணபக்தத்தித்
8-12 உத்தமமென்றும் சொல்வார்கள்.

நதுவாய்:—ஞாலிய புத்திரரில்லை, திங்கள் பதிலாதை, செவ்வாய் விதவை, புதன் புத்திராருண்டாம், வியாழம் தனமுண்டாம், வெள்ளி சுசமுடையான், சனி தரித்திரியாம். நது நகர்த்தாய்:—அசுவனி விதவை பாணி புத்திரவதி, கார்த்திகை மலடி, கோகணி கன்மையுடையவன், மிகுசேஷம் புருஷத்தினியவன், திருவாதிரை கெழப்பன்.

யன், புண்பூசம்)யன், பூசம்
சேருடையன், சூயிலியம் பிஷ்மகம் பர்த்
தாவுக்கு கல்லவன், பூரம் மலடி, உத்திரம் பிர
யோஜனவதி, அந்தம் கல்லவன், சித்திரை
அறிவுன்னவன், சவாதி குடும்பி, விசாகம்
அமங்கலம், அனுஷம் ரோகி, கேட்டை பா
ந்திரி, மூலம் பாஸுடையவன், பூரடம் அடி
மைதேயம், உத்திராடம் தாமிஷ்டி, திருவோ
ணம் பாங்கியவதி, அவிட்டம் பொருளுடை
யவன், சதையம்பொருளறிவு, பூரட்டா கிமலடி,
உத்திராட்டாதி தரித்திரி, ரோவதி ரோகி.

நதுத்தி:—பிரதமை கன்னி, துதியை
அழகு, திரிதியை இன்பமுடையவன், சதுர்த்தி
சத்தருவண்டு, பஞ்சமி புத்திரருண்டு, சஷ்டி
ஆசாரமுடையவன், சப்தமி புத்திரருண்டு,
அஷ்டமி பெற்றிழப்பான், நவமி துக்கி, தசமி
தர்மியுடி, ஏகாதசி துக்கி, துவாதசி பலமு
டையவன், திரயோதசி கோபி, சதுர்த்தசி
சோரம்போவன், அமாவாசை பெளர்ணி
பாட்டாளி.

நதுலக்கிண ஓடும்:—மேலும்-சிங்கம் வீட்டிற்குப்பிறந்ததில், ரிஷபம்-பசுத்தொழுவத்தில் தலாம்-கன்னி கால்வார்க்கு அடுவில், விருச்சி-பிதுளம் - துயிலவிழ்த் துடுக்கையில், தனுசு-குமரம் வீட்டிற்குள்ளே, கடகம்-மகரம்-ரீனம் தண்ணீர்க்கரையில்.

நதுபாவம்: நதுலக்கீனத்திற்கு : ஏழில்:—
ரவியும்-இராசுமிருந்தால் விதவை, மதியிருந்
தால் புத்திராசாம், செவ்வாயிருந்தால் வேளை,
புதனிருந்தால் மலடி, குருவியிருந்தால் கல்வது,
சன்கிரஹு சனியாயிருந்தால் குல வீனியா
வன், கேதுவியிருந்தால் உறவுக்கு விரோதி.

27 நக்சத்திரங்களில் செய்யும் சுபகாரியங்கள்.

1. அஸ்வனி—சூதகமனை புருதல், வித்யா
ரம்பம், உபசரணம், முடிசூட்டல், தானியம்
காங்க, வாகனமேற, ஆபரணம்பூண, கோடி
புடுக்க, சமுத்திர யாத்திரை, மங்கிலியாடு
செய்தல், பும்சவனம், விவாகம், நிவேதகம்,
கிணைவிதைக்க, தானியஞ் செலவிட, வியாதி
யஸ்தம்மருத்துண்ண, மாடுவாங்க.

2. பாணி—கதிராழக்க, மாடுவாங்க, ஆயுதப் பிரயோகம், மூலிகை உபயோகிக்க, அடுப்பு வைக்க, தானியம் கண்டுசியத்தில் வைத்தல், வியாதியஸ்தர் குளித்தல்.

3. கிருத்திகை-ஆயுதப்பிராயோகம், கடன்
நீக்க, சாங்கம்வெட்டல்.

4. கோகணி—கிஷோகம், சிமந்தம், காமகா
ணம், வித்தியாரம்பம், உபாயனம், முடிசூட்ட,
விவாகம், கிருஷியரம்பம், விதைவிதைக்க, ததி
ரறுக்க, தானியம்வாங்க, வாசனமேற, ஆயுதம்
பயிற்ற, ஆபரணம்பூண, கோடியடுக்க, வாஸ்து
பீட, கிரகப்பிரவேசம், குளம்கிணறு வெட்ட,
ஆயுதப்பிரயோகம்செய்ய, மங்கிவியஞ்செய்ய,
பும்சவனம், தொடட்டிலில் குழந்தையைவிடுதல்,
தானியம் காஞ்சியத்திலிவைக்க, யாடுவாங்க.

சூழாயிடம் சத்தமாயின் எல்லாருக்கு
உளாத விருப்பான்.

சுதனம் :—வலியன், கருடன், காட்பு
காடை, கமுரு, ஆக்கை, உடுப்பு, கீரி, குட்டி
வலமிருந்து இடமாகப் போகவேண்டி
காரை, விச்சளி, காக்கை, செம்பேயியு
கிரி, கொக்கு, மயில், கோழி, நனை, சிறு
மாள், புலுசூழை, புலி, ரரி இடம்-கிரக
வலமாகப் போகவேண்டும். பாம்பு
முசல் குறுக்காகலாகாது.

கப்பசுதுங்கர்:—குடை, கொடி, சாமரை.
கரும்பு, அழகுதை, மாமிசம், தயிர், கன், தேன்,
பொரி, ரிஷபம், யானை, குதிரை, பசுக்கள்,
பட்சிச்சுட்டம், சலவை வஸ்திரம், மங்கள
வாத்யம், புஷ்பம், மணக்கோலம், சபவரிசை,
தாசி, சுமங்கலை, கன்னிகை, விறைகுடம்,
பழங்கள், செந்தனல், இரட்டைப்பிராமணர்,
சாதம், அரசர், முத்து, கிரீவால் சபசுது
மென்பர். மூஞ்சரின் சத்தம், வேத ஓசை,
கழுதை, குதிரை கூப்பிடுதல், காய் உதறல்,
ஓர்தை கிளை கூட்டல் சபம்.

அவசூனம்:—தூய்மையான, அழகான, அலி,
எண்ணெய்க்குடம், பால், பயங்கரமான
வேஷதாரி, அரிவாள், கோடாலி, கட்டி
பாறை, புதுப்பாணி, விறகுக்கட்டு, விநிதன்
ஒற்றைப் பிராமணன், மூன்று கோமுகிகள்
சந்தியாசி, அழுதுதூய், ஒற்றைகுரல்முது
பன்றி உறுமல், அபாணவாயுபறிதல், கொக்
கித்தல், ஒங்காரம் போடல், காவியுறல், சூ
தட்டல், உண்டுபோவெனல், போ
னல், கட வருகிறேனெனல், அகாலமன
தூறல் ஆகா.

கிரக ஆரம்பம், வியாதியஸ்தர் மருந்துண்
ணல், யாத்திரை.

5. மிருகசேரியும்-சீமந்தம், சூதகமணைபுகல், காமகரணம், காது குத்தல், உபகவணம், முடி சூட்டல், விவாகம், தான்யம்வாங்க, வாகனமேறி, ஆபுதம்பயிற்ற, ஆபரணம் பூண, வாஸ்துவிட, கிரகப்பிரவேசம், குளம்வினாறு வெட்ட, சமுத் திரயாத்திரை, நிஷேகம் பும்சவணம், விதை விதைத்தல், கதிராத்தல், தானியம் கண்டுசு யத்திலவைக்க, தானியஞ் செலவிட, மாடு வாங்க, வியாதிபயத்தர் மருந்துண்ணல், வியா தியஸ்தர் குளிக்க.

6. திருவாதிகா-காதுஞ்சு, வித்தியாரம் பம். ஆயுதப்பிரயோகம் செய்ய-தொட்டிலில் குழந்தையை விடுதல் - தானியம் கண்ணியத்தில் வைத்தல்-வியாதியஸ்தர் குவித்தல்.

7. புனர்பூசம்—மேந்தம்—குதகமனைபுகுதல்
காது குத்த-வித்தியாரம்பம்—உபகயனம்—மூடி
குட்ட-கிருஷிபாரம்பம்—தானியம் வாகன-கா
கனமேற்—பூதயதம்பிறற்—கோடியுருக்க வா
தயிட-சிரகப்பிரவேசம் செய்ய -
யஞ்செய்ய-விவாகம்—கிலேகம்

அதே குறி உதயம் சென்னைக் குறி உதயத்தையிட எவ்வளவு நியதம். முந்த
அகுதி விசாயை, திதி எட்டத்திராங்கனில் கண்ட காலிதை விசாயுடைய அட்ட
குறி உதயத்திற்குப் பந்தியானால் முன்போல் கண்டகிட்டு அகுதி விசாயை
கொழுது. அடியின் அக்கரிக்கையினால் (Refraction) குறி உதயம் 2-நியதம்
மேற்கண்ட ஸ்க்குக்கும், அவனைத் தந்தியும் சமர 70 ஸம் அவை

திருகயிலோர அக்ஷரையு சிவிலாத்திற்கு சிவிலாப் ஒன்றுக்கு 22-விசாகையாகத் தண்ணீர்
சேதா குளம் உதயமுதல் காழினை விசாக சந்திரம், சேதா குளம் உதயம் சென்னை
கயிலோரம். அகல் என்பது குளம் உதயம் முதல் அந்தமனம் வரையிலும் மகர்
நூற்றியும் அந்தமனம் 2-சிவிலாப் பித்தியும் சம்பலிக்கும்.
நாம் உள்வாங்குகின்ற இதை உபயோகப்படுத்தித் கொள்ளலாம்.

[illegible]

வ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் திகவும் விளக்கமாக உள்ளக்கை கெல்லிக்கணிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன மருந்து இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிச்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து பி.சு. வேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்குதக் கூறுகின்றமையால் இதை; ஓர் “ஆபத்துக்குதவும் மருந்து” என்று அனைவரோரும் கம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய நூல்” என்று முதற்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடியவகையில் நோய்களுக்குப் பரிசாரம் செய்துகொள்ளவும் இந்நூல் திகவும் உபயோகப்படும. வைத்தியர்கள் கிடைக்காத மருந்துகளிலும் வைத்தியர்களில்லாத மருந்துகளிலும் இப்புத்தகம் மிகவும் அவனியமானது. “ஆபத்துக்குதவும் சஞ்சீவிகளோன்ற இவ் வைத்திய புத்தகம், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கட்டா பரிசுத்தே தீரவேண்டுமென்பது காம் சொல்லாமலே வினங்கும். இதில் குறித்திள்ள மருந்து யி. —ாத்த தக்கபடி கையாளுவதால் எல்லா நோய்களும் நீங்குமென்பது நிச்சயம்.

ஆனந்த போதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

இளங்குமரன்

இனிய செந்தமிழ் மாத சஞ்சிகை

1915 வருஷம் முதல் நடந்து இருக்கிற 20000-க்கு அதிகமான சந்தாதாரர்களை யுடையது. மாதச் சஞ்சிகையை விரும்பும் சம் தமிழ் பண்பாடுக்கு 'ஜனநீதமேதீனி' யை விடச் சிறந்த சஞ்சிகை விடையாது. 'ஜனநீதமேதீனி' தமிழ் காட்டில் தலைமை பெற்ற யாவாவும் விரும்பப்படுவது தமிழ் காட்டிற்கே; இது சிறந்தவியும் குறைந்த சந்தா உடையது. பல்வாழியும் சந்தாதாரர்கள் இப்பத்திரிகையை வாசித்துப் பயன் பெறுகிறார்கள். இதன் பெருமையைப்பற்றி ஆயிரக்கணக்கான நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்பத்திரிகைக்கு விபவஞ் சூழும் முதல் பதினான்காவ நாளே நடக்கிறது. தாங்களும் இப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரராக வேண்டியது அவசியம். மாதிரி சஞ்சிகை இறும் வரகு சந்தா தபால்வலி யுள்பட, இந்தியா, பாமர கிலோ றுக்கு ரூ. 1 0 0 பிளக்கு, செம்பய்யர், செட்டால் முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 1 4 0

ஓர் செந்தமிழ் வாரி

“ஆனந்தபோதினி” ம
 னுழியும் உலகம் அறியும்.
 அதிகப்படுத்தும் கோத்த
 ருடைய வேண்டுகோளின்
 கையோடு “ஆனந்தபோதி
 னிகையும் வெளிவருகின்றது.
 புலவர்களும் ஆங்கிலமறிந்த பே
 யிற்கும் மத சமூக தேசிய மு
 னைப்பற்றிய தங்கள் தங்கள்
 முடிவுகளைக் கொட்டிக் குவிக்கக்
 கட்டியிருக்கின்றனர்.

எல்லாவற்றிற்கும் “ஆனந்த போதி
 வாரப்பத்திரிகை பூலோக சர்ப்பகமாக
 ளுகிறது. மாநிரி காப்பி இனும்
 உள்காடு வருட சந்தா ரூ.
 6 மாத சந்தா ரூ. 1-12-0
 பிணங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய
 நாடுகட்கு வருட சந்தா ரூபா.
 வெளிநாட்டுக்கு 6 மாத சந்தா கிலை

ஸ்ரீமான்-ஆறணி-குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதிய நாவல்

இரத்தினபாய்

அல்லது இரகசிய சங்கம்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி - சூப்பசாமி முதலியார் எழுதிய துப்பதியும் காவல்கள் பலவற்றும் இஃகொரு அதியற்புதமான கவினம்; இக் கவினத்தின் கதாநாயகியாகிய இரத்தினபாய் திடீரெனக் காணாமற்போகும் விசித்திரமும், அம்மாதாசியைக் கண்டுபிடிக்க துணைத்தன வக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் தக்கிர சாமர்த்தியங்களும், அதன்பொருட்டுப் பல அரிய சரித்திர ஆராய்ச்சியைக் கையாளும் வீரோதயங்களும், இரக்கிய டெலிபோன், போனகிராப் படம் பிடித்தல் முதலிய கருவிகளையும் உபாயங்களையும் அமைக்கும் திறமையும், அரசாங்க வீரோதிகனான சிலர் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக் கண்டு அவர்களுடைய மர்மமான இடங்களைத் தேசிரிந்து கதாநாயகியைக் கண்டுபிடிக்கும் சூட்சுமியும் இன்னும் பல விஷயங்களும் இதில் உறப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலை ரூபா 1-12-0

கனகபூஷண

இவ லுர் கற்புடைய உத்தமி
அதிசயமான கதை.

இந்த காவலில் முதலிலி
வரையில் மிக்க ஆச்சரியமும்,
கேட்போரும் பிரமிக்கத்தக்க
விஷயங்களும் நிறைந்திருந்
தென்பதன் இலக்கணம் இதி
யமைந்திருக்கிறது. இதில்
நாயகிக்கு கோரிடும் ஆபத்து
தங்களில் நீர் வாடியும்படி
காணும் பிராணபத்தமாயிய
சிக்கியபோதும் அவள் தன்
கோரிடாது அதைக் காப்பாற்றி
மிகக் அதிகமாயிருக்கும். இது
வர்களுக்குச் சகலவித கற்றுகளில்
போதிக்கக்கூடியதென்பது உண்மை
பாயர், பெண்பாலாருவக்கும் கே
சகல புத்திமதிகளும் இதில் அட
க்கின. முதல் பாகம் விஸுரு.
-ந்தாம் பாகம் விஸுரு.

ஆனந்தபாதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி No. 167, மதராஸ்

9
மத
} ஐகானந்த சுவாமிகள் விரிவான சரித்திரம்

மேல்மேயுடன் யாவரும், தன்னுடைய சுவாஸ்தியத்திலே சாவம் சல்வா மய
 து, ஐகைகளைப் பாசகங்கையு மதிபரதாசத்தி மருத்தி, ஆடம்பரத்தை
 ருவமடத்தே சாதுக்களின் கண்கைகளைக் கொய்து மெய்யுபதேசஞ் செய்
 னும், சதா சல்வா ராம சந்தேர்த்தனத்தி விருபட்டு, தக்பிணைஸ்வாமென்ற
 அல் குழந்தையைப் போல் வசித்தக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீராம கிருஷ்ண
 னைக் கண்டு அந்த பரமாத்மாவால் ஆட்கொள்ளப் பெற்று, அடியற்ற
 ஸ்வரிய பெரியாது திருவடியில் வீழ்ந்து "ஐயனே உமதடிமை யான்" எனப் புகன்று
 ிதவும் வினாட்டன் வினாக்கி, பரமாத்மாவிடத்தில் மகாஜீவ மந்திரோபதேசம் பெற்று
 ிரு இசனின்னந்தர் என்ற திணை காமம் பூண்டு, "மாயையை நீ போக்கவேண்டும்" என்ற
 ம்ப வேண்டுமெ மனோதந்தை கிறையேற்றுவான். பூசஞ்சாரம் செய்து புகனத்தையே
 ரெஸ்" என்று அரால் ஆட்டாட்டி, வைத்து, அமெரிக்கா காட்டில் கூடிய சர்வ சமய சமாஸ
 பாராட்டிமுதல் சர்வ சமய சமாஸ நத்துவத்தை மேல்காட்டா ருன்னத்தில் லொ கால
 யுட்காம ரெஷ்டிபகண்ட முழுதும் பிரதக்பிணைவந்து, தனது குருதேவரின் கொண்
 னைக்கை நினைவிறந்தி, இத்தியிவ கங்காஹஞ்செய்து வினாக்கி "என் கடன் பணிசெய்து விடப்
 னு" குபத்தன்றாது தானையும் மன்கி வருஞ்சொறுமதப்பற்றுகே எழுச்சி தத்து, உறங்குகின்ற
 யுத்தே ருன்னத்தைத் தட்டி யெழுப்பி, வெகு பால்யமொரு தனது யோக அறையில் சந்த
 வி ாத் தத்துடன் "ஏகமேகாத்மாவியதீயம் பிரம்மா" என்ற மகா வாக்சியப்படி மன்னிக்
 மேத் விவேகானந்த சுவாமிகளின் திவ்ய சரித்திரம்,

காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 4.

ஆனந்தபாதினி ஆயிர், தபாம்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

நினைதையை விரித்துக் கொள்க. இ

சுருதி

1160

Q. What is the name of the person who is the owner of the property?

உம்

७३

3000

100-443887-100

WIP

கனம்

தமிழக அரசு

அக்தைத் தழுவினே தெள்ளிய நகை

ஞ்செய்ய விரும்புவோரும், சாதா

விததுயாத்திகளாய் மாணவர்கள் எல்லோரும் பி.சி.ஏ. ஏன்

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

புராணமேஜயம்.

புதிதான புத்தகம்

1940

திருவிடைமருதூர் - திருவிடைமருதூர் - திருவிடைமருதூர்

மீனம் மதுரை பென்னும் இரு

பிறந்த தாம் அனுபந்திக்க வேண்டாம்

புத்திரியோக வினாஞவர் என
புரிபாலன் சிபிந்தம் உலகத்தில்

புலநரித்த ஜகத்பிரபுவின் குணநி.

ன் உண்மை இதனைப் படிப்ப

ராம பரமஹிதனாம் ஸர்ச்சனாகத

பெரியான் நாமாயணங்களை மீட்ட மு

ON 10.

கப்பலன்மை யளிக்குமென் னர் பெ

தமிழ்க் கருமையான கையம்

பக்கங்கள் கொண்டது. 1911

இதன் விளைவு

RECEIVED

100

திட்டுப்பித்த புத்
காக்காளுய் உலக
தும், பின்னர் அவ்
டில்லி முட்டி மய

படுவதும், அவனை
மற்றொரு புத்தக
அந்தக் கெடற் கொ
காப்பாற்றிய சகோ
பிருத்த பிரபுவோடு
புத்தனிகளோடு உற
அவ்விரண்டு சகோத்
டாய் அவர்கள் ஒருவ
முயல்வதும், மாநாடு
மாது இனத்தெரியாம
தெ் தன் காதலனுபை
இனத் தன் குமாரனெ
னக்கே உதவி புரிவதும்,

தாரை முடிவில் தன் காத
அவனொருபாருட்டு இரகசுவத்
கெடற் கொண்டாக்காண யோ
அரசனாக என்னுமிக்கப்பெற்றுப்
தன் துணைவனாகவதும், கடைசியில் அவனும்,
அவனுடைய தந்தையின் மற்றொரு புத்தக
னும் தாங்கள் சகோதரர்கள் என்பதை
புணர்ந்து சகோதர வாஞ்சை காட்டலும்,
பின்னர் அவ்விருவரும் தாங்கள் காதலித்
திருத்த தன்வாதரின் புத்திரிகளை மணகு
செய்து கொள்வதும், இன்னும் பல விஷயங்
களும் இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. இதன் முதற்
பாகம் விலை ரூ. 1-8-0; 2-ம் பாகம் 1-12-0

இனத்தெரியாமை

இவ்வாறு காணத்தியத் திருடர்கள்
என்ற காவலை வாசித்த கணபங்கனாவரும்
அதன் இனிமையை என்னுமிக்கத்தே யிருப்
பீர்கள். அதைப்போலவே இதில் பல துப்
பற்றியும் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

விலை ரூ. 2 0 0

வீரநாதன்

தேவநாடு, அவன் மனைவி இவர்களை
செய்வகைகள் அனைத்துப்போன குழந்தை கித்
தன் மனைவியை நடக்கும் அன்புப்பள்ளி,
அநாதன் கணனி இவர்களைச் செய்வதை,
இவ்வாறு கவிபாண முடியு, இவ்வாறு
தீய பாடசாலை விசேஷம் முதலிய அற்புத
விஷயங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன.

விலை ரூ. 0 12 0

பொதுப் பேட்டி, செ. 167, திருச்சி

பிருக்கும்
மகப் பெரி
பல அத்தியா
வைபக் காத்தம்
படிப்போர் மனத்
த் தக்கது. கதை
வாசகர்களின் மனம்
கிடயாமல் மேலும் மே
முடிவுவரை சென்று
க்கும். படிப்பவர்கள் இப்
கைவிடாதபடி ஆகாரமுண்
லுக்கட விரித்தபடியே பார்த்
டு சாப்பிடும்படி அவ்வளவு இனி
வலில் அமைந்திருக்கின்றது.

ண்கள் தலைகளுக்கு மேலாகாரிக
தங்கள் இஷ்டம்போல் எவருமுல்
குடவர்களுடன் பழிக்கொண்
தேரும். துன்பங்கள் இத்தன்
பபது கன்னு விளக்கிக்காட்டப்
பது. முடிவில் தியோர் பல
சிக்கி அடியோடொழிவதும்,
டைவதும், இன்னும் எண்
பல அற்புத விஷயங்களும் இதில்
க்கின்றன.

பாகம் வரை ஒவ்வொன்றுக்கு
2 0 0.

பாகம், மாத்திரம் விலை ரூபா

கங்களும் சேர்த்து வாங்குவோ
ரின் விலை ரூ. 8 0 0.

காவல்காரன்

பாகங்கள்.)

குப்புசாமி முதலியாரவர்
மற்ற அந்நியப் பாவல்.
தக் கதைத்தக்க அழர்வ
யது. ஒரு பெண் கவி

இரகசியக் காதலனோடு

பெற்று அவனின்

பாய் வெவரியே

யுய் மனிதரை

யுய் மனிதரை

யுய் மனிதரை

யுய் மனிதரை